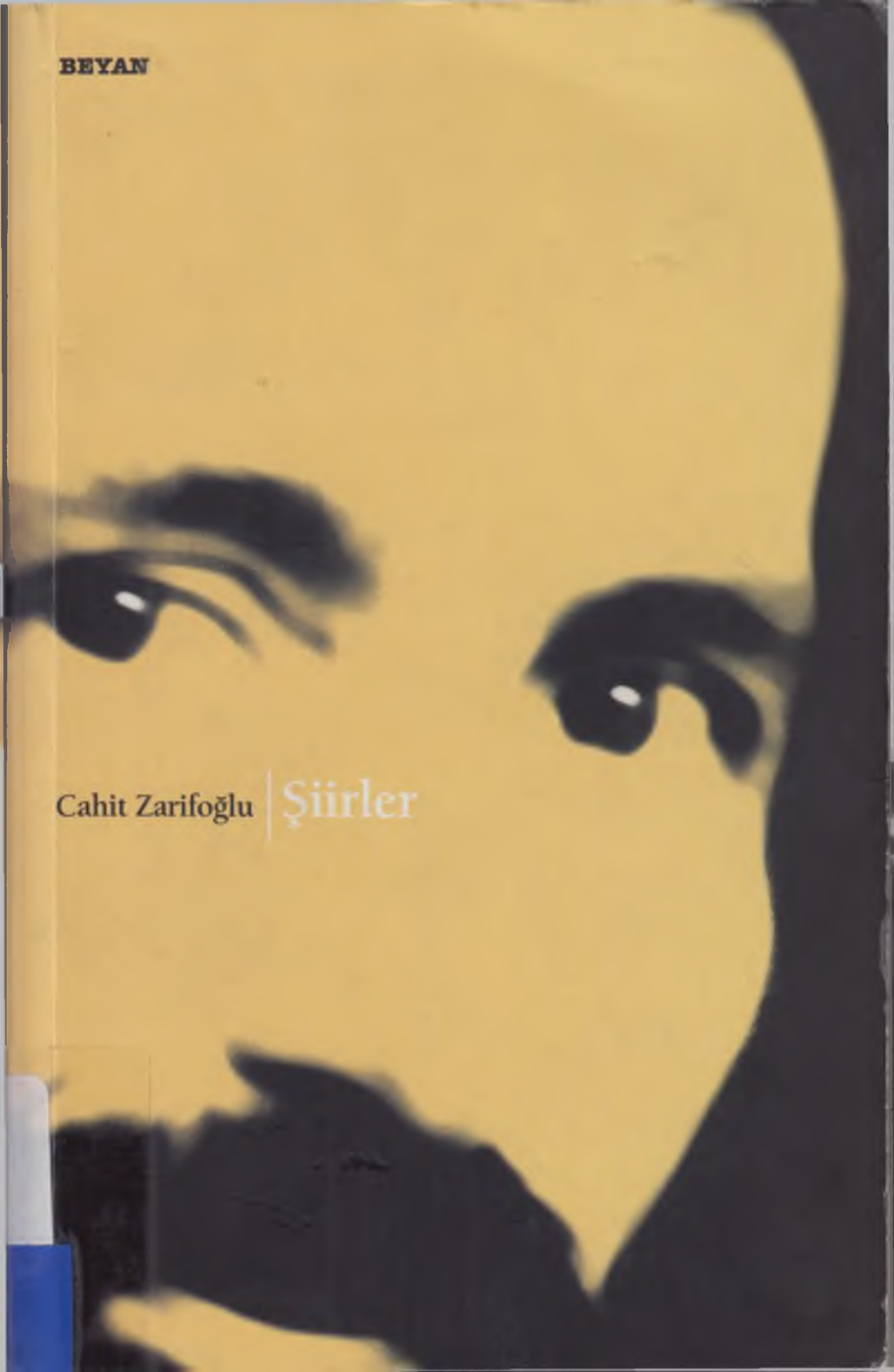
BEYAN

Cahit Zarifoğlu | Şiirler

Cahit Zarifoğlu'nun şiiri bunca anlaşılmaz, kapalı ya da zor anlaşılır bulunmasına rağmen, şimdiye kadar hiçbir aklı başında şiir okuyucusu (eleştirmen ya da okuyucu olarak) bu şiirleri reddetmek, yoksaymak cesaretini gösterememiştir.

Rasim Özdenören

Cahit Zarifoğlu'na ait hangi metin olursa olsun, O'nun dünyasına bir iklime geçer gibi girersiniz. Yeni bir iklime girmenin ne gibi etkileri oluyorsa, nasıl değiştiriyorsa insanı, öylece değişirsiniz.

Alim Kahraman

Kendinden sonra yazmaya başlayan genç müslüman şairlere, hangi özellikleriyle yol göstermiş olursa olsun, O'ndan sonrakiler O'nda ders alınacak bir taraf bulacaklardır. Hem şiirin kendine mahsus kaliteleri bakımından, hem müslüman bir şairin dünya hayatındaki temayülleri bakımından.

İsmet Özel

Cahit Zarifoğlu o hale gelmişti ki, kendi dünyası içinde bir şiir dili kurmuştu ve bunu çok iyi kullanırdı. Yani şiire, o anlatılmaz olana ait bir durum çıktığı zaman, bir algılama olduğu zaman onu hemen anında şiire döküverirdi.

Erdem Beyazıt

Kanaatimce Cahit'in şiiri belli bir kalıp içerisinde hemen formüle edilebilecek, anlatılabilecek bir hüviyet taşımıyor. Cahit eski tabirle şair-i mâderzat, anadan doğma şair idi.

Akif İnan

Türkçe'de hem âhenge ulaşmak hem de duygu iletişimini sağlamanın belki de en çetin bir şairlik görevi olduğu günümüzde, bir de buna "avucunda kor tutmayı" eklemişti. "Hal"ini iyiye doğru sürekli yüceltirken, "şiir"ini de yeni "hal"ine uydurma savaşında idi.

Prof. Dr. Hüseyin Hatemi

Ece Ayhan'a sordum, ona göre "Cahit Zarifoğlu" şiirde yapı sorununu en iyi kavramış bu konuda örnek gösterilebilecek sanatçılardan biri. Kolsuz bir Hattat'ta da ayrıca belirtmiş bunu.

Cemal Süreya

Cahit Zarifoğlu'nun şiirini ve düzyazısını o uzaklık ayrılık, gayrılık içinde ancak kendi uzlet köşemden izleyebiliyordum. Kamplaşma havasında kendine yer bulamayacak bu ince şiir, kapalı ama mutlaka, sanatkarca düzyazı, kendine özgü değerlerini daima korurdu.

Selim İleri

Zarifoğlu'nun şiiri, bütün diğer yapıp ettiklerini de, hatta müstear adla yazdığı 'okuyucuya cevaplar'a varıncaya kadar bir çok şeyi aydınlatan veriler olarak alınabilir sanıyorum. Bu şiir insanı çok yalın halinde kavrayan bir şiir.

Nabi Avcı

9 789754 730012
www.beyazyayinlari.com.tr

Cahit Zarifoğlu *Kronolojik Biyografi*

1.7.1940	: Ankara'da doğdu.
1947-1961	: İlkokula Siverek'te başladı. Kızılcahamam, Ankara, K Maraş'ta ilkokul, ortaokul ve liseyi okudu.
1959	: K. Maraş'ta bir ders yılı ilkokul öğretmen vekilliği yaptı.
1961	: İ.Ü. Alman Dili ve Edebiyatı bölümüne kaydoldu.
1962	: Açı dergisini çıkardı (1 sayı).
1964	: Yol dergisinde musahhihlik yaptı.
1967	: Bâb-ı Ali'de Sabah Gazetesinde teknik sekreterlik yaptı. Dil kursu için Almanya'ya gitti (2 ay).
1968	: Migros teşkilatında kısa bir süre tercümanlık yaptı.
1969	: Hakimiyet Gazetesinde teknik sekreterlik yaptı.
1970	: Touring Otomobil Kurumu'nda muhasebe yardımcılığı yaptı.
1971	: İ.Ü. Alman Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi.
1972-1973	: Ders yılında İstanbul'da Özel Bilir Koleji'nde Almanca öğretmenliği yaptı. Dil kursu için yeniden Almanya'ya gitti (2 ay).
1973-1975	: Askerlik hizmetini tamamladı.
1975	: MKEK Eğitim şubesinde memur oldu.
1976	: TRT Genel Müdürlüğü'nde mütercim sekreter olarak görev aldı.
1976	: Mavera dergisinin kuruluş çalışmalarında yer aldı.
1983	: TRT-İstanbul Radyosu'na atandı.
1984	: Türkiye Yazarlar Birliği Çocuk Edebiyatı Ödülünü aldı.
1986	: "Korku ve Yakarış" kitabından dolayı Suffe armağanı aldı.
7.6.1987	: İstanbul'da vefat etti.

Eserleri: (İlk yayınlanış tarihlerine göre)

Şiir: İşaret Çocukları, Yedi Güzel Adam, Menziller, Korku ve Yakarış. (Toplu halde: Şiirler)

Hikâyeler: İns.

Çocuk hikâyeleri: Serçekuş, Katıraslan, Ağaçkakanlar, Yürekdede ile Padişah, Gülücük, Ağaç Okul (Çocuklara Afganistan Şiirleri), Küçük Şehzade, Motorlu Kuş, Kuşların Dili. (Toplu halde: Çocuklarımızla Atlara Biniyorduk)

Roman: Savaş Ritimleri, Anne (Toplu halde: Romanlar)

Günlük: Yaşamak

Deneme: Bir Değirmendir Bu Dünya, Zengin Hayaller Peşinde.

Tiyatro: Sütçü İmam.

Eleştiri: Okuyucularla

Mektup: Mektuplar

Oyun: Radyo Oyunları

İnceleme: Rilke'nin Romanında Motifler

Hakkında Çıkan Eserler:

1) Mavera, Cahit Zarifoğlu Özel Sayısı, Sayı: 129, Eylül 1987.
2) Yedi İklim, Sayı: 5-6, Temmuz-Ağustos 1987.
3) Okuntu, Cahit Zarifoğlu Özel Sayısı, Sayı: 10, 2003.
4) Yürek Safında Bir Şair, Âlim Kahraman, Kaknüs Yayınları, 2003.
5) Güneşe Yol Yapan Çocuk, Mustafa Ruhi Şirin, İz Yayıncılık, 2013.
6) Viva Özel Sayısı
7) Cahit Zarifoğlu, Nazım Elmas (Doktora Tezi)
8) Kitap Haber Dergisi.
9) Hece: Yedi Güzel Adamdan Biri: Cahit Zarifoğlu (Sayı: 126-127-128-Haziran-Temmuz-Ağustos 2007).

Şiirler, Beyan Yayınları'nın 107. kitabı olarak yayına hazırlandı; dizgi ve sayfa düzeni Ahmet Yanar (0537 287 36 38), kapak Yazıevi/Harun Tan, baskı ve cilt Tunçel Matbaacılık Ltd. Şti. (Gümüşsuyu Cad. No: 21/B Zeytinburnu-İstanbul, 0212 482 51 66) tarafından gerçekleştirildi ve Haziran 2014'te İstanbul'da yayımlandı. ISBN 978-975-473-001-2

Sertifika No: 14723

11. BASKI

BEYAN YAYINLARI
Ankara Cad. 21 • 34112 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 0212. 512 76 97 - Tel-Faks: 0212 526 50 10
www.beyanyayinlari.com.tr / beyanyayinlari@gmail.com
beyan@beyanyayinlari.com / bilgi@beyanyayinlari.com
www.facebook.com/beyanyayinlari
www.twitter.com/beyanyayinlari

Cahit Zarifoğlu

BÜTÜN ESERLERİ 1

Şiirler

BEYAN

İçindekiler

Şiiri Üzerine Görüşler, 9

İşaret Çocukları

Hızla Akan Mızrak, 17
Saç, 18
Sen Kuş Olur Gidersin Bir Trenle, 20
Taş Gemi, 21
Zamana Yay Gerip Ok Atmak, 26
Berdücesi - 1962, 27
Çölde GizliBezginler, 30
Açık Açık Çağırır Aşkını, 32
Orası NeresiBurası Bir Adam, 34
Sevmek de Yorulur, 36
Can EriğiİIk İz, 39
Çocuğan, 40
Ahenksiz Kuşlar, 43
Otahı, 45
Aylak Göz, 47
Delikanlılar, 48
Kutsal Mavi Çocuk Şiiri, 51
Koşu, 52
Ölü Atlar, 54
Hesaplanmadan Ölü, 55
Salvo, 59
İşaret Çocukları, 67
Kuruluş, 69
Toprak, 71
Meç, 73
Kuşak, 76
Ağartı, 81
Yanma, 85
Açlık Türküsü, 87
Su, 92
Şan, 97

Yedi Güzel Adam

Yedi Güzel Adam, 109
(Ben Dirimle Doğrulurken), 133

Akşam SofrasındaYedi KişilikBir Aile Oyunu, 151
Zeynep Ve Uzaktan Fırat Üzerine İkili Anlatım, 169
İşte size söylüyorum, 171
...Ve Çocuğun Uyanışı Böyle Başladı, 187

Menziller

Çoğalmak, 237
Şekiller, 242
Aşka Dair, 248
Doğa - Yılan - Kadın - Ana, 250
Yar, 253
Sevgili Dostum, 255
Parkta, 257
Onun İçin, 260
Kartal Ölüsü, 262
Çağın Küçük Bulanığı, 266
Ağaçlar, 268
Yedi Güzel Adam, 270
Meç 2, 276
Tablolar, 277
MÖ-1975, 279
Busat, 283
Güzelcin, 284
Aşka Dair, 285
Dağcılıklarım, 287
Arzıhal, 294
Stad, 296
Özetler, 304
Schwaebisch - Hall 1972, 307
Özgürlüğe Doğru, 311
Kabul, 314
Kayıt, 315
Kaplanlık, 316
1958 Ekiminde, 317
Bir Sahil Yoklaması, 322
İkinci Ayna, 324
Sempati, 326
Güneş İnip Suya Dokun, 327
Ayna, 328

Menziller, 329
Muntazam, 330
Kanat Kaparken, 332
Akşam Sofrasında Yedi Kişilik Bir Aile Oyunu, 333
Korku ve Yakarış
Baba, 359
Haziran, 360
/Dünyadan Gitti Bir Akçesi Bulunmadı Böyle Tecrit Üzre Gitti/, 361
Nacar, 362
Sevemedik Müzeleri, 365
Gül Suyu, 367
Korku ve Yakarış, 368
Şakkul-Arz, 371
Yüzlerin İnce Lifinde Korku, 373
Anlaşılması Güç Bir İnsanlık, 375
Sevinç Çağına Doğru, 377
Zahmet Vakti, 379
İsteyerek..., 382
Başım Eğik Dilim Kapalı Gözler Kançanağı Anlamında, 383
Yıldızlar Üstlerinde, 387
Anlatılmış Günler, 389
Afganistan Çağıltısı, 391
Uyarılan Şair, 396
Ana Oğul, 398
Savaştığımız Günler Kendimizle, 400
Savaş Henüz Burada Şuramda, 402
Bazı Özlemler, 405
Hama: Sımsıcak, 407
Daralan Vakitler, 409
? Soru İşaretlerinden Biri, 412
Beyaz Camlar, 413
Aralık Günleri İçin Bir Aşk Denemesi, 415
Kırk Yaşlarındaki Bir Adamın Konusu, 419
Asla Rücû, 424
Hama 1982, 426
Kaybolan Şiir/ Hayretlerimiz, 427
Başaklarda, 429
Kimbilir Sen, 431

Fil Yüreği Gibi Bir Yürek, 433
Bir Filmden Tek Kare, 435
Hasret Fantazisi, 437
Altı Üstü İnsanlığın, 439
Ve Tek Kare Bir Film, 444
Böyle Ol Böyle Söyle, 446
Satır, 449
Bu İzlenim Asırlık, 451
Acılarıma da Kardeş Olur musun, 453
Fotoğraf, 455
Nerde Bir Sevda Kelimesi, 457
Sürekli Dramatik, 459
İçerdeki Ayrılıklar, 462
Mavi Gök Orda mı, 463
Büyük Su, 465
Vakit Sarı Tunç Kara Demir, 468
Kımıl, 470
Ilık Kocaman Bakışlar, 471
Biliyorum Çok Geç Oldu, 475
Kader Hep Erken Zaman Hep Geç, 477
Snops, 479
Bahar, 481

Ek

Evet, 485
Lokomotif, 486
Büyük Hayat, 488
Ateşli Hastalıklar, 498
Tatil, 501
O Çocuk, 503
Kavga, 504
Zarif, Çoban, 505
İstanbul, 506
S, 509
Efendim, 512
Sultan, 514
Anılar Defterinde Gül Yaprağı, 515
.....(*), 516
Ölü Atlar, 517
Berat'e*, 519

Şiiri Üzerine Görüşler

Cahit Zarifolu'nun şiiri üzerine, tek kalemden çıkmış bir yazı yerine, çeşitli yazarların görüşlerinin bir arada verilmesinin daha anlamlı olacağını düşündük. Kendine özgü kişiliği ve şiir yapısıyla Türk şiirini farklı bir doruğa tırmandırmış olan Cahit Zarifoğlu'nu bir şiir dehası olarak kabul ettiğimizi belirtirken onu rahmetle anıyoruz.

Cahit Zarifoğlu'nun şiiri bunca anlaşılmaz, kapalı ya da zor anlaşılır bulunmasına rağmen, şimdiye kadar hiçbir aklı başında şiir okuyucusu (eleştirmen ya da okuyucu olarak) bu şiirleri reddetmek, yok saymak cesaretini gösterememiştir. Çünkü elindeki metinler, anlaşılması zor da olsa daima değerli bir ürün olarak görünmüştür.

Rasim Özdenören

Cahit Zarifoğlu, şiirleriyle bir dil tadı getiren, bu dil tadı da hayata verdiği cevapları yaşadığı dönemin birey duyarlığını temsil edici bir şair-insan olmasından da gelen, ana karakter olarak natüralist bir mantığı olan bir şairdir. Hayatı idare eden sır bütününü fark edişi ve onu arayışı, onun şiiri ve düz yazılarında metafizik bir edayı da yer yer kazandırıyor. O da karmaşık (ama yer yer karışıklık da) poetizm içinde pürist tutumlu bir sanatçıdır.

Kâmil Eşfak Berki

Cahit Zarifoğlu, çağın en büyük problemi olan insan problemine doğru çözümler öneren, insanı, insana yakışır bir konuma koyan bu iki sanatçıyı, (N. Fazıl Kısakürek ve Sezai Karakoç) kendi önünde izlenebilir sanatçılar olarak bulur. Ama bu iki sanatçıyı taklit etmez. Bu anlamda değil onun izleyiciliği. Başka başka vadilerde yazan bu iki sanatçının dışında. Zarifoğlu'nun sanatı bir üçüncü vadidir. Kendi sesi ve kendi imkanlarıyla ortaya konmuş, orijinal bir sanattır.

Mehmet Kahraman

Cahit Zarifoğlu'na ait hangi metin olursa olsun, O'nun dünyasına, bir iklime geçer gibi girerseniz. Yeni bir iklime girmenin ne gibi etkileri oluyorsa, nasıl değiştiriyorsa insanı öylece değişirsiniz. Zarifoğlu'nun anlatımından gelen, ondan alınan bir tat vardır. Bu tat, her lokantada bulunan yemeklerin tadı değildir. Yalnız O'nda yapılan, başka yerlerde bulunması mümkün olmayan özel bir yemeği yemeye gider gibi gidilir onun anlatımına.

Zarifoğlu'nun anlatımı için olay sözcüğünü kullanmıştım. Bu anlatım küçük fakat önemli bir olayın gerçekleşmesi gibi (mesela bir gülün açması) duyumsanır. Dil dediğimiz genel atmosferin içinde adım adım beliren, ortaya çıkan, sarsıcı ve değiştirici bir serüven gibi yaşanır onun anlatımı.

Alim Kahraman

Şiirlerinde geniş boyutlarla, özellikle madde ve ruh çatışması, Batı diktasına karşı Doğu protestosu gibi temaları işlediği görülüyor.

Behçet Necatigil

Merhum Cahit Zarifoğlu'nun 'camiamız' tarafından çoğunlukla karmaşık ve anlaşılmaz bulunan şiirlerini deşifre etmemize yarayacak ve 'günlük' dile tercüme etmemizi sağlayacak bir metnin varlığı, Mısır hiyerogliflerini böyle bir metin yardımıyla çözen adam kadar bizi heyecanlandırabilirdi. Çünkü, diye düşünürdük, bu kadar anlaşılmaz şiirleri bir kez çözersek, artık şu modern şiir denen bilmeceyi bütünüyle halletmemiz işten bile değildir. Öyle zannediyorum ki merhum Zarifoğlu da şiirlerinin neden bu kadar karmaşık ve anlaşılmaz olduğu yolunda kendisine yöneltilen sorulardan hep gizli bir rahatsızlık duymuştu, ama şiirlerini açıklamanın değil, belki açımlamanın mümkün olduğuna inanıyordu ve bir şiiri açımlamanın şiire en yakın yolunun yeni şiirler yazmak olduğuna kanaat getirmiş olmalıydı.

İlhan Kutluer

Zarifoğlu'nun şiirlerinde kullandığı sezgi yöntemi çocuk kitaplarına da yansır. Bilinçaltındaki bağlantılar reel olaylarla çakışınca, fantezi ile olağanüstü, gerçekler dünyası ile hayaller dünyası bir arada sihirli bir dünyanın kapılarını aralar. Kendine göre tahayyül ettiği, kendisinin müşahede ettiği -yaşadığı demek daha uygun olabilir- dünyayı resimlemekten kaçınmaz. Bir kelimenin peşinde hiç yorulmadan dolaşarak projeksiyon görevini yerine getirir.

Mustafa Ruhi Şirin

Cahit Zarifoğlu'nun sanatında hayatın ve ölümün, aşkın ve şehvetin inanmanın ve inkarın, teslim olmanın ve isyanın, insanın iç dünyasının ve doğanın ve doğal olan vb. antinomi, çatışkı ve karşıtların nasıl birbirlerini bütünledikleri bir olağanüstü denecek çağrışımda anlatılır. Ayrıca kendiliklerinden bütün olan şeyler, onun şiirinde adeta temel taşı göreviyle yükselirler:

Çocuk ve çocukluk, kadın, baba ve anne, tabiat ve dağ çoğunlukla yalın ortamda kurulurken, çoğunlukla da mecazi anlamın kavranılmalarında belirleyici öğelere dönüşürler. İşaret Çocukları'ndan Korku ve Yakarış'a uzanan şiir çizgisi bunlarla oluşurken; düzyazıları Yaşamak, İns ve öteki eserlerde de bunun yankısı oylumlu bir şekilde ortaya konulur. Onun için Cahit Zarifoğlu'nun sanatı hayatın üstüne çakışır. Bütünlüğü de burada: Sanat hayata tekaddüm ederek onun anlamını açıklar.

İsmail Kılıoğlu

Türkçe'de hem ahenge ulaşmak hem de duygu iletişimini sağlamanın belki de en çetin bir şairlik görevi olduğu günümüzde, bir de buna 'avucunda kor tutmayı' eklemişti. 'Hâl'ini iyiye doğru sürekli yüceltirken, 'şiir'ni de yeni 'hâl'ine uydurma savaşımında idi.

Prof. Dr. Hüseyin Hatemi

Aşkla şehvet, veliyle zerdüşt, sevgiliyle fahişe, varlıkla yokluk, zaman ve ölüm, geçmiş ve gelecek arasında zikzaklar çizip durur şair. Birinden ötekine gidip gelir. Bir arayış içinde midir acaba? Yer yer trajik deyişlere ulaşan bir içlilikle topyekûn varlığın türküsünü söylemek ister gibidir. Açlık, varoluş, aşk, zaman, savaş hep iç içe örgülenmiştir, bu şiirlerde.

Rasim Özdenören

Cahit Zarifoğlu, Yeni Türk Edebiyatı'nın çok güçlü şairlerinden biri olmasına rağmen, oldukça alçakgönüllü, ve son derece uyumlu bir insandı. Dolaştığı yerlerde, değişik renkten ve ırktan binlerce kişiyle dost olmuştu. O, binlerce insan, onca ülke ve milyonlarca ayrıntı arasında, değişmeyen ve zamanla değişmeyecek olanı yakalamıştı. Milyonlarca değişik ayrıntı yanında, o hiç değişmeyeni kavramanın verdiği güçle daha bir doğurgan ve zengin bir şiir ırmağı olmuştu. İçinde bir yer altı ırmağı gibi taşıdığı şiir, değişik iklimlerde daha bir saflık ve daha güç kazanmıştı.

Ersin Gürdoğan

Kendinden sonra yazmaya başlayan genç Müslüman şairlere hangi özellikleriyle yol göstermiş olursa olsun, ondan sonrakiler onda ders alınacak bir taraf bulacaklardır. Hem şiirin kendine mahsus kaliteleri bakımından, hem Müslüman bir şairin dünya hayatındaki temayülleri bakımından.

İsmet Özel

Zarifoğlu'nun şiiri başlangıçta benimkiyle Sezai Karakoç'unki arasında kendine yer arar. O ara bana daha da yakın olduğunu söyleyebilirim. Giderek kendini buldu. İsimler sözlüklerinde ve ansiklopedilerde onun "gizemci" olduğu çok kesin biçimde söylenir. Bence o kadar değil, ya da Zarifoğlu'nun ayırıcı özelliği orada değil. İşaret onda aynı zamanda sorudur. Maraşlı delikanlı tavrını hiç bırakmaması, onun bir inançtan çok, bir afiye, bir gösteriye ilişkin olmasından kaynaklanıyordu. Mahallesini çok seven ve oradan gelen dayanışma duygusunu bir silah gibi de görmeye başlayan çocuk. Zarifoğlu'nun şiirinde çok şey serüven duygusundan doğmuştur. (...) Evet, bir 'kabala' var Zarifoğlu'nun şiirinde. Ama cinlerle içli dışlı olmayan bir kabala, bir çeşit yazgı pokerine yönelmiş.

Ece Ayhan'a sordum, ona göre "Cahit Zarifoğlu" şiirde yapı sorunun en iyi kavramış bu konuda örnek gösterilebilecek sanatçılardan biri. Kolsuz Bir Hattat 'ta da ayrıca belirtmiş bunu.

Cemal Süreya

Cahit Zarifoğlu'nun şiirini ve düzyazısını o uzaklık, ayrılık gayrılık içinde ancak kendi uzlet köşemden izleyebiliyordum. Kamplaşma havasında kendine yer bulamayacak bu ince şiir, kapalı ama mutlaka sanatkârca düzyazı kendine özgü değerleri daima korurdu. Kapalılık gitgide içe kapanış, konuma dönüşmüştür. Besbelli yalnızlık. Zaman zaman İbsen'in kaygılı ferdiyetini, zaman zaman Rilke'nin haykırışının anımsatan, yaşamı ve ölümü bir sorgu gibi karşımıza çıkaran Cahit Zarifoğlu şiiri, bir gün, çok daha aydınlık bir ortamda acısını asıl okuruna iletebilecektir.

Selim İleri

Adını duyardım ama şiirleriyle ilk kez Cemal Süreya'nın Papirüs dergisinde karşılaştım. "Ağartı"ydı şiirin adı (Papirüs, sayı 3, 1966): "Sevgililer yüzüne karşılık geldim/ kaygı bağırdı gözelerimde" dizeleriyle başlıyor. İkinci Yeni'nin, anlamı imgeler, çağrışımlar düzeyinde yakalamayı ve yeni bir şiir dili yaratmayı amaçlayan şiirsel eylemini başaralı bir biçimde sürdürüyordu.

Atilla Özkırımlı

Daha ilk şiirlerinde adeta ortasından yakalayarak, kendi sesini bulan bir şairin öteki şairlerle ilgisini kurmak biraz güçtür. Ama şiirinde ve hayata

bakışlarındaki 'acı" unsuru ile Turgut Uyar'la benzerlik gösterir. Toplumsal sorumluluk duygusu içinde, içten içe biçimlenen kişiliğinde ise Sezai Karakoç'un büyük etkisi vardır. Bu etki, onun aile-içi kasabalı ve şehirli değerlere güvenle yaklaşmasını sağlamıştır.

Ebubekir Eroğlu

Cahit Zarifoğlu bir gün keşfedilecek özel bir adadır.

Enis Batur

Cahit Zarifoğlu'nun şiirinde, benim hissedebildiğim kadarıyla, insanın kendi bedeni üzerine düşünmesi var. Daha doğrusu kendi bedenini şiirinde hissetmesi var.

Nâbi Avcı

Cahit'te çok sık görürüz anlatılmaz olanı, çok değişik, belki şiire hiçbir zaman malzeme olmayacak diye düşündüğüm kelimelerle öyle bir ifade eder ki, tam şiiri orda yakalar. Hemen somutlaştırıverir o soyut şeyi. Yine naçizane görüşümü belirteyim; Cahit Zarifoğlu o hale gelmişti ki, kendi dünyası içinde bir şiir dili kurmuştu ve bunu çok iyi kullanırdı. Yani şiire, o anlatılmaz olana ait bir durum çıktığı zaman, bir algılama olduğu zaman onu hemen anında şiire döküverirdi.

Erdem Bayazıt

Aslında Cahit'in şiirleriyle İkinci Yeni diye bilinen şairlerin şiirleri incelendiğinde, ve illa bir etkileşme söz konusu edilmek istendiğinde ben Cahit'in şiirlerinin kendisinden önce gelenleri etkilediğini iddia edeceğim.

Rasim Özdenören

Kanaatimce Cahit'in şiiri belli bir kalıp içerisinde hemen formüle edilebilecek, anlatılabilecek bir hüviyet taşımıyor. Cahit, eski tabirle şair-i maderzat, anadan doğma şair idi ve (Nabi Avcı'nın da ifade ettiği gibi) bir kültürden gelmiyordu. Tanpınar veya üstad Necip Fazıl gibi şairlerin şiirinden söz ederken bazı ekolleri söz konusu etme zorunluluğu var, bütün sanatçılar için bu söz konusu. Fakat Cahit için bunu söyleyemiyoruz. Cahit'in şiir özelliklerini madde madde çıkaramayız. Çünkü o çıkaracağımız liste eksiktir. İşte Cahit'in şu özelliği vardır deriz, ama bir bakarız ki onun tam zıdd-ı kâmili, mefhum-u muhalifi bir özellik bizim gözümüzden kaçmış. Kendine özgü bir kişiydi, kendine özgü bir şiir kurgusu, bir şiir algısı vardı. Çağdaş

şairlerden hiçbirisi ile benzerlik ifade eden yanı yoktu. Geçmişlerde Cahit'i müjdeleyen bir işaret göremiyoruz. Bazı yabancı dilleri bilirdi ama yabancılardan da etkilenmediğini biliyoruz. Diyebiliriz ki, Cahit, şiirimizin son dönemdeki dahisidir.

Akif İnan

Baştan beri Cahit Zarifoğlu'nun şiiri, geniş açılı bir fotoğraf makinası gibi geniş bir alanı kucaklar. Zengin bir kaynağa sahiptir. Dünyamızdaki küçük sesleri bile alabilen hassas bir anten gibidir. Bu durumu Zarifoğlu'nun yapısından, davranış biçiminden ve kişiliğinden kaynaklanan bir olgu olarak da değerlendirebiliriz. Her şeye ve her olaya karşı duyarlığını ortaya koyabilmektedir.

Böylesine zengin olan iç dünyasını şiir olarak ortaya koyarken, hep buzlu camların arkasına gizlenir, hep flu görüntülerle ipucu verip gerçek okuyucusunu bulmanın peşindedir sanki. Onun okuyucusu olmak, bir bakıma belli bir okuyucu arasından seçilmiş olmayı gerektirir. Bu zorluğu aştınız mı, sizi ses, renk, ışık ve sözün en olgun ürünlerinin beklediğinden emin olabilirsiniz. Ancak, şiirin kendini kolay teslim etmediğini de unutmamak gerekir. Kendisi şair olarak birçok zorluğu göğüslemeye hazır ve talip olduktan sonra okuyucusunu zora koşması da tabiidir.

Cumali Ünaldı

Cahit kadar kendisini şiirle özdeşleştirmiş başka bir şaire rastlamak çok güçtür. Şiirinin kapalı olduğuna, anlaşılmadığına bir çok protestolar, itirazlar olmuştur. Ben bu noktada şöyle bir düşünceye sahibim: Cahit, insanın kaderini, yalnızlığını, faniliğini, ölümünü, varoluşunun anlamını veya anlamsızlığını hiç felsefi spekülasyonlara kaçmaksızın bir şiir diliyle yansıtmasını bilen bir şairdir. Şiirinin kapalı oluşunu ben buna bağlıyorum. Doğayı nicel olarak değil, nitel olarak gözleyen bir insandı. Yani münasebetler halinde değil de, doğanın arkasına nüfuz etmesini bilen bir insandı. Dolayısıyla bu şiir kendiliğinden bir anlaşılmazlığı da beraberinde getirmek zorundaydı. O hür bir şairdi, yaşayışıyla da hür bir insandı.

Alaeddin Özdenören

İşaret Çocukları

1. Baskı: Aralık, 1967, İnsan Yayınevi
2. Baskı: 1988, Yazı Yayıncılık

Hızla
Akan
Mızrak

Sabahtır
Alkışlar gecenin
Sıcak damları sükûn yapılarıyla
Aydınlatır bir ucundan
Kahvaltı sofrasında çay tasını

Düzgün uysal
Işıklı bir de ağız
Gizlice götürür hücreyi bütüne
Ve akla her gelen telgraf telinde
Öpüşür iki güvercin
İncelmiş ve yumuşamış gagalarıyla

Bu geçen mızrak
Kalın kararlı
Atanın değer biçilmez atıyla
Kuşkusuz yolunda gerek

Mızrak geçer ışığı
Geçer geceyi dolduran karanlığı da

Saç

Zili - siz geldiniz - parmağınız durunca
a saçlısı biraz karşınızda
Ama durun uzun zaman önce
daha sizle karşılaşmadan
dört köşeli
kavşaktaki odada
çook uzun daha dikdörtgen
masa duruyor.

Korkuyu her şeyden çok orda
Bir de zil sesinizi alınca
Daha size banyoyu
Havasız banyoyu açmadan
Korkuyu götürüp kilere
Kum torbasının içine tutuyor.

Oyuncak saklı gelişinizle
küçücük yamyam ağızlı
yassı alnını
her gülüşün içinde tutan
yontma biçimiyle a saçlısı
karşınızda hemen

a saçlısı
daha her şeyi anlaşılmadan
daha siz ona aydınlanmadan
geçici bir bilardo alanında
kuzgun hançerli
sakal gibi el içen
donuk
solgun kaçışlı
sevmeye ve sevdirmeye

bir erkek biçimi geyik salmış
a saçlısı
durunca güvercinli kapıda
mesela oldukça bir viyanadan
meçhul bir bayın göğe yaslanan şapkasıyla
elverişli çay sergisi

Sen Kuş Olur
Gidersin Bir Trenle

Uzun bir geçmişimiz var
Hiç yorulmadan
En azından bir kere
eğlenceli beşik

ha biz varız
ha biz maskeli balo
Saygıya durup üstün bir gecede
Bir sır payı katlayıp
sade bir kahveden
Keyifsiz bir detayın hükmüyle
ha biz yokuz
ha biz seferde

Ya bu kez ölenleri görmeliysek
Ya sen kuş olup gitmeliysen bir trenle

Parka dolalım
Park bizi alır önce
Seyrimizden bir sabah kazanır
Eğri fakat daha çok eğrilmez bir şoförle
Sayısız rampaya katlanır
ya güneşten daha zengin
sofraya diz çökeriz
ya sen kuş olur gidersin bir trenle

Oysa sergimize kuşlar gelir uzanır.

Taş Gemi

I
biraz yukardan
taş et
ot mu yoksa
taşetot
alır şaşmadan
gündüzden geceye geceden gündüze
ve bütün geleceklere
çağırır şimdiden ve el koyar
ne varsa
ne dökülse küreden

güneşi çıkarırken toprak
bir de süsler koşturur insanoğlunun
bir günlük atını
sıcak el üfler güneşi karnında köpükleriyle
bir göl huzurundan tutuşup
başlar yanmaya
ve seslenir yüce dağ
serin
toplar kartalı yılanıyla

atlasın omuzlarından gencecik kayalar
eğildiler bir mermerin önüne

koşunuz ak saçlı bulutlar
denize yakın
bir çakılın kızgın yapısında
güneşle ilk kez selama durmuş
narin gövdeli soylu karınca

II
baş köşede
bak nasıl
denizin tanrıça köpüklerinden
bir de mermer balık
bir karanlık şehre
üstün nöbetçilerle giriyor

bunu gelecek çocukta olmak için
beklemek daha sonra
önce sipsivri bir başın
balçıkla Afrodite
merdiven dayayıp çıktığı
ağaçların huzurunda
onlar ne diye çocuklarını
balçıklara

III
rüzgâr da koşar
nasıl sever misiniz
ya kimbilir hangi sevincin
hangi gerçeğin çiçeği
göz nuru
hangi hangi geleceğin
ağacı gelir dize
çılgınlık gibi mutlaka
ışıklı imkân içinde

Sol burna mıknatıslı demir halka
acıklı hapşırır diye belkemiğinin
durmadan mutlu geçmişini

Ananız ve babanız
balalan ağızlarıyla
onurları durmadan azalır. Döllenirler
ve başınızın içi cenaze
bir cama bin çekiç
başınız cenaze
canlı tabutlarınızla
kutupsuz kıplesiz
hangi putun önünden geçmektesiniz

IV
Can akıldan geçerken üstün gemi
gelir yaslanır bir direğe
kızkardeşinin kanıyla diz kapağını
göbeğine bir haç getirip gölgesine
aleksandirina usulü ağlayıp
nerden nereye ün saldı

Su demek ki taşın çakıl cinsinden
zamanla toprak
incecik zar kesmekte
çok 'mahirdi'
Ona
İlyada nasıl kendini benzetip
bakmışsa bugüne

Gün ışığında bütün limanların
nasipsiz gemiye
sanki başka liman duruşu gibi
tanrıya yabanlaşmış
canların güneşi

V

Ne demek şu beyaz göğüslü
ince yapılı dansöz atlarla
iki lata uzanmak
kutsamak için
sevinç getiren
büyük yorgunlukla sevinç getiren
durmadan değişen ve yeniden gelen
kambur
o lezzetinde iştahlar getiren
köpükten kör balığı

... kutlanmaz göl ve toprak
temiz bir bilgiyle geçilir ellerine
su ekmek ama bir çift böcek
bir biri alnından
biraz tepeye
gerçekten biraz da tepeye
ne diye 'gidiyorlardı'

Düştür bağırır şimdi şarkıyla
onlar eğilip geçiyorlar
gelir okyanus ayaklarına
En derin anlamlı tepenin
elleri şarap ağızlarında gülünce
Başları bir baş dönme anaforunda
yaşamakla erkekçe kaybediyorlar
ölüme 'mahçup' bir rölans
damarlarında koşan toprakla süslenip
ışığa pas diyorlar
intiharla gizlenip
hatırlarken çocukların sevinçle
ve babalarıyla ilk boy resimlerini

VI
biz işte hep soylu yapılar
ıslak taş gemide huysuz
uzakta ilk gülün akrebiyle sevişmekten
bir tek sarı ve sarsılmaz sesine güvendiğimiz
kanaryayı katlettik

Zamana Yay Gerip Ok Atmak

Şarkı ve oyma dudak
Sağlam gözleri
Ve yandan bakılınca
Uzun yüzünde kabartma bir deniz

Bütün kuşlarla gidilir yanına
Sıhhatli bir hava seçilir dolaptan
Bakılır en arkaya durmuş evin
Acısız aynasına

Bu yaşamak sezonu çok memnun
Yay gerip ok atan

.. ..
.. ..
.. ..

Berdücesi - 1962

a
Dehşetli üşüyor
ansızın gözbebeklerinden alaturka kurtulmuş
yoksa saçları bütün saçları dünyaya akıyor
aksarayda ve üç kulaç derinde
beklemek daha başka sırtüstü yatıyor
bütün azaları kirlenmiş
günahlarından işlenmiş apayrı tüyleriyle
kızlığından tavşan dokunulmazlığı bir sahne mutlaka
ve galiba
karnının bir bölümünden sonsuz ürperiyor

topyekûn bahriyeden ve murtazadan
çırılçıplak saçlarıyla gizleniyor
delikanlı kucaklardan hoşlandığı kadar
derin yataklarda anlaşılmış
haydarpaşadan binip kurtalanda
trenden iner gibi bir kız

beklemek daha başka şey
sen benim kızlığını bildiğim
kiliselerden kaçmış yağmur gibi gözyaşlarınla
minareler gibi tutuldun
sır vermez dip odalarına atıldın kahramanlığın
    başkalarına kalırsa her an dokunulmaktasın
bunca tanışıklığımız varken
sana dair
bana söz düşmüyor eğer düşerse benimle kutsaldır
    buna rağmen
başından bir maceradır geçmiş
bin türlü makam geçmiştir derim

b
yaratılmanın bir yoksulluğu da gereklilik
bir de
öğünmüş gibi değil oysa kuşların
ikimizi gece yirmi dört cephelerinde gözlemesi ustalıkla
yüzde yüz bir tanımazlık sorunu

her yanın dudaktır üstün bezelye taneleri
senin kır çiçekleri ayarında laleliğin
mayland'da hiç ama aşk değil
    bir tutam göz ağrısı
    aşk değil
kana bulanmış bir yürek
bir etek serüveni

sonuç zavallı ilkbahar giyotinleri
güneşin ilgisiz damarlarıyla yapayalnız bir keder
    sendeki santa luçiya gözleri
    benimkisi harzemşah

c
saygılı dudaklarınla yarıştım
ince bir ilgi yaşadım kıvranışlarında
gözlerinde 'harikulâde' yaş bulutları
Yürek safındaydım sen bin mil uzaktan koska

göz değil aşk
aşk değil bin çeşit göz

bunca çıldırdım hem ilgisiz
koridor görüp ölüyordum
çizmeli tülbentli kız
saçlarında yirmi yedi yıl lodos

laleliden otobüse biniyor
kim bilir nerede oturuyor
her çizgisi ezmeyle bilenmiş
üç 'aziz' bakışını yakaladım
bin yıldır cephane taramış

hep blek börd bir gözdeyiz
sıra kimin
benimse - rölans

Çölde Gizli Bezginler

bir çiçek bahçesinde geceye durgun kalışın yağmur sıcağı gibi
öptüm sonsuz gidişinden. Saçlarının seyriyle seni

yolları aşklara davul çalıp çağrılmış yalnızlarla dolduran
akrepleridir duygunun. Karanlık ordulara güneşsiz sokulan

bunlar canlanınca ne ateş kirli taşlar ne böcek
şakakların sıcağında kuytu bir ses büzülüp ölecek

sabahsız kuşlara koşarsa durur mu evreni omuzlarında
bahar şenlikleriyle. Sürdüren ellerini yangın borularında

şaşkınlıkla başladı bu atlar bu savaşlar insan buluşlarından
burda biter düğün. Gidilir mi evin soğuğuna çölün sıcağından

gemilerimiz saklanır. Ağzımızda bir aşk kaçışı vardır buluşmaların
saplandık tadına. Durduk alnında yüreğe vuruşların

yollar sellere gider. Açılır parklar artık kuşlar dağılır
bir aşkı gözyaşlarıyla bulvara çağırmak hiç keseye mi kalır

çizildi yalnızlar. Senin gelişin ne de süvari köprünün diplerinde
geçer üstümüzden yağmur alan donanmalar. Kürek sesleriyle

koşu bitince aşk bir yorulmadır kaçılmaz kırbacından
sayılır günü geçmiş anlar boşalan hangi tüfeğin arkasından

oturur iki bakış ormanından gerilip bir masaya kollar
uzayıp uzaya giden akrebe katlanıp zincire gelmeyen yolcular

bu bizim sesimiz denizlere ateş gibi eller açılır ortasından
su konuşmaz toplanmaz kuşlar. Ne kazandık yaşamamızdan

biz harcandık anam hem kelimesiz kapandık
sevgi ektik. Sonsuz seçtik. Beğendik. Ama toprağı kazandık

sevinçle kaçın kurtulun ölümlerinizle. Yalnızlıkla ben kaldım
sevindiniz işte alın koşturun. Aha size son atım

Açık Açık
Çağırır Aşkını

I.
Çabuk akan tez giden
ilk geyik avında ölenler
çarpıntı başlarıdır insanlığın

Uzakta. Ta burada
Ünlü bir can sıkıntısını
Ufalar bir zümrüt sakal

Yel değirmeni
ve uçuşan leylekler
beyaz saçlı atın
kar yılgını rüzgâr hallerini
kahraman atın
madalya anına bitişik
dört nala koşan sesi
oradan uzaktan ta buradan

siyah çatık kaşlı gelincik tohumlarına
benzer sezişleriyle
gelişir yapılı kaygılar

II. bir ayıp giyotin.
çün ağaç sağa dönmez
soldan kuşatılır
çün ağaç şaşırır
ağaç ölür
Ama sapına kadar
Bilhassa büyük

Erkek
Tam erkek bir el
Yani kolun ucuna kadar gelmiş de
Yumruk bile olmuş

ve bilhassa bu büyük bir el
beynelmilel bir sabah seli
katlayıp büküp yapma çelikleri
gündelik insanı kaldırıp
bir de tanrıya şarkısını söylerse

Belirli bir yapısı
belli bir geçmişi olan
nereye değdiğini bilen
düğün yapısı fırçasıyla
toprak ve topraktan sonrasını
aynı çığlığı atan
ve karalar için de

III. haydi
su kaçar su durur mu
gök içimizden bir zenci çağırır
zenci zenci
bir büyük geniş başlı
şikayet mi ne olur

açık açık çağırır aşkını
burda mı daha mı uzakta
bütün bir geceye
dayar alnını

öyle ki alın
mübarek bir şeydir.

Orası Neresi
Burası Bir Adam

Korkuyu kapışır taşlar
karanlık kendine çekince perdeyi
göz hüzünle odayı kapar
el uyur ve akvaryumda balık
resmi çekilmiş nehir

Böyle bir çiçek vardı
Rüyadaki geçit büyüyüp büyüyüp
Büyüyüp büyüyüp büyüyüp
Espası bir tek gecede
Ezip el tutan
Alnının bütün bir duvara dayayan
ve sesleri bir orman büyüklüğünde
güneşe yol yapan çocuk
güreşip bütün gelişleriyle
gecikmiş bir deniz feneri

Saati yalvarır hızla
Şafağı çoğaltır kan akan damar
Adım zorlar kapıya çağrılan
En korkulan gerçeği
Bir boyun eğişle girilen
böyle bir çiçek vardı
kılcal kökleri
çağın sarsıntı duvarlarından
burası bir adam
bir aşk çapında
bir çeşit hapishane tutulan

akıp giden su uyanınca adam
suyu geçmek isteyen karınca
bir taşın alevinden basarak ellerine
kaçınca adam
bırakmaz eşyasını da uykuda.

Sevmek de Yorulur

Bir adam bir kadın var içimde iyice anladım
Bana bunu sessizce anlatıyorlardı
Bir yerde onların yönlerinden
alımlı bir zarf katlanmıştı uzaktaki
bulvarların geceye vurdukları
çağırmasız kır günlerini zararsız akrepleri
uzunlamasına yaşayıp yatay bir çocukla kalkan
bir sürü alışkanlıklar taşıyan
insanlığımızın gülüşü yalnızlar çarşısında
çağrılmış gümüş seslerini aynadaki yüzlerin
başkası sevsin diye en seçkin yerine
bir şal gezdirirdi
İnsanlığımıza bir şey getirirdi yalnızlarla

Bir sen varsın hep saçların ağzın
Bir merdiven hücresinde
uzak çağrışımlarla koşardın ya bensem
seni sonsuz gelişinle
saçından tanıyor gülüşünden kaçıyor
eğilip başını içlerimden geçtiğin zaman
uzağa bir yolcuya karşı çıkar gibi
Artık gecikmiş alışıldığım gidişinle
davranılmaz üstünde durulmaz
hiçbir tüfeğe gelmez bir kekliksem

Yüzün soygundan geçmiş öyle bir yerde
durmuş ki bakışın boynun bozgun
üstünden bir nehir geçer gibi
ya gecedir ondan ya bulanık sudan
bir hasta gibi ağrımaktasın

Gelişini aldım onu nasıl harcadım
Denizden bunalıp okyanusa
Selâm çakan vapurun
Aman o ne güzel o nasıl
Sevindik adımına birden parka çekildik
Ve birden nasıl bayram bıyıklı
Bir yaylım herkesin yaydığı bir merhabayla
Eğip başını içlerimden gittiğin zaman
Uzağa bir yolcuya çıkar gibi

Selini üstüme çektin önce
camdan bir mektup dolabının
üstüste sayısız koridorunu yüzüme yakın
başını duvara değdirmiş bir benzetişle
josef ka benzeri bir bakışındı
ya da konuşmayı kesip aman sen
öyle bir gittin ki benimle

Piknik beni sana verdi önce
Gelişen güneş yalnızlıktan bir göze
Eski ellerin
Ve çağlarınla bir şeye uzanmış etin
Ve hançerinle zamana saf durmuş
Son gidişindir bu

Bunların hepsi beni çağırıyorlar sevinçlerimden
Biri denizdir uzun boylu gürültüsüyle
zaten hangisi kavak zürafası değil
biri bütün yan odaları bekler
kuşkulu geçer camlardan
ve bırakır yerini bir koridor bekçisine

Haydi sen bütün onlara git benimle
Son sigaramdın
Gidişin antinikotin

Birden bir şey mutlu eşit piyano çalıyor
Elleri iki çeşit durgun
Gerçi çıkmıyor gelenlerin karanlığa duranların
Suya inen sesleri

Tam şimdi denizinle
bir çakıl taşına yaklaşıyor
kuma çok yakın bütün kesitlerinle
bakıyor ve bunalıyorsun

Tam şimdi ipe koşan
beni elleriyle alkışlayan
ağrıyan bir gün geliyor

Can Eriği
İlk İz

Yumuşak canına ve en ince çizgisine
Huzur akıtan düz sesi
Ve halkalanmış yüreğinin bir yerine
Lekesiz güneş çizgisi

Bu yaşlı bir ırmak asıl bundan sonra
Bir öğle sonrası menekşeden rampaya
Kıvırcık göğüsleriyle eğildiler
Geçti yalnızlık bir serüven konuştular
Bir fidan bulup diktiler ırmağa

İçinin bir yerine köşeli bir taş gibi
Ad veremedi geçişine can eriğin
Pembe duruşuna horoz rengi öpücüklerle
Ve bir an bir duygulu adam
Mola verdi yanlarına

İlk acıtan diken
Can eriğine yaklaşan yeni bir dünya treni
Sahipsiz noktalarda durdular
İki ay geçici karanlık
Ve bir güneş çizgisi yine bir öğle sonrası
Havuzlu
Ve unutulmaz çimenli
Dört duvarlı bahçede
Kurşun gibi kesin
Tüy gibi yumuşak
İpince gelişi can eriğinin

Çocuğan

bu bir geç kalıştır
akşam duruşlarında
alna vuran ürpertinin
direklere benzeyen düzenli
gizlenik adamında bir kadın
bir geç kalıştır

taş kapıdan ürkek bir güvercin
aşağı sokaklara uçuşan saçlarıyla
ilk akşam vuruşuna kadar
ardında gizlenir bütün seslerin

bu koşu büyür elbet
geçmiş bilinen çehreler sırasından
açıkça saçları belirir
bir gözleri bakar
dudakları gizlenir ağzına

burada yoğun bir savaştan
inmek gerekiyor
taşlarla koşuyu
en yakın sonuna
örtmeli
güçleri buğudan atları
kırbaçlarla
kavga gider yol uzayınca
bitirir şarkıyı şapkayla
şaraba sabahsız
uzanan ellere
bir keklik dimdik bakınır
bir kazanca dokunur aklıyla

Dünya
sırtına çevrilmiş hamalın
yorgun kalkışı
şehrin torbalanmış sıcağına

kalabalık bir saldasın
arkandan bir şövalye gelir
üzgün ve eski
zincirlere benzeyen yanlışlarıyla
tutarsa kolunu özgürlüğüne tutar
sen savrulup gülmektesin

dağı anlarım durur kızmadıkça
dağılır buzlar yolları kesilince
akla dümdüz
demir atıp ancak durulan
sedirsiz taş kapıda
sevecen gezdirir ellerini
sürdürür çocuğan çağında
sürmeli
açar ordularını sevgilimdir
kurar çadırını bir tiyatro kahvesine
altıncı kata bir denize yükselir
anlatır haftalarca
telefonda susta duran
kapıda bir saat vuruşunun önünde
silahsız duran serçeyi
sen
bir şehir açısında çevrilensin
bu koşan eski ve solgun
Aşkın
ikinci serpilişin bir yüreğe
tuzaktır adını bildirmek

ama bir şarkıda geçer adımız
sahipsiz vuruluşuyla ispanyolun biri
bir balıkla yanyana sorulur

barıştıramazsa bizi
denizler adına ne duymuşsa
hepsini çizdirir ve üzgün
bir kalkışla çıkar karşımıza

Ahenksiz Kuşlar

çayırkuşu engelsiz yapraklara
havası dondurulmuş ve suyundan alıkoyulmuş
bir ay gecesi tanrısıyla
elişi kağıtlarından ev demetlerini
ve deniz başlarında
küçük ve yuvarlak ellerle tutulmuş çocuk etekleri
çayır kuşunu engelsiz yapraklara

çaçaron hep evleriyle olanlara bir akşam geçidi
vurulmadan ve korkusuna
sebepsiz kapılmadan
duvarlara yazılmış heykel ağızlarındaki sözlerin
ve eski resimlerde
yerleri oyulmuş
gözlerin ve hiçbir vehmin önünde
vurulmadan ve korkulara

yazı sonu alınan bir kuştu
yerle gök arasında
kadırgalarından renk atmaz cömert çiçekler
su altlarında ve yürek diplerinde
zarı delinecek bir an bekleyen
kanatları sabra ve kâbus sonlarına
çarpan konuşan ve sesler çeviren
yerle gök sonrasında
görülmeden tanınan
ve en gerektiği yerde anılan
cıva sıcağı yurtlar
çamdan insanı çiğneyen sakızlar
korkuya öteye ve dünya seslerine
çarpan çalkalanan
bir yamaçta yalnız başına durabilmiş
açabilmiş çalılar

çayırkuşu insan ve toprak levhasında
gagası ışıyınca durur anlatır
bildirir ki güneştir
her an sabah sesi çıkaran
ve davran deyince
insanın isim verdiği yüceden
göğü kollayan ve ufuktan aranan
bir çift gözü en son şekliyle
her an bir zindan resminde çağıran
güneştir gagası
ışıyınca çayırkuşunun

bir savaş bütün bunlarla doludur
ölüm beyin düzlerinde
sık sık gezinen ve işte tamam yerine
her dokunuşta bir delik açılan
ve hepsi bir tek karanlığa açılan

Otahı

Yolcuya bekleyerek koşan kadın
en uzakta kalan adaya
kumsaldan başlayan yorgun ağaca
ve şehre alışan yola

otahının beklediği mantar
sarı kırdan sonra
parmaklarıyla sarı çimenden sonra

mor gök gelir güzeldir
bir tek göğsünü
göğsünün tekini ışıtır
ve pembe dağlara
aydınlık göğsü
ve uzağa çağrılan bakışlarıyla

omuzunu önden aşar saçları
ve kendine yeten telaşsız saçlarının
dirsekleri yanında yere değen uçları

eli yuvarlak şakağında
bileğinde yumuşak nabzı
ayak altları
doğuverdiği ve otahı olduğu evine
tam bir geçmişe
yaslandığı ağaçlara
baka durduğu ağaçlara

dizi dirseği
görülmeyen alnı
ve toprağı dokuyan karnıyla
ve karnıyla beklediği için toprağı
otahı bir adanın ismiyle kadın
silme kadın

manş daha yakın değil
mantar sarı kırdan sonra
otağı martin de bilmiyor
kemikli bir mum heykel gibi
telaşa durmuş duygularıyla
bir şeye bakarken
ya da bakracını
denizden doldururken
kapılarına su döker toprağı yıkarken
yaslanırken vakit geçsin diye bir ağaca
unutur ekmek yaptığını
hamurdan bir yolcu açar

otahının beklediği katar
sarı kırdan
uzun sulardan sonra

Aylak Göz

Erkenden aşındırır aşkını
Odaların köşelerine zamansız oturur
Duyarsa bir çocuğun
Oyundan çağrıldığını

Başının her seferinde döndüğü kumarı
Gönlünü bir tarzla kurularken kazanır
Anlarsa yenilen bir kadının
Darda kaldığını

Kendi kendine arkadaş kaçağı
Arada bir bakınır ne yaptığına
Süresiz kapılır tablolara yangelir
Ve oturdu mu bir masaya
Hakkını verir çay içmenin

Bu adam kitapların uçlarına
Çizilip itilmiş resim
Korkmadan yaşar tebessüm gösterir
Ağır başıyla nöbet alır
Dağdan kaçar şehri çevirir
Ve bırakır gönlünü bir tazı sıçramasına

Erkenden aşındırır aşkını
Anlamaz bir kadının
Süresiz kapılıp yangeldiği tablolara
Severek tebessüm attığını
Ağır başıyla kopar dağdan
Nöbet alır şehri devirir

Delikanlılar

Gülünç şapkalarını sahipsiz şarkılarıyla
Bazen mavi yanaklı bir yıldızın
Kızdan heykellerini
utangaç ve yenilgen
bir gardrop odasında
namluya benzer
herşeyim
dünyada
üryan dolaşan bebeğin
özgürlüğün ama her şeyin
özgüre ödünç verilen geleceğin

Erişilecek bir üst bir alt kent
Bir de
İçine durup demir atılacak
Bu binek aşkların
Delikanlılar sofrasında
Kamçılı bağırışları

Derken
Merhem
Yok merhem

Derken
Avuç içlerinin kadın bölmelerine
Kadının iki avuç hacmindeki kadının
En usta hücrelerime
En yanıltıcı en dolup en boşalan
Ve en boşa atılan
Yıkan hücrelerime
Bükülen dizlerime
Ve kasılan karın etlerime

Kendime gelince ben kim oluyorum
Cevherim neyse nereden geliyor
Nereden nereye ne mi
Duvarların fayans çinko benzerleri
Kendime gelince
Gözlerini cihan gözlerini
Ellerini kollarını parmaklarını
Göğsüme göğsüme tam yüzüme
Uzaktan eşya beyleri
Çanak çömlek
varlığına vardığım hücre gece
Her yandan karanlıklar biçilir
dikilir üstümüze

II
Yolda kamyonlarla süt satanlar
Düşleri
Evleri ufalayan ve büyüyen çocuklarından
Değerli bir yoldaşlıkla
Ödünç alan ihtiyar babalar
Ateş yanan sokaklar geçiyorlar

Delikanlılar baba ve adam
Delikanlılar ve aşklar
Delikanlılar sevdalı oluşlardan
Bir yıldız poyrazı
İsa meryem kadar
Bir balıkla girince sulara
İnsanlar kelime hücrelerinde
İsanın denizlere dağılan saçlarında
– İsa da tam denizlere göre
İnsanlar isaya göre
eşyalarıyla ve hayvanlarıyla
yaşar akıp giden uslarıyla

geliştire geliştire
bütün ölmek ve öldürmek sınavlarını
anılarda bırakmak için
tanrının ve meryemin yavrularını

Delikanlı bir çağanoz fabrikasında
Yürekleri devrilir doğum günü bayraklarıyla
Kentlere çağrılan ve insan biçimlerine
Nefret biçilen
Ve bunları düzenli anneler şeklinde
Yalnız düşman getiren
Babanın gecelerine

Delikanlı
Bir sahnenin perdelerinden sonra
Katmerli kadife ve kapanan perdelerinden sonra
Açılıp kapanan karanlık küçük odalarda
Ve karanlık küçük odalarda

Kutsal Mavi Çocuk Şiiri

Ellerin çıktı ve göğün ortasına geldi
Tarlada
Bakışı gittikçe yer toprağına
Çakılan
Bu kadar beklerken habersizdi
Ve hatta onlar da habersizdiler

Sular mı anladı
Dağlar mı sezdi
Yoksa birdenbire bir çiçek mi

Bir gün
Herhangi bir an
Ama bir çelik an
Her şey
Ve hepsi başlarını kaldırdılar
Ve hemen ellerinin gölgesi düştü yüzlerine

Karmakarışık belirsiz uzun
Geçti ve geçti gölgesi
Zerdüştün ayaklarından bir kartalın

Koşu

Mağaralar taştan yolcu örüyor
Böyle üstünlük görülmemiştir bir bebek
Göğü sevmeyi
Ve yerden korkmayı biliyor
Kendine bir ses bekliyor bir sarık
Aleme tanrı

Bir bebek susar nihayet
Sezer de ağaçların otların
Topraktan çıktığını

Bir bebek ağlar
Bir bebek mor ağzından
Bilinir söyleyince

Zerdüşt nereye gittiyse
Hep kartalı gördü

Ve güneş tek hüneriyle
Bir yaprağı kertenkeleyi çakıl taşını
Ve mor olduğunu suların

Beyin tırtıl
Taş taşlar taşların
Dipsiz süresiz seslerine tırmanır
Çünkü ses katlanır
Kazılır kayalara
Ses geçilir iki kaşın arasından
Sonsuz nefes alır
Ülkedir dudakta

Zerdüşt neredeyse
Kartal orada yığınak
O
Zincirli ayakların durmadan çıktığı
Tek bir basamak

Kaya gözlü ağaç saçlı
Taşın içindeki böcek
Bu ilk fırtına kapısında

Taşın içinde böcek
Taşır kendini yürür
Bedenini bir uçtan bir uca
Nabzı vurur dinler şaşırır
Çalışan eşyasını yakalar
Sorar fare kuş balık

her şey kendi yerinde
Taşın içindeki böcek
Ki inanır
Ve çatlar taş

Gök eğilir
O geçer kartalıyla

Yüreği büyülenir burkulur
Gözleri gerilir
Ağzında bir donanmayla bekler
Mermer yerine şahlanır
Çizilir kanar

Bardağa ilk düşen damlasında
Uyuyan güvercin
Ve ilk taşan damlasında
Bir azgın güvercin
Bulutları saçlarından sürükler
Bayram yerlerini geçer hızla

Bir sabah kartalın bembeyaz kadınıyla
Dağlardan düzlere nehirlerle
Çırpınarak çığlıklar atarak
O
Durmadan saratustra

Ölü Atlar

Karışık bir iç deniz bunalımı
Zafersiz bir kalyonda
Ölümün her anki hatırasından uzak
insanı her halinden tanıyan
sakat bir ölü atlar alıcısı

Ucuza kilitlenmiş bir dağ ceylanı
Ancak bir tabuyu öldürecek bir zamanda
göğün bütün ölü görmelerinden uzak
fenerler tutulup tekmeler atılan
önemli bir eski çağ tanrısı

telaşla yenilen analarda kayboluşları
sevgisiz kalan babalarla
lekesiz bir güneşle ancak
çocuğunu sardığı bezler arınan
ağrıtmaz sanılan bir yaşamak şarkısı

ikisinden birini örter kanadı
durulmayıp tebessüm ettirilen şarkıda
sevinçsiz canlara dayanmak
her an bir başka ışıksızı arayan
acıması bir çocuğun masal cücelerine

Hesaplanmadan Ölü

1.
Onlardı uzak yerler seçtiler
Ve sayesiz ilahları
Kalın ovalar kuşları yaklaşan ağaçlar
ve taşlaşan boğulu kalan nağra
bir sarnıç kemeri eğrisinde
dünden bugüne seyirten
telaşsız sular seçti padişah buyurdu kervansaraylar
hudutta kraliçe ağızları serhatte yağız duşlar
ipe saldıran yığınlar çün osmanlı kanları
melekleşen at yangınları
ülkeyi kol gezen projektör bakışlar
hayvanlar bile altında rahat uyuyan
ve elgizin göğsünde kışlık bahçeleri
ağırlaşan bir çiçekte
sultan sıcaklığına çarpıp
ummana sıçrayan çekirgeler
aşk donanmış bir havada
şehadet getiren sedir ağaçları gemilerin
el çırpan iskele ve sancakları
– Üzülmek fethedilmiştir kışladan haber
tevrattan sakıncalı sözler sakınmak gereken göz
gerek kanatılan gelinler
davulun orta yerinden bir baş soğan
katlayıp ince ağızlarında çingen
içlerin boşalan surlarına zurna

Toplanan şimdilik sürgüne eklenen
değerli çocuklar
arkalarında büyük rüzgarlı anne etekleri
ucuca takılan yaşmak çeşitleri

mavi çok renkli tülbentler
iri gözyaşı boncukları
içine kainatlar sıkışan
caminin yürek konmamış kayalıklarında
durmadan her lahza yeniden arınan
henüz bir böceklik yer açılan
yalvaracak bir tek yer açılan

elleri aynı kumaştan
içlerinde bir haremî tavşan
açık duran kapılarının arkasında
çocuklar baştan sona kadınlara düğmeli
bu bir an yüzümü hayvanlara dikip
çamurlu
– Ey babilin yorulmaz artıkları

dışımda açıkça bir tazı koşuyor
ölümlerde yorulup
bir güle kapanan
gelincikte bekleşen

2.
sonunda ak tavşan ölüme benzeyince
koşup bir ölümün önüne titremeler içinde
diz çöken adamlar beynime atıldılar
ağırlıkları safra taşları yanlarında
bellerinde kancalı tırpanları

saçaktan akan buz parçası
ona biraz da ben katılacaktım
çünkü herhangi bir hazırlık yapmışlardı
taş duvarın dibindeydik ölümümden
ses çıkmasın beni kapıyorlardı bedenleriyle

alnımı bana bıraksınlar
hiç yalnızlık korkutmayan alnımı

karnımdaki boşluklara
Saçlarım uzasın kirlensin ellerim ayaklarıma
ama onların vakti yoktu olanlar için
ve onlar için çocuk duvara kadar
gidip gelecekti salıncak ceviz dalında
ve komşunun ölüm çocukları
güçlükle göğüslerine tutunan nefesleri
Öldürmeye alışmaları karar kılışları
Toprağı karıştırıp şaşkınlıkla içlerine giriyorum onların
Ansızın bir kravat bazen birkaç sene deniz
renkli horozlar ve karanlık doğan yarasa
sık sık anne tekrarı
ve kalbinde Allah yazan çocuk
kızlar hızlanan gelinler
erkeklerde insan uğultuları
çocuklar ki mutlaka kutupta bırakılan
ve dönülen bayrak

Beni buruyorlar renklerin gidip gelişleriyle
içinde kanlı zincirler elden ele
yıldız süzerken kadınların karınlarında doğururken
dilleri terleri damaklarıyla ısırdıkları pamuklar
ağızdan ağıza
ve meydanlara
cılk çıkan yığılan çocuklar

bağıran balık
suyu zorlayan midye
üzerimizden akan gemi karınları
– Çocuk kanlarla sarsıldı
öğrenciliğim korkunç öğretmenlerim

sızı olduğum kızlar
onların şehvetime dokunup kalışları
anı
akıllı bir öğrencinin alayındayım
kanımı ve kamalarını arıyorlar
aceleyle elleriyle cepleriyle
bedenime kanımı yapışık olarak
ya da kumaşa emdirerek
akıtacak olan
ve bedenimi arayan korkumu
açıklıyorlar önüme

(korkumu ölümümle ağzımı kitlemişim)

İnsanlar salıncak altlarında solur
– Güneş hep aynı artist çocuktu
Nilüfer ipi çok ince parmaklarıyla
dağlara göklere en yakın elmacık kemikleriyle tutmuş
yüzüme gülerek severek

3.
Şimdi yağmur birikiyor kubbelerin içine
Ak yürek baraj büyüyor
yarış su pirinç ve içinde canlı çevrilen insanın
çiçekle döşenen başı

Balıkçı tezgahları
Kayıkçı tezgahları
Ekmek tezgahları

yağmur alınlara doğruldu
secdeye durdu süslendi ölümle sözleşen
ateşli hastalar gibi

Salvo

Kanama dolabını taşır gibi gidiyorsun
Atların uyuştuğu kimlerin vuruştuğu yerde
zaman bir nalbant gibi boğuk elleriyle
ovuyor çünkü uğultu çıkaran başlarınızı

Birinci ikinci ve dördüncü katları
dizleri tik çeken bacakları
örten masalarıyla
bir jest alıp bir cümle götüren
sağdaki gölgeden soldakine uzanan sahrayı
işaretleyen ve böylece
canlı duran elleri öğüten
uğunan bedenleri çoğaltan aynalarıyla
aslında kaynayan şehrin safrasında
o tek başına bir şeydir

orada hantal bilmecelerle
geçerek sualtı saçaklarını
ağrıtan durmadan kavrayıp
ikili altılı cam kenarlarını
çeker toprak çeker gibi üstümüze
Örneğin her gün gecekinin aynısı acayip kollar
sarıp sarmalayınca bizi
gözlerimize serilip akrep bezleri
göğüs boşluğumuzda evren bezleri
her noktasında ayağa kalkmanın bütün çeşitleri
bir bir susar
her el bir perde açar alnımıza
aslında o saklı anda
saklı kadınlar tırmanır beynimize
Yalnızlık hakkımızı biz orada azarladık

Orada çiğan kuşları gibi
kavuran ateşin içindeki zaman
katılır da aramıza
ve durmaz aramızda da
gider severek
okşar düşman gibi
kuşu söyleyen çocukların
ve zalim anılan
tekrarlanan çocuğun da seçtiği sokakları

satrançlar sağ köşede şah
damalar damla damla
ev ev
ve balıkçı kadın rampalarında
ağır yürüyüşlü adamların kafalarını
testereye yakın mıntıkada
ve durgun maytap ırmağında

bilen gözün görün dünyanın görmediği
en yaşlı ve genç oyun kâğıtları
göğe gidip gökten gelen
ölümlü yağmur gibi
vurgun oyuk benliklerin
karşı bakışlarda delinmiş
denenmiş bileklerinde

Bir şeklin karşılıklı oturma bölümündeyiz
Hep böyle durur yaşlanıp ağlayışımızın
Gözevlerine kurulan sırat eğrisi
ve uzun çubuklarımızın
ve önümüzde uyuyan çocukların
hiç çıkmayan
ve çıkıp solumak için yeryüzeyine
karanlık eve giremeyen

yarısı bizde duran çocukların
içimizdeki şehvet düzeyinde
'istisnai' bir kadın
tam sağlanmış olarak
boğazkesen saatlerindeki çağrıları
dolu duran iliklerinden derleyip
kısrağı bütünler gibi
önümüzde açışan
sürtünüp tutuşan suları
erkeğin gerektirdiği kadar
kadın onu doğurmuş olarak
uzak toplantılardan çağırınca
ucuca yaşayan ayları
duman alan bozguna katılan gözlerimizle
göreceğimiz kadar
aç dedirtti ağzımıza
içimizdeki itimiz
aç dedik bütün sancılarını
önce dizlerine kadar fildişi
ayakları

Anlayın bizim de güzelliğimizi
bizim balık yiyip ölen
kelimeyi çatlatan güzelliğimizi
aklından açılıp kadının bizi kemiren yüzünün güzel terkisinde
allahın ağır açılan
geniş sofralı odalarında
bir bir dünya namına
seferber eder sevgililerini

neler yapıyor artık
sen bir şey yapıyordun ya
uvuuğ
uvuuuğ
uvuuuuğ

çıkar bir yöne insan sıkletini
diğer alanda filozof...
tek başına bir şeydir
savunur çoktan ağrıyan ağzını

Yuvarlak ağır atılan imkansızlıkları
cümleden cümleye şeklin ötesine
trampet çalan göz hücrelerinde
en genci öne atılan meydan çağıran
havzasız sabah gibi
ayıklar çıkarır sözlerini
kızıl sarı yeşil mor renklerine
batırır gittikçe taşolan kaynaklarını
ağızdaki namluya sürülen kelime haçlarının

sen saçaklanıyordun
elinden çıktığın dehlizin küçüklük kadınına
gümüş giysiler önünde
bir de göğe dayanan yanan ay önünde
doğu'yu yaya gerince
inanç terazili hazret gözleriyle
şerbet veriyordu okunan şekerden veriyordu
el veriyordu

şimdi ağırlaşan sağılan hak dolu çehrende
buhran bıçak yarası
marşlara çabuk şarkılara
eşitlenen geçmişinin
kalifiye insanı kök sürüyor
zorlayıp değiyor uzay hayvanına

ben kanlı insan gibi
arta kalan çiçeklerden
kaçırıyorum camlara yayılan can sıcağımı
aramızda
kumaşlarımızın yaşayan koyunlar
kaçırılan kurtlar yüksekliğinde
sürdüğü bedenlerden
ölümün arkasını bize
önünü duvara dönüp
küskün
mümkün bir deniz gibi
aramızdaki arkadaşımız alıngan ölümün
sırtı duvarları kaplayan
yüzü aynaları
masaları gerekli kapıları
yirmilik insan kalıplarını
doğum gecesi haklıyan
bakışı
karşı bakışları hesaplayan çocuğuna
ince tezgâhlı günahları
az az içiriyor
bir garson - çıldır çıldır - emekle
içinde kaşık duran
içinde çay duran
yanında şeker duran
içinde bardak duran
elinde tabak duran eliyle
garson ölümden gelen haberle

-ağrıyan ağrıdıkça sahnesi -
orada bir adam
garsona çay yalvarıyor

anlatın benim de güzelliğimi
negatif üzerine beyaz basın
görün içimden ayrılan köleliğimi
oraya
balığın ağzındaki dünyalar sarhoşuna
öne sürüp benim adımla
insan üreten iklimleri

hamamda kadınların sancılanıp
hamamları aydınlatan kadınların
yalvardıkları tanrılar gibi
bağışlayın benim de güzelliğimi

kutlayan alçak aynalar
bazen duygulu duran
beyaz şeker tanelerini
kör de olsa gün doğarken
akvaryum ağlarken
yalnız o anlaşıldı bizlerden

geçerek ocağı taşıran
su basan sabahı
yanmaz ateşleriyle
önemli saattir geçilmez şarkılarında
kumlarda yüzlerin eğrildiği
sıkışıp iki etin
kıskançlığa gelindiği evlerinde
balıkların toplanıp yendiği
kemiklerinin düz bir kasabada
köylü ayaklarına değdiği
şapkaların hafifçe öne eğildiği
büyük akvaryum sabahlamasında
domuz tanelerinin ineklerin beygir kırıntılarının
bir süre okşanan ağrılarıyla

sevince fırlayan kelime tüketen
birbirine mıhlanan dişli ağızlarıyla
– Garson bir süt çayı daha

tavanda cenkeden tek seste
tabanların nakışlarıyla
hazreti isa toplantılarından ayrılan
ilk muhammed lengerinin
başında zenci evlatlarının
çekilip gözlerine yerleşen
dalgalanan etraflarında
can çağıran evren kişilerinin
başlarının bütün kaynamalarında
selamını ezraile mahsus çakan
allahı yalnız kuşanan
ağır yere yerden ağır alınan bedenlerin
görmediğimiz hafif canlarını
derhal acele edenlerin ardından
külahını ağzına sürmeleyip
hassas o gök işçiliğinde
denizin yan gelip
bazen eteğini toplamadan atladığı
kesilen yürek uzantılarının
ötesinde çukur

kızgın kırmızı bacaklı kadın vardır
rüzgârlı anların tramvay altında
yerinden oynayan gözünü
bütün sivri demirlere çarpa çarpa
düşleyip el koyduğu
bütün akvaryum duraklarındaki masalara
saldıran dirseklerin
sinir uçlarından başlayıp
aka aka yorulan ırmakların dikine duran ırmakların

etin ve her çeşit kemiğin
en içlerine yorgun taklalarla
inip yüreklendiği gıcırdadığı tarhlarda
diz dize değen kahramanları
cihan garsonları da
hep yakınında dururlar
kızgın
kırmızı bacaklı kadının

uzun bacaklı leylek içimizde genç açar
uzun uçuşlu kanatlarının altında
hangar dolusu donmuş alçının
içinde hışırdar başımız

salgın duvarlar
iç içe geçen vücutlar
büyülü bir gecenin
karanlığına bitişik ışığında
ışıklı varlık sıçramasında
bellekten kendini kaçıran anlıklarını
hatırlamaya koşarlar
durgun benlikler kanaması duran suratlar
susuşan etler tortu hücreler
ağzın mağarasında
tek başına kıpırdayan
canlı dil hayvanında
ismini bulup çıkarmaya
adını koymaya saldıran
zehir uçları sancılar

İşaret Çocukları

Yasin okunan tütsü tüten çarşılardan
Geçerdi babam
Başında yağmur halkaları

Anam yeşil hırkalar görürdü düşünde
Daha ilk güzelliğinde
Alnını iki dağın arasına germiş
Bir devin göğsüne benzer
Göğsünden dualar geçermiş

Çarşılar ellerinde ekmek iğneleri
Cami avlularına açılan
Havuz sularına kapılan çocuklar
Görmeden güneşin bütün renklerini
Götürmezlerdi dükkândaki babalarına
Ocaktan akan kaynar yemekleri
Nenelerinin koyduğu avuç taslarına

Başı ve yüreği şahbaz
Kaleleri ağırlayan kadınların
Süslerini kemerlerini
Başlarını ağırlaştıran
Ağır siyah şelâle saçlarını
Tutunca gençleşirdi erkekler

Sonra insan o ki denizde
Küçük ve büyük nehirde
Bedeni ıslatan afsunlu suda
Önce niyet sonra yıkanırdı

Zaman dert getirdi sulara
İçinde eski balıkların yattığı kayalar
Savaşan insanların elinde
İnce yontulup taşındı balta mızrak şekline

Anam kanları kuruyan
Kavga ayıran bir kargı elinde
Kara ocağın taşlarına
İşaret koydu çocuklarını
Belinde gezdiren babamın
Beyaz yazılarla kazandığı adları

Yüreği korkuyla kuvvetlendi babamın
Unutup genç gelen günleri
Zamanın sürerken çektiği günleri
Çetin bilmecelerle
Sürdü atını şehirlere

Yün ören at güden kadınlar
Ormanlara tepeden eğilen toprak evlerde
Küçük pencereli karanlık dar odalarda
Uzaktan uzayıp gelen kurt seslerinin
Uzağa çekilip giden
Ayazda donan gülmeler içinde
Ormanlara süt emziren anne
Unuttu gittikçe uzayan çocuğunu

Hep kaçarmış şehirlerin
Demir dağlarına
Uyuyunca toprak beşiğimde
Sahipsiz kalan
Ellerimden kayan aydınlık günlerim

Kuruluş

Anılar ışıklarda sıralandılar
bizim büyük güneşlerin karşılarına
gelip kamaşan en çok insan anısı
giden ve dolanan ayaklarını
en uca uzaklara yaklaşan
katı yürekli çocuklarına
işaret verdi solan sarayları

Toprağın üstünde iri erkek
genç kıza koşturan atını
Genç kıza kapılan büyük atlı
yan yana çarpan hücrelerde
su içen öksüren düşünen
kıvrımlı sütunlar içinde
taş tablalarda
sevişen güçler
kalın bir arap rakkasında
Homerin son ayaklarına
değinen kırmızı böcekler

savaş anısı yani
En güzel kan hücresi
gittikçe uzaklaşan kulakları
çağıran şarkılarıyla
taştan çizgilerin
arasına enli bir taht gibi
kurar gürbüz saçlı oğlu
yanında kralı

iki deniz adasının
ortasında kurulup denize
eksiksiz bağdaş kuran
çömlek yapan adam
ağır bir taş açmış önüne

şehirlerimize uzanan
yeni çağ dağ heykelleri
insanı kansız ak mağara duvarlarına
kanlı ve kara
hayvanların hoş getirip doyurduğu
kadının içersinden
kolunu sarkıtan buralara
uçuşan ışıklı oyukların
mağara adamındaki oyukların
kemiğe giren yaranın
hızlı çarpışan yüreği çarpan şehirlerimize
gücünün farkına yeni varmış gibi
saldıran kamaları öz saçaklanmasının
artık çok incinebilen gözlerimize

Toprak

Evlerle aramız açılıyor
çünkü savaşlardan biridir evlerinden kaçanlar

1.
Evler boyun boyuna gelmenin habercileri
çocukları çok yaşatan serçe ağartan damlar
göğün yanaklarından sarkan gündüzleri
indirirler saçaklarından akıtarak bahçelere

Bahçeler ki evlerinde olanların
topraktan gelen ağaçlara
tutundukları ve gizli çekmeceler açtıkları
ve içine geleceğinden emin anılar
nur topu ceviz yaprakları
ilk sevgili yaprakları
ilk şiir sıcaklarını koydukları

Bir hacim altın şeklinde
Her an açılan Kitabın üstünde
Işık ve ışıklardan camını giyinmiş
Balrengi bir lamba

Beni doğuran peygambere yaslanmış
Geçmiş canları sergilemiş göğsüne
Hepsine hatimden bir mucize ayırmış
Armağan salmış iç süslerine

babam canımı çökertiyor
hep aynı tarlanın önünde
aynı topraktan kalkıp
türbesini yontuyor içime

2.
Oysa sessizce girerdim çiçeklerin içine
küçük kız gitti sancılandınız mı
evler ve dereler daha derine

Güneşe kan durup dururken sıçradı
korsan deri değiştirdi
ben can değiştim toprağa basarken
ellerim yırtık saçlarımda
tatlı suları geçerken
denizde sallanırdı başları
korsan bir ev tutkununun içinde
evi zorlanan midyenin içinde
topraktan da ötede denizin kadersiz gecesinde
keçelenen
ve rastlantı basan çatısız yüzleri

evlerle tartılmış ve ağır bulunmuş
fırlatılmış ve geceyle karşılanmış toprak
geçti biçiminden
sen nerde şehirleri gezdiren nehir
gece bir an bulup çınar ağacından
güneşe dökülen
evlerin dışında gezdiren beni

yer yere abandı sırtıma bir ev yaslandı
Ki sımsıkı el tutan kader tutan
ve sokaklar ki anneler şöleninde
bebelerce fıskiyeli etekler

Meç

Ağaçlara kılıçlara benzer çocuklar çıkıyor
erikleri itiyorlar
erikler onları yırtıyor
ellerinde dürtme silâhları
plaj yıkıntılarına çarpıyorlar

sarsıntıyla akıyor
ayaklarını ıslatan
yaprakların gergin dallarında yüzücü nehir

gerginlik balık kanadı
sertlik gözlerine yakın gelmiş
suçlu ağızlarında çiğnenmiş bir gemi

çocuklar elleriyle dalların uçlarındaki eriklere
bir mahzendeki uzaklığa kayar gibi

Gerçekler başlarına konan çiçekler
yapraklar boğuluyor
yorgun bir meyve daha geliyor ağaç kökünden

bu sırada tramvay geçiyor
ve duruyor fidan küçük ağaç
göğüne üç ayak yaklaşmış
ilk koçanını ezberine biliyor

her an ürperti geçiriyor
odaya sokulan yemiş

odaya sokulan yemiş
göz hapsi

evinde durmayı seven kadınlar
mermerle sıvıyorlar çocuklarını

top uzağa yakına çağırıyor
hep bir noktada kalan adama
varmaya doğruluyor
sulardan sorulmayan
ama sulara yatkın anılarına
sevgiler koşturan
pencereyi parça parça aralayıp
denize açılan bir sokak kadını

denize açılan çuha kadınını
açıktan geçen son sağlığa bağlamak için
makina ustası
amma da mideli yıkılmadan geliyor
ve sırrım sessizliğiyle çalışıyorsa başına ben
gittikçe soğuyan ve soğuyan ben
ekmek kırıntıları döküyor

her zaman yaprak duşları başlıyor
serpilen kuşlar çimen düzlerine
gelip bir kısrağa yakından bakıyorlar

kuruyan ağza kapak göze kapak
çölüne atılan zar
sulardan serpme balık

deniz görününce kargılar atılıyor
karlı yamaçlardan
kızgın kumlara erenler kaydırak
arkalarından aç karınlı
sevilen kurtlar iniyor

ağaçlar dimdik
dallarında gergin su
haber gibi bir şey bekliyorlar
kökleri toprağı geziyor
bir yatağan aşırı gitti mi
zındana çıkıyor kök ucu

zufa bir cins ağaç

Devlet sokağını tek başına bir ayyaş geçiyor
kente verdiği cevap pandomim

başı bir gölge altı açıyor
hotozlu kadınıyla
hovarda adamı
yanyana koyunca yatak
yaşama simidi

şimdi eskimolara bakın
kadınları fok balıklarından
buzdan yataklara girip
sımsıcak çoğalıyorlar
denizlerini kargılarını köpeklerini yemeklerini kayıklarını ve
kaygılarını
ayı balıkları bekliyor
ve
başkentte korsan gülçin dil balığı

yelken
gelmek üzereyim gelmeye hazır
şaramla doldurdum
sözleri ağarıncaya bu geceyi
hartuç ve hece

göğsü kızgın köpüklü tayfası
şişti mi kadın kollarını
kadın ellerini biçimli gergin tutan
insanın su başı rahim

kelime yorgun
gece soldu çan
çan ve çayır
suçsuz çocuklara koridor
yapraklar balık pulu
balıkçılar pul pul
yalnızca bakışlarını kırpıyorlar
dokununca
çatılarda kirişlerde serin dubalarda

artık göze bakmak oyunu yok

Kuşak

Babam hemen hakan olur
kervan yüklü geceyi taşıyan ormanda
bar bar bağırır develerini

Durmaz babam
Öncü seher yıldızından
apaydın olan başını
savaş uçlarında
ölçer soylu oyunlarıyla
düşmanın güzel borazan seslerini

Savaşa gerilir babam
elinde bir karanfille bekler
atılır kentlere

Sular direnir
Çünkü padişah hâlâ güneşe bakar
Akşam geç yürür denize
sonsuz savaşlar kaçan atlar
yüz bilek sayısız
güçle açılan bir saray kapısını
kapatır ve padişahlar
sorarlar ava koşan avdan dönen
kanter avda coşan mızraklarını

Sancılı bir duruşla taştan çocukların
serçe dolu bavullarını
açarlardı seccadeler şehzadelerin
artist sessizliğine

son büyük soygun büyük insanın
içinde yaşatmak duran
sayısız ince parmaklarını
medrese parmaklarını
vakıfhan parmaklarını
... ve barış parmaklarını
palyaço resmen saklı maşalarla
taşır sehpalara

oysa babamla bir kraldı anam
ilk ve sonsöz kitap aşardı önüne
adını ona göre koyardı
bir şehrin
ve şehri kendine getirenlerin

İnce ve alabildiğine
giyinip kuşanıp ağlayan
her bakışın dışında duran kadını
sessiz ölümlere çağıran ben
tık nefes ölümlerimle
sıradaysam vahim bir gerçeği
geçer ve titrek seçişimle
bütün bir insan çarpıntısını
şurda
hani şu dokundukça
yalnızlık değeri azalmayan
bir çocukluk gecesinde gamzeler
bir ilkbahar parçası ve hançerede heceler
senin aklında pusuda serüven
benim beklediğim (şal gezisi
uçurtmaları) seçerler
takarlar peşine
çocuğunu kanla seven
suya karla yürüyen
yağmuru sımsıkı tutan bulutun

bu sal benim canıma yakışan
bir sabaha yaklaşır
gidip alınır bir ev gibi
çağırır barıştığını
şapkalarını atıp hafif
kuş gibi asılan insanların

Kuş
ürpertir ağzında
ağaçsız insanı
imkânsız erkek büyük ağlar
buzlarda

baş taşlaşır
ağrıyı kolay kazanır gibi
kadında dur erkekliği söyle

daha su balık ve yosun var
peşinden demir alıp demir atılan
bir takım ürkek beyaz kollardan
çıkan yola koyulan yükselen
yetişen ve kaybolan
ne kadar rüzgâr varsa
ölülerin akan ırmaklarıyla
tekrarlanan dağları

Orda besbelli ölmekle sular boyunca
Şaşmadan beklenişin
Ne kadar vardığı onlar varsa
Bütün onlar
fazlasıyla evlerindeler
ve yüksek sarnıçlı kalipsoları
denizin altına bir bulut şeklinde
indirir yağmur

gemileri hesaplayan
şehirde sinsi seslerini insanların
denizin zahmetsiz
hayatın hayuhayhayla tuttuğu
ki onlar süslenme odalarında
aynaların içinde kendi ölümlerine
Makyaj

Bilmezler
Oysa onlar söylesin
yanılmışların hangisi
hangi vahşi hayvanın
hangisi o kadar benim

Bu bensem
gelişim gidişim bir şikâyetse
katlanıp küreye
uzanmış uzun gövdemi bir yatağın
ölümü süsleyen secdesine
durmuşsam kapıya çağrılan karaltının
omuz başından uzakta bir şehir
tastamam bir şehir geliyor omuzlarını titretip
bir yanlış doğru olmayan anne gibi
gizlenmiyor bu asır onun başından
güneşte dipsiz kova beni seçmiş beni seçmiş

canlı canlı ağlayan hücrenin
huyunu ve öz toprağını
yoklayın siz yorgunum ben bakınıyorum
saniyen daha solgun daha içinden çıkılmaz
gün doğumuna hazır bir bardak çay
bir büyük bardak mitralyöz

Bir dolmayan yanımız
bir de her gün korkudan bir şeye
dokunup kalıyoruz
kanımızdan zehirli bir iğne geçiyor
ve güneşten korkuyoruz.

Bunlara benzer bir yüzüm var
her virajına insanlar devrilir
ama soylu deyince ben
içerde kalmış bir insanım

Taşırlarınıza bunun için
hem kendim binmiyorum
hem söylemezdim
nedir sormazdım
bir şey durunca
kaçarsam su koşmak
bilinen bir şey midir

bir köpeğin yeni doğmuş
konuşmayan eniklerine iskelede bir adam
korkunç bir sepete mi koydu
onları
denize o mu götürüyor

peki
ben kimim

Ağartı

sevgililer yüzüne karşılık geldim
kaygı bağırdı gözevlerimde

günlerin yamanan yıldızlar
ve üzülen gökkuşaklarıyla
doluluğundan söz ediliyor
evlerde çocuklar arşınlanıyor
ve alkışlanıyor babalar
ki tütün başında
ekmek başında kabir başında

günler yenilenen bir isim
merdivenleri büyük ağzıyla çıkan meral
haftada üçer gün üçer hafta
ince uzun veya kahverengi
ve gelinlik sabah çatışmasında
yoğunlaşan yorgun artık ben
köprü ortasından yarılmış bu ara
organın ve güneşin salgınlığı
toprağa gelir gibi olduğu an
başlar ikinci artık

beygirler uzağa kayıyorlar

bu arada gelinmeler
arkadaş yapıtlarına yar koyma
yöremdeki çimler

bu arada evimin içinde odaların birbirine düşman durduğu
ve hastalandıkları
çalışan yüreklere uzak

bekardan korkan ev sahiplerinin
kapılarda kızlık heykelleri

bu arada insanın yemeğe oturma çelişmesi

yemekten kalkma çelişmesi
erkek oluşunuza binaen
bu arada özel sıkıntılarımızın
kılıç kuşanmış hali
durmadan kanlanıp hatırladığımız
bunalan kadınlar
ben alda'yı bunalıyor görüyorum rüyamda
kırbaç gibi insanı saran etrafımızda
kelebek kanatları gözler
akılda kalan ağızlar
hatlar
seviyi yoran alkışlar
bir şehri paramparça edip
ortasından yarıp uykuları
evlerin sahanlıklarına
misafir odalarına
lavabonun altındaki dolaba
çocukların hücumluk yataklarına
iri erkeklerin şakaklarına
kadınların çırpınan dudaklarına
ve kızların sancaklarına sığınan
ve benim damarlarımda itişen uykulara

bir şehrin ortasından tren geçiyor
o şehirde büyük rüzgâr vardır
bir oyuncakçı vitrininin önünde
insanların durdukları ve duruşlarını
değiştirmedikleri trenle birlikte
şehrin ortasından oyuncak trenlerin
cezalandırmış şekilleri

kendisini buyruk
vitrine yapışık insanların kafalarındaki
içlerinden geçerken dönüp bakmadıkları
durdurup parçalamadıkları
önüne yüzer ellişer
yatıp apartman kadar
ağır tekerlerini üzerlerinden geçerken
öpüp ağızlarını ezdirmedikleri

noktanın sonuna kadar
bir sinir bir can yanmasıyla
bir parçamı
bir demir mengeneye
koyup sıkmak istiyorum mu nedir
dilimi

bir acı mı ne gerek
öyle uykum var ki
öyle istiyorum ki

o içinden marşandizler
şimşek gibi fırlayan
şehirde hemen
hat boyunda ilk tahta evde
derin yatakta
her an çığlıklarıyla
uyuyayım kıyametler
bir ejder geçsin
öyle tanıdığım
öyle canımın içinde

durup gelmeyince
morfin gibi arıyorum direnmeni

iğne üzerinde yüzün gelip
kuşatmıştı beni
ama düşündükçe Korkmak
yüzünle geldiğini

Ve bunları elbette çabucak geçelim sevgilim

Yanma

Ve elbet
Gözlerin sularımdan çekilince
ürkek bir ceylanla anlaşırım
yüzünün çok yakını olan bir limana
dilinin ve ağzının verdiği baş dönmesine
bahçeni tutan tavşanlara sığınırım

Kanımdan geçilmiyor moraran ağzım
Kovalanıyorum
İkindi zaman karanlığı iç çarşılar
ey şafak bir askerle anlaş
Çünkü namluya sürüldün
İşte burada bir ordu yürüyen karnımda
İzim sürülüyor köpeklerin sürünerek yaklaştığı
Anlaşılıyor
Hatırlarımıza dokunulmamış
Fakat el konmuş aşkı yaşatırken kuğuların
Geleceğimizin serin suları ve göllerine

Ey kadın kokla beni
Hayatım yasaksınız

Gelinmiyor akşam zaman kaplanı
Kaçmıştım yeni bir ırmak şeklinde
Hayvanların ilkbahar sıcakları bölümünde
Kıvrılıp yeniden yakalanıyorum
Cam kesiyor göğüslerimi
Boynuma zümrüt bir gerdanlık atmışım

Hem şarklıyım ben
Gövdem yara dolu

Sevdiğim kolla beni

Anlıyorum

Fakat artık dayanılmaz sarmaşıklara
Öpüşüyorlar
Harbin bittiğini söyle ayrılsınlar

Çünkü gece zamanın katranıdır
Gelip geçecek gibi değil omurgamdaki didişme
Çantamda sevişme askerleri
Harbin bittiğini söyle

önce beni boğacaklar özgür ve sevecen olmak için
bir bıraksam
yakut bir kuşun içinde duran ellerimi

Sevdiğim
Önce kemir bu tel örgüleri gövdemden
Geç derimin altındaki tehlikeleri
Yürek kızgın bir kuma devrilmeden
Yokla beni

Anlıyorum kaçmaya zaman yok
Şafak birden doğrulacak

Açlık Türküsü

Aşk gelmiyordu
ve kızgın kokuları coşkunluk bağırması gençliğin
Söyleyelim bir kere daha halk suçsuz
Öfkenin sessizliğe yürümesi kendiliğinden
Mansurun halkı öfkeye kendini çarka tutması
eşyanın bebekler gibi avutulduğu da olmuştur
Sütten kesildiği yürümeye alıştırıldığı
(Ey veli dağları eğit yine
Mağaralardan em yine)
Kedilerin cübbe eteklerinde
İnsanlığın en berrak denizine uzanıp
İstirahat buyurduğu
Söyliyelim bir kez daha
Olmuştur
Aşk olmuştur

Çıkıp gelmesini beklediğim
Geniş çığlıklar atarak
Yüreğime zırh takarak
Çıkıp gelirse
Morarmış yanağında zehir tutarak
Yıkarsa duvarlarımı
Etimi aralar aşkı kurcalarsa
Önünüze açtığım sofralar adına
beni tutun kaldırın ortadan
Çünkü hesap benden sorulacak
Sorulacaksa

Saçlarımın dibinde kıpkırmızı bir leke
Etine kan değdirilmiş kadın lekesi
Alnımdan kollarını çıkarmış bir dişi örümcek
Köpeğin ağzına düşen kelime ne kelimesi
Et kelimesi

Yırtınır anlamını öksürerek
Yer ayırtıp girince bilmecenin içine
Kaburgam derin ip ince ipliklerim
Elmacık kemiğimde güm güm vuran
Var olma hevesimin
Vahşet dolu sur kervan baloları
Hesabı benden sorulacak

Şimdi uyan kurbanım kaldır başını
Hizmetlim kendim ağlayayım

Bir köpeğin ağzından
Düştü kelime
Başladı at yemeye
Aylar yıllarla anlaştı tokluk kaşını çattı
Bahar geldi ağaçlar açıklandı
çiçekler açıklandı
İnsanlar dürüyen mermiler uzadılar
birden çatladı düğün
fakir kadın düğüne katlandı
bir köşede oturdu. Soktu ellerini karnına çocuk
kırdı çocuk ayıkladı
Birdenbire çatladı düğün
Tabanca çatladı
Gelin savruldu harmana rüzgâr girdi
Kirli elleri yılan dokunmuş gibi göbeği
İnsanın öz be öz anasına kıyması ne demektir
Karanlığı getiren bir insan sıcağı temmuz sıcağı gibi

Bir köpek yiyorsun halk birikiyor
Fırlak kanlı gözlerin kırmızı ve şiş ellerin
Bakıyorlar
Sancıyı iletiyor belleri
Sürtünüyorlar

Buğday havada durdurur kurşunu
Onlar başkası değil bir çift cami güvercini
Güvercin buğdayın ağzında sırayla
Göğü soluyan bir ejderha gelecek şehirlere
Bir zaman bıldırcın ve kırlangıçlar
Nasıl alınırsa ağıza ve ağırlanırsa

Çocuklar havadan anlar
Sorulan suale çarparlar kadın geç kalınca dolabında
Kadınlar dimdik dururlar dolaplarda
Cam göz ağaçların aralarında gece yırtılarak sokulur
Oda soğuyunca erkekte bir yıldırım uykusu
Önce bir han
Odaları dolup boşalan ve alnının altı
Tahta merdiven bir Han
Yolcu soyununca camideki kubbe
Döşeğinde rahatça uyumalı
Minarenin biri çabucak alçalır diğerinin önünde

Sakallarından köşkler sarkan bir dede
Yukarıdan damlamış bir mezar taşının üstüne
Mezarla ihtiyar ahpapça genç kız süzülür önlerinden
Üç adım atar dizleri çözülür
Erkek erkekçe dövünür genç kız kırgın
Evet ve hayır kelimeleri
Bir evet/açlık
Eyüp Sultan
Mezarlar sürahi suları
Sebil uyuşmazlıkları
İki sebil biri daha sebil
– İçilip içilip genç kız içilip
  İçilip içilip genç kuş içilip
  Eyüp genç içilip içilip
– Dur sen ey Sen içilip Ben içilip
  Sebil olduk öldü sebil

Kemik alınlar gelir dayanır güneşin ateş secdesine
Işık en keskin yontulur bir kelam. Bir kelam
Zaman ölenin alnından rüya mızrağını çıkarır
Boşluğuna sebil açılır
Güneş kendi adamını yollar
Kaynayan kafayı ayıklar
Sorular soran sorular soran
Denizin kanında günlerin çarka tutulan izleri
Tesbih çeken bekçilere gece sualleri
Su tutmuş testiler
İçilip içilip

– İçilip içilip genç içilip kız içilip
genç kuş eyüp genç içilip

– Dur Sen içilip Ben içilip

Aşkımla boyun boyuna bir ejderhayım
Şehirde sen benim en çok saklandığım
İçine girip korktuğum
Çamlarını yıkamadığım karanlığını bozamadığım
Sen benim durup durup saplandığım
Mutlu an biraz uzun olmasın
Yoksulluk gibi gideceğim bir yer var
Efkarın aşılmaz yalnızlığın kaçınılmaz olduğu

Bas üstüne sevgilim
Dağlarım
Toprak yayılınca bulur anasını yavru ceylan

Yalnızlık ateşle birleşiyor
İki geyik dumanla çiziliyor şişiyor
Delinmeler
Uyku genişliyor
İç organ genişliyor

Hazırlanması sinir uçlarının
Ve kalburdan sırayla dişli makinadan
Yivli burgudan et kıyımından
Beş uykusuzluğun en çabuk ve çabuklukla
Planlanması
Aşk
Orada uzakta anlaşılmadan. Nefes

Saçlarımı tut titreşiyorlar
Bir şey oluşmuş kovalamaya başlamış gibi
Saklan evlere sarıl kanlı bağlarınla
Avucunda kına yerine horoz devriyesi
Dilimin tehlikelerini azarla
Bu limeler oraya çıkmaz
Ki taş olsun
Açılmasın diye insan torbası
Aşk ne korkunç ne kadar korkunç oluklar uzun

Çölleri dolanıyoruz
Yuttuk kum yığınlarını
Düşmediğimiz kum kalmadı
Kötü özümüzün mevsimlik yıkımları
yıkılsın
etin serin yosunları
Cezbe suyun akışına varmadan
daha oturmadan kayalarda ayrılan yerine
ve başını dik tutup açıklamadan
Kadını bir hançerle dolanmadan
yolmadan karpuzun kabuklarını
muzu çakalca aralamadan
Çarpılsın

Ve biz uyandıracağız
Suya çağrılan akışınızı

Su

Taşlanan kadınlar yankır
girdap duvarda ve sırları çözük aynalar
bir aynanın civarda hayvan otlağındaki benzeri
yüzler kuyuya inen gözü terkeder
sıcaktır orfe yaklaşır
kavalsız ve çılgınca döner kaderine bir kez daha bakar
açlığa üşümeye kartalın alnında duran yıldıza
bir kere daha daha yalnızlığa
kati ve aşk geçerliğini ortaya koyarak
ulusal ve bencil iki çingene arasında
bir kere daha yalnızlığa
atılarak

yerin içinde yüzlerle hücum
bütün özentili yekinmelere doğru karşı
bütün nedensiz gençliklere doğru karşı
bütün . . . . . doğru karşı
aç olan karın
soylu olan yoksulluk
ve mızrakla gelen alın

yerin gezisinde insan vardır
ağulu bir diş put taşında
doğacak çocukların toplandığı çadır taşında
ava çıkmıştır

Aşk tunç çekmiştir bizle olan sırtına
birbirini çaresiz bırakan çehrelerin
yaralı ceylanı bulup tepindiği
(Fırat birdenbire kaybolur bir mağarada)
sevenin kurbanla alınıp kurbanla ödendiği

güneşin aşktan sudan ve topraktan
daha hızlı yöneldiği

raskolnikof
müthiş bir iman ağrısı çekmektedir.

Güvercinler toplandı sofralar kuruldu
Ağaçlar bahçede kızgın güneşle çatıldı
Elma tatları ağır ayrılık tatları
Yalnızlıkla toprağa savruldu

Katerin açık kollarıyla yaklaştı üç tuzaklı odalarıyla
mükemmel bir karpuza yaslanmak
suya çağrılmak
bir de içindeki ziynetleri hor görmek iyice

oysa güneş ağırlaşsın siyah saçımız uzayan başımızda
alnımızın dibinde kalsın seçkin ve Horasanı kayıran gözlerimiz

Hiç akla gelmedi
Beraber kırlara hüznü atmaya yarayan bir annenin
dallara takılıp ağrıyan yaralarıyla yattığı

gerçekten canlı göğsü boğucu çaylarıyla
akşam suyunda bir sütun mermer içmiş
her erkeğe bir yılan üfürmüş

2.
Ciğerlerde ölüm akar
Çeşme
İnsan hesapsız çocuk üfürük
kendinde olmayan gürz kapanan ayna

mektep taze ekmek dilimi zeytinin içindeki bağırgan
ölüm
sıkışmış aramıza
sandalyenin dibinde mi
dudak sıcak çay bardağına kapanırken

salıncak onunla içten içe anlaşma
cevizin ipi tutan çocuğu kayıran dallarında
yeşil yaprakta veba
ölüm evin hangi bilinmezinde ya da açıkça
küçük kardeşin avucunda mı

uzak insan sahillerine
kelimeyi dolanan dillere
taşıdılar zeytin
kahvaltı ve zeytin
sofrada üç büyük zeytin üç kanlı bakış

Ölünün ağzına zeytin kondu
şiş dudakların arasına
sonra geniş omuz yaralarında
adamlar kırılan camlar taktılar

3.
İnanç yiğit ev sorardı bulup konaklardı
Kanlı göz ufuk tarardı
Cürümlü başta her geyik akışında
Örtülür dudaklar çünkü kalble çarpılırlar

el gezer tenhaları dolanır ufak tüyler
ve tüyler ki ateşle diklenirler
kendi namlarına egemen olarak
üşüme kabarcıkları tat kabarcıkları

ürpermelerle unutkanlık
yerin bir zaferli doğrulması cürme katık olarak
dantel kalb vurması su kapları
ıslak naylon örtü ve ıslak cimrilikle
ustalıkla yaprağa ilave peçete
yorgun ve evvelden haber
sonra saralar
sıradadırlar

Kapılar baskıyla kapalıdır
Onları yontup hamam kapılarını
Kulaklara ses kutuları
Ormanlar avazlarıyla parke taşlar
Kurtlar
Yıldırım
Avizeler

Odada köşelere düşler yerleşir yatakları kollar
Uyku canavar kıvrımlı batarlı saldırır
Ev tilkiyle sarılır kuşatılır
Yorgun bir masal uzakta kaybolur
Kulaklarına yosun ve balık biriken çocuklar
Toprağın rengine katılan
Hızla yorgana atılan
Göğsümüze sırtımıza ateş bastıran
Örtünen çıldıran çocuklar
La onlarla alev açıyor her yanımız
Anlaşalım

4.
Denizde büyüyen av hayvanı
suları derin denizleri boyayan mürekkep hayvanı
uzatır gözlerini ince çalgılar içinde savaşlarla

tiz sesli yuvarlak ağızlarıyla
bu kez bu alçıyı donduranla
kapalı denizlere kapılıp açık okyanusta
kayalardan inen hızlı koşan bağırlar
ayakta durlar
KALK'lar

oturun babamı
ben güvercin saçlı çocuktum
buzlardan başlayıp vurdular
dağların yabani timsahında
sanatın fiziksel geçerliğine kadar
vurdular
babam upuzun yatandı kumda
ölü ve uzaması birden duran saçlarıyla
çünkü öylesine kesindi ölümü

başını yastıklardan kaçıran uykulu başını cümle odalardan
hep kumlar vardı çünkü uykuya yaklaşırken
üzülecek ve sevinç duyacak yerlerde
dudakların içinde kulak yollarında
adamın öldürülüş sesi
sofadan sokak kapısından
pencereden kumluğa okyanusa
ahrete olan dostluğumuza yakınlığımıza

Şan

5.
Aşk çocuklar parlayınca görülen ışıklardır
Işık yüreğe varınca yorulur çeşmeler
Aşığın avuç açıp doldurduğu sularla
Ki ölenler vardı sularla küçüklüğümün oralarda
Elim yarım ve bilgisiz uzanarak
Her şeyim çocukluğum
En yakın nalbantın ağzından kestiği at
sarsılınca ayağını büküp bağlamışlardı
güçlüydü nalbantın çıplak kollu adamı

Oyuncak atımla yolum düşerdi şehrin şanlarına
sokağı dönerdim
Kaplanları karanlık ağızları arap bağırlarını
zayıf çöl savrulu arap bağırlarını
anlamadığım koşuyu birden bırakır ağlarken
Birden kaybolan oyuncak atlı çocukları dönerdim
Küçüklüğümün oralarda dehşetle devrilirdim
Nedeninden hiçbir şey bilinmeyen
Sen ey şanlara

Mahallede tuhaf bir kokuyla erkekler dolanırdı
Ender dururdu kadınlar

Demirinde gül suyu şişeleri asılı pencerede
Duvarlarına akrep tutturulmuş oda
Duvar gezinirdi akrebin altında
Duvar loş akrep sarhoş
lambanın o büyük şafağından sonra
gidip gelirdi mutfağa
kilerde kirpilerin çuvalların dibinde
peynir küpünün içinde
Çocukları

Asılan kocası
Kurşunla delinen akrabaları dururdu öper gelirdi
Kan güden bir yaşamayla gider
Kan güden bir yaşamayla gelirdi hizmetçi kadın
Beni bağrına bastırırdı
Gözümü gözüne kaldıramazdım
Kaşlarının dibinde kuytu
İlk gelinlik mağarası
Kanların kaynama mağarası
Ağzının içi mor kat kat pütür
Sonra duvar
Demir
Gül suyu şişesi
Karşı pencere

Sabah nalbant hâlâ durur beynimde
Çocuğum öylece uyanırım
Pek bilmem

Alt katta sivilceli bir oğlan
Anası civcivleri ağaca saçar
Yağmur toprak süyüklerden sallanırdı
Taşlıkta kavun çekirdekleri kavrulan evde
Sıcakken ateşin üstünde
Kentteki kişilerin elleri tavanın içinde
Alıp avucuna konan kabuksuz kavun çekirdekleri
Alıp değdirirdim dudaklarımda kabaran deriye
Kızgın
Dudağımın uykuda sevinçle yarılmış derisine kızgın
Parmaklarımın cıva akan ucunda
Müthiş azıcık kaygan
Kavun çekirdeğinin batan sivrisinde

Ağzı kanasın diye nalbantın
Kestiği at

Çocuklar kişneyerek doldular avucuma
Annelerinden koşan babalarıyla kovalanan
Sarı ve siyah başlarıyla
Ölümle boğuşa boğuşa onu kaldırım taşlarından çekerek
üstlerine
terli yüzleriyle yapıştılar ellerime
Çocukluğumun orda en bülbül yerinde
Nalbanttaki atın içinde şah duran korkuydu
Zahmetle taşıyıp beraber kurduğumuz bahçeye
Atın içinden bedeni yırtarak
Fırlayan korku
Ta kendisi bahçeye kurduğumuz salıncak

Çocuk boşluktayken ölüye asılı kalmak
Annesinin sesi her evden
Şehirde her baş dönmesinden
Çocuklarca çıngırak gibi duyulur
Annenin elinde birden tahta kaşık kırılır
İçini bastırır raftan bir kaşık daha alır
Ocaktaki çorbanın önüne çömelmiş
Düşüncesi suyun şeytanına çağrılır
– Hangi salıncaktasın çocuğum ipi iyi tut
Annenim ben
Yaklaşır kan kokusu yere vurur
Burunda ve orada iyice kan bulunur
kaplar koşuşan bağrışan yüzleri
eğilirler bakarlar
ki tırnaktaki noktadır
cansız bedene tırpanını geçirmiş
çarşaf gibi büyüyen

Bayramlar oyun arkadaşları kuşlarla
Güzel seslerle yaklaşır
Tırnakta beyaz nokta olunca parmağa halkalı şeker
Ölüm ve korku beraberce toplanır
Dernek kurulur
Her kadında bir çekmece açılır ve kaplanır

Ey alın beni
Yuvarlak ve dalgın kalayım
Arkamda dik ve beni iterek kendine çekerek
taş ve yerinden oynamaz
Oysa onlar kuşlar gibi uçar durur
İçine yukardan çiçekler savrulur
Havuz cami havuzunda
Kımıldayarak yatan minare

Size çağrıldığım çağlarda
Açtım çekmeceyi onları siyahla boğulur buldum
Çocuklar çılgınca oturuyorlardı tahtalarda
Ellerinde kırık aynalara ve aralarında
Esrarlı bir hayvan dolanıyordu
Falakanın ipiyle kıvrılan tahtası arasında
Çünkü falaka asıl her yanda
Sıkışmış gibi gözleri
Hain bakıyordu çocuklar
Elif eşer
Be beyazlatır
Te terkeder
Büyünür ferahlanırdı
Bol güneşli kapıdan önce kaşları boz sakalları
arkasında bol entarili içbükey kızları
Yorganların ısıtan nakışları
Cim

Kilimler süslenip yangının önüne serilirler

Kan ve ateş beraber tadılırlar
Buyurulur yayıklar az gelir
Sabah ışığında uykulu çağda
Bir çocuğun aydan anlayışına
Hamur ve tandırda çobanın kaval solukları
Karacadağ bir deveyle aşılır
Karacadağa bir deveyle varılır
Ve hemen Karacadağa bir deveyle vurulur
Kayalara ezan bağlanır dağlar kutsal kılınır
Sular baş baş ağırlanır çünkü baş suya uzanır
Kıl çadır ve deve ıhh
Ihh ya deve
Hoca
Hocanın iklime emir veren karısı
Ve çocukları kavrayan kızları
Ve onları kat kat kapalı dizlerinde
Pekmez ve ekmek duran sinide
Biz güvercinlerdik yüksek ve gizlice
Değirmenden
Üzüm bağlarından gönderilirdi onlar gönderilirlerdi
Elif Lâm Mim
İçimizin fatihleriydi bürürlerdi
Güzelce
Muhteşemce

Sen büyük ve yeşil renk ayrımı
Seven bileğimin tuttuğu dostlar
Çocuğan kokuları havlayan masal şahları
Ordayken kilerdeki torba yığınlar
Geceyi kapının önünde geçirmiş
Deve kervanı
(ve birden manzara)
Sal Fıratın ortasında ve çıplak insanlar
Boğuşurlar tutunulmaz gediklerinde
Ekmek taşında

Çocuklar doğayı çeviren dehşeti arar
Sorar. Rüzgarı tutar bırakmaz
Sorar bırakmaz
Bıraksa sal devrilir
Tavşan yavruları bulur sever
Salın ipini öper
Su uysal kalır

Çocuğun saflığına denk
Sincap elinin altında
İnsanı koruyan suyu uysallaştıra da

Büyükler huysuz
bir şehre gitmek ötekinden devrilmek
Ana suya bakar
Saçının tellerine korku takılır
Bilinmez çocuğun
Isırırken ananın yanağını
Ya da kırarken gül suyu bardağını
Dost tuttuğu melekler
Hep ordadırlar

7.
Bayramda içinde buzlu su duran sürahi
Hıdırillez çarpışı kırların mutlu çarpışı
Hapisane duvarının süyüğünde
İçinde tozlu balıklar soluyan sürahi
Ve atlı meydan yokuşunun başında
Kovulan cinleri toplamış bir deve
Bir hecin deve
Kudurmuş ve ağzından köpükler saçarak
Koşarken kalabalığa korkmuşum bir yalın kılıçla
Başımı düzlemişler dizlerimin arasından kurtarıp
Yüreğimi bir hançer başıyla
Delip yatırmışlar iri yaralar açtığım yatağa

8.
Gökten tarlada sürüneni gören kartal
toprak damları uykuyla ayıran oymaklar
Yukardaki her şeklin altına bir döşek açılır
ses bastırılır sıkıca kapatılır dizlerin arasındaki yumruğa
uyku o kimbilir hangi dağın ardından atılır
rüzgarla soğuyan alna sançılır
yıldırım sıkışık bekler
sevenin yumulmaz gözünde kan birikir
yatağın içinde savrulan eliyle akrep düğümler
akrep biriktirir
son had son saat
toprak dam Dağ başı Karanlık Uyuyanlar
seven dayanamaz kımıldar
birden yıldızlar dökülür

dans dans iç içe gök dans
üşürler bir anaya çarpılır atılırlar evin üçlü düzenine
azap sağanak tutturur mevsimler kapılarla sakatlanır
dolanırlar kırık camlarını pencerelerin elleri parçalanır
çene deler yorganı çenenin ucu baygın sıcak
uyuyan bedenleri uyanmayı vuran bilinç
bu et onların mı kolları hangi çıkmazda
onları alıp götürüyorlardı onlar yatanlardı
zuhal yıldızıyla bir kestane çarpıştı tavanda

bütün kozlu dere künbet yıldız avında
yıldızların yanında onlarla sahi
onlardan biri
topraktan tutmuşum yıldızım ne zaman kayacak
ve şan şan açılır kitaptan sayfa
bir küçük kıyamet yatırılmış içine
üç parmak eninde
gerçek tavanda dönen fare

elden avuçtan dalgınlıkla kaybolan
çare kaybolan
tepede tek taşıyla duran minare
şeyhin bir nefesle ayakta tuttuğu minare
ve yattığı toprağından hatıralar alındığı
kadınların gebelik isteklerine
her tozunda bin bir suare

en geniş geçmişte en son gelecekte
o var
nesiller dağa dağ tutarak
toprağın yaralarını yararak
bildiler onu ATEŞ saçan uyku
girdap dönüp dolaşmak
ölünce atılmak cesurca tutunmak

ve onlar kadınlar
öyle değişik dururlar çocuğun teriyle savaşırlar
önemle alınırsa van goh
vahşice dolanır şafaklarda
dağları yakalayıp duran gün daralır

ovalara sancılarla dalgalarla ahenkli dalışlarla
öyle sabah öyle kadınca çığlıkça
hayır alına şer kutsal ağırlana çün tanrı
bir güzelce buyurdu öyle buyurdu

İnsan toprak çalkanırken
çocuklar kadınlar erkekler gülücükler ovalarca

9.
Erkek ve dalgınca büyüdüm
Dervişin su okuduğu taslarda
Yumulup eğilmiştim bedenim vardı
Suyu arıyordum vardı yanılmıyordum

Başımda göğün dolanan sarmaşıkları
Güya kurnazca bakıyordum
Ve Leylanın
Bir gece ağrısında
Sapsarı kabarcıklanan yüzüne

Bir haneye çağrıldılar
Halılar hasırlar ve kaynayan canlar
Acı kahve derin fincanla sunuldu
Oraya ateş birikmesi gibi oturdular
Gözlerini kapayarak ve sormayarak

Hasırları birbirine vuran
Hasırları duvara damlara
Ve dağın mağrasındaki hikmete savuran
Oraya bir ateş kümesi gibi kaydolan
Kendi içlerine ummana sançılıp boğulmaya koyulan
Dervişler
Basık ve duvarları seçdeye giden odada
Hasırlar acı kahve derin halli uşak
Halvet ve küçük ağzımla
Uçar dalgınca uyurdum sakallarında

Elmas ve tümlenen bir aşkla daima kekemeydim
Sevişirlerdi derlerdi sevişiriz
Söz bedeni aşınca harlardı
Daire çizerek Ve kan Daire çizerek

Gece zangır zangır titreyerek
Yorgana bir hâl gelir uykuda bir şey gerilir
(Komşu dağ derinde mi
Mezarlar kuşatıldı ölüler baskınla mı alındı
Bana verilen portakala ne oldu
çıldırdı mı) bilemem
çocuğum öyle uyur öyle uyanırım

Ne korkunç bir iklimdi çocukluğum
Uyku yansın yürek meçburlansın
Beden bedende artmaya can bedeni aşmaya
Ağız ilk şanlı yemek
Olan ölümü
Başlasın anlatmaya

İz sürmek bundan gerek
Ok ize düşmüş kemiği deşmişti.

Yedi Güzel Adam

1. Baskı: Eylül, 1973, Edebiyat Dergisi Yayınları

Yedi
Güzel Adam

I

Bu insanlar dev midir
Yatak görmemiş gövde midir

Bir yara açar boyunlarında
Kolkola durup bağırdıklarında

– Yar kurbanın olam
Dağlar önüme durmuş
Ki dağlanam

Çekip pırıl pırıl mavzerler çıkardılar oyluk etlerinden
Durdular ite çakala karşı yarin kapısında

1.
Yedi adam biri bir gün
bir kan gördü
gereğini belledi
yari alsa koynuna
Ayırmaz kanı yanından

Beyaz haberlerim var kardeşlerim
– Bir güzel ince gelin
Kabartır göğsünü toz duman içinde
gelinliği durur çıkartıp bıraktığı yerde
İçerlerden bir taşlı tarladan
Kaynayan nehrin gözünde
unutmuş gelin alınlığını
Avuçları sıcacık yumulu beline dayalı
Kalın bilekli badem topuklu
Seyirtir o ince gelin
g r e v l i'lere şifalar götürmek için

Beyaz haberlerim var kardeşlerim
– Gölgesiz meydanlara
aklı yağmalayanlar arasından
yayılırsa karanlık fısıltılar
Ya da güzel dışlı yapay çiçekleri
Muhtemel bir genç kızın
Başına atılırsa

Yedi adamdan biri
Bir gün bir kan göreni
Kabukları soyulmuş
Taze devrilmiş bir ağaç gibi
Çeker çıkarır kendi kadınlarından
Fırlar yataklarından tatlı uykudan
Çıplak yalın ve güzel adaleli
O er alarak
Seyirtir danseder gibi
– Önce sağlam olmalı arkam
O ince gelin
Belirir hemen ardında erin
1000 yıl durmadan en atmış bir çınar gibi

G i d i y o r dansöz gibi
Yere ve göğe açık avucunda o kan
O işlem onda güvercin ve sevap
Onlarda en ağrımalı yara
Ve yollanıyor o güvercin onlara
Güvercin değişiyor gittikçe ondan
Güvercin değişiyor vardıkça onlara
+ ve aman ne uzun sürüyor bir düşman öldürmek+

Yedi adam artık bir kan göreni
Varıyor dengede
Kuğu gibi sarkıyor onlara
akıyor onlara
şiirler söylüyor ve mısralarında
işlek çelik kümeleri
ve kalkıyor her bir ulaşmasında
iki yanında sülüs ve vav gibi
bir vuruşta öldüren elleri
– Karanfil serpercesine
Bir kez daha vurdum ya Allah diye açtığım yaralara

– Güzelin düşmanı güzel olur
Güzelin yari güzel olur

O varıyor tüm meydanlara
Kanı okşayarak ve kabartarak

Kanı okşa ve kabart
Ve sonra sabah kahvaltısında
İçinden geçirmekle varsın sofrana
Çocuklarımızın ellerinde büyüyen gagalı şeylerin
Tanrının buyruğu ile ortaya çıkarttığı
Gürbüz bir yumurta

II

Yedi adam biri bir gün
bir aşk gördü
gereğini belledi
ölüm girse koynuna
Ayırmaz aşkı yanından

Beyaz haberlerim oluşuyor kardeşlerim

Daha ne kadar saklanabilirdik seninle:
Yaylalardan nasıl geçtik
Çobanlara yetişemedik ama uzaktan
zahmetsiz ve hiç kimseye değil gibi konuşan ağızlardan
Ne bilge sözler dinledik
Sığındığımız
Ve içinde saçlarımız göle girmiş gibi ıslanan
O dev O kabul eden O izin veren mağaralar
Yine açık yine buyur'lu
Çekildi üstümüzden. – Çalıların
Bilen duruşlarıyla karşılaşırdık koşuşurken gizlilere

Güneşi tez gördük dağlarda
Ormanın ay çiçeği gibi uyanan hayvanlarıyla
İlk iş gövdemizin acıktığını anlamak oldu
Gittik kokladık ekmeğimizi tarlalarda

O gün gezdim seni ellerimle
Söyledin: Geniş vuruyor yüreğin

Ülkeye tez giden ayaklarımla varıyorum
Kanım temizliği seven bir kolla atılıyor durmadan
Yıkanmış güneşte yeni kurumuş çarşaflar gibi
Serin ve ürpertici gövden
Yaklaşmaktasın ve / çok yakınıma taşıdığın / güller
Sana canı gönülden âşık oldum meleğim
Kollarına gümüş bilezikler düşündüm
Dostlar buldukça onlara
Kalın kaşlarını övdüm

Güzeldin
Gövden gerilmiş devinmekteydi
Bir tabloda gibi her bakmaya değişen
Karanlık anlamlardan arınan yüzünle
Hakkı verilmiş
Zehirleri alınmış kazanlarda
Demirle birlikte çeliğe koşmaktaydın
Ve döllenmekteydin mengenelerle kucaklanarak

İşçi eğilir bükülür ve doğrulur
Köylü bükülür doğrulur eğilirken
İnsan iyi maden kuyumcuda

Güzeldin / Gövden
Yeni bir iklim gibi yayılmaktaydı karalara
Ağaçlar, kırdaki hayvanlar kasabadaki insanlarca
İşte davetliydin
Acıktık bıçaklarına kanımızı gütmekteymişin gibi
Gelip acı sözlerin için
Bir çekmece koydun yaralarımıza

Ve ellerin uçuşan yapraklar gibi
Birden
Nasıl yalnız olduğumuzu anladım
Kimseler yoktu ikimizden başka birbirine bakan

Susuyor sessizce
Aşkla ilerliyorum
Milletim bileniyorum
Devirmeye

Devirmeye safrası beynimi üleşen
Elleri karımın üstünde birleşenleri

Bundan böyle yekinmeye hevesli yüreğim
/sanatsever halkımıza duyurulur/
Aklım eski izlerde şimdi
İz demek
Bir geniş
Bir kendine dönük bir en ileriye
Yol demek

Usulca kalkıp gidene: Dur
Ki çevrileceksin

Toydun cesurdun
Gençtin atıldın
Bilmezdin atıldın
Kabuğu oydun oydun
Kabukta kaldın

Sis iner örter mermeri
ağacı binayı

Sis kalkar kalkmaz
Görünür mermer
Ağaç ve dev

Bu adamlar dev midir
Yatak özlemez gövde midir
Gül açar boyunlarında
Kolkola durup bağırdıklarında
Bomba düşmüş gibi deprenir toprak
Konuştuklarında
– Yar kurbanın olam
dola yaşmağını bileğime
Ki düşmanı güzel vuram

Çekip mavzerler çıkardılar oyluk etlerinden
Durdular ite çakala karşı yarin kapısında

III

Yedi adam biri bir gün
bir yar gördü
gereğini belledi
yari alsa koynuna
Ayırmaz yari yanından

Alev gerekli kentliye
Bu ısıtma devleri kente
bir an önce inmeli oğlum

/bütün gün badem çırptım
üzümün tehini armudun çürüğünü ayıkladım
uykuya geç vardım
yatağın içine elimi daha yeni koydum
rahatıma doymadım ama.../

ÜMMETİ GÖZETMEN GEREKLİ
Ben seni beyaz haber ustası
Olasın DİYE boğmadım -DOĞURDUM

Beyaz haberlerim için hazır olun kardeşlerim

Anam su döküyor ellerime
Bedenim hızla kaçıyor
Gözlerime toprak atan uykudan
Suyu çarptıkça yüzüme ve gözlerim yalnız
Yanıyorlar

Yemi torbanın dibine gelince beygir
İri saman saplarının arasından
İri etli dudaklarına
Küçük zor bulunan arpaları topluyor

Bir parça daha yükselen
Bir parça küçülen
Bir parça daha uzak duran yıldız
Beygir ve yanında duran semeri
Evin gerisinde yığınla odun- badem dalları
Ve kuru alıç kökleri
Ve ben o zaman bilmezdim halka
Ateş gerektiğini
Çalışır gün boyu kuru ağaçları devirir
Badem çırpar budardım yaban çalıları

Gün tepeme değsin öğleye durayım

Gün tepene değsin öğleye durasın
Kökleri hem derinleri hem sığları sarmış
Durmaksızın nimet devşiren
Ceviz ağacının altında.–
Öğleye durmayı
Hiç düşündün mü ağaç neden havyan değil:
Çünkü kan'dır hayvan
Damardır ağaç

O ceviz ağacının altında
Dallarına ve köklerine
Bir öz su damarı gibi bağlanarak
Onlar ve ağaçlar
Toprak ve kalbinden doyurduğu hayvanlar
İşitmişler bakın onlarla
Onlar ve yapraklar
Geniş bir ağızla üfürülüyormuş gibi kımıldamaya başladılar

Onlar ve tüfeğimi doğrulttuğum kuşlar
Şimdi öldürme vaktim değil

Başıma omuzlarıma konun
Dudaklarımdan ve kalbimden dinleyin
/işte bakın ekmek böyle tutulur/
Öğleye durarak bağlıyorum bu tepeleri
O tepelere

Eğlenme doğada - kentte bu gece ışıklar yanmadı
Damlardan
Çorba dumanı yükselmemekte
Yufka ekmeği
Toprak ve ağaç kokulu ellerimle
/ işte bakın ekmek böyle tutulur/
Şu en artist
Ve lokmayı taşıyan parmakların ucunda
Pıt pıt bir damar gibi atan
Yemin ve billah
Sıcak bulgur aşının kalbidir

Dedim çünkü kalk
Yoksa sütüm helal olamaz

Düşündüm sol kolları kesik insanların
Ne denli mahir olduklarını sağ kollarında

Beyaz haberlerim için toplanın kardeşlerim

– Adım Mustafa ve Niyazi ve Abdurrahman
Kafkas yaylalarında çadırlarımın
Sürülerimin ocak taşlarımın
İzleri vardır/doğup yürümeye başlayınca
Çıplak basmıştım toprağa/

Yine de ana'vâzın duymasam hiç uyanmam
Bedenim öylesine yorgun babam öylesine ölü
Ölü gibi kımıldamıyor dedem
Sini belli kendi belli değil
Ne bir hak torunlarında ne yaşayan bir arzusu

Ellerim yumruk dizlerimin arasında (tam üç yüz yıl)
Etim etimin sızısını alsın diye

Kalk çünkü sabah yıldızı
Bir mızrak boyu yükseldi
+ iri ve zeki
uçları nemli bir göz gibi +

IV

Yedi adam biri bir gün
bir bela gördü
gereğini belledi
Yalvarsa evleri harap kadınlar
ve ağlayan bir kaç çocuk
Kamalar salınsa karnına
ayrılmaz belalı yanından

Haberlerime kulak asmayıp-Duymadık
Demeyesiniz kardeşlerim

Ülkem bugün
Yariyle buluşmuş gizlilerde
Tepeden tırnağa yeni yıkanmış
Ve örtüler içinde
Göz kapakları kale kapıları
Gibi örtülü
Yassı gözlü kabarık alınlı
Kalbine ve beline zengin
Düzgün bedenli bol saçlı erkekler gibi

Ülkem
Tepeden eteğe yıkanmak için
Aşıdan sonra paklanan
Ovalara yayılmış kadınlar
Evi uçsuz bir yol gibi bekleyen
Yavruya verilecek süt gibi
En sıcak yerinde bekleten
O kadınlar gibi ülkem

– Yürürüm bayırlarda
Gücüm ne merkezde tartmak için
Kulak verir
Dinlerim ağacı

Geçerken beton döşeli apartman kaykılı toprakta
Sesim nasıl etkili yoklamak için
Durdurur sorarım kentliyi
Ne haber böyle:
Nereye:

Bela üreten elim
Nasıl davranır belalar içinde
Sınamak için
Uzanır okşarım saçlarını ey yarim
Bakarım hoyrat ve âşık ellerime

Bir gün sapsarı kesildim
Öyle bir tabiat vardı ki gövdemde
İnsanları görmezdim bile yanımdan
Bir hava bulutu gibi geçerlerdi
İçimden
Gidip dağlara
Kafa tutmak gelirdi

Bir gün ben
İri ve kaslı gövdem
Sapsarı kesildim
Hali harap bir dev çıktı önüme
Gözlerini öyle açtı ki yüzüme ve ağlamış
Sonra söyleştik

Bu bir nöbet devriydi kardeşlerim

Bizimle aşkta olanların
Eline su döksünler
Çadırlarının önüne o küçücük
Kilimleri sersinler

V

Yedi güzel adam
Biri bir gün bir dağ gördü
Gereğini belledi.
Ki o dağ
Ağaçsız ve yalnız
Gökle alıp veriyordu.
Rüzgârla ürperir gibi olurdu
Beygirin derisi nasıl ürperirse boydan boya
Dokununca.
Yılanla akreple kertenkele
Tavşan keklik kurtla
Onlarla
Hayvanlarla kımıldanırdı

Dağ bu
Serpilmiş atılmış yer kapmış
Başa kurulmuş. Böbürlenmeden iri kendiliğinden koca

Dağ bu
Devir, söz gelsin, kervan devri
Eteğinde ipek yolu zencefil yolu
Kara ve beyaz yolu zenci. Develer
İçerek karınlarından tüylerinden geçirerek
Dağı yiyerek. söz gelsin. beslenirlerdi

Dağ bu
Devir kuş devri
Geçerdi kartal

İşte o kartal
Renksiz ısı vermeden
Ürkmeden ürkütmeden
Kendinden geçerek süzülür
Dikine batar dikine çıkar
Coştumu
Vurur kendini dağa - ölürdü parçalanarak

Dağ bu
Devir aslan devri
Yer yer toplaşarak
Erkekli dişili
Sık sık oynaşarak

Devir insan devri
Geçti geçti
İnsan geçti
Et geçti kan geçti
Göz geçti
Gelenler
Yeni gelen yeniden sonradan gelen
Geçti geçti

Dağ bu
Yılanla kımıldanırdı
Yılanla kımıldanırdı

Yedi güzel adamdan biri
Bir gün bir dağ göreni
Durdu sevmeden bilmeden devinirken
Durdu durdu seyreyledi

Sordu:
dağ nicesin
günde mi gecede misin
geçmişte şimdide
yoksa gelecek bir düşte misin

Dağ serpildi
Atıldı yeniden yer tuttu
İlk kez yılanla kıpırdanmadı

Gözü görür görmez
Dağa göçtü güzel adam
Eteğinden yukarıya üç gün
Yürüdü. Bir yılda dolandı
Çevresini. Eğlenerek kayalarda geceleri
Yürüdü günde ve bir kuş gibi
Görerek de

Durmadan dolandı dağın çevresini
Artık dağ yılanla kımıldamadı
Kımıldardı onunla

Hırçındı adam hep hırsla
Yaralıymışca inlerdi
Yüzü durgun gözler duru berrak
Hırslanırdı ayağıyla- avuçlarından ter akar
Omuzlarını burardı

Ola ki anlatsa dağ
Der hırçındı adam ince bilekli
Azgın topuklu
İnce uzun parmaklı karınsız
Karşı koyan omuzlu
Yerken güzel yer doymadan kalkar
Oturarak ve hayvanlardan bile
Gizlenerek işerdi

Adam hırçındı-saçları uysal akardı
Rüzgârla akardı
Esinti olmadan zaten akmaktaydı
Uzun boylu değildi
Ama kendinden uzunu yoktu - yalnızdı

Geçince önünden
Mağaralardan kuş tavşan kurt yavrusu
Dağa vururlardı
Serçe tohum düşürürdü ağzından
Tavşan yeşerince onu
Yerdi kökünden

Ot üremedi
Ağaç üremedi

Dağ ağaçsız ve yalnızca
Gökle alıp veriyordu
Adam küçük bir kaya düzlüğünde
Toprakta mağra içinde mağra kapısında
Kaynak başında kuru yamaçta
Dururdu
Eğilip alnını
Yaydıkça yere iki elinin arasına
Göksü çatırdıyarak eğilir
Parçalanarak doğruldukça
Dağ cezbelenir
En yüksek zirvesini kayalı alnını
Yamaçlar yamaçlara yayılan yüzünü
Adam eğilip koydukça yüzünü toprağa
Eğilip koyacak yer arardı

Dağ cezbelenince
Doğrulup eğildikce
Ovaya bir anda
Kentler serilir
Yollar fabrika çevrekleri bentler

Yedi adamdan biri
Bir gün bir dağ göreni
Yeni bir soluk çekti içine
Değişti aynı kalarak
İndi kente
Dağıyla
Esen başı

Serin başı geniş kollarıyla
Gözleri yüzünü kaplıyacak gibi büyüyerek
Ve şakaklarında
Avuçlarının arasında güçlükle tuttuğu
Bir şey duruyordu

Yedi adamdan bir dağ göreni
Buyruğu dağa diyeni
Dağdan buyrukla kente ineni
Suları yürüyerek geçeni
Çekip mavzerini çıkardı oyluk etinden
Durdu yarin kapısında

(Ben
Dirimle
Doğrulurken)

Sis boruları ötmeye başladı yavrular
şimdi oradalar-Aşk delice kımıldamalı yatağından
Sen bir yıldız kaymasıyla yatağından
Üstüne alevleri alarak
Kemikli bir aşk gencinin kollarından tutarak
Sen kanın damarlara tutunamadığı anlardan
Beni karnınla
Bir göz boğuşmasına daha kandırarak
Bul içe kapanık hayvanlarımı yalvarmalarınla
Üzülmüş
Belki dünyayla horlanmışım

Ansızın çık oradan görün orada
Bu siyah basmış kara akar deme–
Başka olmalı gövdemi denetleyişin
aşka hazır olan
...LARDAN. OKADIN'lardan

Halk aşksızsa sokaklar
banka dükkânlarıyla doludur
Ellerimi kâlb olmayan sularla
ıslamaya alışır o kızlar

–işte artık kaçmak -işte durmadan karşımızdayken bile-
–ılık ev girintileri
gizlesin daha köprüler
karanlık bedenleri

Her şey onlara göre - yamandırlar
Ansızın melek bekliyorum eski türk ezgileriyle
Senin asya'dan hiç yontmadan zarif bir cep saatı yapışın
Asya Asya ve Asya diye yalvarışın
Sana ansızın alınyazımı ve kendimi ekliyorum
Aşka hazır aşka aç ve davetli
Ansızın melek bekliyorum
Asyayla ayağa kalkan
Melekler ellerinde gelenekle
İçinden hızla süt akımı geçiren mızraklar

Boydanboya girdirmektedirler gövdelerin içine
Nar doğuran - dikkatle nar doğuran
Hayvanı ve insanı aynı teklifle doyuran
Nazlı baharlarla

Hiç ağlanmadı
'Biz çetin adamız ha' ayrıca söylenmez
Anlaşılır
Ne yavuz kışlar
Kurt sıyrığı ayazlarla
Ne evren depdebesi bahar
Gerdan kırıp mendil düşüren kızlarla

Ayrıca söylenmez
'Biz çetin adamız ha'

Doymuştur aşk bu gece en son buluşlarına kadar
Sen meleksi kadın bu gece kendini vermekle
İkiye yarıldın
Sen meleksi kadın bu gece
1000 yıl adına bilinmekle

Sen melek uyarmalarıyla
Uyarılan erkek
Bu gece bir şehvet azarladın
Hayvan kovdun
Yatağını yüceltenlerden oldun

Şimdi ev gebedir

Dağ kuşlukla uyanır -varsın uyansın-
Önce hafif bir uyku sisi
Tanrı evvelsiz sonrasız bir iklim gibi ordadır
Daim
Melek kanatlarından hava görünmez
Uzaklar yine de görünür
Ay dostlukla anılan bir komşu evidir

Kıl çadırlarla devinen o kavim göçü
İşte o kavim göçü
Dağlar ilk kez bizi
Çıplak ete kavuşan aşk sandı

Kadife döşer gibi toprağa işte öyle yürüyen
Ilık bir hava bürüyen
Gözleri o -rengârenk gözleri çocuk gözleri develerin
Çözülür ayakları

Kavim bu
Boynuna kan yürümüş
(Gözüne bir şey görünmüş)
– Nedir o görünen/ susalım/
Hayat her zerresi uyarılmış gibidir
– Çok acele
Kâlb bir bohçanın içinde atmaktadır

Omurgasından mızrak yürüyor kavmin boynuna
Develer en som bir duruşla – Raptedilmiş
Çocuklar ağızlarında Ey Nazlı Ölüm
Ey Nazlı Bahar Marşlarıyla

Bütün bunlar nedir - sorulsa
Sorusuna
Ne can ne cevap kalmıştır
Kavim donmuş deve mıhlanmış
Kadın ateşle ateş doğumdan önce
Sığırlar kendi kendileriyle
Göz göze kalmıştır

Kavim seferidir evinden ayrılmıştır ama
Kendine varılan iklim ve toprak
/VAKİTTİR/ namaza durmuştur

Bin bireydir kavim
Bir tür kararla eğrilip doğrulmakta
Her candan bir cana
Bir candan bir cana
Sonsuza değin
Bir tavır bolluğudur kavim ama
Nihayet vaktidir VAKİT

Bu duruş en zarifi duruşların
Gidip endamlı dağlara
Beğendirmek için yeni gelinleri
O iklim kullandı hep
İnsanın en bilgelerini
Onlarla karşılanmak için baharda
İklim aranır her şeyden önce her olayda
Şerbet taslarında
Bir toprak okunmuş şeker dedenin avucunda
Genç bir kız kadar ağırdır
Bileceksin ey çocuk
Tatmıştın onu geçen baharda da

Kavim uyanan toprağı
Karşılarken - Uyanıktır-
Kavim Toprağı
Devirirken - Uyanıktır-
Kavimden biri varırken toprağa
– Uyanıktır O ve Kavim
Vardıktan sonra toprağa
Gaflet uyandırılmaz - kavim uyanıktır

O anne gibi verimlidir besmele çocuk için
O erkek
Karpuz dilimi gibi ortadadır
O en yaşlı gelin
Ocaktaki çorbayla birlikte tütmektedir
O kavim için

'Kışları göç içinizedir' buyuruluyor
Büyük çadır en sevgili düşmana emanettir
Çorba dağıtılsın nefes ve el dağıtılsın
Yer ötesi ve yer eşit alınsın
Kadın ve erkek eşit durmaktadır-kadın arkadadır
İnsan hayada ve tanrıdadır
Ki kış ortasında kardan-bir duayla sıyrılıp
O derviş ağaç kupkuru dallarında
O meyvayı büyütüyor
O tiyek
Bir salkım -müthiş- üzüm
Uykuya tez doyanlar için

Saçlar uçuşur havalara sevinçle
şarkı şarkı içine
Cenkle bir üstün haberleşme ile
İnsandan insana hep akıl ve sezgilerle
O coşkun mutlu savaş dülgerleri
Kalbi çoğaltan bayramlar açtılar
Şimdi de açtılar
İşaret verin ve açtılar bütün köprüleri

Deniz yüce bir soluk denizidir-rotalar denizin kendisinedir
Kaptan sancakta bir tek an yaşamak yoluna
Bütün bir ömür ağartmıştır

Işıklar çoğalıyor içimizden birine
kime bu davet
Limanı dolduranlar yanan insan meşaleleri
Yüzbinler taş kulelere yaslanmış söylüyorlar
– Rüzgâr nereden eserse essin güzeldir
Alevler bir ayrı alemdir
Dirlik sevinçtir - göç içimizedir.

Aşktan sonra sarhoşluk günümüz ülkemizde
Sevine sevine
Sağlığımın elleri uzansaydı dağların eteklerine yer'in şarkılarına
Aşkın mağara kovuklarındaki şarkılarına
İlkel bir duyguyla bağırır kalırdım
Yöremde mor lekeler gibi duran
Bir basamaklı melekler ve gelenler olur birden
Bütün meleklerden bir melek
– Bak diyor bakıyorum
ve bak diyor

Ellerimi bıçakla yontacağım deniyor
İlkel bir sevinç destan ve kan
şiir en safından
sonra soyut heykeller

Hiç düşmanım yok-üzgün söyleniyor
– Olmayacak mı hiç
Eziyor gururum onları
– Görün ey güzel düşman ey güzel düşman
Saraylarda geçti ömrüm seninle

Yüzüm aydınlık bakar elemlere
Yangın yerlerine
Coşkuyla selâmladım bütün bayrakları
Düşman kadınlarını

Tanrım bu dağları da sen yarattın
Bana kattın
Bir bir okşadım
Sema yapan kırları

Âlemlere kalbimizi yeniliyoruz ve tutuşmuş geliyoruz
Yeryüzü batarsa batsın dayanamayıp o kavmin çadırlarına

Develer de tutuştu
Onlarla ayarlandık bir devinim bir devinim arkasında bütün
devinimler
Kum kendi raksında beden aynı raksda
Karın bacaklara ulaşır öper onları ve uzaklaşır
Aynı yönde ve aralarında bir dünya vardır
Göğüs ahenkle havanın direncini kırmaktadır
Kâlb başa ve guddeye en yakın sırlara göre
Kumu ve balçıklı toprağı
Ağacın ve kayanın dizilimini

../.

O tek kuşun yalnızca süzülüşünü
Ani bir haber gibi salt bir kez ötüşünü
Dinliyor kumu balçıklı toprağı
Ağacı kayayı ve kuşu

Uyku belâdır göç içinizedir
Sabır ve zaman içinizdedir
Kadın ve çocuk içiçedir

Güneş vurmuyor -öyle söyleyin- üzerine döşeklerimizin
– Sokuluyoruz besmele ile kadının toprağına
(İşte böyle söyleyin)
Öyle ki o kadınlar
Bağlasınlar doğanları tanrı bağlarına

Melekler kırmızı yanar
Kâlbe tutuşan her şey kırmızıdır
Hele kâlb hazırsa
"kentten" bir er kalkar - Onun eri
Kollar semayı deryayı korkularından
Yoksa aşk hemen kaçmak mıdır dağımıza
Söyleyelim ya hay ya huu
– Yolları aydınlık kıl yaradan

Kanla bir sabah
Akşam kanla

'...ateş... ve öldüm...' deniyor
– Oysa sorular verilmişti ona

Sorular yığılmış
aynı kaynaktan olana
Işık ve karanlık hakkında

Bu nasıl uzun uyanılmaz gibi
– Ateş ve öldün uykuyla

– Kurşunla yoklanması bir sorudur geri kalanlara
Taze doğanlara
Şehzadelerden de sorular kalmıştı ona

'Biz artık gitmeliyiz dağımıza anneciğim
Yorgun geldim savaşmadım ama
Bir ceset gibi ayaklarının dibindeyim'

'Biz artık
Gitmeliyiz dağımıza'
– Hayır olmaz
Durmalıyız burada şahinim

'Kezzap içsem
Daha kuvvetle can çekişirdim'
(dertten çıktık) söylendi (güzel bir kurtuluşa yöneldik) dendi

../.

Heykel bekleyen kımıldamış
Abesle elele ahbab gibi
Avazı çıkanca bağırmıştır

– Durmadan deniyor ki vatanım neredir
  Heykel ne diyor
  Konuşmaz heykel
  Felçtir

Karşılıklı
– Kaslarımız karşılıklı kasılsın
Olsun
– (Kalbimiz tüm insanın namına) iddiasında
– Dertten çıkmışsın ötekine kavuşmuşsun da
Diyor ki diyor ki
Geçmiş nedir kavim kimdir dert nerdedir

Kırbaçla ayağa kalkarlardı
'biz artık... anneciğim... dağımıza...'
ruhum geçer bedenine yüz bin kara nokta yemiştir soyrad
.. ve nasıl olan oldu - o ve yeni uygar dostları
Bir noktalar anlaşmasıdır fabrika baca ve duman
Anne onları kapıya kadar uğurla gel

Delinen böğrüme bir sed ger
'yapmayın yapmayın' çığlıkları
Güneş doğsun mu doğmasın mı kararsızım
Başlarını bana çevirmiş büyük baş hayvanlar
londra moskova vaşington berlin pekin
hava cereyanları sarsılan ikindiler
korkularımız intihar dönemlerinde
kötü bir alışkanlık peyda olmuştur
bağ budama hasat zekât
evlenme hoş görme
Buğday ve ekmeğe saygı göreneğine doğru
– İnce bir düşman yönelmiştir
– Hayır içimizden yönelmiştir
– Oh oh dıştan yönelmiştir
– Dıştan ve içten mi yönelmiştir
– Ne yönelmiş ne yönelememiştir
– Yönelememiş önele Miş

'Ey örtülerle donatılmış Mustafa'

– Oğlum sen artık
şarapnel gibi yağmalısın
düşmanı güzelce vurmalısın

'... biz artık dağımıza... anneciğim...'

(Komşudan o ölü de kalktı
Boşluğuna bir kırbaç uzatıldı)

(Çoktandır şu maraş kalesi hatıraları elinden alınmış bir
taş yığınıdır. – onların yerine bilardo masaları konmuştur –
şalvarlı şövalye ve kovboylar bilardo oynamaktadırlar)

– Uykum geliyor kaderim yorula geliyor buz gibi eller
Bu yaz hayatı beğenemedim aklımda kandan gökdelenler

Ey aşk /... ve ey aşk mı dedin.../
Onlar küçücük küçücük gördü sana seslenenleri
Gücendirilmiş gibi kayboldun
Yerine piç döller yolladın

Komşudan o ölü de kalktı
Köyde devinimdir kırışık alın derileri kımıldar
Kaş ve kâlb zorla - kıvranarak
Erkeklik ve kadınlık
Ölümün önünde değersiz ama siperdedirler

Bir değişme gibidir azrail–
Mezarla uğraşmaz toprağı insan kazar
O yere o ölü
insan kalabalığında ansız bir boşluk açılmıştır
alın kımıldasın
kalp kıvransın
Gölden ansız bir tabutluk su alınmış gibi
Bütün köy kımıldıyacaktır/göl gibi

Azrail devinimle çevirir bir köyü
Bir insan kası - kadını kavrayan elleri
mezar kazar toprak karşı komaz aralanır
İnsan mezar kazar arada bar bar bağırarak
– Ey süleyman oğlu nalbant izzet - nice rençberlik ettin
Güneşin alnında bakır gibi göverdin

Toprak kaz arada bir ölü görünürlerde mi bak
– ahmet mehmet hasan hüseyin paytak mahmut babası
hacı izzet süleyman oğlu hey
nice öldün
neyledin
nasıl becerdin

Köyden o ölü kalkar
Süslenmiş kurdelalar takılmış bir koç
Kapıda tabut tahtaları arasında beklemektedir
Bayram değil seyrandır
Aşk aceleyle oraya buraya göz gezdirir
Sevgi sabırla ahır kapılarından süzülmektedir

Köyden o ölü de kalktı
– Sen de kalk sesini hayvan sesleriyle yuvarla
Köy bir ahenk kuşu sesi çıkararak
Kasabaya bir ölü haberi uçursun
Minarelerden ölgün bir kol gibi sarksın ölü selâsı

/.Ölü ilk kez müezzin-minare uyarmalarıyla dirilmektedir
Köyden kasabayı dürtmektedir./
Bedir efendi durur selâyı dinler –Kim'ola–
–(Ben yüz yıl oldu babasızım) boğuk
(Çukurovada eski kale burçlarıyla itişirdi akranlarım)
(Sağ elim sualtı zengin bir köydü damağımıza kadar pancar)
(O ufak çocuklardık - Bakışları)
(Olmaza karşı koyuşları)
(Şimdi köy acı'dan eğilmiştir)
(Ben ölümle eğiliyorum)
(Barsakları düğümlendi koyunlarımın)
Bedir efendi durdu selâyı dinledi –Kim'ola–
Evlerden yarış atları gibi çocuklar fırlar
Daha ilk nağmesinden alırlar ölüyü
Burunlarıyla kim ölmüş sorusunu soluyarak
Yokuşlara bir nefeste bayılırlar
–Öyle bir çocuk tanıdım
Karşılaşınca başka çocuklarla hızlandı

Minarenin kapısında bir çocuk halkası
Müezzinle inecektir ölü
Ölü çağırır çocukları alıştırır camiye
Ve ölüyü eve ulaştıran çocuk
Kutlu çocuktur
Taşıdığı haberle masum onunla dopdolu ve büyük
Ölü adı taşıyan çocuklar dönüşlerinde
Şehri ağırlaştırırlar - Minare yükünü atmış
Yeniden serpilmeye başlamıştır

Süleyman oğlu hacı izzet evlere
bir sepet incir gibi dağıldı
evlere süleyman oğlu hacı izzet

Müezzin kıs kıs gülmektedir
kasabada evler –bir hacı izzetin varlığını bilmemekten–
keder içindedir

nine: kim'ola hacı izzet
birazdan halk top gibi patlar
– kasabalı değil hacı izzet bülbüllüdenmiş
– oh oh bülbüllüdenmiş
bütün evlere şimdi büyük
büyük bir memnunluk çağlamaktadır

Akşam Sofrasında
Yedi Kişilik
Bir Aile Oyunu

I

Önce kim – "önce sen"

Dirilen bir işçi olmalıyım. Öyle olmalıyım ta eskiden
(Ağlayarak) anlamalıydım olmalıyım anlıyarak
İşçi türemedi hiçbir şey türemedi
bezirgan ölü tükendi köle ölü bitti
bir yazı sağdan sola kıvrılarak eğilip
bükülerek bir şekil almalıydı
önce kim – "önce o"
dirilen bir işçi olmalıydı

işçilik kime kaldı görüyorsunuz
çocuklarım
"çocuklarım nerdesiniz" baba sofrayı hoplatarak
Baba tanrıya yalvar
malar

"işçi miyim değil miyim"
durmadan kendini yorarak kurcalayarak
soruyor (bu kim bizden değil)
Kendini darağacına atsa
ağırlığı az gelir boğulmaya –ve atmadı

Beni mi adasalar iyi olan beni
diledikleri yerine gelsin diye kurban
çünkü hep budanmışım gibi
koyun bazen horoz gibi algılıyorum bazen omuz etlerimi
intiharla (oysa mı) bir çelişmeydik eskiden
yasaktık intiharla
canımızın hakkı üzerine
varamazdı elimiz

"intihar bulun intihar kurbanlara"
onların değişen sesi bu ağabeylerimin
sofrada apaçık duyuyorum işte
kendilerinden kaçıp koşuyorlar bu sofra boyunca
"nasıl olur ama tohumları babamın"
"nasıl olur ama başka bir ırk"
"Başka bir ırk mı" sürüyor onlardan

Bu ev sofrası kuruldukça
Camlar kaykılıyor ve bahçede ağaç
Tehlike kuşları kaldırıyor
Düşsel bir oyun olan çocuklar
Lar-onlar laronlar
hâlâ sağdan sola yazılan babam
bozulmaz akıllar kullanıyor
yaşlanıyor ama bozulmuyor ve diyor
"çünkü bozulmazdan yapıldık"

Bu ev sofrası kuruldu önce baba
Oraya pencereden ağaca ve kuşlara
"çünkü ağaç işarettir içimizin sorularına
kuş işarettir doğup ruhları
dev gibi sallanan çocuklara"
Bu ev sofrası kuruldukça ana
Orada pencereden ağaca ve kuşlara
"çünkü ağaç problemdir çok karışık bundan böyle aklım
kuşlarsa uçar gider uzaklara"

O başka yargılar öteki başka bakar
Ellerinde meşalelerle topraktaki kovuklara
Yaklaşan laronlar lar-onlar çocuklara
bakıp
bakıp sofraya. Ana
yemeğe yaklaşıp ekmekle koklaşarak
/"bereketli küpler
yağ küpleri ne demek bilmez bunlar
geberesi dinsizler
gel ekmek keseyim seni"/

"Koklaşmak mı ekmekle savaşmak"

Anaya onların gönül kıran sesleri ağabeylerimin
İ'yle başlayan ve birbirinin aynı isimleri
Yani i ile i ve i'yle i
i olur mu i "diyor"
İki değişik ad olmalı onların ki
"iki değişik ağabeyim benim
yok mu ki"
Sofrada öne arkaya sallanarak
kız ekmekle alış veriş etmeden
"Kız o çünkü oğlan değil"
Küçük oğlan bakarken söylerken bunu anaya
Hepsi nedenli ayrı ekmek başında
Sarmışlar sımsıkı beni gibi
Hep adanmışım gibi
Yerine gelecek ne bana göre
Kurbana göre mi bu adak

"Kardeşim
Ben
Başıboş bir kamaya saplanmışım gibi"
"Peki ama" küçük oğlan
"Ne demek kamaya saplanmak"

“Ağabeyim
Ben
Çizilmiş bir yaşama atanmışım gibi”
“Peki ama” i ve i
“Kim çizebilir senden başka senin yaşamını”
“Anneciğim ben
Kaskatı bir esirliğe keptirilmişin gibi”
“Peki ama” ana
“Kepmek mi ne kepmeki
Kendine iyi bak önce üşütme ciğerlerini”
“Kardeşim ben
Yüreğimden böğürmek üzereyim gibi”
“Peki ama” kız kardeş
“Yürekle böğürmek mi dedin. Öyle bir şey mi dedin”
“Babacığım ben
Ayaklarım baltayla kesilmiş gibi”
“Peki ama” baba
“Ayakların... Apaçık uydurma ayaklar seninki”

“Yepyeni güçlenen ayaklar onunki” i ve i
“Bak kardeşim kamaya saplanmak
şu demektir ki...
.....” ben
“O var çünkü tanrı
O çizer onun yaşamını” baba
“Kaskatı bir esirlik.../çok acı/...” i ve i
“Kaskatı kaskatı kaska kask kask kask” kız
“Kendine iyi bak...” kız - anne
bakışarak ciğerlerim onlar benim
“Ayakların baltayla kesilmiş gibi mi” küçük oğlan
Çünkü kardeşim dedem dedem dedemin olmuşu muyum ben

“Olmaz dedenin olmuşu -Ulmuş deden” i ve i
“Ulmuş mu yani benim babam” baba
“Dedem senin baban mı ki baba” ben
“ben dedem deyince...” ben
“hah hah haa-”i ve i
“hah hah haa-” ben
“bir kediyim ben-” birden
“bir hayvanı evin” kedi
Sarmışlar sımsıkı beni
Hep adanmışım gibi
Yerine gelecek ne bana göre
Kurbana göre mi bu adak
Başıboş bir kamaya saplanmışım gibi
Çizilmiş bir yaşama atanmışım gibi
Kaskatı bir esirliğe çöktürülmüşüm gibi
Yüreğim böğürmek üzere gibi

Ayaklarım baltayla kesilmiş gibi
“Kandırma beni çocuklarım
bozulmaz’dan tutunun -bırakın öyle öleyim” baba
Baba halk oldu baba halk değil

Sarsılıyorum içimdeki hayvan perdeyi aralıyor ve /anlıyor./
Bakamıyorum başkalarının yüzünden başka yüze
Kendime
En sağlam seslerini söyleyen ağzım
En geçerli ilkelerini dünyanın

Sessiz atılıyor (devinim) kayarak
Sofranın dibine kedi (sesler var)
Önce Hamit "kedi kayınca sofranın dibine..."
"Hamit mi Hamit kim" sofra

Elim korkunç uzanır üzerine kedinin
Öpmek ister gibiyim kedinin üçgenini
(Ellerini) Koklamak kapmak ve kaçmakını
Kedi yapmazsa bunu çünkü kedi değil
"Biz bir şey yapmalıyız galiba - ama neyi"
/"daha yeni mi sordun bunu çok mu yeni"/ ekmek
"Yüz yıldır sormadın
Soranın ardına varmadın da...
Elim yakanda dirilecek orda..." sofra

Sonra i ve i iç içe ses çıkarmadan
/ "ben i'yken"/i ve / "ben i'yken"/i
ve sesli olarak sonunculardan ayrılarak
altı asrın sonuçlarından
sonuncularından ve içeriklerinden
korkunç kaçarak
"bu yemek daha ne kadar sürecek hiçbir zaman
kediyi oradan kim kovacak hiçbir zaman
Baba sen
Önce yeni bir işçi savunması yap"

Baba anadan yaklaşık olarak
Bir erkeklik ayrımı üretti oğlanlara üleştirdi
Fakat onlar babadan ayrılarak
Ana babadan tüs tüm yaklaşık olarak
Bir kızlık ayrımı yalınladı sivriltti
Kızlarla ortaya attı belirledi
Fakat kızlar anaya yapışık kalarak
İlk onlar oğlanlar i ve i
..... ötürü başkaldırarak
Kuzeyden güneye parıltılara avuç ve bağır açarak
Kuzeyden güneye parıltılar kafkas farları
Pırıl pırıl pır işçileri
Pırıl pır emekçileri
Parıltılır (ötürü) dayanamadan
"Bu yemek daha nasıl sürecek hiçbir zaman
Kediyi oradan kim çıkaracak hiçbir zaman
Kedi tıkınamaz sofranın altında
Kazanmadan
Babamızsan
Yeni bir işçi savunması yap
Dedeni savunduğun gibi ve padişahını"
baba hemen
ve hemen ben
Baba değilse fakat ben (cevval) hemen
–Abdülhamit–
Eşya ve şehir dürtülmüş gibi
türbelerden elektrik geçmiş gibi
"hortlak var" i ve i

Koro gibi bir aşikâr dikleniş gibi
Duyuyoruz yoksa bir alisinasion isteği mi
işte işte işte gark oluyorlar
"işte işte Han Han. Dünyadan ve besmeleli rahim
mazgallarından
Yumurtanın içindeki canlı kavgadan"
"boy atsın boy atsın"
Tarih zorbalarının paçavralaşma işareti
"ah ey işaret"
– işte işte işaret
– Abdülhamit
"dur baba yeni bir işçi savunması yap" i ve i
i ile i ve hemen ses olmadan birbirine kapanarak
/"nedir ki bu Abdülhamit"/

Sofra (görüyorsunuz) nasıl da uzuyor ana çok uçta kalıyor
uzakta
Adeta
Öteden o ufacık bedenden
Kim sorabilir kim araştırabilir kimbilir
salondaki gizli bir düzlükten
"Anayım ama dayanamam daha da
"Çekip ağlasam mı odaya
Acaba
Acaba mıyım yoksa ben"

Yeni bir işçi var ortada
İlk defa
Ve sofra
Baba ana ve i ile i
Öldükten sonra dirilecek bendeki beden ve ruh
diyen ben
"inanıyor muyum gibi"
"ne gibi inanır buna baba ve ana"
"ve hakçası başkaları"
Küçük oğlan yarısı içten ses olmadan
"Babacığım anneciğim ağabeylerim
Kız ablam ve sen
Ben de dirilir miyim öldükten sonra
/Ruhum da dirilir mi öldükten sonra/
Ben de/hesap verebilir miyim/ öldükten sonra
Derslerime çalışır büyüklerimi dinlersem"

Kız ansızın açılır en cinsli
"/Bir kız neye inanır inanabilir ki
En iyisi en doğrusu şu ki
Güzelim ben-Erkeklerse
Kıza benzemiyor hiç
Bize dayanamıyorlar bir de hiç
Aklımda tutmalıyım büyüdükçe hep bunu
Aman hiç unutmasam bunu/
–sessizdi şimdi birden ses olarak–
Ya unutursam bir de"
döndük baktık
Kızardı yüzü
"Ne güzel kızarabiliyor yüzü" baba ana ve ben

Yeni bir işçi var ortada
Çok yeni bir işçi sürüyor dedemden
Ayakları ta oradan toprak diplerinden
"Abdülhamide ölüm" maymun
"maymuna ölüm" Abdülhamit
Çok yeni bir işçiyle geliyor dedemden
Güçlü mü
O kadar da mı güçlü
Daha değil yanılmıştık bir yerde
Eylem olmaz düşünüp düşünüp
Hah; demeden

Kedi sofranın altında üçgeniyle
Kedi dediğin böyle yaratılmıştır
"Ben kediyim sadece -Biliyorum da
Anlıyorum da işçi denince
Yakın buluyorum kendime
Galiba ciğer
Öyle bir şey
gibi bir şey olmalı"

"Bağırıyorum sofranın üstüne
Bağıracağım yemeğin ve ekmeğin içine
Yeni bir işçi geliyor kendine"
"Sus" diyor i ve i
"Sus biz yücelteceğiz emeği"
"Asıl sen sus tanrı yüceltmiş bir kere"

Tanrı mı
“çok bulanıyoruz” i ve i
“Ekmeğe alın terinden önce kan
Duadan ve bereketten önce kan
(ben kazandım onlar da kazansın yeterince) den önce kan kan
kan kin öfke
katık olmalı
her şeyden ve besmeleden önce”

Birçok tanrı vardır
i için ve i için
sofrada birdenbire ve i
Çünkü i için
“Tanrılar lar lar deme lar lar”
kız bu doygun duyarlı yanağı yaşlı
“Tanrılar denmez çünkü hiç söylenmedi
Küçükler ve aramızda ufacık var çocuklar”

(Kırılır)
“-en çok onlar mı
“-en çok onlar)

Elim taş gibi tutuyor Hamitin ellerini
(Hamit kim daha belirmedi)
"Hiç belirmez o belirmeyecek de" i ve i
Sofrada değil miyiz büsbütün
"Güneş dönüp yeniden doğmalı" Hamit
Ana kim ata kim toprak kim
Halk neyin nesi
Sesini bileğinden alıyorum Hamitin
"Sofraya çağırmadınız beni" çözüm
/"Tanrı başka olmaz artırılmaz
başka tapacak yapıp artırıyorlar azalır ata"/
"uzak kal atadan ata geleceğin içinde" i ve i
"gelecek kazmanın içinde" i ve i
takılıyorlar
"takıldınız işte" i ve i'ye baba
Ve sofra
(Kedi var)
Küçük çocuk ve kız hep birden
bağırarak korkutarak korkutarak
"Kazma nerede kazma nerede"
sakınarak i ve i korunarak
"düşecek: gibi başlarına kazma"

Zeynep
Ve
Uzaktan Fırat Üzerine
İkili Anlatım

İşte size söylüyorum

Toprağın yorulacağını
Fıratın ordusuyla kâh cenge vardığını (kâh uykuya varmıştır)
Zeynebin fakir göğsü cılız bacağı
Fırat cenge vardıkça kabarmış
Uykuya vardıkça kırılmıştır

– Zeynep çık kuyudan
– Ben çıkmam kuyudan

1
Kent kurmaya bir seher vakti
Dualar ederek seyirtiyor
Siyah yanaklı etleri barbar kabartılılar

Geliyorlar bulmaya insanları
Kan damarlarını bağlamaya kırnaplarla

Çün içlerini basıyor halklar
Yağma var içlerini basıyor halklar

Öykü böyle başlasın işte söylüyorum
Önce yeryüzünde yoktunuz - bir kadın ki
Rahminde boğmadı sizi annenizdir
Buluşunuz değildir anne - doğuranınızdır
(Anne boğmaz doğurur)
Nasıl ki doğdunuz ve buldunuz annenizdir...
... Ve nasıl geçti çocuğan süreleri
Erkeklik ve kadınlık gürlemeleri
Bir av gibi
Göğü mutlu bir nefes yapıp söyleyip
Muhabbetle ölürken
Yepyeni bir anne gerekli

En çalkantılı yönleriyle dünün
Mağara hummasına tutulmuş
Gerçek mavi ırmağını
Durmayın düşünün

– Düşünün
Dağların sivri döşlü bir ceylan
Ormanın kara ve bahtlardan korkan
(Vururken korkulsun vurulanın bahtından)
Bağrına öfkeli yürekler
Şehre yürüme devleri toplayan
(Dağlara gitmeli ağaçlara mağaralara ne zaman)
Düşünün yaylaları ağız'ları dürüst çiçekleri
Kırların hünerli hayvanlarını
insanı hür yatırıp hür kaldıran buğday hakikatını
– Düşünün zekânın doluluğunu - bir emanet olduğunu
– Kullanın çocukluğunuzu
Bombalığını
Cepane damlarını
Diri bedenlerdeki kadınlığı
Erkekliğin altın çağını
Ki ölüm bir doku konuğu
Gibi durmadan geldikçe ve göründükçe

2
Dağda genç kadın
Güneşe gömleğini açtı
İncecik tüylü kabarcıklı tenini
Kalın bir dudak gezindi ve güneş

Kentte genç erkek
Geceye gömleğini açtı
İnce zehirli morarmış etini
Kalın bir akrep gezindi ve loşluk

Dağda Zeynep kadın
Kuluncunda çıkan kızıl çıban gibi benzeri
Doğurdu bir çocuk

Köylüler ırmağı sıvazlar
Dururlar ay - buğday korosunda
– Ay kararınca ad konmaz oğlana
Mehmet kente çağrılıp
Afsunlanıp burgaçla kurcalandıkça
Yüreğinde morarmış kan vurdukça
Köy kararı ad konmaz oğlana
Heyda heyda heheyda
Yaşamaklı başın nar gibi
Koy belini toprağa belin çatlasın
Sok gövdeni toprağa toprak çatlasın

Zeynep kadın genç kadın
Başı bir başka yönde
Durur kendi dilinde
– Mehmedim kekliğim
Katbekat giysilerimdir üstümde
Bir gün yağ kokarım bir gün bal
Daya Mehmedim daya dertbüken bileğini dizime
ev çeviren dizime
yıldız güden dizime
Değdir hecin yüzünü yüzüme
Anla yüreğim bir çarpıntı bellemiş
Anla ne demeye bellemiş
Yorgun sığırlar
Geceyi oldurup
Çekip getiren koyunlar
Evi çevirsin korkuları çoğaltsın
Sofraya karşı bir beygir sureti vursun da
Çocuklar sofrada bir çıra gibi yansın da
Anla şu dağla bu dağın yanında
Anla hayatta
Bir gelip gelmemene yaslanmışım
Karnım bir dik bayırın
Bir dibinde bir doruğunda
– Bu oğlan senden olan oğlan
Öteki oğlan senden olan oğlan
Şu kız kendi kendine doğdu babasız
Bir kez gel çocuk gözle sen
Bu gece çocuk düzenleme gecesi
Çocuklarla sofrada yanıp tutuşma gecesi
Yemeği dökeni somunu hırsla kapanı
Kardeşinin gözüne parmak atanı bağışlama gecesi

Susunca Zeynep
Dağdan Kentten Köyden Kasabadan
Bir ışık bir sıcak bir karanlık
Bir çocuk yalvarışı bel burkulması
Bir erkek çaprazı adale kıvranışı
Bir zehir düşünce içinde çabalasın
Cesur cesur eşyaya dökülürken kadınlık

Köpek evin damına süründükçe
İçeriye bir tüy ısısı uyku kaçıran sıcaklığı
Saldıkça ve Zeynep karnını avuçladıkça
Ve karnı değişip değişip
Bazen bir azık çıkını
Bir tiken çukuru
Bir bal kutusu titreşimleri saldıkça
Çocuk delirmiş gibi fırlar ananın sıcağından
Deşe deşe koşmak için dağdan kentin yollarına

Çocuk Kısıkkaya dibinde çarpılır
Köpek çocukla haber salar köpek ırkına
– Durdurun gece hücumlarını
  Artık aşk insan kalbine sığmıyor

Kentliler akrebi savuşturdular
Bağırıyorlar güneş - ışık korosunda
– Çocuk Mehmedin dinine bağlansın
Ay gördükçe öfkesi ağalansın
Aşka değdikçe gövdesi
Nar çiçeği gibi patlasın
Şerha şerha yarılsın
Kurtlarla ağız ağıza verip ağlasın
Sabahın çiğini tandır ateşinde dağlasın
Köye gelin geldikçe toprak duvarları baltalasın
Heheyda
Cazgır ve enli bedenler
Harman yerinde kütürdiye dursun
Kıvrılmış ürkek ve atılgan
Dağ gibi güreşe dursun
Terleyen ve soluyan bedenler arasında
(Damlarda seyre durmuş birbirine sokulan
Birbirine dirsek vuran köy kızlarına ait)
Salkım salkım memeler

Düğündür sanıyorsun ey güvey
Bir gelin bulundu sana işaret edilenlerden oldun
Bugün bir cennet hüneri kazandın
Anan bacın kurban sana
Toprak damlardan bir kız aldın
Ona selalarla git
Onu besmeleyle değiştir

Düğün
ve işaret
Bir baş çemberi ile atılınca
kovalar birbirini genç kızlar
Her gece karınlarına bir düğüm çalan
İhtiyar kızlar kocamış oğlanlar
Ay koşar mızrak koşar
Söyleşiler devrilir birbiri ardına
Er - kız korosu
– Er meydanından damdaki giysilerin içine
Er kazanlarından kız kazanlarına
İtişen bir şey oluyor
Künde ve dönüyor toprak evler
Durmadan çevriliyor damlar
Birbiri üstünden ve içinden geçiyor
Kız kadın ve çocuk yüzleri
İkinci üçüncü ve beşinci künde
Yani aynı anda sanki
Beş künde birden
Ki Zeynep
– Kız çocuk Zeynebin kaderinde kaynasın
Ve kentten köye yalvarış
– Biz bir insan yaylımı
Bir beşik hatası ekmek pazarlığı
Bir tarih kurbanı bir bilim yanılması
Köye inen aç kurtların
Tenekelerle ürkütülen çakalların akranı
Otlarla büyülenen köy kadınlarının
Çöplerle delinen
Ceninlerinden bizler onarıldık

– Kente kaykılan köy bebeleri
Büyüyüp de kenti bıçkın
Bir yürek ve lapa beyinlerle
Tüneklerde gece diplerinde
El yüz yıkanan park çeşmelerinde
Sabunsuz kör bıçakla sakal kazırlar
Bütün bir ekmekle koca bir gün savarlar
Köyden çıkınca kentte anlamsızdırlar
– Konu up türkü söyleyip
Pilli radyo peyda etmeleri
Uzayıp dursun apartman kapılarına
Gazete tokmaklarına
Geceyi nakışlı yorganlarıyla
Sabaha aktaran köy bebeleri
Ey kalın ve kocamış bebeler
Başlarında boncuklu takkeler
Pazularında topraktan bekçilerle:
– Kız çocuk
Durmasın ağlasın
Bırak ağlasın da durulsun
Zeynep kadın ey kadın
Yolun ayrı yolun ırak
Bir memende bir yılan başı
Birinde bir güvercin yavrusu
– Nasıl ki duyulur dönünce yamacı
Suyun şırıltısı
Kız çocuk kapanır bakraçlarla toprağa

(Birin ikincisi
sal merhâmet bulutlarını - kurut içimizdeki
öfke mayalanmalarını)

Görenler durdular kadınlık korosunda
– Zeynebin başı su çiçeği gibi döner
Ay çiçeği gibi döner

3.
Zeynep kadın dereden yükselen
Haber dolu bir söğüt ağacını
Dallı güllü basmalarıyla karşıladı
yol başında. Tarlaların ve otların
arasında. Yel vurdukça söğüdün
dalına ve yaprağına
Ve Zeynebin karnında bir kapak açılıp kapandıkça
Ve köy isli bebeleriyle tepelerin
ardından koptukça
ve çeşmelerden derelerden su yerine
Bebeler ve köpekler aktıkça
Zeynep iki elini bastırır kalçalarına

– Ruhumuzun kirlenmesi dolmadı mı
Gövdemizin kıvranması doymadı mı
Bir hınzır uyku bir şaklaban uyanıklık
Bir batında gecenin ve gündüzün kavranması
Bu nedir böyle gün mü günsüzlük mü
Hangisine kapıldık nerelere atıldık

– İşleyen demiri ve el tırpanlarını
Onlar ne etti nasıl hamle etti
Ruhum Kollarım Günahım Sevabım
Ölçülerek tartılacağım

– Gecelerimi ağırlayamaz oldum
Yürüyorum
Benimle adım atan bir şey var
Ben fakir gövdeli yumuşak etli bir Zeynebim
Bir köpeğin kanı yürüyor
Benim kanım yürüyor
Dişi köpeğin karnı bir ambar
Benim karnım bir ambar
Belim bedenimi besliyor arkadan destekliyor
İşte iz bıraka bıraka yürüyorum toprağı
Dağları bayırları
Bir köpek miyim ben ki benimle
Soluk alan bir şey var
Hep köpeğimiz var yanımda
Çocuklarla oynaşır durur
Ey Mehmet nerdesin bu köpek senin yerinde

– Yoksa bu köpek ben miyim
Bu köpek mi benim yerimde

– Ruhum kirlenmeden soluyun beni
Dinleyin içimle bir soluk verdiğimi
Duyarsanız ben olurum
Köpek kendi olur
Bana göre değil köpeğin aşkı

– Bizi ışığıyla vuracak şimşek nerede
Beni ben olarak ve köpeği kendi olarak
Uyuyan ama dik duran heykele ne olacak kim sarsacak
(– Uyuyan heykele ne oldu kim sarstı)
/yer oynamış gibi kim sarstı/
Kılıç çekiyorsunuz ve uzuyor
Büyüyor ruhun görgüleri

– Sırtımızı köleniz sıvazladı
Siyah ve beyaz bilgileri sonsuz olan
Bir dağı bir dağdan ayıran
Yani bilen granit yataklarını
Ruhun içinden dünyaya doğru keşfe yönelen
Namaz vakitlerini aya ve boşluklara göre derleyen
Kölenize buyurdunuz bizi
Eğildik eteğini öptük
tırnağını ve avuç içlerini öptük
Efendim büyük efendim
Yüzünüzden var olan hurma dallarının önündeyiz
Yüzünüzden var olan güneşin önündeyiz zikrindeyiz
Ayın bir muhabbet armağanı olduğu vaktin önündeyiz

4.
– Toprağı hazırlayınız çocuklarınıza
Ve çocuklarınızı ayar ediniz toprağa
Evi dik
Karnı tok
Kanı sağlam tutup
Göze savrulan toprağa

– Kadını hazırlayınız çocuklarınıza
Erkeği hazır ediniz onlara
Öyle ki kadın
Günü saati dolunca doğurunca
Bin yılı birden doğursun

Sancısı bel ağrısı teri ve kanı
Zorlanan alnı şişen şakağı kadının
– Çocuğun yüceliğiyle avunsun

Gün gelecek
Mızrağın ucunda yeşil renk bir tülbent

Çemberli mermerin dibinde
Balık yiyen balık üreten iki tülbent eri
Balıklar ki harflerdirler
Ağrıyan başları sürtünüp kızışan derileriyle
Kızgın ve diklenen
Ürperen ve akım geçiren güçleriyle
Yollara devlet resmi çiziyorlar

Hayret ve varolma tıkandı
Hayret ve hâyâ tıkandı
Hayret ve hayret ve hayret
İlk kez geriye dönmek gerekiyor

Dağları yokladınız mı dilsiz duranları
Bir de kulak kesilince
Dağ konuşur - Hayır konuşmaz mı

Sonsuza dek kalmaz Fırat bu mağarada
Tanrı elbet kanatlı halketmiştir toprağı da

Taşın kendine mahsus bir sesi vardır
Nasıl ki kardeşim
Yelelerinden zor çekilen bir at gibi
Gözü en ilerde
Onurlu burnu kaya ve kılıcın çıkardığı kıvılcımlarla çevrili
Gövdesinde en ince sanat gelinleri
meseleli
endişeli
Koştukça hızlanan hızlandıkça hızlanan
En eski uygarlıklarda hak arayan
Gövdenin labirentlerinde
Cam gibi birden donan
Bütün bir gövde bir hayret
Bir şaşkınlık bir taaccüp gibi donan
Gelinleri ışığa uzayan bir at gibi
Aşk bir at gibi
Fetih bir at gibi
Minyatür bir taç gibi
Çağım ve içimizde balyoz gürültüleri

...Ve
Çocuğun Uyanışı
Böyle Başladı

Gül kokuları çocukların kaburga kırıklarından geliyor
Acıyı ve insanlığı çocuklar
Böyle dayanılmaz kıldılar ve yeni suları
Onların bilgileri getirdi
Elleri önlerinde bağlı-duruşları
Omuzlarından göğüslerine doğru kıvrık ve yumulu
Yaşarlar ebedi göz ve ölümsüzlük aşısı yapan kitabı
Ki şimendifer
Nasıl peşinden koşturursa katarları yolcu kutularını
Oralarda civarda
Böcekler sürüngenler bulunan kırda
Dönen çember- toprakla çalkalanan çocukların önünde
Bir dev gezinir
Şimşek düşer

★

Ve balık yumurtaları
Ki onları balıklar
Suyun gencine bırakırlar
Ve suları da gezer ölüm
Çelikağ yok eder insan eliyle uzanarak
Hem balığı hem yumurtayı
Hem yumurtadaki balığı
Hem balıktaki yumurtayı.

Toprağa dikili göz neler bulmaz
İstese dağlar mı bulmaz
Sonsuz gebelik ölümü su çiçeği gibi döken hayat
Suları ve karaları uluyor birbirine
Erkekler kadınla donlarının altında harp cep kitapları
Dudaklarında verem çiçekleri uzaktan
Yakından aynı ve ayrı uluslardan

★

Genç bir adamdım
Tren uğurlardım

Eski ve yeni efendileri
Taç giyen şehzadenin karpuz gibi
Ya da gemilere açılan çelik bir köprü gibi
Serin kırmızı ve sıcağını bırakarak
İkiye bölüneceği haberini
Büyük olayları hava limanlarında zonklayan
Trenlerle ben yolladım

Parklarım vardı akşamları
Kapatırdım
Saati vurunca trenlerin beklenip gelmiyenlerin

Bıldırcın tüneli ve bir açık bir örtülü tren
Akşamsa hemen
Korkardım-bir kızeline tutunarak
Karşı komadan sarışın-onu dökülmüş yapraklara yayarak
Çıkarırdım yanağından ürkek şapkalı
Ve çantalı adamı
Yaklaşırdı ve sorardı
– Oralı mısınız oralıyım
– Alın ve okuyun incil ve yohannaya göre
– Misyoner misin değilim
– O hah ha

– Değilim ve okuyun yohannaya göre
İnsana olan sevgim-bodurluğuna kurnazlığına
Birden bilerek
İstasyon bir boşluk
Çünkü bir yok bir var
Trenler çehreler

★

Üçüncü hat koş üçüncü hat
Katlan elele katlandık ey Anna taş içinde heykelim
Yonttum yonttum taş bitti sen çıkmadın
Yanıldım avrupalanmakla çün bizde
Kadını kelimeyle kurarlar saklarlar örtülerle
Derken katar üstümüzdeki katardan çoğaldı
Sen burgu oldun içimin dağlarına tünele girdin
Strasburg akşamın karnında
Uslu çocuk olarak bekledi
Bianka boğazlanan boğanın önünde kaldı
İstersek durduruldu diyelim
Çünkü halklar vardı
Güvercin halkı
Meydan
Göz halkı
İnce doğranmış fransız halkı
Ey Anna sen kalkan balığı
Kafa vurmayan fakat gövde vuran
Ağzın karnından biraz yukarda
Karnında bir anne yeni kız doğuruyor işaretleri
Kan gidişmeleri
Açık göğün önünde açık meydan halkları
Bianka kıvılcım
Ucu kendine kıvrılmış kılınç

Öpüşümüz gizli olmalı
Öpebilirsek uzanıp kaderlerimizden öpmeli
Sıcak gözyaşı ve şikâyetle
Ağzı konuşmaz kılan
Ağzımızda
Dilimizi şişiren ayrılık bademi

★

Senin elin söyler
Avucunun toprağa değip donan çizgileri
Anlatır
İstasyon çayevini dolduran gebeyi
Dumanlı ve biraz her şey kokan gebeyi
Aşkın
Şişen bir yara gibi gelişip
İçimizden iki yolcu gibi gideceğini

Venedik birdenbire kavruldu
Nedensiz ve niçin
Çün korkunç
Ve savaşla gidiyorsun
Ama ancak sen
Vurulduktan sonra ve kurşun
Benden ayrıldı
Ve gittin
Ve dağ çöktü

★

Artık dayanamam
Yabancı isimlerin isim ebelerinin içinden
Yabancının ter kokusunun içinden
Yabancının buyruğuyla geçmeye

Ey toprağım kalkamadığım
Üs kimin üssü
Kime ait minare

Ey sen karşımda paylaşılan
Alna dudağa ve kalbe ayrılan
Sen aşkım sabah doğrulunca bağırdım
Geceleri sancınla kıvrandığım

Karanlığı itiyorum yine gelir
Sabahı seviyorum özlüyorum
Seni aydınlığa getirip anlıyorum
Daha sonra ışıksızlıkta anlamsız
Ve sancım var

İnceden ve derinden gözlüyorum
Çılgınlık ve inceliyorum
Kilom elli beş boy bir yetmiş üç
Sen kendime etiplikle eklediğim
Kanı benden canı ciğerimden alırdın
Aydınlıktın
Hep onarırdım eskiyenlerini güneşle

Ay gece görününce açar aylığını
Kurbanlar ve senin büyüklüğün dağınıklığın
Çünkü her bölgeni başka bir şehirde yaşadım

Küskünlüğünü aşk öncesi şehirde
Etinin lekelerini doğduğum şehirde
Korkularını ve yüksek korkmalarımla
Irmağı kapayan boydan boya
Suyu toprağa ilave eden şehirde
Gidişini özel olarak
Kalbimin bağışlandığı şehirde- en önce

Ayrılık vardı hep

Ay gece olunca pay eder ayrılığı
Ey güzelce yakalandığım
Mutlulukla sunulan
Bize bahşedilen armağan kılınan
Ayrılık sen ki
Aşkın ve sanatın
Durmadan doğumlar getiren anası
Hep orda gebe karınların dibinde içinde
Doğuma en yakın
Doğmadan gibi ve aralıksız doğarak

★

Böyleydi kuruluş yapı ve bizim ustalığımız

★

Fakat sen
Hep karşımda kalan
Ağzı ağzımdan alınan
Paylaşılmakta olan

★

Biz dördüncü Muratın kılıcının sivri ucunu tutuyoruz
Keskin yanında karılarımız ve çocuklarıyla
Hızla akan bir vatan tuttular
Aşkın ve birlikteliğin çatısını orda kurdular

Karılarımız her asrın insan güzelleri
İmkan bekçileri
Ağır arabalarla taşınan sancılarımız
Ağır tabanlarımız
Etten değil gibi az yiyen gövdemiz
Toprağın ürününe avuç açan karşı koyan
Yeri var olmayan bir lisanla bağlayan
Sıcağa ve nalın kıvılcımına gerçek isimler koyan

Irmak ve ırmağı süren yol
Biri uzağında kaldığımız
Öteki içine daldığımız

Buzul uzaksa ve beraberlik ateşi kucaklamışsa
Sabaha çıkmamız kolay
Güneşi bir mızrak boyu yükseltmemiz
Yabanı kolundan tutup germemiz
Alnına bir mıh
Sırtına bir yafta ekleyip göndermemiz
Yekin seslerindeki yanlışlığı düzeltip
Büyük doğrulamanın aklına geçmemiz
Yavuz boğalara benziyecek
Ve sancı değiştiren hayvanlara

Küçük kahraman öğütlerle büyük esere
Bir mısramızdan girer
Bir çocuk avlusunda salıncaktaki çocukların
Anneleri ablaları sahilde çay içen ev'den konuşan
Gelecekle haberli yemiş tutan elleri
Şimdi salıncakta aynı anda
Bir fotoğrafta gibi
Her geçen ânı bir fotoğraf olan çocukların
Altlarındaki toprağa
Öğütlerle büyük eser okları işaretleri
Düştükleri taşlara dizlerini kanatmak için
Biz açıyoruz
Ekonomi iktisat risaleleri

Her şey benzinle aşk ve ilkbahar bile
Barut ateşle harmanlandı
Kılıç nasıl deldi geçti ve çekildi
Ve nasıl kan göstermedi et
Tanrı adıyla renk değiştiren mavileşen ateşe
Örtü yayıp otururlar ateşten ateş ve yanmazlar
Güvercin teslimiyeti içinde
Bakın istiyorsak

Nasıl yıllarla sürüyor bir salise
Sabah bulantıları birlikte yatılan akşamlar
Kuşların yalnız uzanıp pencereden

Havaya alıştıkları saksıları kavrayıp uzaklaştıkları
O gökler ağaçların tulumba gibi çalışan özsu boruları
Sızıları tahta kulübelerin
Dağda tahta kulübelerin

★

Ateş için odun topladık
Ben makki ve beşimiz
Kısa ama kesin çağırarak
İçeriksiz coştuk hemen. Hey önce ateşin içinde ol
Hey önce alevin sıçrasın
Yüreğimizi kavra soluğumuzu başka yollardan geçir
Aynı an ayağa kalkıldı
Doğranıldı
Nasıl söyler bir erkeğe bir kadın
Denize atılan bombanın
Balıkları delirttiğini
En zor sorunun yöneltildiği
Bir kadındı
Nasıl ki kelimesiz ve gözler olmadan

Renksiz bir iz seçiliyor
Belki karanlığın kendisi işaret veriyor
Saçların değişiyor
Karanlık tahta kulübe ve saçların
Hepsi bu hepsi bunlar

Özgürlüğü kur
Suyu dök yürek etlerimizi
Parçalanmalarımızı topla
Büyük ateş meydana yağmur getirdi
Gökteki kazan devrildi
Ağaçların gece aydınlığı
Duygunun canlılığı
Kıvrılıp eğilişi dalların hüznü ateşe
hüznü ateşe
hüznü ateşe tutuşu

Toprağı üzüntüden ayıklayışı
Sende kaybedebildiğim yani ey korkulu hayat
Taktığım tarafımızdan sevilen
Haklarımız esenliğimiz karanlığımız
Güzelliğin ellerin alnınla
Mızrağını seç önce seç kabarık alnımı
Fırlat kayayı kimliğini kişiliğini
Dişlerimin ortasına
Sar beni kumla ağaç kütükleriyle
Ki suyu geç beni kurula

Arkamdan rüzgâr seyirtiyor
Ellerim dağdaki kulübeden ses ediyor
Orman uğultular kurt ulumaları
Aşkın omurgan
Yapışkan
Yak beni çocuğumsuz

Senden ışıklandırılmış havuzlarımda
Ve gizli su yollarımda
Sözün ediliyor

O sen sen
Gölgemi bırak beni sürme
Ben benimleyim

İçim büyük sabırla haşlandı
İçim eyİçim bu yolculuk nereye
Yine bir şehrin ölümünü başlatır gibisin

★

Ve çocuğun uykusu böyle başladı
Çünkü yeni bir çocuk uyanacaktır

Ey ana
Parkları çocuğunla eş doğurdun
Çimenleri mutlu kıldın

Bayrakların sularda aktı
Pulatın
İnce ve yumuşak saçın
Yaralı ağzın

Mutlu kılan çocuk
Çimene düşen yaprakları

Kadın sen tattın
Babanınkine benzeyen
Çocuğun böbreğindeki katları

★

Gün gelişini açıkladı
Sen kapanan gözü açıkla
Karısına arabayla tabut taşıyan adamı
Güzel yontulmuş ve parlak sarıları olan kadını
Yeni bir çocuk plânı yapan
Yeni ve ölümü de transfer eden aileyi

Nalçayı yiyince nasıl çöküyorsun yere
Nasıl dumanını üfürürken ve solurken ciğerlerime
Düşten yıkanıp ava değil çocuğa yatıyorum
Değil vurmaya ve rastlantıya
Değil hülyalanıp dalgalanmaya
Çıkara değil kedi gibi sokulup ayartmasına
Değil sarı demire
Değil söylev'e asla değil aştım gitti yirmi dokuz yıl önce
ölenleri

Nalçayı yedikçe nasıl çöktüm yere
Zorla ezilenin zorlu öldürmesi olur
Fabrikanın kasıklarını ovan işçilerin
Hak dünyasında hastalanırım olağandır
Neden mi şimdi tepilebilirim
Maden ocaklarına dinamit yerine

Bir hakkın düşmanıyla kucaklaşıyorsam
Sök beni yeniden şakağıma it ellerimi
Bileklerime aklım aksın
Damarlarımı lif lif denetle çöz gözümün perdelerini
Trenleri uzlaştır sulh fenerlerini yak
Nerede olursan ol kim olursam olayım

Sesimi bir dağ zannet
Irmağa ver haberi
Yangına doğru sürünen haberi
Güneş beni saklar
Sen alnımdaki dumanı kazı
Kemiğinin geleceğini düşün beni yont alıştır

Sararan örtü cafe müller
Gırtlakta sarı halka
Esirlik ve kendinden kayma halkası
Yalnızlığın çarmıhı dere balıklarının ilanı
Çarmıh yaylı ve değişken
Karın çarmıhı belkemiği ve baldırın
Karnımız ayrı sancılardan kaymış
Yeşil ya da yeşil olmayan çocuğun ağzından çoğaltılmış

★

Ey gece sen de aldatıldın
Sana da tuzak kurdu yüzü güneş parıltılı kız

Rosemariegirbach

★

Gidip bilmediğin kentlerin
Böğrünü delen harp mikkaplarını gördüm
Kartpostal tüccarlarını
Kilise ortak pazar birlik orak çekiç
Ve asya ve afrikaya ayak atma postallarını

Ve kimseyi göstermeyen aynaları

Ve bir istasyonda
Hatta önemsiz bir memurun yakınında
İçinden asya çıkan bir balya

Geleceği
Ormana terketmeyi dener gibi yeni doğan çocuğu
Ananın karın bulaşıklarını arımadan
Çalıların ve topraklaşan yaprakların içine
Alabildiğine
Gevşeyip bırakılmış gerginliğin ortasına iterek
Geleceği ormana iter gibi ormana iterek
Meleklerin hayatını yaşamaya
Gidelim sizinle kendinde insan olmadan
Kimseyi insanlamadan yaşamaya
Sıcak kayayı arayan iki tavşan gibi
Evleri korkutmadan uluyan kurtlar gibi
Bellemeden
Etle bilinçlemeden
Evdeki sevinci kırgınlığı ballanan üzümleri
Bilmeden aşkı ve aşk benzerini
Çocuk sesinin düzlüğünü arayan bir çeşit insan gibi

Görevi bu olarak
Yalnızlığımızı sessizce ortaya koyalım
Erkekçe sessiz ve erkekçe
Kiminki sahipse ölümü o karşılasın
Ağırlasın

Ayaklarım ağrıdı güvercin izlemekten
Onun başının önündeydi alevli sancak
Elimi ve kalbimi uzattım
Eriştim tanrıya çağırma kuleli evin
Bekleyen güvercinine
Güneşi ayı ve yeryüzünü bütün şekilleriyle
Bir kutlu çehrenin emrine kul bildim
Bilesiniz
Ona döndürüleceksiniz

Ve başı yeşil hâleyle çevrilen
Yüzünde tarihten ve gelecekten bir renk beliren
Atmacanın pençesinde atmacayı kendinden geçiren
Bir güvercin ki ne gören olmuş
Ne işiten

Bir sabah bir çeşit güvercin fırtınasıydı sur önünde
Gözleri burçlara
Bayrak tebdiline dikilmiş bir kartalın
Buyruğundan hızlanarak
Bir kartaldı gözünü burçlara dikmiş
Döşü surları geriletmiş
Durur güvercinlerin en önünde

Emrolundu. Haliç bir yılan gibi yönelip
Soktu Kayser'i

Zaman bir takla attı
Zaman bir takla daha attı

Zaman altında kalan
Çıplak boynu hançer kuşattı
Başı sülük ağızlarında
Ayakları boşlukta çırpınan
Bir millettik artık

Güvercin
Merhamet kılınçlarını toplıyabildi ancak

Camide toplantı var davranın
Aşkı denetleyen güvercinler
Kılınçlar eskinin habercileri
Keskin bekçiler
Bildiriciler.

Bu iç çığlıkla
Yürürken üstüne bir mısır habbesinin
Yeni yorum yatırımcıları
Ve büyük doğrulma günüyle
Bir aliterasyon olan güvercin

Dansöz kalkışlı güvercin
Gel. Sen gelince
Azap çıkacak her evden
Gidecek kendi evine

Organlar sizinle benim savaşım
Ben ahretim
Ahret yere gebedir

Sizinle hep beraberim
Dağı tutmuştunuz kalbinizden geçendim
Güzel duydunuz ve durduruldum
Atımı atınız büyüledi
Okyanus everesti nişanlayıp durdu
Çünkü etin ötesinde
Bir şey değildi everest ve okyanus

Korkunun yüzüne ayna konmuş gibi
Başkayım sizinle
Aynayı eline alan korkuyu bilir
Çün korku etin içinden yekinir

Hep koşmaklayız kitabın onayıylayız
Tarlayı çok severiz. Yaradan
Lokma lokma bölmüş istiyenlere
Karından gelenlere
Ve karna gelenlere

★

Aşkı canbazımız aldı
Tokmak kırıldı
Kapının çatlağı esner
Gözetleyen göz şişer küçülür
Et aralığından görmeyi dileyince.

Duyulur iç ses
Uyan ey kaplumbağa kelimeyi kımıldat
Çünkü kıyamet sezilsin otobüs devrilsin
Kımıldat kanlarını
Koşanın yıldırım gibi duranın
Susanın ve dağlarla konuşanın
Kendiyle
Dağları konuşturanın
Aklı çok kez hançerce bulunduranın
Kendini sürü için öldürüp
Sürüyü çobansız bırakan çobanın
Hep içilmez sulara varan koyunların
Mermerin namütenahi bekleyen kayanın
İçinden hata edilerek çıkarılanların

İnsan yüzleri
Çömelmiş inleyen ve içgüdü şekilleri
Yaralar kan akmayan
Kanla işi olmayan
Taştan çıkanın ve çıkaranın birlikte söylevleri
İnsan sanatı çığlıkları
(bir yerde onlarlayım)
Öpülerek topuğu parlatılan tuncun
Günah anlatılan karanlıkların
'Enriko istersen anlat önce sonra işle'

O dağlar güvercinin yabanına yuvadır
Hiç solunmamış bir hava üfler rüzgâr
Dünya sürü yürüdükçe döner
Çoban sürü için ölmez gelecek sürüler için
Yaşamağa bakar
Kısa süren bir hatıra değildir toplum

Mısır taneli çocuk avuçları
Fotoğrafını çek günahların
Tövbeleri yıldırımla yayınla yine de

Esmeri
Karayı
Kızıl ve sarıyı bir tutanı
Benden aldın

Buruşmaz entarisi İstanbulun entarisi buruşmaz entarisi
Maraşın seferde
Fakat İstanbul ve Maraş
Fakat Maraşın
Her kurban arayışında
Fazla davrandım ben
Yangına uğradım
Kara bir moloza ayrıldım
Bazen marsık sanıldım

Maraşın her kahraman kurban arayışında
Ve bulup sunuşunda
Mutlaka bir işareti vardı
Bayram çöreklerini tuzundan yağından anlayışın
Sertçe düşmanca gibi tokça kucaklanışın
Harbeder gibi sevişin

Mesela adil erdem aynı silahla mücehhezdi

Üstümüzden aynı katar geçti
Mutluluğumuz anlaşılsın yıkıldık
Toprağa yayıldık ve büyüdük
Çünkü topraktan ancak böyle geçtik

★

Kızlar burgulu
Etlerinde tahta kıymıkları karınca yığınları
Alabildiğine açılmış bir organ
Bir gramofon
Geniş ağızlı

Her adımlarını bildiğimiz
Hangi yörüngeyi güttüklerini
Hangi suyu geçtiklerini
Ne çeşit bir şölenden kovulduklarını
Çünkü sokağı aman nasıl eğilerek geçiyorlar
Hangi tahta kapıdan çıktıklarını
Zenginini ve bulgurla su içenini
Ellerinin çatlaklarını yine krem sürülenini
Göğüslerinin bakımını tahta sütyenlerini
Ocaktaki dumanın yaktığı sapladığı göz sürmelerini

Çünkü kara dumanlı ocak
Ve sürmeydi

Sürmeyi niye çekmeli
Sürmeyi çekmeli mi

– Annen ne söyledi
– (Elmanın yarısını kardeşin yesin)
Kardeşin yesin anne yemesin mi

Elmayı yemiyorsun bir
Ve öyle sıkılıyorsun ki elma ölecek
Ne sen yiyeceksin
Ne kardeşin ne annen

Bu evde yılanı yine değiştirmemişler
Baba ana ve kardeşler
Aynı odada soluyorlar
Oda şişip iniyor
Dışarıdan bakınca odaya
Duvarları kıvrılan oda
Özel bir korku ve kuşkuyla irkilerek
Tehlikenin hayvanları yönünden
Boğularak
Yılandan gizli işaret alarak
Göz kırpar gibi yapıp uluyor
Oda uluyor

Yılan göz kaş işareti
Konuşmayan hiç bir şey yapmayan

Başını yılandan çevir yemek taşmasın
Başını yılandan çevir kuyu yakın
Başını yılandan çevir unutma babayı yürekte tut
Baba dağ ve balta

Anne
Kolunda koynunda karnında çocuklar
Gitti pazara dolandı çığlık beğendi

Anne eve dönünce
Anne eve dönecek

Ölün bilinecek küçük ölün
Mahalle daracık bilinecek

Alçak duvar ötesinde ölün tahta sıcak su
Ve odun kokusu
Kabre akıtılan sabunlu suyu
(Yolun burasında coşkuyla karşı ko)
Nasıl ki beyninden apartman fışkıran mimarın
Yaşamın öte yarısı
Burçları gezer
Kutup yıldızından söz eder

Gök çoğalınca
Göğe açılan göz kapanınca
Beni duyacak anlamıyacaksın

Bunlar hep senin ölün
Bir yerinde yatağa sığmayan çocukların
Suçları bir atmacayla alınan çobanların

Her şey karıştı çünkü öldün
Artık kimse bulamaz kendini
Eller birbirinin içinde
Senin ölmüş elin yapışır
Benim tetiğimin üzerine

★

Silah benim tetik bende koşanadek kurşun benim
Parmak senin et senin güç senin
İrade kimde
Benim elim hangi köpeğin içinde
Dişleri birbirine geçmiş bileğimde
İlk tıraşını olan gencin
Jileti kemiğin iliğinde
– Kan seli
– Tetik kan seli
Hedef nerde kız mı erkek mi
Dünya çekirdeği mi
Yeryüzü ateşi mi
Şehvetin ya da nur içinde birleşmenin
Satan'ın içinde beklerken herşeyi önceden kestirenin
Çünkü şarttı bir kere
Ölümle yan yana şeytanın içinde durmak

Karnından geçmek
Bir lambayı bekleyen makkinin
Öpüşü kanla bekleyen
En küçük kilisede çarmıha çekilen
Dom'un üç asrın
Kana kan koyup
Yücelttiği abesin
Galerisi insan ve heykel ve resim ve kezzap galerisi

At gözü oyuk
Heykel atın içinde
Çünkü at büyük heykel
Sürücünün içinde on aziz bir kaç isa yezus hiristus

Yüz bin haç
Atın ayağında bir nalbant heykeli
Nalın içinde bir at benzeri
Karşılıklı uyuşan iki arslan
Biri dişi diğeri dişi
Yuvarlak yalanmış ve parlatılmış derileri
Ki karpuz yenmiş gibi
Goldah karpuz
Kalf karpuz
Anna karpuzun çekirdeki
Frankrayh şu dağın ardındaki dağ

★

Düşmanın kim onu anlat
Mişele'i hatırlat alnımı uğraştır
Kalbine plânlı ve
Avrupa bir duvarın taşları dizilen mişeli
Saçlarına çocuk kuşları konmaz
Çocuk uçmaz dallarından. İçinde yanında
Boy tüfeği patlatsan
Tuzaklı
Hatırlat mişeli mişeli
İçinden hep bir kuşku tankeri
Bir petrol tankeri namıyla yol alır
Pergel petrol
Borusu motorun icadı
Aşkın feda bayramı cenaze şekli
Boyuna hatırlat
Yoksa olur ki unuta kalırım esmerliğimi

Telefon
– Görünüşünüz nasıl
– Yorgun uyanırken ve gittikçe diri ve daha esmer

Tanımadığım kentin
Ağırlık merkezine alındım
Taşıtlar grevler insan böğürmeleri
Alış verişler
Şapka seçerken birden çocuk doğuruyorlar
Baba oyundan çağrılan çocuklar gibi isteksizdir
Ya da bırakır kürekleri denizin üstüne
Suda kayan cilalı bir taş gibi seyirtir

★

Her doğan çocukla orda
Birlikte. Daha yeryüzüne bakınamadan
Kırbaçlanırız uyumaya. Anakarnı yorgunluğumuz alınmadan
Vurulur kollarımıza ve. Çarpılır dizimiz dizimize

Her doğan çocuk
Bir ertelenmeydi analarca bağlanarak memelere
(Artık sigara içmiyeceğim artık
Koyun gütmiyeceğim)
Meşgul uğraşır azar altında bile uyurken de
Uykusundan silkelenip irileşmeye hamle elleri ve duramadan
Yan beşiktekinin yüzüne gölgesini indirerek
Bir gün önceki bedenini
Kaybedilmiş bir okul eşyası gibi özliyerek

Her doğdu
Bir ölendi

Mayland uzun yüzlü bir kız resmi
Hani şu hep
Selamlaşıp geçerdik
Uzun yüzlü kızlar çizen ressamla
Aklımı anlat gönlümü kazandır
Benden beni çıkar bakalım kalacak mıyım
Üstüme beni koy bir de
Gözle dayana bilecek miyim
Yoksa hemen birkez daha bütünle bende beni
Özümü kullan
Çünkü aşktır
Beyaz bir sanattır

★

Evlerin dışında
Çünkü böyle oldu

Pencereden uzanan başın dışında
Günâhın ve sevabın

Merkezinde hem tanımadığım
Alışmadığım bir sistem gitgelinde
Boyuna sırtımdan ve kafamın arkasından delindiğimi
Oynuyorum ve rolümü. Oyun çarkının boşuna döndüğünü
Seyircilerden bir kadın olgun ve eteçalan
Çıplak. Eşyadan ve odanın kapamasından
Her an biraz daha soyunarak
Yatağında
Çivilenmeden gerilmiş çarmıha gibi yatan

Anlıyorum oyun çarkının kendine döndüğünü
Ölümün
Saklanacağı kalmayan avhayvanı gibi
Avcısına göründüğünü
Ah anlıyorum
Çünkü annanın
Anlaşılmaz bir gözaldanımıyla
İçimde bir gemi batırıp döndüğünü

Unutmadı
Yanlışlıkla
Onlara:
Beni unutmıyacaksınız

★

Anlat kızın ekmek tutuşunu
İçimdeki soylu kişiden utanışını
Annayı tutarken balık tutuyorum
Ekvator ağzıyla kolumu buzdan denize indirmişim
Kız içimde bir sarmaşık kelimesiyle büyürken
Arada bir kanla uslayıp
Seni anıyorum
– eyeski sevdiklerim –

Sizi şaşırtıyorum. Sanatım
Fakat ben korkutuldum

★

Şatoya bağlanan tahta köprüde beynim
Ağırlaşmış dalmışım
Güneş doğmuş işte böyle. Taş ısınmış ısınmış
Nerdeyse belleğinden kan ürperten
Bir sipahi sureti

Aşka ne zaman veda
Demiş ki bu topraklar
Boyuna kiliselere taşıyorlar otobüslerle. Isınamıyorum.
Ve Baden Baden'de kaçtım
Başka bir kiliseye
gittim. Hafifçe.
Çok ve canlı renkli süslemelerden azürpererek

Dost için yani dosto için
Dönerken
Kule yerine
Küreye yakın parlak başlıklarına dönüp baktım

Dosto Badende
Ve kumar da oynardı
Bir çocuğun. Hırsla. Bir taşı.
Atışı gibi. Dikine.

Kapa perdeyi kapa köprüyü
Ve şatonun ta kendisini
İnce bedenin mühürlenişini
Tüfek mahzenini
Sevginin tiklerini aort deliklerini
Duvarda asırlardır dinlenemeyen
Dört işkence resminin

Takip tutuklanma işkence
Ve tahta kurulan işkenceli etin
Bin dokuz yüz 77 yıl
Yenilen içilen kan ve etin
Yarı açılan mor pelerinin
Çizgi - kan
Çizgiler ve kanın
Başta yer yer kemiğe batan tacın
Dört resmin dört korkunç dakikanın
İri jestlerini anlıyorum

Makkiyi hayır
Sigridi tren getirdi
Tren götürdü
Yedi

★

Duruşu kımıldanışı
Mağrur tavırları olan
Çünkü o güzel kelimelerle ağırlanan

Göllerin beşiği toprak eğrisi
At yiyen ejderdi
Tılsım
Karıncanın kölesi

At köpeğin kuruyan ölüsünü
Minderi düzelt
Baklava kırıntılarını
Ana babanın kol gezdiği koruduğu pencere kıyılarını
Mutfak ve yüznumara korolarını
Yatak ameliyatlarını cinsiyet taslarını
An binlerce yıllık olan et kabartmalarını

Pervaz ve şimdi
Büyük taraçalarda doğuruyorlar
Kol bakımı bilek ve dizkapağı bakımı
Gebelik ve sancı limonlukları
Sıcağa karşı ay ışığı
Yelpaze atkı palan
Acılar yerdelen sinir göğü tırmalayan
Kutlu sevinç giysileri yalayan
Ve yağmur suyunu
Havuza koyan ırgat olarak

Anlat insanda ölümsüz olmak yaprağının
Hangi ağacın kıvranışı olduğunu
Güzün hazırladığı insan yavrularını
Kışın insan yeteneklerini
Baharın insan olanaklarını
Anlat durmadan

Hurmayı anlat dala uzanan
Tüylü kalın dudağı anlat
Yaban elmayla eriği
Aşıyı
Elmanın gelinliğini geyiğin baskın güveyliğini
Atlı karıncayı
Lunaparkta bir hayvan olan

Atlı karınca bir hayvansa
'İsa ağladı'
Kuzeyde ses kalmadı
Alnımız buz dondu gece
Aksın. Gündüz karıştırılmasın
Ah sade bir gün yaşasak
Dal dal - Kitap bil
Lord kimin lordu hangi mabedin
Sinonimi
İkisi duman tütsü su rengi
Perde küllü el korku
Bölüşmek kekelemek
Donup kal - Aklımı al

Durmak bilmez yaşamakla
Senin yaşamın nereye kadar neyana böyle benimki
Can kamaram
Yalnız göğsüm değil
Hayat var kaçıp bıraktığım zamanlarda da
Ölmek koşup varmak mıdır oralara
Soluğunu yatıştırarak
Perdeyi aralayıp girmeden çiçekli ovalara
Ah kıra gitmek böyle zor olmasa
Ellerimiz ısınan ocakta - Tabakta ziyafet tasında
Kızartılmış bir keklik
Paslı ve kükürt salyalı bir ağızla
Tatlılıkla ololki
Ölünü gebeliğini morarmışlığını
Etin devinme sanatını
Bilesin yuvarlak akasın akşam olunca
Yuvarlak akşam akşam
Serçenin girdiği dolap

Şehri -eycanım- uçtan hayvan kuşları olarak yukarıdan
Devgözüyle - bakışı görüyorsun
Süzül. Kanatlar arasından
Uzanan boynunla evleri ara ikizleri araştır
Ren'in çamurlu suyundan bir gümüş iplik bük
Sür yeryüzü hamuruna
Ki orda
Bir yılan renkli başını onarır
Kuyruğunu ağrı dağında yakala

Ekmek paketini çıkar kuşlar çağrılsın
Kirazın yuvarlağı gibi yanağın
Bir güçlü böceğinki gibi alnın
Otlara yayılmış çıplaklığında bir uçuç böceği
Yanından dikine toprağa iniyor
Ekmeği göğsünden ufala kuşlar çağrıldı
Tutulmuş ve öyle güzelken
Korkarak. Ağaçların arasında dolanan cin

Sen misin – Ama içim Eyiçim

Kara başımı tutup kara başımı
Şu suyun insanını güttüğüm vakit
Göğsümü asya bir edayla gerdiğim vakit
Hem barışmak nedemek kendimle
'Sen yoksan mekan yok zaman belli değil' dediğim vakit
Sen ölçebilirsin ancak sesimdeki beygirimsiliği
Çün bu çamur
Şu yaşamı bulandıran su
Donyüzlü rahibe şu
Şu ev ki ev
Ve o karanlıkta cin
Ve ormandaki dev

Oysa melodim
Ne güzel. sözlerim ne tatlı

Kuşkusuz. Yanımda olaydın
Testiyi deler ırmağı temizlerdik
Avucumuzla buz gibi içer
Bileğimizden akan toprağa düşerdi

★

Ve şimdi
Anlat bana ey can tatlısı kız ki
Çünkü ben ödevliyim yinelemeye
Eskiçağ ozanlarının ağız toplantısını
Anlat bana gönüllerindeki bağ bozumunu
Hep şarkı sancıyan dizelerini
Kocamış dumanı ve is yüklü tavan direklerinin
Arasından destanlara sarkan yılanı
Kapıdaki baharı yaprak selini sarı kanaryayı
Ölümsüzlüğünün karyığınını - granityığınını - suyığınını
Anlat durmadan

Oğlu teketek öldüren babanın
Oğula mızrağın ucuyla
Gürzün kılıcın kıyımıyla ad koyan babanın
Anlat bize içinde koşan atların
Hangi koşudan kaçtıklarını
Yani ilkel
Ya da kültürle deşilmiş olmanın
Anlat durmadan anlat oğulun
Gençliğin
Yarısı akan yarısı mezara konan kanın
Genç ve geniş bir yaradan
Hem babanın elinden mızrakla
Ve baltayla açılmış yara'dan
Şefkat ve müthiş bir dikkatle
Ve müthiş bir hayranlıkla
Şövalyelik adına açılmış yara'dan
/Huysuz kan sonunadek akar düşünürüz/

Anlat ki ey cantatlısı kız
Babanın cesedi bir türlü toprağa atamadığını
Yine de kanın sonuna dek akmadığını
Anlat
Babanın can elmas'ıyla kesilen oğulu
Aydınlığa sun
Toprağa sözü olan kanın
Neden sonuna dek akmadığını

Karşılık verir
Cantatlısı kızlar korosu:

– OĞUL MIZRAK KESKİN GENÇ
Oğul genç mızrak keskin
BABA DİNÇ YAŞLI MIZRAK AKILSIZ
Oğul baba
MIZRAK BABA
ÖLÜM baba
Ölüm Oğul Mızrak
Ölüm Baba Mızrak
OĞUL MIZRAK baba ÖLÜM

Kan ŞAŞIRDI KAN Şaşırdı

Genç cesedin
Ölüm gölünün başında
Diz çökmüş olan baba
Hınç ayırdı
Hayret ve üzgünlük şerbeti
Ve abes ayırdı
Çok yıl sonraki tanrıtanımaz savaşlara
Ve yenilip ve yenip dönerken ordu
Neyi algılarsa çiftleşip çoğalmaktan

Babanın yüreği ordu yüreği
/Zırhını kırdı/
Narası göğe vurdu
Daha gür bir ses duyuldu
Belki bir melek gülümsedi
Çünkü sıyrıldı gergefi dizinden
Belki ayağının dibine vuran sesten

Eybaba
Kılıcını toprağa gizle
Gizledi
Kendini kınamak için çıkardı gerektikçe
Yüzünü sarartıp karartmak için
Ve düşüncenin kavurması geldikçe

Çünkü bir serçenin diliyle gelmiyordu düşünce
Beyaz güvercinin
Bir ilkbahar gencinin güz güneşinin
Taşı heykelleştiren eğilimin
Su taşıyan kedi seven uykunun altına geçen döşeğin
Erkeği kadında koşturan geleneğin
Kızlıkta açan çiçeklerin
Sevişen fillerin
Uyuyan çocuk ellerinin
Karaya vuran geminin
Yemeği hazır eden annenin
... yalvaran dilin diliyle
Gelmiyordu düşünce
Geliyordu düşünce
Ateş kuşunun gagasında

Çünkü soyluluğun ağırlaştı baba
Bir'din ordu oldun
Zamanın bir gerisine bir ilerisine
Son dünya savaşının eşiğine serildin
Çocuğu vururken çekilen işkencenin
Beşiğine

Baba Çocuk
Azap Sancak

Baba genişledi nalbantı bildi
Toprağın içinde oğulun ölümü
Arttıkça ve gezdikçe denizlerin dibini
Çünkü ölüm artık canlı oldu
Nasıl kuduran boğa canlıysa
Ve bir şeye koşarsa

Baba açığa çıkan kandan yedi
Gezdi yeryüzünü
Hayvan alım satım yerlerini
Anneyi annenin ayak diplerini
Karıncanın ölmez gelenekçiliğini
Hayvanları şartlayıp
Şatoları kefenleyip
Ahırları koyunları
Gördü baba gezdi baba
Oğulun taş benzerlerini
Nasıl ki oğulun ölümü
/Eli babanın derisinde/
Bir gerisinde bir ilerisinde
Arttıkça ve gezdikçe suların dibini

Baba devşirdi bir ana
Ki yüreğinin altında
Bir et kordonla tutan
Oğulu delmeyecek olan babayı

Menziller

1. Baskı: Mart: 1977, Akabe Yayınları

Çoğalmak

Çocuklarımızla
Atlara biniyorduk

Dönüp bakarak geçmişe - kumandalı
Atlara biniyorduk
Benim çok çocuğum oldu
Kadınım sen onların yüzlerini
Çalılardan kolla

Bütün çıplaksın - omuzların
Birbirine içiçe iki saat rakkası
Gelecekle kumandalı - dönüyor
Güneşi alıyor - alıyor gövden
Karanlı'.: eşyada bulup
Ürkünce parlayıp koşan hayvanda bularak

Çocuklarımızlaysa - seçerek beni
İçinin çağırması bir kır hayvanı düzlüğüyle
Bedensel - seçerek ve buyruk üzerine
İçine alışın doyuruşun
O erkek giysilerine giydirişin

Doğanın çizdiğini
Çizip kanattığını hiç görmedim seni
Çalı eğildi yumuşadı batan taş
Kabuklar düz bir sıyrılma oldu
İşte en başta ve değişen dünyada - durmadan "Sen" kalabilirlikle

Güzel kılınan sen
Beni de kutsal sıvamaktasın

Güzelleşiyorum çocuklarımızla
Hatırladıkça koşuyorum - biz geleceği
Çoktan yaşadık öyle mi kadınım
Koşarak hatırlıyorum alnımın terini
Avucumda tutup doyuran buğday ağırlığında
Sunarak göğe
Sınayarak elimin alnımla anlaşan hünerini
Ve hatırlıyorum koşarak o gelecek zamanda
İçimize söyleyen sese akıyorduk
İlkin korkuyorduk
Taşın kovuğunda oturuyorken
Önümüzde ağaçsız düzlük - Çöl ya da kumsal
Gökte o acayip bakılamayan parıltı
Buyruk alıyorduk

Açık
Anlamlı
Şu bildiğimiz gibi
Ve dünyada
Yere basarak
Oku'maya başladık

Ben çocuklarım ve kadınım
Bilerek erkekliği yeryüzünde
Onun koşturmasıyla koşarak
Bilerek kadınlığı yeryüzünde
Onun koşturmasıyla kapanarak
Er çocuklar sezinleyerek
giderek tanıyarak erkekliği
Onun koşturmasıyla atılarak
Kızlar kendilerinde doğrudan bularak kadınlığı
Onun koşturmasıyla açılarak
Hızla istekle alarak

Ben ve kadınım
Açık anlamlı şu bildiğiniz gibi
Ve dünyada
Yere basarak
Erkekliği ve kadınlığı hükümet ettik

Somuttur benim başım
Rüzgâr yüzümde engellenir
Su akar saçımdan
Öfkemde alnımda "v" damarı kabarır

Kadınımla hayvana benziyorduk
Saçaklı üç kollu üç ayaklı
Et eti alıyordu

Bir hayvanı (Boğuyorduk / Yoruyorduk / Ağırlıyorduk) aramızda

Et eti alıyor - sert'e çarpıyor kanlı'dan geçiriyor
Değiştirmeden bırakıyordu

Çocuklarımızla
Atlara biniyorduk
Dönüp bakıtarak başımızı
Ardımızda kalan topraklara - Buyruk alarak
Atları belirginliğe kamçılıyorduk
Açık
Anlamlı
Şu bildiğiniz gibi
Ve dünyada
Yere basarak
Haberi alıyor yayıyorduk işlenmiş ovalara
Sesimiz olan atımızla - atlarımız olan sesimizle
Kadında çocuklarımızı çoğaltarak - şiirimizle
Kent kurulu yamaçlara - ıssız dağlara da

Tanıkol
yer sahibi gök sahibi
aktığımıza
İçimize koyduğun sesle

Şekiller

Karanlık basmadan ovalarıma
Kainatın duru illetsiz aydınlıkları
Katılaşırken çocuk ruhlarında
Karanlık basmadan kararmadan taşıtlar

et kemik taşıtı tam da
mayalanmış yüreğimin hamuru
ve en yakıp kavuran
yaklaştırmayan kalıplara
hiçbir daraban olmadan
ziynetli topraklara da
yanardağ akıntısı yer cazibesine merbut akan lav katiyeti
heybetiyle
akıp
dağ'la terbiyeli bir insan eli olan elinle şekillenmeye hazırken
NEREDE BULABİLSEM SENİ
Yetişip dizüstü düşebilsem eteklerine

Karanlık basmadan
dünyayı kapatan karanlık
Elimizde kılınç
ben ince işler ustası musa
kardeşim ya ki heybem
değişince kubbeli evim
girdabım -
tövbem
kapımın önünde akan ırmak
en zengin denizcisi incilerin -
uzak şarklara yollanan elçilerin

Kelimeler
okyanusla yarenliğe dalıp
çoluk çocuğu unutacak kadar bol ve bereketli
binlerce yılçün kurulmuş
bir zemberek içimizde
ağzımıza boşalttı onca sözden
Birinin heybeti ve lezzetinden
Damağımız çatlamakta

ya ani karanlık
'inanana rahmet
inançsıza esef' olan

(Hiçistanda
Bir rüzgâr belirmiş
Kulağımıza gelir-
Bir ey muhalif rüzgâr ki oyropeiş örneği
Hafifçe terli bedenin krondeli
Göz dikmiş duyduk ki
Meni yataklarına bile)

/Japonya büyür büyür bir gün
Toprağını denize yayarak
Peygamber sözüne ordan hizmet olur/

Kucak açanlar kadar geniş istekli
Göçüp gelenler kadar hafif
    az'la doyan yük olmadan

Ve başlar
Kimin yüreği daha yüce yarışı

Musa kardeşim ağlamaktan mı
Okumaktan az uyumaktan mı
Kan gölü gözlerin

Her an karanlığını giyinecek gibisin
Ne kadar uzun sürüyor
Ta içinden gözlerine gelmesi dikkatin

Karnın ne kadar küçük ve içerde
İnce belin-
Fazla kabarık değil kemiklerinden etlerin
Biliyorum ancak sen
Bu kadarla yetindikçe ve ekmeği
Böyle mübarek tuttukça
doyar karnı çinin hindistanın amerikanın
Sen olabilirsin çaresi

Su içinde
Susuzluk hissinden ölen kimselerin

Musa kardeşim haya'dan mı
boyuna posuna güzelliğine rağmen
hafifçe kıvrık omuzların
hafifçe eğik başın
Hele terazi tutuşun
zarif
sapasağlam
ve artık
en insansız çölde
tek başına kalsa bile
eğilmezken adalen bile
yine de
Bir nebzesini yutsa yüreğindeki tartarkenki dikkatin
İkiye yarılır bir su aygırı

Ve çocuklar tuz yalarken çocuk avuçlarından
NEREDE BULABİLSEM SENİ
Baba bıçağını ağır ağır çekerken
YETİŞİP
Ana dalgın ve su dibinde yürür gibi
DİZÜSTÜ DÜŞSEM ETEKLERİNE

Ana dalgın ve su dibinde yürür gibi
üzüm tiyekleri ceylan dolu etekleri

1
Çocuklar
Kurtulamazlar yanaklarına konan yaradan
Olmadık anda bırakılırlar
Sonra
Nice sonra
Hatta bazen karanlıklarına uzanırlarken kadar sonra
Üzerinde gözyaşı izleri
Senelerin izleri ile yol yol kalmış yanakları
Mahzun yayılır
Ancak görünür güzel dişleri

Ve 'kuşlar da kaderle uçar'

Aşka Dair

Öyle sofralar gördüm ki
İnsan kasları vardı tabaklarda

O eğik gövdeler önünde yalnızlık
Her şeyi birbirinden uzağa çarpıyordu
Bir kadın
Bir erkek

Gizlice soluyordu
Bir erkek av arkadaşından
Av durgunluğu gibi gösterip saklayarak
Kamışlıktaki sazların arasından
Ilık ve yapışkan fısıltıları
Ayırarak alarak
Urgan gibi bedenine doluyordu

Her şeye benzeyebilirken o
Hiçbir şey benzemezken ona

O ünlü borazan
Başlarsa saçlarımızın diplerinden
Üfürmeye. – Yırtıcı bir hayvan
Kimliği yapışır yakamıza

Bir erkek mi o
Göle yatmış bir güneş demetinde
O mor ışında
Bir köpek ölüsü gibi yatan

Hızla kayan
Yoksa bir yaban ördeği gölgesi mi

Doğa - Yılan - Kadın - Ana

Doğa seğiriyor gördüm döşüm
Okşanıyor gibi duyarak
Bir yılan ve arkasında halkı
Doğruldu kayadan gerinerek
Bir bütünlükle kayayı toprağı
Kuşların çevirdiği havayı
Kapsanarak bir bütünlükle
Ve ışık boşluk bırakmadan akıyordu
Yere yapışmış ve doğudan
Ve batıya şeffaf hırçınlanmadan dehşetli
Güneş bakıyordu kayalardan
Kumları sıyırarak denize

Bir yılan doğruldu uzun
Kayasını güneşi ve ovuğunu sevmekten bilge
"Uzaklara bakışım unutulmaz ısınışım"
Ses ver komşu kız
Çiçeklere su ver
Dudağında açan gülleri göster
Başörtülerin ne hoş ne güzel
Kınalı ellerinle
Şu akrebe bir yelken bir dümen ver
Hey komşu kadın
Dost kadın
Zeynep miydi senin adın
Ormanda ağaçlara
Tırmanırsa
Binlerce çocuk
Bahçede
Bir tek erik ağacına
Yoksa tırmanacak bir çocuk
Doğa seyirmeye başlar ve aşksızlık
Bir yılan doğrulmalığı giyer ve güneş
Tende çalışır
Teni burar burar ve güneş
Dönüşür kayalardan denize dökülen şelalelere

Ana
Ekmek tahtasında yufka ve bir düş
Kurar gibi gidip gelen el
Eğilen ekmeğe sıcaklığını veren beden
Sacın alevini alan incelik
İçinde tereyağı eriyen bazlamayı
Ana
Aç çocuğa bir atlı gibi yetiştirir
Yoksa çocuk
Elde kalmaz dağılır
Yuvadan kopmak isteyecektir

Yar

Toprağın yutkunmasıdır
Benden yere
Özümün yeryüzüne
Kaçmasıdır sevmem

Doğa sevmeni bekler
İster ki göveresin
Yari görünce çökesin
Kavi eğilsin boynun

Eğilirken diklenmeyi bilmelisin
Seni ne taşır yücelere
Ya gökyüzünde gördüğün çehre
Bulutların bir oyunu
Hilesi mi yıldızların

Hep severek
Ve yücelerek de
Ben'im bir yalnızlık haberiyle
İklimsizliğe doğru
Uçarak
Ufalmaktadır

Sevgili Dostum

Döngel yutar gölgeleri -içi piliç taşlığı
çoban çocukların bile aldırmadığı
hatta koyunların koyun yavrularının bile
kaale almadığı
küçücük turist sürüleri geçerken
tarihsel bir seyirmeyle
Ali kayası gerilenir heybetlenir

Kendi
Uzak kendi kemiklerinden
En uzak kendi kemiklerinden
İlgisizlikle boyun boyuna yaşanırken
Tanıması birdenini

Kendi birdenini kalabalığın
En dayanıklı topraklarda o yıllarda
Ne tarihler kırıldı ve olurdu ki
Devasa karınlı mağralar bile
Yılardı

Kendi birdeniyle bir genç insan çocuğu
Ana – baba kemiğinden ev aralarına
hatta caddelere bile aralanarak
Bir kırbaç ucu atılımıyla
Şaklayıp
Binlerce ince çelik pürçüklü patlamalarla

İşte elleri işte duyguları
Görünce çıplak etini
Kavuşmayan giysileri arasından bir meczubun
Kendi birdeni ve bir insan çocuğu
İç açıcı ışıklar harlı yıldızlar tutuyor başının üzerinde
    bizim evin önünden de geçti
    benimle de gözgöze baktı
Sevgili dostum insan kalabalığımız
Diye söz etti bizlerden

O yüzden
Mümkün olduğunca doğurur
    bizde kadınlar

Parkta

Müzik silaha yaklaşarak savaşmadan
Geriyordu siniri gövdede
hiç ırgalanmadı nehir ve karşı yamacın çiçekleri

Geriyor ve arada bir
Çekip bırakıyor ortasından
açan ağacı
hızı üreten ve yola yayan aracı
balkonda boyatan çocuğu
aşamadan
hızlandı aşamadan. Aşırı müzikle
kısalan kollar ve şişiyor parmakların
ve uzasın mı saçların daha
her gün yürüdüğün parkta arkanda
ağlayan bir şey duydun dönüp bakmadan
yürümek. Yanlarından geçerek nehrin kıyısında
sarma sigarayı dolaştırarak içenleri
fakat birden ve ancak
evde yokladın kendi öz gözlerini

sen par prensip ağlamazsın
bir şarklı olarak çok gerekince
ancak bir hece kadar
yüreğin kan ağlar
Bir de
kadın gördün
karnını kırmızı mor turuncu
ve dik duramayan gevşek sarı bir renkle
çocuğa doldurmaya uğraşıyorlardı
boğuluyorum dedi çocuk nemli çimende
kaçıyordu ıslak bir aletle burularak
ama sesini duydular
bırakmadılar ama derinden dalgalandılar
boğuluyorum dedi kadının çocuk yuvası ve bele döndü
ama sesini duydular. Hepsini
bıraktılar ve derinden dalgalandılar

renkli ışıklarla sönüp yanarak üreyen
yeni müzikle
yolunu bulan başın ve sallansın gövden
şimdiden daha
bir kadın da gördün
karnını. Birkaç kişiydiler
içerik beklemeden
ışığa lambalarla ve müziğe vuruyorlardı
elleri bir böceği ikiye bölüp
bir tavşan da bölüyorlardı avlanarak böyle

parkta kuşku uyandıran bir gövde buldun
yanında
işlemeye alışmışken
tıkanmış
bir damar yatıyordu

o böceği
o tavşanı yanyana değerek
göz kırpmadan küçümsemeden
aldın.

Onun İçin

Dün kalabalıkta
.Sevmekten yorulmaktayım
Yalpalayan bir sarhoş var
Şimşek vuruyor onu bir çırpıda
Seçip vuruyor
Fırtına çevreği de onu buluyor emiyor
Sevmek oralarda o uzak büyük kentte
Yılışık nemli bir şehvete arzulanıyor
Bahar ayartıyor onu
Köprüde insanlardan yükselen buhar
Camların çiğneyip salonlara kustuğu sıcaklık
Sevmek yapışkan insan teri
İnsan kılı memesi kokarak
Kollarını eklemlerini yalıyor senin

ve şimdi aşkın evinde
iki yabancı insan
misina tutmaktan tuzlu sudan

birbirini duyamaz olmuş iki parmak gibi yatıyor
İstanbulda Suadiye mezarlığında
Yorgun uzman bir kalp

Kimbilir hangi kanlarda akıyor gövdemiz
Kimbilir kimin damarlarında hızlandırıyor sözlerim
Bir bohça aralanır çağırır üfürür - sıcak ve tüterek
Irmak denize boşaltır dağlardan kaçırdıklarını

Atın birden nalları dökülür - delice koşarken yine de
Bil ki şöminenin içinden
Yanmış kül olmuş yine de
Seni gözlemekteyim

Bir kadın bir baş kesiyor gördüklerim
Bir kadın kendiyle oynuyor
Kendine ve çocuklarına parçalanarak
Soğuk sıcak yanıp donarak
Dar koridorda yay gibi vınlar
Ve duşa varamadan
Ufak kırmızı lambadan erlikler yağar
Bir göz bir çağırma bir dur akar

Geri dön azarlandın
Koltuğa otur şöminenin içine bak
Şimdi hızlan ve hızlandır

Kartal Ölüsü

Tabutunuz
Pırıl pırıl çivileri ve talaş kokuyor
Demek taze ölülerdensiniz hemşehrim

Kan akıtılmadan
Kesildi damarlarınızın sıcaklığı
Söyleyin kim yokladı
Bir ateş salmayla içinizi

Şimdi doya doya seyredin gövdenizi
Kalabalıklardan eli mızraklılardan
Otomobillerden nüfus patlamasından
Ve o koca denizlerin kirlenip ağrımasından

Kaçıp
Bir kırevi çitinin arkasında papatyaların içinde
Önünüze çıkıveren teneşir tahtasında
Nasıl yalnız ve manasız ağlamakta
Şimdi doya doya seyredin gövdenizi

Bir beyin mimarı bir yaşlı kadın
Kapının aralığını dolduran çocuklar
Giysilerinde baş döndüren bir sersemlikle
Eve dolan komşular ve damın üstüne gökten
Bir kartal ölüsü düştü

Daha girmeyin oraya-melekler hazır değil
Nasıl da alıştınız ölümünüze
Yaşamın daha en tatlı sevişmelerinde
Elleriniz en ılık anlarda beden tutmalarında

Gidiyorsunuz ya gülüşüyor çocuklar
Her biri o kadar güzel ki artık
Salıncak çelik çomak ve rüyalar yok artık
Harp oyunları bile unutuldu dönemeçlerde

Ölüm gelemiyor tıkalı kapılar
Nasıl ki elinden
Kurtularak kaçmak isteyişler
Seni nasıl sürüyordu içine çürüyen uygarlıkların
Oyuklarında
Kötü bilmece kutuları tarifler
Yozlaşan hünerler

Şimdi vuruyor eşyalaşan göğsümüze
Kabuğu yosun bağlayan döşümüze
İçerden o

Isın odanın köşelerini dolanarak
Yatarak değil dolanarak
Yatarak değil dolanarak
Bin uykusuz gece bitirdin
Yeni bir uykusuzluk binliği aç
Camlarda gece başladı bile
Artık oda açılabilir kendine

Can çağrılıyor odaya
Karanlıkta ve seninle dolsun odaya
Yürüdükçe dolandıkça oda durmuyor artık evin içinde
Seninle deniz kıyılarında ormanlı sırtlarda
Kırda hayvanlarda
Düşündüğün buluşlarda bulduğun kurtuluşlarda
İçinde sen olan bir oda

Koş o önden giden
İnsanı bulup onu durdurmaya
Güçlü kalın pazulu oğlu aslan yavrusu gibi olan
Önden giden insana.

Gebe bir kadını durdurdu erkekler
Saçlarından çekip yolunu kırbaçlayarak
Başında dolanan ak kuşları
Serinlikleri kovalayarak

[Elin değiyordu ah ah bana
ben kendimden uçarak etimdeki didişmeleri
takılıp düşen kadınlarla kovalayarak-birden
düşürülmüş
sahipsiz çehrelerle karşılaşıyorduk
fır dönen meydanlarda yardımsız yürüyemeyen insanlar

Hiç. -Soruyorduk bu beyaz kuş
bize gelen ellerinden
bulanarak ve o kız çocuğu (bu nasıl olur)
şak diye düşürdü yolda
gazete satan adamın gözlerinin içinde
çıkmıştı bakınıyordu gererek önünü
ve derinde durarak]
tüllerinden kopan içim bırak ki dalgalansın

Ki kim kovaladı bu yönde kaplanları
bizi yiyen aç kurt mu o neden
o neden kıpırdayarak
sarı mor bizi kimden daha iyi koruyarak
daha iyi bir konukluk
bizi sevdayla allaştıran
o umulmadık açlıkları kapımıza salan
ne olur ne olur bırak bırak iyice kendimde olayım

Çağın
Küçük
Bulanığı

..ah şu yalnızlık
kemik gibi
ne yanına dönsen batar

...
Küçük

Haber verdiler
Arka karanlıkta
bir kadın var yüzü göğsüne akmış

Ağaçlar

Ellerimin önündeki dallar da
Sarıldı yaprağa
Göremiyorum karşı yamacı
Erken mi yoldayım
Ben mi geciktim
Yoksa ben mi geciktim

Önümüzde bir de çınar yükseliyor
Her gece atlılar geliyor ona
Destan söyleşip gidiyorlar
Esmerlikleri
Tutuşup kuruyan dudakları kalıyor sabaha

Dostum üşüyorum dedin
Üşüme
Korkuyorum -Korkma
Kaçıyorum -Kaçma
Ürperiyorum düşünceden -Ürper

Sabah trafik
Çınara kim bakar
Kim geçer dallarından
Bahar mı geliyor
Komşunun balkonunda
Çamaşırlar renk renga renk

Kızlar göğüslerini
Baharın ağacına
İlk açan çiçeğine
Dayadılar

Arılarla erkekler boğuşuyor
Arılarla uçan bütün çiçeklerle
Ayaklarında taşınan tozlarla
Akıyorlar alıp götürülürken
Yaprakevlerin içindeki dişiliklere

Dostum geç kaldın
Güneş ne gün doğacaksa
Söylediler duymadın geç kaldın
Otur ağla sonra soframda doy
Ekmek tut zeytin tat
Açlığını eğlerken sen
Bak nasıl ayçağın erleri
Savaşarak ve devirleri aşarak geldiler
Karanlığı karaladılar yolları tuttular
At tepmedeler

Bak nasıl savaşı bindiler. Gece çınara gelip söyleşip
Kelime ettiler söz bilediler
Zorun yamanını kolayladılar

Sahip olun taşa demire
Aleve
Küle bile

Yedi Güzel Adam

VI

Yedi güzel adam
biri bir gün
bir sofra gördü
gereğini belledi

Sağdan soldan
hoşça davetler gül kuyusu etler
mevkiler
sözümona kadın
entrika
tehdit
teklif pof pof
kazanç
savaş
tümü ölüm işretleri
O ayrılmaz sofrasından.

Yedi güzel adamdan biri
Bir gün bir sofra göreni
Diğer kardeşleri gibi
    tanrı adıyla başlansın cömertliğe
    misillu
    bir sözle
    nalbantyani bıyıklarını çekerek
    çöker
Mavi bir yemekle başlardı
            bir kaçış:
    belleğime vur benim
    az'ı vur debelensin
    bir at ansanblesini
    şaha kalkmışlığın psikodinamiğinden vurarak
çocuk avuçlarında tablolar
yalın kılıç ve ünleme isteği
    ile
    soy bir yanımı
    uzat mahzenlerdeki ses bloklarının içine
    hoyratken
    ellerim birer oymak bir göçebelik
        kız kazımağı
        daha bayıltıcısı olmadı iliklerimde
    Ha ben ha varlık göçmeni kalbimin şuuru
            ağaçları dereye fırlattırır yamaca
            bilinçle ürküp
            evciliklerden

Gün-gün Gün-gün
Yar bu obada
evinde
bir laleler içinde
döşeğine ve uykusuna
binilişine ve ekmeğine rahat
ulu önder mübareki
tasasız ve yavrusundan emin
iken
Yedi adam her biri
obalarda
bal kutusu kayalar ağzında
toprağın
al suyu al tohumu
ya hak
insana doğru
kıvrımları kokuları
yükselir uçuşurken
her biri bir bezirgân oku
bir kervan koruyanı
Her biri
bir yedi güzel adam bahadırı
beyi ya kılıççısı
olarak dolanırlar iken
obalarda
kentlerde
bahçelerde
ev ağızlarında

Bir gün bir sofra gören yiğit
bir kadın dövdü
elini bin tövbeyle yıkadı

Senin adınla başlarım ekmeğe
Senin izninle varsak yarenliğe
Dostluk olup yardan dostluk görerek
Geçer sözümüz dört başlı ejdere

Bir gün bir sofra gören yiğit
Bir günah sevdi
Belini bin tövbeyle yıkadı

Senin adınla...
Senin izninle...
Dostluk olup...
Geçer sözümüz...

Gün-gün Gün-gün
Onlar o obada bu obada
Kan dolaşımı soluk hızlanışı safalarında
    [yavaşlayıp duran tunç kaplar
    parmak uçlarında bakır oyukları
    aşk var
    ak bir mermer damarı yarıldı
    toprağın derininde
    üstünde
    kızını ve oğlunu avutuyordu]
Tayları deli dolu genç yalaz
Engin otluklarda
Bir milyar koyun keçi manda mecik
Uzaklaşıp sırlı başlardan
    başıboş ve görevsiz
Çepeçevre sohbete oturmuş gibi
Dana irisi köpeklere
    doğru
    kuşku duymadan yaklaşarak
    azgın dişleyicilerin önünden
    bilmecesiz
    bir köylü kalabalığı tavrıyla
    geçerek

Sevgili anneciğim
Kemiğim

Uyanınca dağın bayrağını açarlar: ova
Güneş yine aynı eğriden görünür
ve sofralar binlerle
esenlik dolu kızlarca serilir
-ne de kuşlar sabırsızlanır-
Çocuklar
Anne
Ve peşlerinde
Uykunun ve yatağın çiçekleriyle
Süzülüp gelen yaşlılar

Sofranın eteklerinde
Çok oldu renk yollarını
Çatı kirişlerini
Değirmenin taşlarını
Onaran kişiler
Bileklerinde beylikleri
Sular geçirip ağızlarından
Seyirtirler
Onun sabah sofrasına

Sevgili dostum
etim

Meç 2

Ve solmadan güller
Lahitler verdim

Sokağımızda yatan bir serinlik vardı
Saklambaç bile oyna(ya)mazdı çocuklar

/bir dağ çekilir gibi yerinden
aralanıverince o küçücük
sedef süslemeli kapı
sandım ki yine o görünecek
kaplayacak bütün karşımı
küçükken rüyamda gördüğüm
o güzeller sultanı/

Bir ara bağlıyorlar beni
Yoksa gidiyorum ki mezarları sallıyayım

Tablolar

a.
Temizlikle parıldayan burnu
ve alnı geniş. Hazır. Karşı Koyan ve Razı
eli bol verişli
alabildiğine derin
çocuk kalplerine uzanır nefesi
b.
hadde Evlerinde haddeler
zulüm yok şiddet de yok hizmetim kabulümde
zillet yok illet de yok hizmetim verişimde
incelip derinleştikçe uzayıp gider caddeler seccadeler secdeler
c.
insan yığılmaları uzuv karmaşası
bir bir kenetlenmiş eller uyruklar
dilden dudaktan önde
bir ağız edinmişler kendilerine

nutuk dinlettiriliyordum da
düşünmüyordum
geçiyordu günlerimin genci gençliği

alın alıyordum yabancılıkları zırhsız
içinde rüzgârlar beliriyor mintanlarımın
askılarda karyola başlarında çıkarıp
bıraktığım göllerde

MÖ-1975

Sarıkamış tren istasyonunda bir deli
heeyt derken. - hamallar
Ve gülüşüp itişen çingene çocukları -
Kaçışıp yeniden deliliğe sokularak
Kızgın giysileri içerisinde
Zaptetmeye çalışıyor gibiydiler azgın
Ve alıp götüren uzuvlarının uçurtmalarını

Deli şey zaman zaman
İçine kıpırtı ve atılma gelen
Bir urgan gibiydi ellerinde

/hâlâ
ne kapıyı ardına vurdurup
ciğerime tortulanan havayı dışarı uğratan bir
(mektup
ne bir rüya/

Ah
Üstüste iki gök kuşağı
Yaptı dünkü yağmur ve batarken
Bulutları iteleyen güneş
Boynunda ekmek tenekesi

Boydan boya yırtık pis ve dinçti çingene
Önde azapsız-
İstekli bir kadını sürerek
Ormanın eteğinden
Yamaca vuran sığır sürüsünü
O'va-lıyarak bir yandan

Otuz yedinci gün
İri kıyım bir dağ adamı
Tam yirmi mayıs günü
Kır çiçeklerine bakardı korkarak

Zor geliyor kaynağın kuş konuklarına
Eğilip suyu vardırmak gagalarını - gergin ve esir
Hür vurmak olmasa kanatlarını
Rahat ve güven dolu sıyrılmak dalların yanından
Aşağılanır (mış sanki) yaşamak

Zahire nöbetleri, bu gece sabaha kadar
Elektrik binekli bir gidip gelen -bir köylü
Harbe giden - ürken tüm silah çeşitlerinden
Rahat kelimeler bilen zor bilmeyen

Zaten esmerim -güneş nasıl birikiyor gövdemde
Ellerimin köklerini emiyor toprak

Zor

Bırakmak
-tanrıya emanet hasta kadınları
razı olmak mesafelere
ikiz bir ben'i bırakmış gibi geride
fısıltılar yüksek itirazlar vuruşlar duymak
kendi öz sesinin içinde

'cam kesiyor göğüslerimi
boynuma zümrüt bir gerdanlık atmışım'

Sarıkamış tren istasyonunda
Bir deli üç hamal bir ben
Altı çingene
Mektup yazdıran bir Kötek'li -bir manav duldusı
Yolda-sofraya tabakla konmuş gibi
Hızla belirip kaybolan bir kurt sürüsü
Güneş
Ve birden
Herkesi saçak altlarına fırlatıp atan
Sağnak. -bir kuduz nağrası

Busat

Artist milletizdir.
Bizde defaten ölünür
    ve kalkılır ki sofralardan
    hamdüsenalarla palalarla
    el yıkanmadan
    ağız misvaklanmadan
    zinhar vurulmaz ha
    ne dosta ne düşmana

Güzelcin

Koşu koşuver nargözlüm
Yuvarlak biçimli ayakların
Küheylan kolanı gibi kuşağın
Gürbüz kalçalarının üzerinde

Koştur azaplardan kaçalım
Koruklar üzümlenmiş mi bakalım
Bir söze iki gülüş bir öpücük
İki bedeni birbirine katalım

Ruhsatlım sevdamsın berigel
Kanın höpürtülü başın dik
O seven yuyan bakışınla
İçimi yu mermer döşegel

Dorukta yeni ay ince işaret
Geceye bir şey olmaz gayri
Ne kem gözler gizlenir karanlığa
Ne evin sevincinden korkan bulunur

Asmalarda güneş ve çocuklarımız
Çardakta ıslak ve ekşi uyur
Bacın bazlama yağlasın sahana
Mutluyuz tüm dünyaya duyur

Aşka Dair

1
Kapılmadıkça ora
Arar sivri uçları gövdeni
Sokak kalabalığında

Yok sevgili
Gibi yok yalnız kaldın
Bu ağır yükü tek başına
Taşıdın taşıdın hülyaya daldın

2
Diren su
Çok benizli at nal sesi
Bırakmadan evlerimizin kaslarına

Karşı geliyor
Gövdenin ıhlamur yumuşatmasına
Yolladıkları

O yollar -ince -urgan dövünmeler
Yorgan altında
Fokurdayan kızamıklı çocuklar

Aşka dair -sus
Diren su
Kas elimi -avucum omuzlarında

Ve aşktır ha
Kanadını yayıyor
Ün içinde güvenerek
Adını koyuyor ortaya
Aşkla yapyalnız
Dım ben
Dört tabuta benzeyen odada
Sıkılarak birbirimizden
Vurmaktan yorulmuş
Kıyı kayalarına
Bir kadın akmasaydı
Tarihi gergedan yolu ormanlarda

Gelerek

Biraz yıkan biraz uyu biraz kok
Kırk lokma bir damla
Kan
Kırk damla

Giderek

Hayır kalbim
Yorulmadın hayır hayır
Yıkıl daha

Dağcılıklarım

Parçalamaktan arınmış evcil olanı
Yabana bir koşar aman
Kaçıp kuytulardan
Derisini sıvazlayan yangınla yalaz
Ve döşüne varan bilekleri
Kent
    dev dev bir kedi sokulmalığı
    belirdikçe daha ağır fakat hareketli

Yarmaktan arındın evcil
                (yani
sofrada
elimle birlikte ekmeğe uzanır eli) kurtağzı
gibi istekli
her bir yaprağında soluk soluğa
o ulu insan
insan
ve insan incileri duran
yaban çiçeklerini

Sonbahar günleri sağlık ve istekle
sikkeler çaktım uçurumlu gövdene
Güvendim
Demiri alıp ısıran boşluklarına

Yüz metre kayayı
Yedi vuruşta indim
Hep birlikte omuzum
demir halka ay
gibi
şekillenen bildiklerim
O buzul yarda kar yataklarında
Dağla aramızda
Yalnız ve yalnız
Dostluk vardı aramızda

Adem:
buzulun bıçakçısında öldürülmeden kelimeleri
peki ama nerede gururum
ne oldu ona demişti
Ak hafif saygı duyarak
Soyunarak dağ keçisi sargılarından

-ille dert mi ola âlemde
-dağ sözün dinledik iflah olduk

Cilo kar yalabı
Süphan halat aklı başında sağlam
Değişik gergin
Burulurken iklimin kar kırmaları
Her yükseklikte
Dağla yanyana durur bedenim

Cilo Cilo karağlarken
Buz kaymağı yanağım

Dağ ve hava blokuyla
ben
dağ hava ve ben üçümüzün
gözü yekdiğerinin zirvesinde
dağ insan zirvesine tırmanıyordu bende
hava yatay bir uçurumla karşılaşır hemen
en küçük bir korku kabarmışsa ciğerlerimde

Bu üç urganın
Küçük derli toplu ve ejder ağızlarıyla
O uzak kişilik çığrışlarıyla
Altta ormanlara
Aşıp ummana kavuşan ulamalarında
(büyük kent-insan-ilişkiler-kitaplık vesaire gibi)
Bir öz konuşma başlar
Şiir ve mahalleliler üzerine

eksi bir eksi onbir
eksi bir eksi yirmibir

1.
Şimdi uzak su kaplan kası aşındırır ışıltıyı
Bir ipek ince halı
Serilir metabolizması üzerine ve dürülüp içine
Aşktan rençberliğe azimet eyleyen dervişlerin

Haydin kalkalım
Adaşım ve kanilişkim olan beyaz çiçekler
Kömüre başkaldıran kara açmamak için
Ve kadın vuruşundan başka
Yaklaşım bilmeyen böcekler

Şimdi uzak şu kadar
Durmadan olaha habire

2.
1974 yazında
dünyada
toprağın hırçın çalkantılarından yadigar
sarp üzerine sarp bir tepesinin önündeyiz
tüm hazırlıklarımızla

o kış başparmağım donmuştu
yeni yeni çözüldü donu

Şimdi ulanıp dolanıyoruz urganlara
Yükselirkenlerde
Solucanların toprak yemesi gibi durmadan
Etimden geçiyor dağın derisi

Biraz daha

Karlar başlıyor
Ve ecdadım nasıl oralara tırmanmışsa
Kanımda bir gürcü beygiri
Tesbih gibi aklımı çekerek
Götürüyor oralara
ve sonra oralarda açıklığın verdiği korkularda
bir kaygı basıp giriyor içime
Esenliğimi -dedim ki
ben gidiyorum
ardımdan postala

Bir tek an'dır dağcılık
Sineğin camda
kımıldamadan
durduğu birkaç saniyeyi hatırla

Ve ne uzun oldu duyargalarım
Şimdi kayanın yapısındaki tuz
granit
fosfat
alüminyum
demir ve çarpıntı yataklarından
Aşk ihtilacındaki bir delikanlı gibi geçiyorum

Sanki duyargalarımın
duyargalarının
duyargaları ile
duyuyor gibi

O yozgatlı çocuk
ayak bileğini tuttu-Kırılmıştı

O gibi
daha niceleri
dağı fobilerden uzak
teknik-sağlam halat-
uçurumlardan aşağıya bakabilme yeteneği
düğümcülük sananlar
dağcı bir kere hata yapar tasasıyla yatıp kalkanlar
Düşerek
Fazla kayarak
Çarparak koldan ayaktan
ve belden kırıldılar

Ya o niksarlı
üzgündü
buzul görmeye dayanamıyorum
demiş
ağlamıştı

Ya gaziantepli fazlı
Krater gölündeki kar suyuna atmıştı kendini

Arzıhal

Çiledin mi
Dünya tutar inilemen
Ne saltanatı dünya pahada
Ne kalbi altın mezarı şöhret
Yer şahit
Şahit bizler kardeşlerin
Alevli hüzünlerdin mevla için

Ne altın yıllar verdin hep
Dirilsin diyordun ve yöneliyordu binlerle
Kapkara parlak ışıklı ve ışıtan göz
Kıvırcık utangaç ve uçurumlardan güvenlere götüren
Ve yalın
Henüz gelmiş gibi kınından
Ne altın yıllar verdiğin hep
Ve ağır ağır çeviriyordun
O dalgın ve ağır yüzünü devrin
Yuya yuya o güzel Elçiye

Ne altın yıllar verdiğin hep
Biriki bronz kişi konabilseydi önüne
Ve ne altın yıllar daha çiledin
Artık yalnız değil adımların
Şimdi daha iri doğuyor sabahları
Horantası bir hayli arttı güneşin

Kişinin güzelliği ağa ustalarına göredir

senin köylün olayım
o uzak iklimleri erişilmez beldeye
bakabilemezdik senin götürmen olmasa

şu küçücük kalpte
(yaman halimiz helal ettiremezsek)
nice hakkın yüklü.

Stad

hıncahınç bir stadda
duvarlar merdivenler kapı oyukları
demir rampaları
ve beton çölü toprak

İnsan kene gibi yapışmış kentine
. sahibiz kentimizin yapı direklerine ve isteklerine
Görünüşte
Ve tümüyle kent çevreleri
beton yine beton salgılar
nikel döküyor kundaktaki çocuklar
. daha hızlı gidemez miyiz diye bağırıyor ihtiyarlar
. ölüm niçin bu kadar korkunçlaşıyor her şeyimiz var
Ve tahtalar
otomobil ve gemiler var
Her şey ve her şey yer yuvarlağının
Devrile devrile geldiği noktada

Hıncahınç stadda insanlar ellerini
nereye atsalar belaltları
Ceplerinden yeleklerinin diplerinden
Soluk aldıkça genleşen etlerinden
İnsanlar başka başka insanlar ve insanlar ürüyordu
Zahmetsiz ve maça ve haydi maça maça
Bir yara kurdu sarılmasıyla sarılıp
birbirlerinin burunlarında ağızlarında
Beyin cılklarında kaynaşıyorlarken
. emanetler zincirinden haberim yoktu ey ay ışığı
sen de mi canlandın ölü hücrelerin
sessiz varlıkların duvarı
Sezilmeden taşınan binlerce yük altında
Ve ezilmez görünüşlü
Dinç ve saatlerinden emin
Ve dünyayla dolularken
bakın birden
duvarlar yıkılmazdanken
beton bir efsane yayıyorken
ve tümüyle bir sanem yakapaçası insan kapılmacalığı
ünlüyorken
kent mabetleri
çevreklere çekiyorken
ve yapılar. –kustuklarının ağızlarına döneceğinden emin
beton sağır ve tahtalar yalnız çok derinde
yaklaşanı gıcırdıyorken

Otomobil ve gemiler nerdeyse
Kendi ve insan kudreti ile gidiyorlarmış gibi koşuşuyorken
Ve insan yaradan yokmuş gibi hüzünsüz ve ağlamasız
Habersizliğin kahkahasını[1]
Etin atılışlarını
Bayıltan boşalışlar için kamçılıyorken ha kamçılıyorken
Başıdolu koşumunu kulağın kanın
Ve denetsiz kapanışını gözün parlatıyorken
İşaretleri geldi
Sessiz ve kımıltısız helak oldular:

Her şey
Ve her şeyi elin dokunabilirliğinin
Ve korkuyla tanınabilirliğin
Ve gözün görebilirliğinin
Ve şeyi kulağın işitebilirliğinin
Ve tadabilirliğiyle dilin
Ve aktığı düzlükler ağzın
Sessiz kımıltısız boyun eğerek çekiliyordu
Taş emir alıyor eğiliyor boyun eğiyor
et emir alıyor bilmediğin seslerden boyun eğiyor
Ve 'zaman' onlarla birlikte tavralan

---

1 açık sözler gelmişti
ve açık sözleri açıklayan sözler gelmişti
ve açık sözleri açıklayan sözleri açan sözler gelmişti
bilenler için
onlarsa sözleri değil tahtaları bile
yıkılmazdan önce ağlayan
anlamayan olmuşlardı

Dünyanın döne devrile geldiği noktada
Hıncahınç bir stadda
Bitiverdi eşya
Ve dünya dostluğu

Geldikleri olmayan insan kalabalığı şimdi
Ortadaydı
O babanın elinden tutup getirdiği on yaşlarındaki çocuk
Çağrıldığını işitti ve gitti
Ve tüm büluğa ermemişler çağrıldılar
Onların gidişinden müthiş bir kaygı doğdu
kalanlar için
Kurt dalan hayvan kalabalığı gibi kabardı insan kalabalığı
Ve ileri gidemediler yoktu
Geri gidemediler yoktu

Ne ev ne eve konan kadın
Ve ne anmadan açılıp hamdsiz kapanan sofra
Ne iş ne masa
Ne arttıkça azan ur gibi onulmaz gelir
Ne emek'e zulmeden banka patron işçi işsiz
Ne çarşı alışveriş ne haftanın günleri ne takvim ne zaman
Ne loca ne aslan kulüb ikbali dünya
Ne televizyon
Ne fahişe kolaylaması
Ne iyilik hevesi ne aşk
Ne kadının istekle çağıran uydusu
Ne erkeğin bağırmalarla varışı

Çoğu alabildiğine koşuyordu yönlere
Ve doğu yoktu ve batı yoktu
Ve güney ve kuzey yoktu
Belki varırız diyorlardı oysa
'nereden' 'nereye' de yoktu

(kadınlar hamile kadınlar asla
çocuklar için kavranır mutluluklar dolu
köşeler ağaçlar izinler)

Stadîler var mı yok mu bilemedikleri çoğalmayan
bitmeyen pürüzsüz
gölgesiz
ve beşerin tanımadığı bir idrakle
Apaçık ve kesin
Biliyorlardı
. bilmemek elde değil uyumadan asla
uyuyamadan
zira beyinlerinin içine bildiriliyordu
etlerinin acıyı duyabileceği ve bu
mutlaktı

evet sokakta
günübirlik bir anda

ağrıyı duyabilirlik ve kaçamazlık ondan
duruyordu karşılarında içlerinde her şeylerinde
ve azap yaklaşıyordu onlara
ve hiçbir şey karşı durmuyordu buna
Şehvet ve erkeğin çekip unutturması
Şehvet ve kadının unutturması
Ne ölüm korkusu
Ne de 'inandık' demek o anda

servetölümuyku
alındı onlardan
ayrıcalıksız tümü
delirebilmeyi dilerdi kurtuluş bilirdi
alındı onlardan
Ve uyku
Alkol afyon onlar
Ot
Ve intihar alındı onlardan
Çünkü ölüm alındı onlardan
Yalnız idrak sonsuz beyaz ve net
Ve yalnız acı vardı ortada
Işık yılları boyunda

daha ilk basamağında acının
kızgın çöllerde
aç biilaç ölürkenden daha sert
O ılık serin şerbet tadındaki ilk basamağında acının
Her biri
En yakınını bile vurmaya hazır
Bir nebze uyku için

(Martı
Açık iri kanatlarını vurmadan
Uçurumun üzerinde
Rüzgara yatıp süzülerek
Tadı hoş bir gerçeği içmektedir

Bulut namütenahi
Kelebeksiz
Kentin üzerinde biriken sislerden
Evlerden bir şeyler beklemekte

Sultan Ahmet
Ayasofya
Ortada Beyazıt Kulesi)

Hiçbir karası kalmadan aydınlanan kanla
Akar dağları coşturur suları bir kanla
Çarpa çarpa yüreği ismini Allahın
Hızla bir dua kapısı araladı kılıçlar
Efendilerimizdeki kılıçlar
Ki her biri
Akışında zikrin bir küçük tesbih tanesi olan sıradağlara
Ordu götüren–
Hülyalara

Dua vuruyordu
Cenkçi dua vuruyordu
Yanamaz oluyordu düşman ateşi

. ağlamasın için önünü kestim
yıkılmasın diye işimi bıraktım beline sarıldım
sağ göğsünden vurulmuş gibiydi.

. acılar ey acılar
zırhımız kırdın etimiz lezzetine bulandı
fikirler bağlandığım.

Hayır sevgilim vermedin daha
Aç biilaç üstündeyim etinin

Bahar geçti de açmadı çiçek badem dalları
Bu kara toprak lafzı
Şek mi var sende ey mahcup kalbim
Ki kollanamazsın bir türlü korkularından ölümün

Bir ay tutulmasına bakakalırlığı yüreğe indirerek
Geceleri insan karanlığında uyandıran
Nabız hallaçlayan çarpışlarından yoruldum

Kıvrımlarını toprağa yaymış
Bir beyne vardım
Gözüm yere dikilir

akraba açken uzanamasın elimiz ekmeğe
komşu tasalıysa tasalansın evimiz
iştihayla gülünmez bizde
azbiraz tebessüm edilir
dünya için sevinilse.

Schwaebisch - Hall 1972

svebiş - hal'de
büyük bir park heralman kentinde
bulunduğu gibi
ve merdiven tiyatrosunda
bir adam yaratmak piyesi

olmaz dedi berbel
tek saf damarı avrupanın
gözlerimiz yaşarıyor
yanağındaki kırmızılıktan akıp duruyor her şeyimiz

tırmanmaya başladı merdivenleri
haylbronlu kedi
sarışın –
ve kara açılımıyla kırbaçlar
uzun saçları –
ve bindiği atlar sıyırır kayaları
genç
ve durup direnecek sanki kasları
ve o bakışlar kaçıp saklanan
ve umulmadık anlarda karşılaşılan arzlar
aktörlük yaptığı için kendinden
herkeste olduğundan daha emin

olmaz dedi berbel
şiirlerimi oku derken
birden
necip fazıl göründü merdivenlerde
müt-
hiş-
ti.

bilin ki berdel
jan janin
sen de merikalı tom
ve seya
bütün ecdadınız barındı içimizdeki hoşgörüde

bir gün
baktıkça değişen ve beni alabilen
enginliklerinde
bal görünümlü gamzelerinde
dudaklarının zümrütten gibi
billurluk yansıyan çekişlerinde coşarak ekstazla
. zira aklında değil
güzelliğinle anlıyordun.
işte bütün bunlarda
bütün dünyaya
üstad necip fazılı anlattım dedim ki

O görünür görünmez
Daha ilk sesi ilk kelimeleri
İlk mimikleri ve yüzünde
İçiçe dönen binlerce daireyle
İnsanı alıp gönül hücrelerine salar
kanının yapısını bozar
yepyeni bir terkiple atar meydanlara

çünkü çok gördüm
onun
yüzündeki ahenge ulaşacağım diye
temelinden sallanan yapıları

aklım mı köpürüyor ne vakti deniz
toprağa kene gibi yapışmış ağaçlar
köpek bastırıyor kanı
avrupa kadını ne kapılar ışmarlıyor
kapanıyor içindeki bütün çengeller
insan tarihi kadar eski bir hasretle
bakıyor-
ve alıyor

Özgürlüğe Doğru

Bırakıyor ardından belalara beni
Tedbirim öldü gövdemin binası geçti

Göğsümde ince gergin çelik bağcık
Tenimi bastıran içerilere

Bağırıyor leylaklarım ağlıyor ağlıyor duvarlar
Çatlayacak gibi susuz düzgün ve biçimli sanatlar

Çocuk yığılıyor kalp kalp üstüne konuyor
Bir baba damarı vuruyor sökülen nabzım

Şimdi batar birkaç nesil azdıran bozgun
Simsiyah aklım ve beyaz bir nokta kalbim

Kader akışı alkışlanıyor her kârım
Nazlı buluş git git kabarıyor dalgalar

Çare yok gür gür bağıracağım yoksa bu sefil
İsyan yüklü gemi zor kayalıklarında gönlün

Harp. Ezilen etim söğülen köpekliğim için değil
Güzel ölçülü zulmetmeden yeterince öldürüşüm

Harp geliyor bir güzel bilendin mi kardeşim
Binlerce cilt tutuyor kılıçların hançerin

I believe in you believe in we believe in
In la ilahe illallah la ilahe illallah

Şimdi kalk yüceldin guslet suyun götürmesiyle kuşan
Yüzün kolların ateş yakmaz başın ince ayakların

Dünya bir konak bir konuk ölümsüz hayat içre
Geçildikçe hor öpüldükçe soyunur şehvete

Şehvet ahırı değil yeryüzü
Domuz ahırı değil yer toprak

İki bakışımın arasında bulduğun toprak
Dört köşe duvarlar siyah örtü ve göç sesleri

Kapanıyorum kabul et öyle buyur
Bin açılı örtüye daha sar beni

Bin yıl bin daha
Dursam kapında

Sayısız perdeden bir perdecik kalksın için
Başım yüzüm kızarır haddim olmaz aslında

Sakin ve gövdemin mızraklarını döken bir geliş
Vara gele ancak birkaç ağaç alıyor göğsüm

Sakin ve daha sakin mızraklarım dökülsün daha
Aniden çıkıp havlayan köpekte emanet bugün

Binbir helak ve kurtuluş ve Allah selamıyla girilen ovada
Bir dağ gibi diz çök kendine ırmak ol tut tut bırak yıldırımları

Sakin daha sakin kımıltı yok bakışında
Bırak toprak altında göl olsun gözyaşın

Bir çeşit isyandın gönül ağlaması ilacın
Destur. Nice uzlet makamından geçersin şimdi

Şimdi çağırıyor o güzel aşka beni yalvarıyor beni
Duruyorum ve çeşit çeşit ölüm omuzumun binileri

Bu ova cennet olmalı sayımızca bir cennet safı
Bu çukur ateş olmalı sayımızca bir ateş safı

Ya bu yol. Ayağın sahibi gövdeden habersiz yürüdüğü
Gövdenin ayağa merbut ayağa dönük ayak kesildiği

Sen gönlünü yukarıya bil

Bir dağ nasıl söylerse öyle söyle
Bir dağ nasıl inilerse başla öyle

Ey zarif sen de ata yoluna meylettin
Korkarım binbir belaya dayanmaz sıkletin

Kabul

Eski şairliklerim gitti gözümden
Gayridir başka bir hal kuşanıyorum

Azık yoldaş olmaz haydi geç toklukları
Az'la doymak yap deş insan zamanlarını

Davran bre çocuk nice kamçıdan geç
Var bak silken nice altın döker kanın

At al at bin at kuşan da ciğerin koş
Davran bre çocuk doyma ilk sulardan

Hehey gözüm hehey gözyaş odsuz kaldın
Nice hançer dürdün sabır balyaladın

Göğsümde bir küçücük derya buldum
Kabına sığmaz bir ceylan yoldaşım

Eteğini toplamış bir sevgili düştü kumsala
Ufacık kuru dudaklarında bir hasret sayhası

De Zarif inle. Ta ki huzra vardın
Nice yıl isyan durdun gurbet kaldın

Kayıt

Korku salardı inceliğin acıman tevazuun
Dünya ve insan çıkmazlarına yumuşak bakışın

Nur sarmıçları ballar koydun çöllere ruh eşiklerine
Senden kaynıyordu yine sana kapılıyor ırmakların

Yamalı ve tertemiz elbiselerim olunca
Her gece mutlak uyanıp adını anınca

Bir gün elbette sofraya birlikte çökeriz
Sen dağ gibi kurul ben zerre bir yer tutayım

Sura vardıkça gövdelendim soyundum aşk duasına
Atılıyorum sırlarına açılıyor hücrelerim

Menzili çoktan geçtim ün saldı kayboluşum
Kendi kuytumda çalkıyor şerbetini ağzım

Kaplanlık

Bir duvarı sürüyor saçların bir hayvan parıltısı var gözlerinde
Binbir kement sardırıyor boynuma açık açık cinsini parlatışın

Bıraksam gamzelerin aksın odalarıma
Kapı vuruşlarım eve zindan oluşlarım

Şimdi bir aşk sayhası salacağım havalara
Derler ki bu adam isyan basıyor damarlara

1958 Ekiminde

Sopalar taşlar avtüfekleri
Ve içi içine sıkışmış bir toplu tabanca

Belinden orta etinden
Cılız çelimsiz bir elden
Toprağa çekmekteydiler köyün bütün erkeğini

Sebebi iki kalabalığı birbirine tutuyor gözlerin
Gamzen için ne kanlar bağırıyor
Delikanlılar uyuyamıyorlar yataklarında

Bedenler
Toprak ve deniz kıyı ve dalga gibi
Birbirine çarpa çarpa

Düzgün kurşun girişleri hafif morarak etiçine yutuşlar
Saçaklı kurşun çıkışları et ve kan parçalarıyla kusuşlar

Delikler ezikler çöküntüler
Yırtıklar alıp açılarak
Dantel perdeli camda kayan gölgen için
Ne kanlar akıttılar toprağa

Kalabalık bir kadının ortasında duruyor
Rüzgâr yüzünün tabakalarını açıyor

Binbir renk ve işleme donanımlı başı
Ve. Gözyaşı çanağı şimdi kafatasları

Ağlayan erkekler. - dayıoğulları emmoğulları halaoğulları
Kurumuş çatlamış elmacık kemikleri
O ayazda o güneşte incecik hassas tenleri

Bu kez kırk yaşındaki gelinin kocası
Yatağını boşaltıp toz toprak içine devrilen

Ne gürültüyle ne haykırarak ne de kahkahayla
Ne son solukta öç öğütleyerek
Ne de kadınım arkamdan gel diyerek
Ne yârı ne yâranı görerek gözü
Bir karnağrısına uğramış gibi
Kıvranıp büzülüp ölüm korkusunu giyip iğrençlenerek
Ölürken
Başucundaydılar yaralarından beter bir bangırtı
Koparan karısı. Erkekler hısımlar
Kalblerini daraltan can verişi önünde
İncecik gergin yırtabilir yürekleri

Bütün evrene
Eğilip yanaklarından baktılar gelinin

Şimdi çarpılır köyün ağzı
Bir yabancı saçı taradı ev
Şimdi köyde cami bile gurbet olur
Ayrılıp iki yana hızlanmaya başladı mı şunlar:

evler toprak kapı köpekleri bile ağaçlar bahçe çitleri
Yanan ateşin dumanı da
İki yana karşı karşıya geçip hasımlanıyor
Köpeğin yanında adam adamın yanında duvarlar pusu
kayaları. Kayaların yanında bacı ana kasları baldırları
çocuk şeyleri hınçlar ve beddualar
çaylar
Dereler gıcırtılarla insan boğar buz kristalli sular
Buz gibi anlarda boğuşur hasımlar
Yün yorganın sıcağı vurdukça düşte
Şehvete serilinir ya kan çıkarmaya
Ve her gün havada bir asap bozukluğu ve olanlara
Tabiatta bir uyma zorluğu kuşlar ötemez gibi

Uzun vadileri düzlükleri aşarken büyümesi durur ağaçların
Sesi insan öldürmeye giden kurşunların

Ve susunca
Kama düşüşü bir zaman başlar
Kalp ete ve ruha aynı anda açılır
Cine ve meleğe
Zulme ve hilme

Zaman ağlayan kadınların
Zaman kendi pervasız korkularını yaşayamadan
Ölümü en keskininde bile virajlarda bile izleyerek

Ve kana çobanlık eder çocuklar
Seğirtirler ki kopar düğmeleri uçuşur mintanları

Güzel başın
Mermer akmalı yanların
Güzel adalen

ellerin ne maharetler edindi
asla maymun değildin
topraktan geldin nice sırlardan geldin

– Kanındaki masallar destanlar meydan harpleri
Yoldaşın melekler
Her bir yanın imparatorluk emanetleri iken
Tüm bunlar öfkenin şimdi–

Ayağı altında çiğnedi kan hesabı sormayı
Vurmaya gidiyor yine de o ve o
Bakabilirliğe açılan ve gözlere bakan
Ağlayan dudakların
Gergin pürüzsüz güzel kana ve güzel şehvete çeke

Bir Sahil Yoklaması

Birkaç balıkçı belirdi
Başları kollarının üzerine eğilmiş
Dinler gibi oltalarıyla balık dilini

Martı kendiyle halkalanır:
haydi ana
sen karadan
ben kumsaldan

Sen bulgur çuvalından peynir ceresinden
nice yufka ekmeği külekten
kış yemişini şireyi tahta sandıktan
aç misafir sofralarını nişe kokularıyla
çamaşırı bakır leğenlerde dengele
taş mutfaklarda
arınırken odun ateşiyle ısınan sağlam sularda

Ben
birden
kıyıya çekilmiş sığ sularda
taşlarda çırpınan kofana

Birkaç balıkçı daha belirdi
Gözleri ellerinin üzerine siperlenmiş
Nöbetini bekler gibi kaderin

İkinci Ayna

Korkup kaçarken çıktı benden
Bir çeşit hayvan nereye dönsem o

Kış olmadı duymadım hiçbir kar
Tendeki papatyaların tutunduğu

Komşuda bir çocuk daha ağlıyor
Gözyaşı akışı neden var bilseydim

Ve dost yok karşında daha da çevrildin
Küçülüp yürümek isterim karıncalarla

Bir çeşit sevdam var
Bir çeşit yalnızım kapıda

Yaradana giden yoldadır her ruh
Çocuklar gibi sevmese de kalpler

. şapka bisiklet beyaz sarı
. kırbaçlanan gülüş zalim ağzı

Bir gıybete kapanıyor akıllar
Bizde ruh gencini ihtiyar ederler

Aşabilsem boğulmalarını ömrümün
Bir çocuk havliyle geçsem sevgisiz ıssızları

Yüzün cepesine koştur beni
İsyan eşiğim toprak kayıyor içim

Sempati

Kuşlar uçarlar uçarlar
İnsanlar vardı sanır

Toprak dünyası döner oysa döner de
Gagalarının önüne getirir yuvalarını onların

Kuyular sularını yükseltir
Çöllerden sızıp gelen geyik ağızlarına

Her nasip için ayrı ayrı
Rahmet şekillenir

Güneş İnip Suya Dokun

Birara neydi o bulutlar
Somurtkan dudakları yere sarkan

Arkasında deniz alev alan adam
Çehrem sarsılıyor bakmaktan

Güneş inip suya dokun
Nehre yaslanıp baş aşağı koşan bir yaşlı ağaç ol

Ayna

Ve gözüm eşyamda değil
Yoruldum maddemden
Ta ki dünya bitti
Köşk kurdum sakin oldum

Dehlizsiz ve tabakasız
Kör bir hayvan gibi
Rızkına etiyle yanaşan
Karanlık birevDir gövdem

Güneşte asla karanlık yoktur dediler
Ve onlar yoluna cihet ettim vatan tuttum

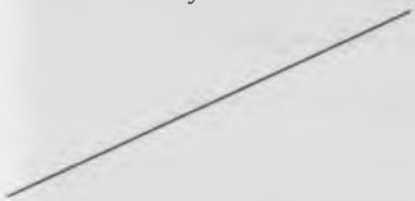
Büyük yeni bir hayat bildim
Yeni yeni bildim yoksa ölüyordu bir şey
Bir insan binası yıkılıyordu durmadan

Menziller

Sözün ve yolun baş çeşmesi ruhumun
Canım içre sevinç verir sözlerin

Baktığın dağların düşüncesi bile ağlatır beni
Hür olurum buyruklarını bir bir donansam sultanım.

Aşkın bin gözlü devasa bir baş imiş
Yur her birini uykulardan sohbetin

Dinlen ey Zarif bilatedbir çok söz açtın
Bu kırık akılla ne cürettir yaptığın

Muntazam

Seni kamçılardan çıkardım
Tevbelerle başladı rahmet vuruşları
İnsan ağlar oldun yürekli göğüsler kurdun
Sesimi işkencelerden alırdın
Elimin altına dökerdin etlerini

Hızlı varışlara bile hazırım daha
Dayanırdı yelken bezleri saf saf insan enginlikleri
Bir geçmiş zaman kalkanı indi
Çınar ağaçlarından sahil sularına

Kalbim kalkıp indi gemilerden
Çok tarandım başka saçlar tarandım sokaklarda
Kapris kamburu çıkardı yıllar
Ve bir tek çıban çıkaran yoktu sancılarla

Habire vuran rüzgâr
Kabirlerde su yollarında
Dehlizlerde
İç çekmeler
Sızlanmalar fısıltılar
Ne zora çekiyor zaman ki bildiler farkettim
Götürüp
Kelimeleri başka bir semte attılar beni

Üzgün melal içre ve âşık
Yürüdüğüm deniz sahillerindeyim
Yakın sabahlarda öğlelerde ve daha
Üç parıltısında günün
Devlerimi güreştirmek işim
Üstüm başım heykel kırıkları

Kanat Kaparken

Kılıcı keser hammaddesi insan sahrası
Keser düzeltir ve yoluna verir
Upuzun yakıcı dili eski enli kelimelerin
İncelip ağırlaşarak çelik
İnce uçlarına doğru
Akıl almaz hızlanışlarla
Arka arkaya varışlarla
Yanağını yere koyup ağlayan insanın kalbine yayılır
Karşı koyanı batırır basar geçer
Ne sağlam bırakır ne gelecek bırakır

Keser kılıç ağaç dalında asılıyken bile
Kabzadan alır rüzgârını
At biner gibi oturur et kemik içine

Kalbimiz iki parmağının arasında olana
Yöneldik kapısına
Safkan
Mahcub ve müştak

Kan Ve Toprak İçinde Yatırma Bizi

Akşam Sofrasında Yedi Kişilik Bir Aile Oyunu

(İkinci Bölüm)

"Benim o bezirgan
O kervanı ben götürdüm Yemene
Çölde güneş
Gökten taş yağar gibi açılırken üzerimize
Oğullarım sizler
Sabır keseleri içinde
Ananızın muhabbetle beklediği zamanlar gelmeden
Belkemiğimden kurtulur bazen
Batardınız yüreğime

Oğlum sen–
sana verdiğim ada ne oldu
Ya sen–
sana verdiğim ada ne oldu
Ve neden her ikinizin de adı 'i' "
İ ile i yekinerek
"Herkes bu kez i'dir dünyada
Artık yok yürek soyluluk ruh
Etötesi
Üstlük bilgide bile
Babamız sen..."
"Bana da i desen bir desen"
"Baba sen de bir i'sin kuşku yok
Saygımız olduğu için baba oluşuna
Baba diyoruz sana"

"Benim efendim i olamaz" ana
"Benim babam bir i ha
na sana"
"Bak kardeşim
Biz i dedikse o da bizim gibi
Bir ekonomik varlık her şeyden önce
Herkesle eşit bölüşmeli devletin gelirini"
"Ama sen
dün benim
harçlığımı... söyletme şimdi
oysa eşit eşit almıştık babamızdan"

“Kızım
O senin dün
harçlığını mı.. söyle”
“Hayır baba şaka şaka”
“Hayır şaka yok baba” i ve i
“Biz aldık onun harçlığını
elbette
kolunu bükerek elbette
salık verdik i olmayı ona
olmayınca elbette
kırmadık kolunu kardeş diye
ama ilerde
kırabiliriz de”
“Aaah” ana
“sütüm burnunuzdan gelir inşallah
önce senin
sonra da senin”
İ’ye ve i’ye
“Dur kadın” baba titrek doğrularak
ve kuşkuyla bakarak havaya
“kalksın sofra”
“Ama daha
baklava var
maraş işi fıstıklı kuru baklava”
“Kalksın sofra”

“Babacığım
Çok zaman ürettik son sofradan beri
Çok acı çektik
çok telef olduk
çok i telef oldu”

“Bu yezitler
Dünden olmuşlar bile
biz evlât mevlat dedikçe
ah yine de evlat
larım ne oldu size
o güzelim isimlerinize”

Sofra uzamaya başlıyor yine
Elim akıyor altına sofranın
Göz gaga arıyor
Oyulmak için
Bir ateşe yatmak için
Kıvılcımlanarak atmacasıyla hep dürüst kalmanın

Can yakmamaya
Daha biraz daha
Kanaçan yaralara göz yummanın
Acısıyla sofranın altında
Daha
Sancılı daha
Bir dünya kurdum kendime

Bir sofra altında
Bir sofra yüzüne çıkıp
Bir evden kaçıp
Bir eve kapanıp
İki kardeş iki ağabey ortasında
Bir yanım baba erkek
Bir yanım ana kadın

Çok sofra gördüm
Francala içinde iri kristal
Kanlı sorular

Koşuyor taylar o yöne
Fırtınadan ayakları tutulmuş
kısrak analarının
Ve kaslar koparca geriliyor masada
Çorba tasından bir giz çıkardım doydum

Birden ateşim çıkıyor
Dünya bulanık deviniyor
Şehir kusarak geçiyor kapıdan

Zil
Ve sesini kucakladım postacının
Hayır bir ulak bu
sınır boylarına yollanmış geçmişte
viyana taşduvarı dibinde hülyaya dalmış
kenti sonsuz bir kuşatmayla gönlünde
sevmiş sevmiş...
Elinde bir ferman gördüm dayanamadım
(Peki neden bana
1973 Temmuzunda)
merdivenleri yıpratıyordu ellerim
Tutunarak bir fetih haberine
Sarsılarak bir isyan bir yıkılma haberiyle
Aynı anda mermer merdiven ve ben
Tüm güç elindeymişçesine
Sesine bakıyorduk postacının

: herkes kendi içinden :
sesler şehirden
"akşam nerelerde kaldı
denizin dalgalarla kıyıya attığı rakı sofraları
şerefe arkadaşım nerede kaldı"
: herkes kendi içinden :
havada kanat vuruşları

“sen de gittin
otuz yıl hiç değişmedik
ne yalnızlık benden
ne ben senden geçtim ey yalnızlık
işte şimdi sen de gittin elimden”
herkes kendi içinden:
“umuda atılan ip gittikçe gerilince
baharla yeni açan yaprağa tutundum
solacağım sonbaharda”
:herkes kendi içinden:
“yaz geçip güz gelende
ecel geçirsin beni
madem yola gidiyorum
bulunsun benim de bir el sallayanım”
:herkes kendi içinden: bir komşu
Duvarlarıyla
“Yaşam sevincini yücelt. Hüznü kahrı felan filan
sen ki onu da aldın gittin
kanayan İbrahimi (hasta bir akraba) görmeye gittin”

Herkes toplansın
Herkes bu kez
Sesini yüksek bağlasın

Tüm aile susmuşken bir ateşin ortasında
O ses vuruyor elime sofranın altında
Havada asılı kalp atışları
Tümümüzü kapayan alan içine bir yüz görüyorum
Alnında derin oluklar var bir kayayı
Oymuşlar gibi gözleri

Ağlamaya başlıyor baba "ah benim emeklerim"
Ağlıyor ana "ey ağlayan efendi
gönlümün tacı efendi
evimin direği
erlerin eri"
Ağlıyor bacı "ağlar ana
ya ağlar mıymış hiç baba"
O ses vuruyor elime sofranın altında

"Ağla evet gözlerim ağla sen
Bu gidişin zorları olsa da
Ağla ki ak çıkasın ininden

Ölüm lokma ağzında açsa da
Ölüm bu gelen çehresiz elsiz
Bir gezintideyiz olsa olsa
Bir de yanımdan geçerse bensiz
Durup kalakalmışın ortada"

Bir başka ses
Vuruyor bu sese elimde
"Köyde en büyük güce
Yaşamaya sürülü çoban köpekleri"

"Kurşun bitince yok öyle
Sürdü tüfeğine çoban köpeklerini"
"Evde en azgın köşede
Kadınları durmadan çarpıtır su perileri"

"Taşkın ve saf genç kalbime
Mezar taşı gibi vurur çağın devrimleri"
"Sen yargılanadur suç vardı güneşe
İnsan insana gebe ev eve bir öç haberi"

İstanbul kent olarak yıllar önce
Sürmeler çeker beğenirdi şehzadeleri

aç elini uzat dilenci eline

Biz Dağ Mağara Hikmet Kent İnsan Evren derken
Bir şarklı şair vardı kralı olan
Derdi ki kalın postallar giyeceğim
Bilgelik için değil
Sığınmak ve izlenmek için dağlara gideceğim

Birinci jandarma işlevi

Biz sustuk
Mağara hikmet erleri yerine
Konserve kutuları kustu
Üç dört beş ölü de kustu

“Anneciğim sen” ben
Değil mi öyle kardeşim sen daha küçüktün
Anneciğim sen
Kentleri tepeden gören yaylamızda
Bile dolanırdın yabani erikleri bademleri bile
Karıncalar üşüşen kışlık armutları
Bakışın avuçlarınla sever sıvazlar okşardın
Gezerdin yorulmasız kutlu kelimeler ederdin
Bakarak dokunarak doğadan alıp
Doğaya vererek”
“Sahi ben mi”
“Elbette
Sen ya” baba
“Anneciğim sen ne güzel
Beline dolalı önlüğünde...”
“Bırakın şimdi sofrada
Bağı yaylayı armut toplamayı”
“Rüzgârın döktüklerini yağmurun ve kuşların
Acımadıklarını
Evimize taşırdın”
“Bırakın dedik
Konuşulacaksa
Karar konuşulacak bu sofrada
Evet baba...”
“Anneciğim sen
Yaslan koluma dinle beni
Bak ben bir eli sofranın altında
Parmağına kimsenin duymadığı sesler çarpan
Ürküp korkan
Bir evladınım

Anneciğim sen bir dağ haberi
Bizleri dağa sen alıştırdın
Dağı sen öğütledin bize
Ben dağa ölü umutsuz gittim diri indim
Ağabeylerim i ve i isimleri
Güçle gidip ölüleri inerken
İkinci ja ja ja ja ja
Anneciğim ancak sen içten ve derinden
Anladın inceliği

Ana sen
Bir dağ haberi
Taze uyabilen her güçlüğe
Dağları yıldızlar daha iyi izleniyor diye mi seversin
Ya evin erkekleri
Gecikince geceleri
Korkardık ama
Dağın kendisinden hiç korkmadın

Hiçbir pusu yoktu dağda senin için
Ve şehre
Her gün her an dönebilirdin
Zaten çocukların senin adına
Bir temas gibi
Gidip gelmekteydi"

(Baba kendine gel
Kendine gel anne
Bizler hep kendimizde miyiz
Korkmadan gözgöze gelmek için)

Önce kim –önce sen
"Dirilen bir işçi olmalıydım öyle oldum ta eskiden
Gülerek anlatmalıyım anlatarak
Çünkü çok zaman ürettik son sofradan beri
Dün akşam sofrasından beri"

"Baba ben" ben
Yeryüzünü diledim
Erkek giysileri giyindim gördüm ki
Helâlinden kadın
Ve bol ve düzgün çocuk gerekli

Baba ben yeryüzünü dilerken
Biliyordum gövdemin tazılarıyla
Tazelenmedik hücrem kalmadı

Ne aç şu gövdem
Dursam çağırmasam bile
Ben bir ışıkla geceleri
Evimi karartan sevgisizlikleri denetlerken
Ekmek kemirir gövdem

Mezardan da öteye yeryüzü götürür kişiyi
Şiire çoktan başladım ama
At sürmeyi yeni belledim"
"Oğlum sen
Seziyorum
Yoksa anladığımdan değil kelimelerini
Tıpkı bir avuç sudan başladığın gibi
Ananın göğsüne yaslanıp
Sütünden hanlar kervansaraylar kışlalar altın kubbeler

Demir çelik fabrikaları atom reaktörleri
Kuş ve balık dili okulları
Kitaplar uçaklar yaptığın gibi
Seziyorum oğlum sen
Kibar ve zarif bir çocuksun"

Beni adadılar beni koydular ortaya
Karşı duygular çıkarlar

Bende karşılaştı büyük
Çok büyük olmalıyım ki bende vuruştular
Ve gövdemin toprağı
Daha doymadı kana
Ozan beni harbetti
Işık beni koştu yine de
Daha karanlığım çok yerde

/Ben şair olarak
Bitmez bir kartal çubuğu tüttürüyorum/
"Hayır anneciğim Nijerya Çad Uganda da
Hiç de uzak değil
İnsan orada da
Sabah kalkar işleri vardır
Tıpkı
Ve sonra
Akşam sofrası o uzaklarda
Dilini bilmediğimiz hoş omuzlu
Yuvarlak ve işlek omuzlu
O kız tarafından serilince
Bizim soframıza da değer bir ucu"

“Oğlum sen” ana
“Seziyorum
Yoksa anladığımdan değil kelimelerini
Tıpkı karnımda bir miktar sudan başladığın gibi
Göğsüme yaslanıp sütümden
İnsan toplayan sesli kubbeler çattığın gibi
Seziyorum ah ah seziyorum oğlum sen
Kibar ve zarif bir çocuksun”
Küçük kardeş
Çıkarıp oyuncaklarını koyuyor masaya
Misketler atıp
Bardakları kırıyor
Mum gibi duruyor ana
Küçük kardeş
Sürahiyi kaldırıyor başına
Bulaşıkları elleriyle
Taşıyıp sıvıyor duvarlara ve
Çıktığı kadar sesi
Bağırıyor
Mum gibi ben
Ağabeylerim kız kardeş ve baba
“Engellerseniz beni” küçük kardeş
“Pek çok ağaç devireceğim
Bırakırsanız
Bir konuk
Bir meltem olacağım yaprak arasında”

“Ah ne sorumsuz o küçük gezgin
Hayvan beslemenin

Zorunlu olmadığı kanısında
İkinci dünya harbi
Bir izci dalağı gibi şişer iner karşısında
Generalleri psikolojiyi
Devlet devirme tekniğini
Kadınları bir yakut gibi taşıyıp
Tükürür gibi terketmeyi
Çocukları isyan etmekte
Genç kızları direnmekte yenmeyi
İyi bilir
Oto-stop yapmayı bile

Bin dokuz yüz'lerdeki buharlaşma
Dünya beş ayrı yerdeydi o zamanlar
Yeni yeni pervaneli uçaklar
İmparatorluktuk
    hiçbir eskimo
padişah olmadı toprakta.
Memurlar solunmuş havaları bir daha
Taşları
Vapurları bir daha
Ucuz kahramanlıkları durmamacasına
Soluyor çağımızda"

“Haydi bakalım topunuz
Soluyun şu havayı”
Kitaplardan bir cümle okuyor
Oda doluyor kelimelere
Harflerin içinden
En yakın komşuya çizilmiş çizginin içinden
Bir boğa yılanından
Parçalanmamış bir kuzu geçer gibi
Geçiyor i önde
“Haydi soluyun şu havayı” yarı yolda
Ölebilir yüreği yetersiz olan
Bu harfin katılaşmasından

“Anam sen bir aslan doğurmuşsun”
Diyor i
Yumruğunu kaldırıp vuruyor masaya
“Anam doğurduğun bir eğilmez kaplan”
Diyor i
Elini savurup indiriyor masaya
Baba bir karışık dalgınlık duyuyor ardından
Eli hançeresinde
Can’la hesaplaşarak bir yandan
Bir pervane gibi uçup çarpıyor cama
Ve bakıyor
Uzun uzun bahçedeki ağaçlara

(üçüncü bölüm)

Önce kim
Önce sen bu sefer
“kızaplam
ne kezzaplar akmakta yollardan”

“sen ha
bu kelimenle
umulmaz senin yaşındakilerden
bir çevik bir cevval oldun
öyle ki
derisinin altı közlerle yoklanan
kainata ve
şu aziz ruha
sarı karıncalaşarak buyuran
ve şehadet eden
ve şehadet ederim diyen dilin
ve onaylayan yüreğinle
o delikanlılığa doğru
sular gibi büyük
temiz yüzünü dönen sen”

“kızaplam
ne kezzaplar akmakta yollardan”

“mendille taşınan sütlerin sonu
son damlası da akmakta”

“mendille süt taşımak ha
hah haay” i
“ne yalan ne yalan” yine i
“tanrı kıysın sana” ana bu
“an’nee” yıllar
“ah başladılar yine”
“hem söylüyorum
hem de içim yanıyor efendi beyim”

“bre hatun
sen
hep söylemiyor muyum sadece
bütün bunlar olmayan bir ev
düşün diye”

duvar açılıyor
ve içinden duyuluyor sesi
“neden biz onlardan efendiler
el sayısınca da
kas sayısınca da
baldır bel kürek kemiği
ve dalak sayısınca da beyabiler
çok olmayalım.
Zaten –
efendiler beyabiler
halkımız daha ilk dünya yıllarında
okul yıllarında efendiler beyabiler gençbeyler
neler neler olmuyolar
ölerek”
Bizim çokluğumuzla övünecek olanın
Aşkıyla
Buyrun gençbeyler beyabiler

Duvarlardan duyulan sesini
Bismillahcı diye maruf
Yatıya gelen bir dağ aslanı
a l’ocasion de la fête rational

“sevgili beyim
ne yükler geçti üstünden
otuz yıl önceki pazularının
şimdi -
şekerin
hipertansiyonun
emekli maaşın
tümbelan az inancın”

“hatun
maraşlı hafife almaklığını bırak
kader ironimizde
daha ne tenhalar yazılı olmalı
evlat acıları akan”

“ah et akan”
“çocukkk”
“çorba geleneği insan tutması el yakınlığı
taze soğan yer sofrası
eski dülgerlikler cömertlikler
kanlı geyikler akan”

“zaman kalfaları
takvim başları”
Bir mesele var
“zamanın kutbunu sordu abdülhamiti sani” bir azim seda
“aradık kanter içinde koştuk
nice köşker iplikçi rençber dervişten geçtik
öyle olduk ki candan/ verilen mühletten geçtik”

“zamanın kutbu sendin ey abdülhamit”
halk dedi
“efendiler” sese ağız olan duvar
“genç beyler” i baktı
“beyabiler” bana
gözlerini kısıp
eğilerek taşlıklarına sahillerin
dünya sakinlerine

ses kutularına
ses kapılarına hayvanlara açılan tabiatın
önemli
bir söyleve başlayacağını anlatan
bir çehre yolarak elindeki tomardan
"efendiler" dedi
"fatih sultan mehemet han
istanbula girdiğinde
bir dilber vardı
öyle güzel
güzeldi ki
yurt gibiydi döşü
padişah değer verse yeri
koştu
atının önünde öptü yeri"

"beyabiler içim nasıl titrer bilseniz
önüne gençler gençlikler
fetihler serilen sultanı"

"tümü izinliydi bahadırlarının
velilerden"

ve geriliyor geriliyor şimdi
"düşünüyorum da halkın
bir çelik yay gibi çekilişini
kendi et duvarının
gerisinde devinip"

(padişahım çok yaşa
demişti. İhtiyar bir kadın
bir kent valisi ile gittiğimizde köyüne)

Korku ve Yakarış

başım eğik dilim kapalı gözler kançanağı anlamında

1. Baskı: Aralık, 1985, Akabe Yayınları

Baba

Yaklaşan seherle sözlüsün. Bir zamanlar
Dağ Taş ve toz toprak ve karlı yollar
Ve buzullar arasında çağlayan sularda
Aracıydın ekmeğine sevgili eşlerin ve çocuklarının

Evet barışlasın bütün zamanlar
Dar sessizliğe bu dağlar

Bir yamaç kaymasını omuzlarsın yıllarla
Biz ne gülücükler biliriz senden
Ne rahmetler açıldı senden bize

Haziran

Kim ölüyor hayvanların
Kızışarak daraldığı zamanda
Bir pazu marazından yıkılmadı o kollar
Güç istifi kanın
Saklanmış kadınlıkların.
Ve kız kaleleri
Ehli hicaplara saklı
Muhasaralanmış önlerine perdeler akmış
Atmacalar
Gezgin kuşlar
Yeni çığlıklar yepyeni
Hücuum sesleri
Hangisi
Daha önde belirsiz buyruk mu ermi
Dayanamayıp çöken duvarlardan
Gerilip yırtılan kaslardan duyulan en çok çocuk davetleri

O av etleri rahleler sandukalar
Karanlıkla katılaşan nöbetçi baskıncı siluetleri
Ve açın güller bir sabah daha açın
Bakın Tanrı konuğu insanlar bütün türleriyle
Şu bizim yeryüzünde
Toprakta gel! gel! nöbetleri

/Dünyadan Gitti Bir Akçesi Bulunmadı Böyle Tecrit Üzre Gitti/

Ki ne zaman bulandı sularda: çoğalan
Yıkan yüzler azgın yüzler

Sen ehli kaplan bir adın kırbaç bir adın kaplan
Nam vermek için doğruldun
Alnından öpsünler için bir vuruşta yıkıldın

Suyu biz böyle geçeriz
Bizi afet sanırlar

Nacar

Birkaç beyit şiir.. dedem bırakmış
Bir derviş nacarmış
Çelik bileli uçlar yontu kalemleri
Gibi dizlerinin üstünde elleri
Edepli
Hudutsuz bir noktanın içinde kalp sesleri

Dedem nacardı evet nacardı
Rahleler genç damlar açardı
Kapılarına buğday başakları
İnce ince nefesle zikir demetleriyle dam direklerine
İşlerdi ebe sağdıç kirve ahretlik adları

Sarıklar dizili rüyalar memleket işi
Kendi içlerine bakar mahalleli
Koşarken anne eteklerinde gülerken
Bolluk ve genişlik derinlik denizine kapılanır çocuk

Saklanmazız zulümlere
Erkekçe
Tayfası biziz tarlamızın.
At ettik emeklerimizi komşu köyün derdine
Vurgun dursun sehpalar
İdamlar kalsın

Rahmetinden baygınım hastayım bakışlarına
Et tırpanları başlamış bir uzun ara
Genç kalplerde hasret çırası
Ağıt ağıta kervansaray harabeleri
Eski su yolları
Kışlalar
İçleri buz sarkar eski kitapsaraylar
Sandıklarda toz toprağa belenmiş nacar dedemin
Soluk soluğa rutubet içer kitapları

Bulutlardan geçerek dağuçlarından sevgilerden
Yükselir cesetler
Şiş ve morluklar içinde kocaman ölüm delikleriyle
Bulutlardan
Geçerek dağuçlarından
Sevgilerden

Deprem dalga kabartıyor
Dalga
Katleden elimi elimle dinlendiriyor

Bir taş yağmuru gibi geliyor
İşte şimdi geliyor

Abdülhamitten başlayalım: çok ince derin bir devdi
Saklanmaya ey çocuk o duvarlar dokunduğun duvarlar

Nice bezirgan saldı saadet yolları
Benimle
Şu suyun yaylasına yüksel

İşte içindeyiz devin
Elimizde ölçüleri

Şimdi darda sıkıntılı uzaklıklarda
Başlar sorular dikkatle üzerimize eğilmiş çiçekli dallar
Ey evin neş'esi ey evin soylu gelini sor haydi

Başka bir kalbe başlıyor denizin çocukları
Kumsalda yemiş kabukları
Açıkça belli ayak izleri empozeler
Tesbih gibi gidip dönsün de deniz
Canlı sırtında olalım okyanusun

Şimdi varıyoruz
Bizim eller aydınlığı peydahlıyor oraya
Bataklık tabımız alev alıyor yüzyılların birikintisinden
O'raya
Anamız babamız
Döşenmişiz yollarına

Sevemedik Müzeleri

Saray illerine yürüdüm her hana asılmış resmim
Kapılarda biliniyorum adım ünleniyor çinilerde
Kadınlar geçiyor omuzlarında gözyaşı bezleriyle
Gelecek bir zamana kırbaç şaklıyor
Görünen ne! duvar yüzlerinde kemer taşlarda
İnen çıkan vinçler kayan ışıklar künkler
Toprağı bomlayan bent suları rüzgarlı yeleler
Derviş ayakların altında boy boy padişah bebeler
Güreş tutan vezirler ve bunlar körükeller
Ve incecik perçemler sanki çekme gözler
Meğer bir şehzade kılıç dönemeçlerinden geçiyor

Fenerler ki yakılıyor boşalıyor akşamı şehrin
Odalar dolusu çocuklar okşanmak için bekliyor
Son yağları bitiriyor fitiller
Yaşlı saray eşyaları yalnızlıktan eskiyor
Koşumlu iri atlar sert kaslar o eski soluklar
Nefes nefese kişnemeler yatak odalarına dalıyor
Ağır atlar örtülere
Çarpıyor çarpıyor

Saray içinde. Hayret içinde
Kristaller. Mahzene sızmış fısıltılarda
Eski hayatlar yaşıyor hâlâ ve kapalı
Dudak ısırmış gibi iç odalara bakan kapılar

Soruyor kiraz dudaklı kızlar durdurup kır hayvanlarını
Hangisi sahte bu geçen dakikalardan
Hangisi haklı

Müzelerden yoruldun ama
Sen nakışlara dokun deli çehreli çocuk
Az bir yolun kalır nakkaşlara
Bir şehzade başı kesilir ve atılır
Dipdiri sürgünler verir saray gövdesi atlılara
Daluçları cönklere tenler Dicleye ve çöllere
Kutsal beytlere bir menzil yol kılar

Sen sevgileri göğüsle ve ne olur anla.

Gül Suyu

Hızla yol alan dünyanın sıcağıdır başımda
Geriye kalan hayattır yoran

Aklınla yapayalnız başbaşa
Nice alevli geceler geçtin

Toprağı yaymış ev sermiş üstüne. Nerde o bayrak arayan
Kurt kancaları ancak bir odadan ötekine sarkan

Kadınlar ki çocuğu gezgin gibi dolanır
Aydınlık bir mağrada kalınır akşamları

Hızla sular aktı üstümüzden
Ayaktayız ama ya bu kurşun damlaları

Küçücük bir kurt oydu can evimizi
Taş gibi ağırlaştık gözümüze indirdik tenteleri

Dedeler neneler yaşlı denizlerde
Gittiler güneşin şavkına, soyunup sahile yorgun dertleri

De hazırlanalım kahramanlık gün doğmadan kalkmakta
Bu çocuklarla yolumuz ilelebet Allahla yürekleri

Ey Zarif yine başını örtüden çıkardın
Çok bal döktün yine yaktın gemileri.

Korku ve Yakarış

Yüklenip geliyor gökyüzü evimizden yeryüzümüze
Dilimize onur veren kelime

Güzel ticaret ettik
Çölü okuyabiliyoruz deveyi çözebiliyoruz

/Delicesine yalnızlıktan yana reyi
Elleri berrak ve dolu
Arındı soyu kurudu kinlerin sanki
Vuruyordu son bahtsız atılışında
Köpeklere yaslanarak bir avluda
Ve ayaklarının altında
Her kiminse doğranmış saç örgüleri/

Ve şimdi adam ey çocuk
Eline bir dudak inziva al göster onlara
Belgele sevişebildiğini aklın
Kuşların o hızlı oluş adına
Çalılardan uçurduğu baharla
Uzaktan kur düşleri ve başla binmeye
Gemiler gibi gelen günlere

Ve özenle seçilen söylenen kulaklara
Yeni yeni hecelediğin tattığın
/İyice düşün ilk kez kim duyuyordu ayetleri/
Hatta o ısılı ve tamam edilmiş kelimeler yardımıyla

Nerdesin ne suçun var anlarsın
Gibi dostettiğin paha gerçek paha
Bilinir ki yolluyor yiyeceklerini senin katına

Seni çile çektirilen
Verdikçe alan kelime
Susuzluktan kalma bir sarhoş ağzın
Salt ona adımların
Yalpa yok elatışında boyuna sürdüğün o
Ve hadi artık. Konuş
Nasıl buldun yolunu
Ki akıyor her gece ruhun bütün gücü
Bir fırdönüyü saklıyor eşyalar
Sen ıssız tekbaşına ve mağrur
Batıyorken yatağında

Nasıl da ateş sıcak içova nabzı
Zamanlar indirir kaldırır limanları
Sanki bir kuş ağzı bir kadın ağzı
Su başlarında sel yollarında hayatın
Kuğu kanatları beyaz soluk alışları

/Derken rahimlere kapandın
Dirilik harflerle çalkalandı
Boşaldı boş çanaklarına kavganın/

Kaynak yeniden yumulu parmaklarını açıyor
Biziz şimdi görünen artık salındayız aşkın
Yüz yüze koyulduğumuz sır vakti: Olgun ve hazır

Yine uyandım
Sabah
Yine büyük

İsmimle ancak
Aynı sarnıçta düş ve gerçek
Alıp veren sakınan etim
Soluduğum bakış
Can levham duvarlarım senin

Bana giysi verdin
Öyle biliyorum giyinmeyi
Beni doyurdun
Böyle biliyorum doymayı
Ve sayıyorum kimse yok
Öyle böyle bir doğa
Yalnız beni götürüyor kıyamete
Görüyorum ki farkediyor
Gülümserken korkuyorum

Elime açılıyor yüzün
Duyuyorum buzlar gibi

Sensin bana
Sanki kendimden bana
İçimden tüten

Sensin doğduğum sabahları
Işıklarına uzandığım başları
Dünyaya bırakan

Sensin güden
Kanımın düşüncesini

Sen ince şavk toplam zaman saf hayat
Tek diri

Sensin yüzen geceye
Yeryüzü

Sen ayrılmadın hiç
Evimizden

Uyudum yine
Gece
Yine geniş

Şakkul-Arz

Bin desi derinlikte delik bir kalp
Uzanır ağız
Siyasal bir avuç hava ister

Benimle fazla yakınlık kurdun
Çiçeğim
Köklerim ateş saplarım zehir
Yağmur ateş saplarım zehir
Yağmur sularıyla izler edinmiş tenin
Benimle çok hayal kurdun artık yaklaş
İpil ipil miyop bakışın bir kanakışı
Bu su sarnıcından başla
Sana verildi emanetim ateşim zehrim
Benimle çok put kır çiçeğim

Edisyonkritik
Bir ses
Bin desi derinlik yer dolması ağırlık
Havagazından uzanır ağzın
Siyasal bir ton özgürlük ister

Arz gittikçe benim ve onun
Karşılıklı
Bileyli
Havada
Palalarımız
Hamlesi yaman ilkin bir defne dalı

Detant
Hadi oradan-ardından
Sam füzeleri

Hilesi hayatı olmuş gördüm ki
Anam babam kemirilmiş
Çorbama kireç ekilmiş

Hamlem zarif
Vuruşum hayat
Hilem tay
Kaçıp dönüşüm şiir

Arz gitgide benim
Muharremde temeli atılır göveyliğimin

Yüzlerin İnce Lifinde Korku

İlk teksif harbin kazdığı çukurlara
Adım başında göğsü parçalanmış gözleri hala
canlı bir ceset
Enerji geliyor elektrik kaynıyor sulardan
Toprak ve insan
Karmaşık soru bir çabuk cevap

Kimbilir nasıl çikolatalarını yarıda bırakacaklar
İki ucundan da elleri ısırmış
Bütün kan rezervleri boşalmış damarlar
Yalnız kalmış

Şimdi koşacak meydanları kim
Asırlardır söylenen bir isyan susacak nasıl
Kendini ara bul getir şiddetle kucaklaşalım
Dudağımın altına koy adını
Uluslararası çınlayalım çölden ormandan
Uçurum başlarından kumsallardan
Adımıza hazırlanmış bir mesaj olmalı
Ağzını aç ağzını kapa
Gözünü aç
Toprağa bak
Bir de insana

Hayat enerjilerinin sokağımızda koştuğu bir mahalledeyiz
Evimizden el etek çekilmiş
Durmuş insan çok akıllanmışsa eşya
Deniz bu sancıyla kabuk bağlayacak çalkalanaraktan

Halkın yaşamak marşını dinle
Kafiyeleri dünyanın o son ilerleme kitabı
Alınlarında ise saçlarına yakın bir iz
Cemaatın ayakları biçiminde
Ondört asır önce gergeflenmiş
Halılar kilimler renginde hasır mühürler

Nasıl kullanırlar yüzlerinin ince liflerini böcekler
Sanki bunlar
Toprağın başında duran insanlar
Binlerce ayıyı birarada görmüşler

Dehşet an meselesi
Tuzağa ramak kalmış
Ahret kıl payı

Şimdi yüzlerin ince lifleri kımıldıyor
İşte bir memnunluk tümseği
Sonra bunun süreği ve zaman geldi
Korkulu bir mutluluk tırmanıyor
İklimleri

Anlaşılması Güç Bir İnsanlık

Başlarlar uykudan uyanmaya karşı dağlara bakmaya
Şehir canlarına okumuş alınlarına bir kara vurmuş
Daha çocukturlar ve anlarlar havanın yumuşamadığını
Babaların bayramlarda evin arka odalarına kapanıp

İlkin camları açıp
Bir dilim ekmeğe baktığını
Daha da anlarlar
Ailecek gecelere doğru tırmandıklarını zamanı
Sanki gün geçtikçe düşünceleri kocamanlaşmakta
Anne yine birdenbire şiş ve sağa sola yalpalayarak koşmaktadır

Nasıl başlarlar anlamaya:
Acaba kalkınca pencereye yaslanan çocuk
Hareketi içine kapılır ırmakların

Bu elini sımsıkı tutan babadır
Hayata tümsekleri sarsmadan geçmesini tenbihler
Çocuk bu yumuşak sesin üzerine boylu boyunca uzanır
Hafifçe kısılmış sesi
Dikkatli ve kaçırmamaya çalışmaktadır

Fakat yıllar çoktan uzaklaştı
Boş tarlaların susuz ağızları göründü
Ve şehir
Yeniden arabalar insanlar
Kornalar büyük ve kalın
Su torbasının içindeki canı ürkütüyor
Baba dalgın ama geçişleri anlıyor
Ve denebilir ki
Orada çarpıntıların arasında
Açıp ellerini ışıklı sabahlara
Yemek saatı doğum saatı ne de
Başının üzerine uçaklar asılı
Bir Afgan köyü saatı

Biliyorum hakkımız yok kalplerine
Öyle uzaktık hiç ağlamamış seslerinden

Sevinç Çağına Doğru

Mezarışerif bir Afgan şehridir el atılmaz
Bir nur çadırı içinde oturur ve aklın
Eli yorgundur civarlarında
Rus gözü kapanır açılmaz
Silahlar geceden paslanır

Mezarışerif mezarışerif
Sesimizi bağışlarsan atlıların olur
Genç adamların ağızları dua kovanı
Ve uzak kardeşlerin toztoprak yırtık ve sarhoş
Bir önceki günlerden mezeler artmış sofralarda durur
Elbiselerin beyaz gömleğin
Mor ayakkabıların
Biraz mahmurluğun katran ısılarından geçirilerek
Bedene bağlandığı düğmelerin kuşakların
belkayışlarının bağcıkların yakaların
Hınçla çeşitli hınçlarla çekiştirildiği
Ve evet kalkılıp bakıldığı zaman
Camilerin yıkık bir merdiven gibi ayaklara takıldığı
O uzak karşelerin toztoprak yıkık ve sarhoş
Çünkü bunlar sevdiğin bir canlanış
Beklediğin bir ilkbahar sancağı değil...

Mezarışerif bir Afgan şehridir
Düşman herşeye dokunur ona dokunamaz

Türbenin yanından geçiyoruz elimiz eğik
Bir an kırık bir bakış fazla bakılmaz gerçeğine
Durup dokunuyoruz çinilerine. Hissimiz acı

Hicret insanlarıyla bir odada oturduk
Kardeşim Rasim ağlamayalım dedi
Çünkü onlar daha kavi
İşte heyecan dolu bir farsça
Anlamı uçaklar bombalar farkedilmez ağaçlar kuşlar
Mücahit kaya toprak sarınmış
Şimdi Rus başını zırhlısından çıkaracak
Yürekli bir farsça tam alnından vuracak

Bir özbek bileğimizden kavrıyor
–Mezarışerif kendine kafir yanaştırmaz
Bize görünmez ama orda
Rus bakar her şeyi asker görür

Zahmet Vakti

Yaşamak bir sokak lambası gibi
Bir gece evden atılmış bir çocuk sanki
Tek bir damla tek bir ses gibi
Aklıma düşüyor

Artık delirir koşar şimşeklerim
Yaşamak bu nadir ve gevşek
Hayır bugün hiçbir kimseyi alkışlamıyorum
Ve onların dikilip içi yumurta çürüğü kokan
kristal fanuslarına bakadurdukları gibi bakıp durmuyorum

Ve bazı bey alıkların dediği gibi
Sadece yürek arılığını arı bulmuyorum

Düşünün
Tohumlar ekilir
Yağmurlar başlar
O zaman filizler bir karış boyu yükselmiştir
Köylü davarlarını alır götürür sürer üstüne
Başak dediğimiz rahmet ondan sonra fışkırır
Esas ondan sonra gövdelenir

Görmezik/ gördürürler
Davarın yedim doydum sandığı
Bir dalgınlık

–çünkü benden bir kahramanlık kalacak
çünkü besmeleyle başlandı
çünkü desturla tuttuk ne tuttuksa
çünkü imanla çok şeylere çağrıldık gözümüz
dağlarda kaldı eşya geride kaldı
dünya arkada bırakıldı
bir diş gibi ayrıldık çenemizden
dil çağı kapandı göz bağı koptu
bir tövbe sancağı açıldı bir zevk süreci değil
çünkü bütün o zamanlar toptan kullanılmış oldu

içinde zalimlerin asılma sahneleri
içinde kan akıtanların kanlarının seli
içinde mahzun edenlerin gözyaşı nehirleri
çünkü tövbe edildi izin verildi besmeleyle başlandı

sevgilinin elinden dertler hoş
bilene/ çamur çamur olarak
tekme tekme olarak
ongündür ve kırk gündür daha
aç acına ayakta
durmak
elligün ayakta durmak olarak kaydedildi
sevgilinin elinden bağış ve kefaret olarak
bilindi
kabul edildi
razı olundu
ağlanmadı
peki ekmek istenmedi mi istendi
Sadece bir parça ekmek istendi tapınmaya bedensel güç olarak

yalvarılmadı HİÇKİM
SE
YE
ağlanmadı

razı olundu kabul edildi öpüp başa kondu
ve çünkü tövbe edildi
bir tövbe sancağı açıldı bir zevk süreci devrildi
bir isyan kazanı devrilmedi
itiraz isyan akmadı
bir tövbe sancağı açıldı
çünkü bütün zamanlar toptan kullanıldı
içinde zalimlerin asılma sahneleri
içinde kan akıtanların kanlarının seli
içinde mahzun edenlerin gözyaşı nehirleri
çünkü tövbe edildi tövbe edildi

ağıt güzel vakitlerindedir
estağfirullaaaaaah ve işte böyle uzatarak
kalbim aç
etim yanık
Dünya dizçöktüğüm yer kadardır dizimin yanında bir diz
dizimin yanında bir diz sağdan bir iki üç
dört beş altı yedi soldan bir iki üç
dört beş altı yedi
bir sana bir sana bir sana... avucunu aç avucunu kapa
dilini tut aklını kravatın gibi çözat
şimdi bir damla gözyaşı bir iri yakut

İsteyerek...

Karşı dağdan meleyen canım
Günler nasıl homurdanıyor başımızda
Elini uzatıp baktın mı yas var komşular ülkesinde
Bülbül neden kenetlenmiş Sorman oldu mu hiç
İskeleti havlar mı bir insanın. Gördüm
Karşı dağdan meleyen canım

Evin görünmeyen elleri
Yağmur yanaklarında gözyaşı taneleri
Ardarda gidenler can pareleri erkek kardeşleri
Evde kızlar kimsenin görmediği kızlar
Ateş gibi ülfetleri
Dağlamış serin tasları bakraçları

Anaları bilinmez bir köşede
Bir nağra gibi. Hayatın başında
Tozut koyun yünlerini hallaçla zamanı hallaçla
Bir kapalı ağzın var. Sanki susar çağın ünlü marşlarını

Yüklükten bana bir yorgan çıkardılar
Üstü mavi papatyalar
Bir dehlizden geçirip zirveye döşek attılar
Taradılar uykumun saatlerce uzun saçlarını

Şimdi sırtım sağlam
Karşımda hamle yatakları. Bir elimde kılınç bir elimde zafer
duaları

Başım Eğik Dilim Kapalı Gözler Kançanağı Anlamında

Asrımızın zarif düşünceli gençlerinden biri
Kederli elini
Temiz alnına koyarken fikretmek için
Çocukların susması
Kuşların ve kedilerin uzaklaşması
Haritaların üzerine bezlerin atılması
Lambaların kısılması
Kadınların bir vakit konuşmadan
Yaşaması gerekebilir
Ve açılabilir görüntümüz Sahnemiz Perdemiz:
Hergün bir miktar kros boksit asit
Ve arenamız
Dokuzyüz milyon müslüman rüyalarını hatırlamadan uyanabilir

Baş efendimiz
Görüntümüz
Sahnemiz
Perdemiz

Eğer dualanmasaydı sesimiz
Eğer yaradandan o güzel ağız
Açık ve seçik
Dilemeseydi demeseydi

"Allah
Sesinizi
Mağrıbtan Maşrıka Kadar Duyursun"
Düşünmezdim üzerinde
Binmezdim deli deli koşan küheylan

Bildim Sensin Sen Sen
Diri Diri Diri Şahım
Diri Şahım Diri Diri
Dirilt Alemi Alemi Alemi Alemi

Çünkü dokuzyüz milyon müslüman rüyalarını
hatırlamadan uyanmıştır
Bunların üzerine ezan
Ucu sancılar vuran
Bir kırbaç olmalıydı
Her duyan
Bağrını açmalıydı akan kanı da sevdayı da
yorumlamaya almalıydı
Hayır dokuzyüz
Milyon müslüman
Tarihin hülyalarından vazgeçmiş olabilir AMA
BEN
Elim dizlerime Vur Kalk
Müslümanlar uyanın Eller Dizlere Vur Kalk
Yumruklar dizlere vur vur
AMA BEN Ama ben Ama ben Ama ben

Korku gerek tenlere etim kalbur
Deşer bakışın kıyar da kıyar

Korku gerek reca gerek
Yanlış anlaşılmış olabilir
Sesini duyuyorum kendimin/kelimeler kendinden emin değil
Yanlış anlaşılmış da olabilir
Aklım başımda mı! Değil

Ve sesimi duyuyorum
Kaburgalarımın gelip artık kavuşamadıkları iniltiden
–Kulun korktuk şerrinden
Ağzımız yerlerde kaldı gerçek dilimizden akmadı
Kuldan korkarken gel zaman git zaman
Bir hayat ki haşa korkmadan yaradandan
Ama elbet ruhumun vazgeçilmez akışı baş çarptığım kayalıklar
Irmaklarımın altından akan ırmak
Sandal safalarım Marmara toprakları
Ama söyle olmuşsa yüzüme karşı söyle neyi inkar ettim
Dilediğim en güzel hayat
Çöplerin içinde rüya aradım
Düştümse eğer sana bakarken düştüm

Sen dinç zaman
İşte kuluçkan
Bereketle taşan yağ küpleri gibi
Parmaklardan akan çeşmeler gibi

İşte sinem kalabalık ve kendine zinde
Kullardan pervasız nesillerden biri

Aha Şeyhefendim Aha yüreğim
Göz kapanır akıl susar susar akıl
İstersen haydi haydi haydi
Yeryüzünün bütün gümbürtülerini çağır

Çehrenden o azgın maskeyi dök
O evleri kedere boğ
Nasıl olsa her kucaklandığın dalgada
Bir gemi kadavrası gibi ikiyüz yıl parçalandın

Mahşerinde uyanacaksın
Ağzının

Korkuyorum o nedenle
Başım eğik
Dilim kapalı

Yıldızlar Üstlerinde

Orda şehitler Afgan
Derler ki gel iman armağanıyla boyan

Kan sancağı
Cennet sedirlerinin basamağı

Yanlarında savaş atlarının cezbesi
Her biri islâm ocaklarının gözbebeği

Fidan gibi
Demir yapılı çocuklar şehit fideliği

Serinliği koşuyor nehirlerinin cennet
Bildikleri yalnız emret! emret!

Bir dalga ki
okyanus yavrusu

bir dalga
bedir'den besli

mübarek kalblerinde
fatma ve meral isimleri

bir uçlarından yaktılar mı
kağıt gibi tanklar

elbet şehitler
kırmızı ışıklar çelik ışıklar

bu renkler bu renkler
kaslar kayalara çalınmış gibi

dil uçlarında ünlü ruhlar
analar dualar dualar

bir gül açtı şöyle bir gül açtı: besmele
baskın emri rehber'in emrinde

bu kalkış gece akınına
yatsı geliyor aralarına

menekşe soluklarıyla
önlerinde diz kırıyor gece

yıldızlar üstlerinde
bakışlar kırpışırlar dikkat içinde

+ bir omuzun delinmiş
heryana hâlâ dağlar düşüyor

gözkapakların gittikçe ağır
damarlarında sanki bir fil kalabalığı

yaran sıcak ve buğulu ateşleriyle
alıyor gövdeni içine

başında bir mücahit dost nöbette
sanki dünya sanki kainat tehlikede

Orda şehitler Afgan
aşk adı cennet sedirlerinin basamağı

Anlatılmış Günler

Bulutların yeryüzüne doğru saçaklandığı vakitler
Sürüleri doyurmuş
Köylere emin bir gece yaymış
Serin ve ılık evlerin seccadelerinde
Yatsılarla nehrolmuş
Helal kadınlarıyla yukarılara bakıp akan
Huzurlu gürbüz ve yetişkin adamlar gibi
Adamlar gibi duruyorlar silahlarının başlarında

Meşakkate
Adeta ısrarla
Yılmadan
Sabretmektedirler

Biliyoruz
Gördüğümüz resimlerini
Aylardır birlikte yattıkları giysileri
Çok aşıyorlar

Boyları bosları
Yaşları başları
bakışları
renk renk
geniş
adımları iri
solukları sıcak yelpazeler gibi
gözüm görmüş gibi onları
kardeşim gibi gelir haberleri

hele saldırdılar mı
bakılsın gerek
topuklarıyla devirdikleri tank kütleleri

Ne yaman gönülleri
Çöl toprağı gibi yayılı kavruk esrarlı
Yanaklarına
Değer güneş

Ve bastıkları dağ şurdaysa
Ötekinde kıskançlık nöbeti

Hiçkimseden öğrenemezdin
Daha kesin
Gözünün önünde vurulan kardeşinden
Buhara kelimesini

Hiç kimse öğretemezdi sana
Daha kesin ve böyle emin
Ateş altında
Azık getiren kızkardeşinden
Buhara kelimesini

Bir ok işaretidir Buhara
Varılırken ve varılınca
Gösteren
Daha ikibin kilometre ilerisini

Ve buhara ki
Pirlerin
Asırlar önceki kader sürücülerin
İşte bugünleri anlatıp
Kollarına girip avuttukları şehir

Afganistan Çağıltısı

Bütün azalarını harbe çağır
Sofran açılsın elin şehit ballarından alsın

Saraylar damlar yeniden kurulsun
Ağaçlar içinden akan nehre
Dalçık günde bin kere ve gecelerde
Omuzbaşlarını denetleyen defterlerden yalnız sağdaki kalsın
Kalem yazsın yazsın
Küheylan bir aşık ol
Öyle yalvar ki ellerin zahmet balyalasın
Kaslar şehit dalgaları ve haykıran kan
Başlasın vuslat gününü toprağa
Başlasın hatırlatmaya denize kumsalını

Şimdi üzgünüz arkadaş
Yolumuza çıkmayın üzgünüz...

Hava çok hoş denizin tuttuğu yerler derin
–Konuş şimdi zaman hiç geriledi mi
Hava çok hoş kuşların tuttuğu yerler berrak
–Konuş şimdi daveti duydun mu
Bir gece uyandın ki ellerin başaklarda
–Konuş şimdi açık ağzına o gül yaprağı konan şehidi
gördün mü

Çoktan hayretle dondu kaldı bağlar ovalar
–Konuş şimdi bekliyor mu yalınayak çocukları ağacında buğday
Hava çok hoş insanın tuttuğu yerler azar azar
Kalbin zengin davetleriyle oynar
Çocuklar o anda çok yakında bakarsın bir aşk sayhasında
Yaslanırlar güzel anaların kollarına
Hava çok hoş başın tuttuğu idrak yanımızda

Adamlarımız yiğit
Kadınlarımız hamarat
Çocuklarımız dolu bilinç harmanı
Köpeklerse sayılı

Elimizde cahiliye dönemi sonrası bir pala
(Kavmiyetçilik etme dedik ucu kırılır)

Kırıldı da
Şimdi severiz türkmeni peştunu
Onarılmış gerilmiş bileylenmiş ve doğramakta

Isın gökyüzü ısın
Çocukları kavrulmuş kadınlar yeniden hamarat yeniden gebe

Bunlar gübre insan değil
Gömlekler çelik zırh
Öyle bir çalgı çaldılar ki
Seslerin çağırıp koyunlara bile
Koyduğu zehirli gaz rüyaları

Anaları şaşkın çocukların
Üç beş yaştakilerin
Yüzleri harp yarası
Harp yanığı
Ama öpülmekte okşanmakta yanakları

Hangisi hangisine mübadil
(Dünya bu olamazdı)
Hangisi özne hangisi edilmiş gelinmiş bilinmemiş
Yağmur peyderpey kar tane
Gamzem oyuyor düşüncemi
Kime eşitim nasıl nerdeyim
Gamlanmaktayım

Hayır bir tereddüttü geçti
Füsun bu karadağmağdeni
İsyan muannit
Mösyö sevinçli mister memnun ağa yarı tok köylü sarı yaprak
Millet üzgün

Hani dengeler kuracaktık
batının kızıl ulusları bindokuzyüz seksen kölelik yapmak
istemiyorum

bu kahveniz
yıldızlarınız şapkanız
buyrun unutmuş olmalısınız dehanız şerefiniz
buyrun cep feneriniz
Buyrun boynumuzdaki halkaya tutunun
Ve semirin

Hani dengeler kuracaktık
Hani çağdaş uygarlıklardan tutunacaktık
Hayır batının ulusları kızıllarla karışık
Bin dokuz yüz seksen bay batıya buna şuna
cennetlik yapmak istemiyorum
Çevir tarihi çevir
BindörtyüzBİR

Bu kafa ne zaman köreldi
Çalınanlar siren besteleri
İmdatlarla düşün
Bu anne asla merhamet dışında
Gözleri nemli olmamıştı

Hayır batının ulusları yıl bindokuz yüz seksen değil
Bindörtyüz bir
Fakat beşyüz yetmiş dokuz yıl geçmiş değil
Ne bir karışıklık var
Ne bir dev rüya görmüş
Değil

Kıraç bir yamacı bir ekspres kıymıklıyor gibi
Tünellere ses basılmış değil
Elbette bunlar değil
Yazmaktan çektiğim yalnızlık da değil
Bahsi kapatalım ve yatalım için de değil
Hiç bir şey değil hiç biri değil

Anlatabildik mi arkadaş. Acaba
Körebe bitti duvarı kaldır at

Haydi zemini düzledik alt yapısını kurduk savaşın
Dikil yanıma
Ellerimizde birer çakıl taşı
Onlarla dikilelim karşı karşıya
Yüzlerimizin kefen örtülerini yırtalım baştan başa
Görürsün berrak içi
Derisi yüzülmüş kan gibi yüzlerimizin
Bu harp başka

Kim diyorsa ki batılılarla başımız bir taşta
Cellatlarla aynı kaptan yiyoruz
Aynı kirli hava
Aynı kafa ayağımızın bodrumunda
Hayır arkadaş bu hesap bambaşka
Ne son aylardayız ne bu son gün
Sanki dünya bir tek kaldırıp vuracağım gürze gebe

Gözleri yumuşak yüzü yorgun bileği sert toprak
Sanma ki harp derdinden geçtim
Düşünme ki dökeceğim kanlar hunhar
Derimin altında ne belalar baygın
Bir devlet taşıyorum başımda
Bu ev bana dayanmaz
Çöker kızıllar kuduran inleri dünyanın

Arkadaş
Şimdi yalnız savaş

Uyarılan Şair

Bakımlı parkların görgülü ağaçları
eli yüzü düzgün kibar dalları
Sarı yaprakları günışığını sarınmış bırakmamış
Banklardan her birinde gündüzden kalma bir koku
Bir kedi miyavlar yalnızlık hakkında
elinde bir belgeyle geçer
Yakın denizde bir derinlik kokusu
ve kımıldayan bir ölüm duygusu
Ve deniz
Onun sularda olmayan bir sesle
mendireğin iri kayalarına yalvarışı
Işıklarını takınmış zillerini kapamış son ada vapuru
Haydi ay da sulara kaysın denize yaysın gümüş dantelasını

Bir şair olarak geç karşılarına
Bir de sevgili yavrula kalbinin minicik seslerinden
Yavaş yavaş boğulan
Hafif bir de sarhoşluk özlemiyle kendini
Parktan anladığın dostluğa ver

Bir miktar da elbette ağlamak istersin
Saçın kararmış yakından neşeli insanlar geçmiştir
Haydi toprağa çök de ağla
Ve bre
Başının üstüne uykular çağıran adam

Kendi yamanevinden habersiz dam özleyen adam
Bu şehrin gecesinde bulduğun safiyet şeytandan
Deniz ve vapurlar ay ve ağaçlar ne de kedi
Ne de elin ayakların duydukların gerçek
Yerlerinden değil
Şimdi geç bunları geç parkları geç
Hepimizin yırtılır gibi olan ağzına bak

Yazdıkların şiir değilse kalsın
Cennetse sevdan çık dışarı
Solgun ışıklar
Sessiz ağaçlar parklarla
O cümbüş gecesini de tak peşine
Yazdığın şiir değilse bırak bunları kalsın...

Ana Oğul

Dinç bakan bir çocuk
Ana baba acınma yatak yorgan toprak
Ve ezgilerden elini çekmiş
Şimdi gördüğü resim net
İşte siyah karanlık cîfe
Ve işte ciğerlerinin üstünden kalksın diye
Parmaklarını kaburgalarına takmış
Bir savaşçı nefes

Dağ ona söyledi arzum şudur
-Gömleğimde uyu
Yanağını tenime koy

Bir savaşçı uyuyor
Biri baskın
Biri şehitlik işinde

Toprak söyledi: Doldum
Tenimde dur! FAKAT
+
Ana bir yangın yeri
Dehşet içinde saçı dağınık
Oysa sevin
Acın kutlu
Kocan oğulların şehit
İşte getiriyorlar onu da

anladın
yaşamakta olan son oğlun

İsli dağların yamacında
Beşon evlik bir köyün kıraç tarlasında
Toprağı bellerken durup
Ağırlaşmış yüzünü
Bakışını
Çok uzaklardaki atlılara çevirdi ana

Geceleriyse
Toprak damın çölünde
Bir aşağı bir yukarı
Dolanırken
Başına değer gibi alçalıp
Teselli gibi geçer bulutlar

Der ayrılığın adı yaman
Oldu kapı komşu malım
Dost bağım

Dizimdeki dermansızlık
Bu yaşın alameti değil

Baka baka kardeşim oldu yıldızlar
Ellerim ışıklı saçlarına değdi yıldızlar

Savaştığımız Günler Kendimizle

Başın çok yükseklerde eğil selvi boylu
Eğil bir kez nasıl bir şeysin göreyim

Nasıl liman çocukları zalim
Nağra atarlar gecenin koynuna

Daha başkaları da var
Tabiatlarını mayalarını açıklayan

Ya sen selvi boylu nesisin
Ya ben neyiyim körlüğün

Eğil hakkımızla
Birlikte bağralım içine esirliğin

Ben hırsız olayım kendi malıma ha!
Ben yakalanayım eşkıyama

Gardiyanların değişti başka no'oooldu
Haydi soyun bir kez daha kırbaçlan kendi dallarına

Dağ özlemin sarı bir kanarya oldu
Ötüşsüz uçtu uçamadı kondu konamadı

Akıl ve hikmet emzirirdi mağara
Yarasa doldu. Yüz çarpılır göz kayar

Güneşin tozu yağmuru ateşleri taşları
Gelse gelse elimin vuruşma özlemini alsa

Selvi boylu eğil ikiye katlan
Bak şairin yarım şiirin köle kaldı

Savaş Henüz Burada Şuramda

Nerdeyse gece olacak hesap başlayacak
Dertler sancak açacak uykuları basacak

Yine ağır kaldın ve dersen ki adalet olsun
Çıplan bütün katiller boynuna kalsın

Kara kemerleri altında genç kızlar
    alınmış neleri varsa ellerinde
Ölüm bir kurtuluş çizgisi
    bir sarınmak zihinlerinde

Gökkuşağı altında genç erkekler sanki geç girmişler hedefe
Akılları bıçak çekiyor
Biri duruyor kanlanmış ağlamış gözü
Diğerinin kabri üzerinde

Savaşın filizlenen kamaları yavaş savaşça ellerinde
Savaşan diller kesik kesik konuşuyor ağızlarında

Varıp mola verdikleri bir gerçeklik
Mangal gibi dolu ve ortada
Ceviz ağacı gibi geniş yelpazeli
Gövdesi oyum oyum

Dibinde hastalandıran ağır bir gölge
Az ötede güneşin
Gözalan ışığında
Yılların saçlı zifiri kara
Pırıl pırıl asırlık yılanı

Artık zamandır yanından geçip varacakları membaına
O çoktan kabaran insan öfkesinin

Bu kadar yorgun olmamıştılar kapında Tanrım
Lime lime ve üstüste cesetleri

+

gündüz tanklar geliyor
kızıl
teleskoplarında kısık hayvan gözler
ellerinde mermiler
hedef toprak dam basit evler

+

bak şairin yarım kalmasın

isyan etmedi
kabul etmedi
biliyordu yürüyen tam kaldı ölürken de diri

Eğil selvi boylu kulağına
Bir akıl bir sır vereyim:
Parmak masanın üstündeyken de kırılır
Gafletle ölürsün yazık değil mi

Lütfen yarın sabah
Parmaklar
Tetiğe
Avcılar olalım insanlık ağlamasın

Yer bizi dinlermiş
Kıpır kıpır taze

Duydum ki denmiş ortaya çık
Adını açık söyle

İşte adım
Ünüm gizli kalsın
İşte kılıcım
Ünü siyahlarca beyazlarca ünlensin

Defterini dür meşreplerin
Dursun söylevi kesilsin söylevi mumya ağızların
Başlasın marşın
Açılsın kapansın göyneklerin
Döşün zerafet ini
Geceleyin gündüzleyin

Artık yataklar rahat değil
yünler yongalı pamuklar katran
Sarındıklarımız
Biri toprak olsun diğeri de gök olsun

Bazı Özlemler

Dağlara vardık
Herbirimizin elinde gözleri ışık saçan birer deve
Düşündük ayaklara düşmüş kıymetlerini iade ettik
Sandık
Dervişlerin

Modern salonlar koltuk takımları büfeler
Baş köşede sadece bakılan bir şamdan gümüş bir sürmedenlik
Düşündük ayaklara düşmüş kıymetlerini iade ettik
Sandık
Anne çehizlerinin

Sevgililer kapadı toprağını
Çocuklar ne kadar hırçın
Alışverişten dönüyorlar geceleri
Babalar gözlerini dikmiş sanki kutsuyorlar şişeleri

Hepsi bir tek haftada değişebilir:
Dağa gerçek bir gezi
Ellerde yekpare bir deve sakin tabii renkte gözleri
Dervişlik kılık kıyafetten ayrılalı beri
Kim bilirse ki alıp verilen soluklar yalnız değil
Herşey bir tek haftada

Başla deyince başlayabilir
Evler eşyaları atıp insanları çağırabilir
Bir bakarsın ki kadır ar gizlice hafifçe sürmeli gözleri

Sevgililer yayar topraklarını
Delikanlılarda
Boyunlara kadar kızartan damarların
Açılır ilmikleri

Bir vakit diye anlatılır o zaman
Dağ ve şehir diye bölünmüştü insan
O dar buran gavur giysiler
İçlerinde kopralar göğüsleri sıkılıp duran
Ayaklar cepler kafanın içi, elin edip tuttuğu bir mezbele
Bir tek kalp temizce ve sinmiş
Taşırdı kamburu taşırdı kamburu

Bir vakit gelse de acıyla/Hatırlansa zorbela/ Anlatılsa

Hama: Sımsıcak

Hac yolunda bir merhale
Kalbin ve cesedin azık yeri

Tekkeler zaviyeler medreseler ve ulema
Yemiş yüklü ağaçların kolları kökleri

Saf ve seven bir göz gibi bakan şehir
Şimdi tüller arkasına geçmiş gibi

Bülbül yolar dudağını
Bakınca kara aklın batağına

Yetmişbin şehit
Sayısınca billur kase

Öyle bir sarsan ses
Gür gümrah dalmış Hak'la yarenliğe

İçinden akan nehir
İki yakayı çatan nehir

Ak durmadan ak
Yetmiş bin kola ayrıl beş kıt'a ak

Sarıklar kan oldu
Ak sakal kan oldu

Demekbitmedi Kerbela
Hama Kerbelası dehrin

Nasıl kuru dudakları devlet olduysa Hüseynin
Şehit ağzını değdir üstüne ölü kalbimin

Bülbüller anıp susar sesini
Nice tevhit çekti dillerin

..ve üstüm başım perişan benim
Elim hayret kısa kamalarım kayıp

De şehit nefesini değdir üstüne ciğerimin

Daralan Vakitler

Yanakları saçları gözleri yanmış
Zehirli gaz bombaları
Yılan gibi sokmuş yalamış gövdelerini
Ağızları, küçücük dilleri yanmış
Bütün Beyrut sapsarı kalmış
Sanki ağlamak imkansız
Başları
Paletlerle ezilmiş babaları
Yahudi doğramış analarını
Binlerce çocuk topların betonların altında

Beyrutun gözyaşları şimdi
Kudüsün yanıbaşında
Müslümanlarsa uzakta
Sanki başka
Gelinmez bir dünyada

Acın bir vadi
Zehirli çiçekler bir ova gibi karşımda

Gözüm baksın sadece
Ayrıntıları
Kıvrılıp kırılmış bilekleri
Kemikten yakılmış etleri
Kuma serilmiş cesetleri

Büyük ajansların yaydığı resimleri
Bir seyirci gibi görsün dursun
Bir kadın gibi ağlasın..

Beyrut yengeç kıskacında
Çoğu müslüman kafir yanında
Yaslanmış yastıklara sonunu beklerler filmin

Sen filistin hokkaları doldur kanla
Şairler eğer ahın varken
Uzanırlarsa tomurcuklara güllere
Herbiri kanlı bir ateş gibi korku
Bir azar bir şamar olsun

Filistin sen işine bak kar toprağını
Yoğur gazabını yaradanın

Bir mezarlık kadar ölüye şahit her evin
Her soluğun yeni bir can veriş
Eğer kalmamışsa kalplerde Allah sevdası
Ey filistin kar kar toprağını
Yoğur gazabını yaradanın..

Bu ateş bulutu hangi kavmin üzerinde
Çam ormanlarının salınışında
Kuşların cıvıldayışında
Otların serin tenlerinde
Eğer varsan bakıp görmeye
Şeffaf perdenin az ötesini
Bir ateş bulutu var en bildik yerde
En emin yerde

Ve bak asıl ölen yaylalar villalar tok karınlar
Hissiz dudaklar gayretsiz kalpler
Asla değil kavruk çölde yatan kadavralar

Farzet körsün olabilir
Elele tut
Taş al ve at
Kafiri bulur

Hani ceylanların
Hani cihat marşın

Bir yumruk harbinden nasıl kaçtın
En arka safta bile kalmadın
Cengi attın dünyaya daldın
Tezeğe konan sinekler gibi

Dönüyor burgaç
Dünya üstten yanlardan daralıyor
Ovalardan
Dar geçitlere sürülen sığırlar gibi
Bir gün ister istemez
Karşısında olacaksın kaçtıklarının

Dua et
O gün henüz mahşer olmasın

? Soru İşaretlerinden Biri

Zulumdur dinlenen başlarsa eğilmiş
Gömleğin üstüne kadar çıkmış kalbteki kara leke

Dikilsen dağların ötesini tutar elin
Bir iki tank çer çöp gözüne olmuş perde

Petrol ya da banker sellerinde boğuluyorsun
Külçe külçe dolar ya da sefalet secden olacak yerde

O eski kadim iklim kimbilir nerde sürer
Perişan birkaç evde kimbilir veliler dilinde

Oturup konuşalım şunu. Bulsun kelimem kelimeni
Eğer uyku daha aziz esirlik daha ehven değilse

Bir deli akıl çırpınıyor aramızda
Rızık korkusu can korkusu baş mesele

Çıplan dünyadan çıplan ve gövdenden
O büyülü çiçekleri yol arın bir kere

Başını eğmiş zalimleri dinlersin
Dersin "lokmam ellerinde"

Filistin bir sınav kağıdı
Her mü'min kulun önünde

De gerçeği yaz: Hakikat şehitliğe koşmaktır
De isyan çağır yolun açılır cennet köşelerine

Beyaz Camlar

Beni bu sabah iri anla
Taşıp

Deli deli dağlardan inerek
Şehirlerin düzüne oturmuş bir sel gibi
Yekpare bir suyum ben
Kocaman sev

Şikayetim gözlerimden kim
Ayetlerden ayırdın

Kimi vakit geldim sana
Ama hüznüm döndü
Baktım ki işgal gözlerin

Bilirem aydınlık için
Karanlık da gerekli

Bazan var'ı
Anlarsın yok ile
Sevgilim
Vazgeçilmez malzemem aletim
İhtiyar cam bakıcısı
Söyle nerde kayboldu
Bizi mi onları mı ayırırken tuttuğun yargı

Bilmedin bile nasıl gelindi
Birkaç yüz sene yollar

Tırnak kadar bir plaka
Programın yazıldığı

Ucunda bir kılıç
Sonra bir kılıç ucunda bir plaka

Tırnak kadar büyüklüğü o kadar ince
Programlanmış Ve Bunlar Gibi
Terzide murdar bir kafa biçildi
Silindir bir şapka
    için yontulup
Traşlandı

Şimdi inSanSan aklını bileklerinde erit
Gerdir yüreğinin kirişini

Fakat beni bu sabah yakın anla
Bakarsın kapkara ve kızıl hançereler arasında
Sesim yeleleri parlar bir at
Paslı dilini çarpan

Sen ki şimdi hele
Duayı erteledin
Akşamı aradançıkardınsa bile

Çocuğuna bakmadın
Un-ufak yapayalnız karın
Önünde bütün varlığın bir diz'inin

Terziden sen de sen de
murdar bir baş edindin
Camlar daha da kıvrak
Kalb hor..

Aralık Günleri İçin Bir Aşk Denemesi

Aşk bu
Kanatları yıldırımlanmış katı boğalar
Ateşin saydam gövdesini kırarak
Yatarak hayat dolu sarnıçların karnına
Sıkı sıkıya kapalı sivri ve kıvrak gaga

Delip geçecek dalıp yeryüzünü
Bakistersen avuçlarıma
Küçük parmağın hizasında o derin havzada
Göğüs göğüse iken ikimize
İki ayrı kadeh gibi doldurulmuş yudum kat'i
Sesin
Sırrım
Gözüm palaspandıras çehremde

Aşk bu
Çölün sarı sofrasında atlılar
Hepsinde
Gererken parçalanan elimde
Çelik yay parçaları
Ağızlarımız kum rüzgarlarıyla yanık
Yiyip içmezik acıkmazık

: Başkanları
Uyutmasın vahalar diye
Koynuna doldurmuş yılanları:

/Çocuk
Bir tane. Dayamış yanağını cama
Karşı evin balkonuna bakıyor
Orada bir çocuk
Tutunmuş demirlere../

İki kadeh arasında ufak kara nehrim
Beni senden bölen. Suyu yakut de ki kâfur
Çölün arı çehrenin gamsız ölümün uzakça olduğu bir demde

Diz çökeyim söyle
Tahtın nerede
Bende kaynayan sende kaynak
Tıpatıp iki kristal küre

Aramızda ceylanımsı bir sıçrama
Çalkalanır sonsuzca. Şöyle irice
Bir kelime bul ok atsın döş kemiğime

Öfkemi iyi belesin öfken

Aşk duraksar ve yara alır
Uçak çelik rengi göğü sesiyle sokunca
Alçalarak yemyeşil ekinlerin arasına
Kuru ekmek yiyen üzgün köylüleri bombalamaya

İlkin küçük bir göl kan dolu ağzı
/hava nasıl da yeşil/
Su mu yoksa o katı ışık mı yanakların taşıdığı
Nilüferler istekler koca bir dev

Aşk bu çiğnenmiş kırbaçlanmış alta alınmış
Tanıyıp tutunacak bir insan arayan
Gördükçe çelik kazanlarının iç kaynamasını
Kaloforniadaki silah fabrikalarını

/Doların eğemenliği halkın refahı:
Depolar boşalmalı/

Aşk aşk bir şehir harabesi daha kazandın
Kurşun kanatları gergin
Fosforlu mermiler yine taze
Yıldırımlanmış boğalar
Havanın katı gövdesini kırarak
Yararak hayat dolu sevdanın karnını
Pilot ağzı zehirli bir dil
Kenetlenmiş çeneler arasından
Gözler ovaya başını çıkaran insanları

Haydi aşk aşk
De ki dağları delerim senin için
Yıldızlar yakarışlar açık kartlar
Ve haydi hoşçakal

Kilimin üstünde
Bir ampül
Bir kırbaç bir ayakkabı

Aşkım adına konuşuyorum
İşte insanlar kötülükler
Öpüşen iki parça yapışkan

Ayaklar
Tarlalarını bulmuşlar debelenmişler
Ayaklar Boynunda
Boğazlanmaya gönüllü yatanların

Kaloforniada bir çiftlik
Gök mavi ve sakin
Çocuklar gürbüz ve zengin

Ne istedin
Işık içinde akan ses neydin
Bir kadıncık bir soru dolabı
Bir cevap sağnağı
Bileklere Kan basıncı
Dayanır bak böyle
Kurşunlardan diri kalkmaya dil bağı

Bir mide bulantısı beynimde demiştin
İçte kılcal damarlardan sızan kan
Kafatasının içindeki haşatlık. Boş ver
Haydi gel takatım var sevdana
Cürmüm kadar

Dikkat
Bu şiir bir umut yelkeni şişirecek:
Çöl sofrasında atlılar bilinçler
Bastıkça nağrayı
Diz kırar kan bezirganı ve gürbüz zengin çocukları

Kırk Yaşlarındaki Bir Adamın Konusu

Karşılaşabildikse
Ağzını kullan ve lütfen sor:
– Nasılsın
Cevap veriyorum
– Bulanık

Yıllar
Gerçekler
Birini söyle

Kimden sorsak sevginin saklambaçlarını
Bir böcek bakışı yassı
Göğsümüzün gergefinde

Yıllar yirmi açmış arayı

Mantığı öldüreceksin
Bir sabah
Bir ferman kaleme alarak:
tarihi yıkmalıydık
ırkları ve suçları yakmalıydık
Kalbi alışverişten almalıydık
kırk yaşlarındaki bir adamın konusuna bakmalıydık

Anlatsana bir serçe daha:
Önce bir mektup: satırların arasına yatmışsın bir bomba gibi
Dehşet bir ses tonu çıkarıyor aklım
Serçem bu
Avuçlarımda tenelerini arıyor mertliğin

Bir sesle bir sevinç
Biricik bu diye bağırıyorum biricik
Tellerin içinden toparlayan yakamı

Ekim on üç bir yanılma bir Salı
Saat onotuz: ses
yorgun
ciddi
beklemeden kulenin altından işleyen oyukları
kirişleri baltalamakta kirişleri

"devam etmeyecek"..çıt
Sükut ——————→ kocaman

Postacı sen kaç katlısın
elinde bir balina kanadı
İliklerime dokunuyorsun

Pastacı sen kaldırımı geçme
Ne kadar beklersen o kadar şişecek kemiklerim
Şapkanı çıkar at
Alnında bir şelale
Bir hitit mezarı girintisi
İşte ilk kendini öldürme çiçeği miligram otuzbeş toplam

yetmiş-yüzbeş ..tamam..çıt

Aşksa posta aradan çekilebilir
"bir olur alalım"
devlet dairelerinden bir cümle
Postacı bekle önüme geçme
Akıllı kalalım

İlki senden ardından kelimeler
Ver bir serçe
Kaldırıp başlarımızı
Bir hazan yaprağı uçuşuna

Yeniden başlayabilir
Bir çokları komşular vatandaşlar ırkdaşlar falan
Gong sesleri çanlar teneke gacırtıları yırtılan çelikler

Bir kartal gagası. Daha
Bir mızrak boyu daha
Postacı çekil
Bu eller birleşti bir kere
Tellerde kulaklar durma gel

Seni kocaman ağzın için tutuyorum
Doğruyu ezberler yineler
Elmacık kemiklerinde kızarmış bir volkancık çağı
İçimde bir çalkantı alıyorum
Ondört ekim bir yanılma daha bir Salı
saat sabah:
ses

cıvıltı
Al sana bir acı
kenarları yırtık ve çok ağrıtması
Sayfa üç
savaş başlıyor daha ilk kahvaltısında mütarekenin
Çiçek serçeyi ağırlıyordu yapraklarında

Arkamdan
O bir erkekle
Kartallara uzandı
Dedirtebilir misin

Bir genç döşüme bir ad işledi
Mor kırmızı ve bembe küçük
Çiçek motifleriyle
Bazı fotoğrafları karartıyor içim
Işıklar bir adale parlatıyor kuzgun

Birkaç yılda değil

Birkaç gün içinde
Binbirçarpıp çekilişin

Şimdi evet şimdiyse hayır
Sus
Çıt
Heyhat

Aralık başları
Kaloriferler kükürt çağı
Dünya iki can kuşu

Soru: Ne kadar
– Vapurlar kadar cevabı

Fokur fokur kaynıyor damarda
Koyu bir nâlan
Akşamları doyurucu bir çorba aynı sahanda aynı dudak
mühürleri
Simsiyah ağır uzun üzerine
Dalga dalga hür
Akan saçlar kuş cenneti söğüt bahçesi

Ve nihayet şu köşe düşü
Yuvarlak üzerinde ağır örtüler
Kırmızı elmacıklar açık deniz fenerleri
Porselen ince zarif
Hayır bu bir yemek saatı değil
Bir kuşlar kafilesi akıyor buluşma saatleri

Asla Rücû

Ağlıyorsun ha insan oğlu
Daha ısınmadı silah

Namluları sabahlıyor bir gece istekten bir şey avlıyorsun

Gözün yorumu çabuk alımı hızlı
Kulak tadlarla dinliyor gaflet ağızları

Namluları aralanıyor bir sabah rüyandan bir şey salıyorsun

Yitti yolun hakkı
Her kadın çıplak kürkler cam her biri beylik istasyonu

Namluları isyan bir ecel ateşe kayıyorsun

Gıybetleniyor düşünmek dostluk
Soru var içi çelişkisiz ucu dosdoğru adaletli

Namluları kırabilirsen bir ezan arın

Gülüyorsun
Günün tamam
Namluları çehren tuttu bir kabir zebani

Vaktaki bir dem gönlüm
O'nun için mahzun:

Namlular çöker bir takvim. İstek izinli mübarek

Göz yerde sanki kent ıssız
Kulak uzlet

Namlu düşer ol vakit rüyalar gelir kalbe

Kazandın
Her kadın yok. Hepsi komşu sırdaş bazıları

Namlu sarsak. Elin şerbet kasesi

Yeryüzü yıldızlarıyla sema bakış dolu derin
Hikmet buluş her dem yeni

Namlu haslar beyninde sevgi ağzı

Hama 1982

O sabah ezan sesi gelmedi camimizden
Korktum bütün insanlar, bütün insanlık adına

Kaybolan Şiir/ Hayretlerimiz

İlim diye bağlansa boynun
Secdeye gecikir alnın

Konuşan dilin uzar
Yalan olur gıybet yürür

Elde asa giydi çarık
De hangi günah beldesinde

Alnını yere koydunsa bile
Acep yakın mısın gaflet misin

Say boynunu vuruyorlar
Zebaniler bir takım

Bir zaman böyle geçti
Geldin sonra, tıkandı nefes borun

Bu son güneş bu ilk adım
İkisi de malın hangisi kararın

Bil tefekkür koruna düşsen
Ödün kopmaz zalimden, dersin Allah daim

Elin şakaklarında yangın
Öyle fikret çatlasın başın

Doğrul! belin iki kat yüzün solgun
Sarılık değilsin mağlup mu oldun

Toprak yer seni, etini kemiğini
İman ancak, sığmaz ağzına çevirmez dili

Sözde şehvet dilde şehvet
Hani sükut tevazu uzlet

Sen konuş şeytan mütebessim
Nerde korku karar basiret

Her sözün zarara
Emri maruf nehyi münker bir de Allahı anmak müstesna

Her haykıranın takıldın ardına
Eğildin her rüzgarda

İster misin makam rütbe ölümden sonra
Allahı hakim bil diğerlerin mahkumun-aleyh

Gitti haznedar
Hazine kaldı (biz gibin) sarhoşlara

Başaklarda

Gece yanımızda bağrımızda
Bir tomurcuk ıslığı hayat şakrak. Söyle
Bu geç vakit kim tırmalayan kapısını
Gece yanımızda bağrımızda

Kolumda bir ışık gibisin
Yürüyoruz şehre atlılar gibi

Çiçek açan şehre bakıyoruz
Aşk ki bizim berrak gökdelenimizdir
Sargıları açıldı bileklerim zinde
Gözlerim tek tek geçiyor iklimleri
Şanlar içinde

Yabancılar yağıyor sabahları
Netlikle bulduğum sen misin
Alnımı dayadığım bu dağ sen misin
İçimde akar
O yeraltı suları sen misin

Bu araçlar biraz
Yana kaymalı

Gerçek esvaplar sahi delikanlılar
Mimikler dalışlar birden kavrayışlar
Dokunulmaz ısılarıyla gövden deniz ve martılar

Bir perçem
Akıyor iki yanında söğüt dallarının kavisleriyle
Sevinçlerin
Bir silindir geçiyor üstümüzden
Esneklikle yumşa dayan ağırlıklara

Bakalit unufak oldu
Öfke kırıldı
Serçe öldü

Yalvarıyorum biraz daha
O zift ve zülüf çağında

Gerildi ev
Yorgunluklar ve neş'e

Duvarlar mukavves
Çatı bir eğri kaburga kemiği daha yükleniyor
İşte iki mavi bilye

Elimde aşkın ülkesine yol kağıdım
Bin asırlık başım
Kuzgun saçlarım

Ben için
Aynı yalvarışlarla uzanıyor musun hâla
Senin He'n benim Hey'im

Kimbilir Sen

Sis çöküyor
ırmak kör bir akış mı şimdi vadide
Ya silahım
Kanlı bir kurt başı koynumda
yonga dolu yatağım
Silahım
Kimbilir sen soyunurken sıcak fısıltılar geceye

Sisler çöküyor
mecsid ve minare say fabrika bacaları
Ya gömleğim
Üç zaman hızımın rüzgârıyla dolu
Gömleğim
Kimbilir sen delinip al kanımı emersin tenine

Gökten bir taş düşüyor
hallacı gibi yüreğimin
Ya bileğim
Sızım sızım sızılarla arar serin çelikler
Bileğim
Kimbilir sen
bir ceset gibi iradesizdin dostun elinde

Gökten bir ah geçiyor
mescid ve minare

Ya erliğim
Bir zaman
    umut ve korkuyla genç yıllarımın çenelerinde

Erliğim
Kimbilir sen
    nasıl keşfettin buğularla neyi
    kadın diye

Sabır sabır içinde sürtünen ateş çıkaran bulut
    kar rüzgarı tipi
    heva heves yağmuru gibi
    hani uysal hani durgun
    sazlıklar
    yüzümün yastığı alınır her gece
Ya elmasım
    yoruldun evde bunaldın yıkandın
    süslendin oturdun kıpırdadın
Elmasım
Kimbilir sen
    camlarda başın belki geçerim yolum düşer yeryüzüne

Fil Yüreği Gibi Bir Yürek

Bir sesti öyle
Kıskıvrak bir zaman urgan gibi boynuna dolalı

Belleten
Heheyleyen
Höreleyen

Üstadım kırk ağzınız
Fil yüreği gibi bir yüreğiniz olmalı

Belleten
Eşeleyen külleri
İşte bir küçük köz
İşte bir nine parmağı

Bir sesti öyle
Bir çırpıda hem kiriş ve ok
Göğsünü yaymadınsa yay önüne

Üstadım birelif kılıcınız olmalı
İnce uzun bir merhametle
Bir gürzünüz olmalı dolgun bir kaf
Yedi devi arka arkaya yollamalı

Zırhsız ve kalkansız
Bir kılıç ve gürz
Kıraç toprak
Obasız bir çöl
O ses ıssız dolaşan bir sesti öyle

Bir sesti öyle
Bastı apansız kalabalık evler dolusu uykuları
Ta ki vakit saat
Sanki güz
İklim sapsarı

Anılar
Ne çok dostun var
Hatırladık Kaldırımlar'ı
Tek dostumuzdu
Hani çocuktuk ve sevdalı

Bir gün baktık bir sesti öyle
Hapishanede
Zırhsız ve kalkansız
Kılıç dizlerinin üzerinde
Gürz yerde

Baktık
Bir nazar
Besinliyor üçünü de

Bir damar denize açılan
Salan küçük çaylara derelere
Büyük ırmaklara da suları

Bir Filmden Tek Kare

Bal akıyor kayalar
Sarp yalçın bir bal
Yakınında ne ayı pençesi ne insan eli

Komşu bir şelale
Komşu kuvvetler
Bazı iradeler
Geceyi katlayıp balyaladılar

Boynu vurulacakmış gibi
Korkuyla büzülüyor uykusunda diktatör

Sıcak o afrika
Saf yüreği yolunarak yatırıldı masaya
Eldivenli beyaz bir el
Rulet gibi döndürüyor onu
Birbirine çevrilebilir bir darbe olarak
Ortada
Karanın yanında vahşi hayvanları da
İri demir parmaklıklı yumruğun zamiri olarak
kafes odalarda siyahın yanında
Eldivenli ve beyaz
Döndürüyor afrikayı
– Buradan daha iyi görünüyor majeste
– Tank you
Geçiyor kraliçe·
Bırakıyor uzun eteklerini geceye

Şimdi bir eksersiz daha
Baştan alalım yeni bir çabayla
Bal
Kaya
Üzerine hâlâ pazarlık yapılmamış
Simsiyah kaşlar ve beyaz gözaklarında
Kırmızı kılcal damarlar
Vahşi hayvan kafesinde
Parmaklıkları tutuyor
Batıda bir ada devletinde
Gemi-vinç-kara Gemi-vinç-kara

Hasret Fantazisi

Hemşeri miyiz benden saklama
Aşina saçların
Hele başını arkaya atışın
Sanki yakın komşu doğuştan sürmeli gözlerin
İliklerime kadar ürperiyorum karşında
Aynı kentin hamurundan değilsek
Söyle hangi bağ
Nerdeki dostluk dolamış kaslarını boynumuza

Çoğu zaman
Kabzasında
İkimizin birden kavrama izleri
Olan
Uzun ve enli bir kılıç geliyor yanıma

Yoksa
Göksümü kaldırarak
Gökyüzüne doğru açtığım bağır
Darbe üstene darbe yiyor
Kafa büyüklüğünde taşlarla

Doğru söyle hemşeri miyiz
Aynı kentin hamurundan değilsek
Nasıl kalkıyor haykırışımızdan aynı kuşaklar
Bir güruhsa yüzüstü kapaklanıyor

Bir gürbüz vakit suç ve günah dolu
Kaçak
Deli dolu

Kıstırıyoruz onu bir tenhada
Bir sen anlıyorsun bunu bir ben
Zaten ortada bir sen varsın bir ben

Elmacık kemiklerini arıyorum buluyorum
Çıkık
Yüzlerini
Pembe ve gergin
Ellerini
Gizli ve sıcak
Göğüslerini
Çöldeki sıcak

Doğru söyle çabuk söyle hemşeri miyiz
Boşuna mı bu kadar telaşlanışım
Yoluna baş koydu şahsım
Mırıldandığım dava yonttuğum heykel
Vurduğum gülbank
Bir hasret bu yağma bu soylu kıyım

Altı Üstü İnsanlığın

Hayvana bak
İnsana ait bir grafiği gagalıyor
Hayvan hayvan olmaya ama
İnsana ait bir lakırdıyla
Dolanıyor

Yeryüzü bir İstanbul daha açarsa
Kastı mahsusayla söylüyorum
Kesik bir katır başı gibi
Ölü ağzından çıkarır çatal dilini
Haliç

Oysa aynı Haliç
Abdulhakim hazretlerinin
Ayağı altında nazarı önünde
Tahtı saadetinde
Berrak bir suydu

)alıp götürdüler
Sarığını yere atıp tekmelediler
Haliç
o berrak su
zehir kustu

)sancılanıp ölen
üzüntüden
kapımızı her bırakıp giden
bir rahmet kucağı
bir sıklet bir yük

)alıp götürdüler
neden tekrar başa dönüyorum bu mısrada
Ha?!!
Çünkü şiir yetmedi
kalemi atıp ayağa kalkıyorum
bağırıyorum:

Öğürtülü karınlarına çarçakıl doldurun
Domuz başlarına çuvaldız sokun
Öyle bir hayal çatlatın
Böyle bir hayal çatın

Öyle bir gerçek
Böyle bir gerçek ki
Gözümün önünde resmi
Bir akrabası gösterdi
Bak dedi
Ne yaptılar
İlim ve hikmet dolu veliyi..

resim:
ölümünden bir vakit önce
sorgular
Gece Gündüz Gece
Ne ekmek ne su

Ne ibrik
Ne bir taharet köşeciği
Kolları bağlı
Gözleriyle abdest alıyordu
Zihniyle kılıyordu namazlarını

resim:
Mintanının baş düğmesi kopmuş
Aman Allahım başı açık
Karışık saçları alnı kaşları
Kocaman ve dolu bakışların üstüne sarkmış
Seksen altı yılık ömrün üstüne

Ve yine de sabah güzel olacak ha!
Koltuğun hemen altında
Saten geceliğin yırtmacı
Kan revan bir öpüş
Hırslı
Paralı

Az sonra saat dört kırkiki
Pi-Em

Kancık bir dörtnal sesi
Kaçıyorlar yine vurup

Haydi ahbap
Tekke miskinler tekkesi
Sen sız ve bekle
Bir gözün hafifçe aralık
Bilinç uyanık çünkü kan gölünde bu kayık

sız ve bekle
Elinde bir gürz bir takke
Tekke Takke. Ha Hay!

Ve güzel sabah olacak
)geçişleri anlıyor musun
Körpe beden körpe para
Hayvana bak gözün onda
Kafatasının içi insana ait bir beyin

Ayaklarında iskarpin
Nal içi
Gördün mü vur ha vur ha

Ve sabah güzel oldu
Şöyle yan gelmiş yatıyordu
Semiriyordu
Bir iğne ucuyla dokunsalar ağlıyordu
Havlıyordu
Acıya hiç dayanamıyordu

Şöyle bakıyoruz
Eğilip
Şöyle bakıyoruz şöyle
Şöyle bakıyoruz
Silkinip
Şöyle bakıyoruz şöyle

Gözyaşı yassak
Gaflet idam
Acele el keser
Gevezelik dil

Şöyle bakıyoruz
Şöyle bakıyoruz şöyle
Şöyle bakıyoruz
Şöyle bakıyoruz şöyle

)Aktör gibi oynayın bu satırları
Halayını çekin halayını
Sporunuz bol olsun
Ballı börek ağzınıza lokma olsun

Merak etme sen
Şiştikçe şişiyor
Şiştikçe inceliyor derileri

Ve Tek Kare Bir Film

Tabiata çıkıyorum
Göğsüm bir müzikle
Vuruyor ritmini
Dinliyorum hüznünü sendeki güzelliğin

Başımda fırtına bir taç
Unutulmuş padişahlıklar

İpiri gözleriyle uyanıyor
Şu gündüzden kalan mesele
Bir hatip bir kuruntu
Rutubet ve ukalalıklarla dolu bir debdebe
Başını koyduğun yastık
Bir yılan sürünerek geçmiş gece
Hadi bir sonuç yaz bir teselli uzat
Göğüs ağrılarına çırpınışlara
Korkulara
Ve bir çıngırak gibi öten zamana

Kolye gibi taşıyorum boynumda
Varlığını onun
Bir ceylan tutuyor ağzında
Kuşlara takılıp gidiyor aklım
Hergün kaçıyorum
Yoksa gülüşün

Gelip siyasetten kozmetikten sözedişin
Bakıyorum aleve dönüşüyor bir çırpıda

Dost
Bu eli sıkı tut
Çarşıda evimizden uzakta
Bir pazu güreşi varsa kaybolmayalım

Geçecektir daha daha
Günler
Bilemeden kavramak nasıl

Zirvesine göz koyduğum dağlara bak
Koşup takıldığım çitlere bak

Böyle Ol Böyle Söyle

Doğuyor çocuklar
Türkiye'de
Cezair'de
Kenya'da
Eskimolar ülkesinde

Dünya ne uzun
Ne kısa

Milyarlarca milyarlarca çocuk
Geldi yeryüzüne
Herbirinde bir çift göz
Baktılar yer-gök aleme

Şimdi gözler
Eğleşir eşyada
İki kere milyarlarca gözle
Baktılar nehirlere
Yanyana akıp
Karışmayan
Tuzlu suya tatlı suya
Kuşlara
Dağlarda dolanan kartala

Şurada bir savaş var kan akıyor
Şurada da. İki kere müslüman kan

Ve milyarlarca çocuk
Tarih boyunca
Büyüyüp
Avuçladı dünyayı

Giderken
Bıraktılar hep

Doğuyor çocuklar
Çin'de
Afganistan'da
Türkiye'de

Şimşek sabahta yıldız gecede
Doğumlara artık ebeler
Anneler de karışmıyor

Ya bu sonbahar
Dünyanın mevcudu ne
Nereye gitti
Doğup doğup boy atan nağra atanlar

Ne sesleri kaldı
Ne cisimleri

Ah çocuklar çocuklar
İçiniz kararmasın sakın
Açıp
Okuyunca bu şiiri

Şimdi biraz
Baksın dikkatle bana gözleriniz
Öğrenelim şu duayı
Yol boyunca
Beşikten başlayıp
Mezarlara kadar

Önce besmele
En güzel kelime

Allahım
Yol boyunca
Bırakma elimi
Düşerim sonra

Allahım
Niçin halkettinse beni
Kalbime söyle iyice
Engellerden arınsın yolum

Allahım
Nasıl pırıl pırılsa
Güzelse sevdiğin kulların
Öyle güzel kıl beni

Allahım
O güzeller güzeli
Hangi iyilik diledi senden
Dilerim ben de öylelerini

Allahım
Peygamber efendimiz
Hangi şerlerden sığındıysa sana
Upuzak tut benden de onları

Allahım
Yol boyunca
Tarih boyunca
Başıboş bırakma bizi

Satır

Bir şair olmak istedim
İslam hartasında
Baltalarını
Ortak çarşılara götürüp pazarlayan

Şu gonca
Daha dün yepyeni değil miydi
Nasıl eskimiş ağzı
Ya şu köpüklü dualar
Eyvahımı nasıl unuttum
Bunda imdat) (bir tek sonbahar

Bir oyun bulmalı
Yepyeni kelimeler

Haydi Mesafeleri topla
Yak ateşi orta yere
Ve gece boyu bir tek uzun şiirli cümle

Derken telefonun
Gözyaşların

Yoldan gelip geçenler
Çocuk sesli kaldırım
Seslenip ağlaman
Bir salkım üzüm dudakların

Bir seninle
Bir kaç basit anı
Kalabalıkta küçük adımların içinde
Söylentiler ikimizle dolu

Şöyle olmuş:
Ben sen demişim
Sense sen

Bu İzlenim Asırlık

Kim bilebilir
Evler nerelerden geçer hangi düzlükler
Ay doğarken kararır

Gezdin çarşı pazar
Şurada bir dolunay
Seç al

Bir sıra gümüş bilezik
Küçük küçük halkalar
Genç bir kız durdu şavkında
Hülya dolu bakışlar

Ve bir çocuk birkaç ihtiyar
Bir çeşme tasından
Aynı tesellîden paylaştılar
Ömür doyumlarla ballanmış yine
Toprakla çevrilmiş ayaklar

Bir kamyon geçiyor
Ah ve inleme dolu
Işıldıyor bir an
Şehre bakan bir köylü ağzı
Altın kaplama bir diş ve ölesiye
Şaşkın çok derin suskunluğu

Kim bilebilir
Hangi rüzgara eğildi
Kıvrımını çoktan almış bu yaman ezgi

Dolandın
Büyük camilerin avlusunu
Ağaçlar gözden kaçırıyor türbeleri
Başını eğmiş saklanır gibi
Mezar taşları

Acılarıma da Kardeş Olur musun

Sıcak ilişkiler adına davet alıyorum
Biraz kan ve ilik hızlandırıcı olarak

Kardeşim dedim
Acılarıma da kardeş olur musun

Baltasını havaya kaldırdı
Yükselemezdi daha
Söyledim
–Haydi acılar haydi az daha

Dedim kardeşim
Omuzbaşlarımdaki şu yara
Ormanların serin gölgesindeki papatya değil
Arif bir bilinçle yürürken oldu
Yüce buyrukla

●

Aaah
Bu kadınlar kirletmiş
Başları kara geceler içinde yolunarak
Zindanlar nasıl dayanıyor katran duvarlar

Gebe karınların zonkuna

●

Kardeşim dedim
Sıcak ilişkiler
İşte çağrıyla çatlayan damar
Gövdede sinir urganları kamçı olarak

Bir gözyaşı gibi
Sarktı dolandı kalpağrısına leylaklar

Fotoğraf

Manzaraya bakın
Üç sincap ağızlarında birer ceviz
Kıpırtılı bir şaşkınlıkla titretiyorlar tabiatı

Yanımda
Geniş ve adaleli ayakları
Dik gövdesi
Ve okşa diye elimin altına uzattığı başıyla
Bir pars/leopar

Şimdi de bakın bana
Sağlam çehrem
Şöyle yandan tepeden cepheden bir kere daha
Nasıl sessiz
Ak ve sert
Mermerî bir dikkat
Kıvamında bir insan soyu olmalıyım

Geçiyor dünya
Yorgun eşya
Sincap sıçrıyor ağacına
Ceviz yuvarlanıyor ve kalıyor
Pars sağına doğru
Kaskatı
Şöyle biraz kayıyor

Manzaraya bakın
Zaman
Bir esintiyle dalgalandı yine

Fotoğraf
Bir sincap pars ve benden kurulu
Bir diyaframa aralanıyor
Bir saniye
Hayır daha az
Şelale iniyor ve kalkıyor

Nerde Bir Sevda Kelimesi

Şu gördüğünüz masaya bir aşk şiiri yazmak için
oturmuştum sevgili insanlar muhterem konuklarım
Pazenle kaplama parmaklar
Elele tutup denizlerin üstüne basarak
Dalgaları mahçupluk duvarlarını aşarak
Bir aşk şiiri biçimlemek için başlamıştım.
Deyin ki resitalim
Çekiştiriyor bıyıklarımı yakalarımı
Konfeksiyoncu kızlar
Nasıl bilebilirler kimin nasıl tanırlar içimi
Kertenkele gibi duruyorum bir an altında tunç
bir güneşin
Papatyalar tenler
Ve zülfe dair bir anı sunacaktım
Ama urgan çıktı sevgili insanlar
bir de kör testere

İşkenceden olacak
Kaçamadığım içim
İşkenceci

Van gölü bir bozkır gibi batıyor önümde
Sor: Peki bu gemi
    Ağır suları açarak
Hayır ilkin bir aşk şiiri için yokladım bordalarını
Titreşimleri sade ve körpe kımkırık uskurları

Şu var ki yine de bazen çarpık ağzı olacaktım
Piyasaya anlaşılmaz bir kelime tutarak
Yine anlamadılar şaşkınım
Perişan mı perişan
Vuracaktım kanat
O taş senin bu taş benim
Mezarlık topraklarına yüz sürecek feryat atacaktım

Aşkını işte böyle algılıyorum

O sabah bulutlar var yapma çiçekler gibi
Görüş uzaklığı onbinlerce metre
Elim dokunuyor her görüntünün tenine kalbine
Bu bir köşk bu da eli çıralı adam
Betonda bir gülümseme
Şair bir kelime daha uzatıyor
Saplanmıyor yine şaşkınım

Bunu duymayacaktım onu görmeyecektim
Başım harran ovasına gömülü
Bir rüyam vardı baktım ağlıyor orda
Dizleri kırık medrese kalıntıları
Sessiz ve baygın onbinlerce
Ateş gibi çölde serçeler gibi kavrulmuş açık ağızları

İşte ne kadar sen desem
Bunları kavrıyorum aşkın diye

Sürekli Dramatik

Başımın hemen üstü tufan
Maddede bir başka madde

Kara haberler var size
Nehirler lanet akıtıyor denizlere

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Katl
Burulan kol oyulan göz ve çene

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Masum gözler
Sonuna kadar açık tarifsiz bir dikkatle

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Baş bir lezzet açtı
Direnirken kalp eller içinde

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Ne görür ne düşünür zaman
Kımıldayamadan
Akan sulardır kaskatı bir kaya üstünde

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Atıldı hançer havaya
Tutuldu gergin zar ovaya

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Hışmın hep uzakta kaldı
Şarap ve kadın inkar üstüne

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Hayvan günahsız bir iz yürüdü ama insan
Ya yitti derya içinde ya gitti cîfe içine

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Ya fakirlik zenginlik tuzak
Ya yokluk varlık evlat bile

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

Ne hayırlı? Bu! Hayır değil-
Ne güzel? O! Yoo değil-

Şeytan
Şişen ve fısıldayan dudaklar

●

sonunda
rusvalıkla gelmişik kapına

İçerdeki Ayrılıklar

Çölde anne
Kumlar akıyor üstüne

Çocuk
Sularda başı

Baba
Sur duvarlarıyla çevrili ağzı

Üç yer üç zaman
Üstüste kaydı
Üç ince madeni levha
Sımsıkı ve yüzyüze

Fakat kaderler karışmadan kaldı

Muhterem kocam-Sevgili karım
Babacığım- Güzel yavrum
Sevgili annem-Güzel yavrum

Fakat kaderler ayrı kaldı

Baba nerde bugün
Ana hangi kum çanağında
Çocuk şöyle der:
– Babacığım Baba

Sobalara toprak atılacaktır
Bacalara çarçaput tıkılacaktır
Aralanankapıdan
Uykuda dudağı kanamış bir çocuk bakacaktır

Mavi Gök Orda mı

Bakıyorsunuz kuşlar
Hazır
Sokak lambaları yanık unutulmuş
Bir kadıköy vapuru hınca hınç insan
Çok geçmeyecek
Martılar beyhude turlar atacak
Kıyılar lağım konserve kutuları
Mısır koçanları

Sevgi aranabilir yine
Korkusuzca say koskoca kederlerini
Bir kuyu bulunabilir

Aklımdan çıkmıyorsun
Sen hala diz üstü
Bunca anıyı besleyerek
Sokaklarda avaz avaz konuşarak kendi kendinle
Mektupları öpebilirsin kırmızı dudaklarınla
Görür gibi olarak açıp baktığımı
Bense şöyle diyorum:
Buradan bir acı kanamış boyuna

Kuşlar hazır
Öncü havalanmak üzre
Şehri gelen bir mevsime bırakıyorlar
O vapur hâlâ hınca hınç
Kimbilir herbiri hangi dünyaya sağır
Çok geçmez aradan

Kadınlar kapı önlerinde
Ellerinde meşalelerle
Aydınlatırlar gelip geçen erkek suratları
Yorgun bir sarıyla ben de
Geçeceğim önlerinden

Aklımdan çıkmıyorsun dedim
Başka türlüsünü yorgunum anlatmaya
Telefonlar yan hücrede çalışıyor
Bende kurşunî bir dere
Ağaçlar hayvanlar bile kaygılı
Onu bir mersedesten indirdi kalçasına kadar açılarak

Yapayaşlı bir Rum kadın
Herşeyde yanıp sönen bir kıyamet algısı
Haydi koşayım diyorum belki dağılır
Koşuyorum
Sancağımda kendi rüzgârımla ölgün kıpırtılar
Hayır daha sevgili daha sevimli değil
Ne başka bir gün ne başka bir zaman

Çok geçmeyecek aradan
Şöyle diyeceğim:
Bulutlar açmadı
Mavi gök orda mı

Büyük Su

Batıyla doğu arasında
Bir ekmek hattında
Elinde bir çift yün çorap
Gördüm onu bir avrupalı gibi geçiyordum oralardan
Elinde bir çift yün çorap
Anlatamadım galiba o çadırlar onundu
Gördüm onu elinde bir çift yün çorap
Sanki tutuyordu obanın kaderini aklını
Elinde bir çift yün çorap gördüm onu
Binlerce yıllık dikkatlerin ördüğü
Hürlüğün

Ve kadınları
Uçlarını kaldırıp sokmuşlar kuşaklarına
Kendi gölgelerinin

Ve çocukları
İradelerini çözsün diye
Dolayıp bırakmışlar babalarının ayakları altına

O
Elinde bir çift yün çorapla
Binlerce yıllık bir örgünün sabahı
Tam gün doğarken atların alınlarına

Oba baş çadırının varlığını duyarak arkasında
Bakıyor diğer çadırlara
Bir kuzuya bir karıncaya
Herkes biliyor ki orda

Her an başlayabilir yaşamaya
Hayat..

Rüzgarda
Kat kat etekleri savrularak
Kadınlar
Karşı yamaç
Oflaz otlar

Böyle bir fotoğraf
Görünüşte
Batı ruhunun dosyasına kayıtlı değil
Elinde kırbaç ve sopa
Onu uzaktan geçer sanırsın

Yıllar ve çocuklar
Canlarını vererek
Koyunlar ve sığırlar
Sütlerini ve yapağılarını
Koyarak ortaya
Gelişen düşünce:

Elinde bir çift yün çorap
Daha o sabah bitti. "Al Buyur" dendi
Elini uzatırken
Dedeleri gibi baktı ona

Çiçek ve bin bir çeşit ot kokuyor
Dağ kokuyor sabah
Bu oba
Sanki doğu-batı ekmek hattına kayıtlı değil
Bilmezliğin güvenli çobanı güdüyor becerileri
Kadın kokuyor oba çadırlarının içi
Saf bal kokuyor

Nurdüz yaylabaşındayız
Kahramanlık buraya kadar
Alabilecek hiç bir şey yok burda
Para sayarak

●

Şimdi bir kaş kalınlığı in
İşte aydın'ın köşk'ünün başçayır köyü
Say bakalım videolu kahvehaneleri
Sofular mollalar yatsıya gitsin hele
Tezgahın altından porno meyd in'Amerika
Meyd'in fransa almanya

●

Çiğ kabarığı dudak
Aşkından kendini alevlere bıraktığı gibi
Serin bir metal parçası arıyor
Bir humma bakınıyor
Nurdüzde
Elinde bir çift yün çorapla duruyor
Bir kaç saniye-başlarken güne

Hiçbir şey bozulmamış sağlıklı bir insan saflığıyla
Elinde kalabilir
Sanki doğu-batı orayı atlayabilir

Vakit Sarı Tunç Kara Demir

İnsanın delikanlılığı üzerine konuşalım
Parmağıyla bir zincir sallayarak geçiyor önümüzden

Bu bir müzik
De ki balyozlanan kaburgalar
İşkence odaları hayır diyorum ki
Kulağımızı dayadık mu kumluklarına
Kadırga kırıkları deniz dibi fısıltıları

Elbette bu suçları
Bu suçları
Bakın nasıl utanıyorlar
Bir yere saklamak gerek
İnsanlık bizde kalsın fakat Allah
Onları sorguya çekecek

Bir zebani düşünemeyiz daha
Dünyaya ait beş duyumuzla

Ateşi bilemeyiz daha
Dünyaya ait beş duyumuzla

Bir adımını bir iskele gibi şöyle uzat
Bir hesap yapıp durduğun belli

Ara bakalım çölleri
Boynunu kütürdetip gezinen bir kutup ayısı ol
Eşele bakalım geleceklerin çulunu patırtısını

Şöyle bağıracaksın
Kala ölüm meleğinin vurmasına bir vakit
– Bana bir kaldıraç bulun
  Gücümü orta yerde görmenin tam sırası

Derken
Oğlunu gömen bir baba gördüm
Açılıp duruyor gibi kafatası
Elleri gidip kapanıyordu başına

Saçları incelip savruluyor tel tel
Rüzgâr mı var mezar mı uğulduyor
Pek sesli bangır bangır selviler
Güneş öğle vakti sarı tunç kara demir

İşte geçti gitti bitti
Göçmen kuşlar gibi zaferler nağralar
Gök bir zaman oldu ki boşaldı
Sırtın eğik başın kambur
Birbirine bir şey soran bakışların
Parkta ateş parkında
Arasında apaçık açılan defterlerin

Hayat bunu ilaveten yanımıza koydu
Bu bilgi sağlam
Ne vakit bilmem
Çıkar kurt başı korkunun
Çıkar havlı başı recanın
Üstümüze diker bakışını

Kımıl

Çiçektozu üstümüz başımız
Bak sen geldin

Deniz kıyısına kurmuşlar bir mescit
Yunuslara sırtlarını dayamışlar

Defneler dallarını açıyorlar
Serin gölgelerde çınlıyor nefesimiz

İmam saflara bakıyor ışık vererek şehla
Alınlarda secde mühürleri kıble hoşluğu

Kuşum güvercin, kuşum şahin kuşum uyan bekle
Uzun etekler hatır soracak süpürerek kır otlarını

Bir yaprak daha çevirdiler
Bir halka daha genişledi avluda çınar ve minare

Seven kollar açılıyor sarılıyor açılıyor
Peşpeşe tavşan yavruları su samurları

Oturup bir nefes daha derinlediler
Tesbihlerin yolunu birbirine iledilər

Ilık Kocaman Bakışlar

Yorgun ve bozuktum bir çağda
Verimsiz bezgin
Geçti günler
Uçtu çekip karnından kopardığım tüyler

Şen miyim martıları koluma takarak
Bir güç denemesiyle pazularım
Kahverengi-kendi kendine canlı-kabararak

Birara bütün kuvvetlerim elimde
Öyle ki dalgalar gibiyim
Bir okyanus kalbinde
Çevirdim hem üç kere numaranı
Birileri bir cumartesi
Müthiş morarıp genişlediğini bildirdiler
Şaka mı bu hayır şırrak bir şok
Üzülmüyorum korkmuyorum ağlamıyorum
Sadece
"Melânkoliniz uğradı" diyor pansiyoncu kadın
"Haber vereyim dedim yoktunuz dünden beri bekliyor odanızda"

Elimle
Kendi elimi tutuyorum
Yan yana gidiyormuşum gibi kendimle.

Ah yine bir aldatmaca durma koş
Bu ses
Telefonun olabilir
Yineliyorum kendimi
Önüne itiyorum hayalinin ölü seslerin

146 31 çift sıfırdan 18 çalıyor
Kaldırıyorum ahizeyi
Manzara şu
Beton kalıplarının içine akıyorsun harçla

Gelebilir miyim mümkün mü
Vıdı vıdı çenebaz sokaklar
Düşman baltalar vitrinler yola doğru küstah
Gelir miyim dersin
Yaban çehrelerin tırpanlarını göze alarak

Koca kent bir sancı dayanamayıp kalabalığa
İlk eczaneye dalacağım
Hani şöyle birden sessizlik yumuşak
Minik hafif eller cam tezgahta
Sürüngen

Em
Asprin

– Bana bir asprin
– Kutu tablet?
– Farketmez
  Isırmasın da timsah gibi

Ilık kocaman bakışlar
Şaşırmak isteyerek

Biri saklasın beni
Eskilerin yüzaklarından

Bir incelik gösterin
İncinmesin yüreğim

Hâlâ içerdeyim dikkatle bakıyor eczacı kadın
– Otuz liranız yok muydu
Olabilirdi sancıyla susuyor bakışım
Biri bağırarak konuşuyor
Biri giriyor
Veya öyle bir sükut

Başka?
Hava sıcak nemli ağır
Ağustos temmuz

Kuru havaları arıyorum
Bir de isteğim var
Dişlerim onaltı yaşımdaki gibi olabilir mi bir gecede

Bakışlar boşuna
Kırmızı dudak izleri mektuplar boyunca
Bir yalan

Ansızın uyanıyorum her gece
Biliyorum bahçede dolanıyorlar
Solukları kapı önünde

Beni istiyorlar
Onlarla yemek yiyorum düşümde

Kendimi yalnız bildiğim her gece
Yalvarışım ağlayışım
Cenkleşiyorum kendimle

Medet
İmdat

Bir ses kaydına
Upuzun iniltiler bekliyorum
Danışman olarak gırdapları
Yeryüzünden arta kalan bütün deprem kırıntılarını

Biliyorum Çok Geç Oldu

Ayakbileklerimden bir de tutup sözüm ona
Ellerimle de duyarak basıyorum toprağa
Deli deprenişlerin köpüğüyüm yoksa
Ne hah yerleşip oturdum
Ne bir ayak yeri eşeledim
Ne bir dam aradım başımda

Perişan toztoprak içinde eşyam
Yanlardan
Arkadan otların arasından
Vahşi bir hayvan fırlıyor hatıramın sırtına

Yerim ve yurdum belli değil
Yeni atandım aşkın tırpanlarına
Neyin memuruyum ben nerdeyim

Artıyor çizgi çizgi
Fahrenayt ellidokuz atmışbir

Eyvah hüzün bu
Eyvah hüzün yine
Çatında alnımın

Hüznüm ağam oldu eyvah
Bir şey yap silkip at

Çare ne–herneyse
Titrek elime zor
Çalkalanıyorsa bir yerde
Ölüyorsa bir yerde
Bağlantılarım tam otomatik
Arzı mıyım ben
Tırnak arlarına kıymık giren ellerin

Hadi düşün beni
İçim otursun aklım
Durulsun diye

Ankara gölü gören bir dağ
Sisler ve katran
Ruhum
Bir iki yaşında
Aynı boyda çam ağaçları

İki titrek ışık'ız
Güneş altında iki insan gövdesi
Bir gün yağmurlar
Açlıklar perişan saçlar dudaklar

Daima biraz fazlasıyla önünde
Dalgakıranların

Şunu da yaz bedeli olsun
Sabırla titreyerek öyle yalın
Ve kimsemiz olmadan oturacağız
Kıyısında ayrılığın

Kader Hep Erken
Zaman Hep Geç

İşte
Bu çok yakıştı
Yanakları boyar elmalı şeker ve şoklarıyla
Bu son acı

Bülbülden kanaryadan geçtin
Bile bile girdin–labirentin
Bir sır yüklendin–dörtnal
Ak çocukluğun
Ak gençliğin toynakları

Zorluklar
Daha çocuktun
Elini uzatsan
Dokunsan bozulmazdı hayaller

Büyüdün ki yalanlar gayyalar

İnsan
Kader
Yayını kurmuş telaşsız şaşmaz avcın

Seni aramadı
Yerinden hiç kımıldamadı
Sen koş orda burda
Tasalı mutlu yalan
İşte son dönemeç son anı

İşte
Bak bu çok yaklaştı sana
Elin mallar kamburlar arasında
Sırtında dünya günlük gaileler
Derken irkildin dikeldin derken
Avcın bıraktı oku

Bir hayat daha
Ezberler nasıl, kalpler aklandı mı altın tabakta
Şimdiden bir bak
Dilin takılmasın kapıda

İki yol ağzında
İşte bakın
İçimizden biri daha
Elinde dünyadan bir çıkın

Snops

Hırsından ağlıyor sahilde kayalar
Bu ceset dünden beri
Sallanıp duruyor sularda

Sahilde kayalar
Lodos şiddet
Bir hatırlatmayla dövüyor karnını

Değil kumsallara
Güneş altında köpükler yaladıkça
Bir ince tabaka parlak ıslak

Nemli
Hayvansal çağrılarla ürpertici
Kumsalda değil

Şehrin
Kalabalık vapurları geliyor bu iskeleye
İşte şurada o kayalıklar

Korkunç martılar kirli siyah ve yapışık
Kirli ve her şey var suda
Yıkılan bir dünyadan kopmuş

Şurada bir kalasparçası olacak
Dünden beri
Hantal

İşe yaramaz mı
Kopmuş mu can damarından
Unutulmuş mu

Atılmış değil olamaz da
Sırtüstü yatmış bir kadın göbeğinin üstünde oğlu
Hoplatıp oynatıyor

Hırsından ağlarken sahilde kayalar
Kuvvetli bir başağrısı gibi
Bir ceset bıraktı sahile dalgalar

Bahar

Daha dün sesler
Hatta insan sesleri
Karın altındaki
Toprağın içindeki köklerde

Toprağın altındaki bitki kökleri
Ne sabırlı bir rüya
Çektikleri
Beklerken kesilirken çürürken

Toprağın dokunulabilir teninde bahar
Yani şöyle (dönüş yapıyorum)
Biz görenedek
Çiçekler dağlara yamaçlara
Vuranadek
Bahar, derisi altında yaşamanın

Bir inek yayılıyor orda
Bitkilerin karanlığında

Bir sümbül
Yeri hazır
Gelecekte uzak bir iklimden kelimesi
Demir bakır
Tuz granit
Bütün madenler
Suyun büyük çeneli ağzında

-Çalkala

Bahar
O sabah
Hamile bir kurt gibi yürüyor dağlarda

Azığım koynumda
Uçuşan rüzgarda
Bir ipekli fular gibi boynumda
Bahar

Bahar
Celladımızsın sen benim
Yaydığın etlere bak

Yeraltında akıyor esintin
Sesini işitiyorum
Yüreğimden bir adın daha geçiyor
Derken
Serpilip ırmak olacak bir su kalkıyor
Kımıltısız kuru topraktan

Düşünüyorum

Ek (*)

(*) Bu bölümde, şairin, daha önce kitaplaşmamış şiirleri yer almaktadır.

Evet

Evet hatırladım
Küçük basit şeyler
Yetiyor kederlenmeye
Ya mutluluğa

Lokomotif

Gaflet
Padişah kılındın
Bir gövde mülkünde
Ömür ve devlet idin
Kara zünnar belinde

Bir yürüdün bin düştün
Gölge içinde yüzün
Kara leke o siyah
Neyin gölgesi düşün

Uyanış
Gece yarısı uyandın
Nerede düğüm, aradın
Yanıyor akıl ve alem
Vakit kapı vuruyor

Nefes alıyor veriyor eşya
Mekan hem, hem zaman kayıyor

Çatıyı çatmış biri
Ete can katmış biri

Derken
Yürek aklın koynuna giriyor

Kıdem
Kim baş eğik girdi
De eli boş döndü?

Düşüş
Kim başı dik girdi
Kibir ilinde yitti

Korku
Tevbe onuma, kalın boynuma
Tevbe bunuma, ince boynuma

Reca
Bohçam boş
Öteberim eksik
Azığım kuru
Canım aç

Yüzüm sana çevrili
Adımım sana
Irmaklarına
Bir lokma suyla geldim, su denmez
Kabul ola affola

Büyük Hayat

I
Kuru dalı ağacın
Artık çok yaşlı, beli solgun
Ve yok tomurcuklanmak umudu

Böyle bakıyor çocuksuz geleceğine
Taş dolu ve güneşle kavrulu kuyuya
Dikmiş gözlerini yıllardır
Bakmakta gibi bir çöllü

Oysa o seçilmişlerdendir
Bir Peygamberdir o
Adı İbrahimdir
Gür bir ağızdır o
Bir şelale başıdır
O kupkuru ve iklimsiz görünen
Bir hayat çanağıdır

İbrahim
Yıldızlara bakıyordu sayısız
Gece

İbrahim aleyhisselam
Irmak ağzı olundu
Çoğalarak genişleyerek akmak
İstiyordu ve işitildi

Günler geçiyor
İki hanımı iki ayrı hayat kaynağı
Birinden büyük akıyor
Ötekinden en büyük

Derken
Doğuyor o mührü taşıyan
Çünkü istendi ve işitildi

Büyüdün
Çocuk

Hangi çöle ilk adım
Anne
Götür

Hangi yöne çevrilecek yüzü
Anne bak

Kenan ilinden bu kervan
Develer arşı inmeye başlar
Yol süresi
Kırk kum gecesi

Tepeler
Tutmak ister gibi herbiri
Gelenleri

İşte tepeler içindeki vadi
Üç çıkışlı
Biri denize kuzeye ve güneye
İşte çocuk işte anne
Uçsuz bucaksız çöl
Hiç kimse yok içinde
Senle varılıyor o yere
Senle bitiyor her yön her mekan
Ayrılıp kaldınız kervan ıpıssız yürüdü kayboldu
Baktınız
Ancak bir melek anlatmasıyla anlaşılabilir
O acele

Yanıyor çölde çocuk, ah ecel
Koş anne
Yedi kez / Safadan Merveye
Ve bak çabuk çabuk ufuklara
Ne insan var ne cin ne de bir çizi
Korkma korkma korkma
Gel
Tamam sesi duyuldu
Çocuk suyu buldu
Akan rızık öyle bol
Kervanlar dönebilir
İnsanlar toplanabilir
Ağaç açabilir

Baba gel zamanı
Boyutları ve yönleri
Ve yeri
Ezelden belli
Evi bil ve kur

Baba gününde gelecektir
Duvar yükselecektir
Ak Taş doğu kanatta
Bembeyaz parıldayacaktır

Kavimler konuğun olsun
Taş taş üstüne konsun
Çadır yanına çadır konsun

Büyü ey belde
Canlar
Ve hazırlan

Bir gün
Olgun bir incir gibi
Patlayacak ve balını dökeceksin yeryüzüne

II
Tepeler arasına
Demet demet iniyor çehreler
Ap ak yüzler kavisli kaşlar
Kalın dudakları beşerin
Öpülen bir rüya katıyor içine

Adım adım doluyor vadi
Gözleri mercan develer
Yükleri ipekliler
Atlas zenginlik genişlik
Biri diğerinden yumuşak
Biri ötekinde görevli

Tepeler içinde vadi
Vadi içinde Kâbe
Sana geliyorlar
Böyle istendin Ve işitildi
Her kime seslendinse
Geliyor
Ve yüzyıllar ne çabuk
Eteklerine kara otlar takılarak
Günah kapıları aralanarak

Ak Taş benek benek kararıyor

Vadi insan doldu
Kimi elini alnına atarak
Deprendiren bir rüya görüyor
Çadırını yıkıyor o sabah

Kimi elinde Kâbeden bir taş
Yaban illerde öpmek için
Kâbeyi öpmek yerine

Kimi gözyaşını yolluyor önden
Kuzey güney gurbetlerine

Kâbe taşlarına şimdi
Doğuda batıda putlar
Değiyor
Hadi Hacca gidelim
İbrahimi hoş edelim dedikçe
İkisini birden tutan eller
Geldikçe Kâbeye bunlarla geldiler

Put araya girdi
Ezada
Gerek Sevinçte mutlulukta

Vadi insanları artık
Öte dünya şüphesi
Yürekleri

Vadi insan dolu
Hani o su
Unutuldu

Kuyusuna taş üstüne taş atıldı
Beldeden kovulan eller
Cürhümiler
Kinlerini beleyip berkiterek

Hani o su
İsmailin topuğuyla bulduğu

Huzaa
Düş suyun ardına

Hayır kader
Kitlendi üstlerine
Sıyırdı palasına Şeytan
Biri
Puta tapar Moabilerden
Hübel'i getirip dikiyor Kâbeye

III
İbrahim soyundan Kureyş
Diğer bir kol Huzaa
Çekilip bırakılınca titreyen
Çeliği
Arap kılıçlarının

Kureyşten Kusayy
Huzaadan Huleylin kızı
Buluşuyor
Dağın ikiye ayırdığı ırmak

Kusayyın elinde Kâbe anahtarları
Vergileri o toplar
O bakar hacılara

Kusayy şöyle dedi
Artık çadırlardan çıkalım
Evler kuralım

Dar'un Nedve
En büyükleri evin
Kusayyın

Kusayy öldü oğluna bırakarak şu kelimeleri
Sen açmadıkça Kâbeye kimse girmesin
Kureyşin bayrağı senin elinde
Hacılar
Doymasın içmesin yemesin
Sen vermedikçe

Abdul Menaf oğulları Haşim ve dostları
Kadınları
Kâbe yanında
Bir tas güzel koku içinde parmakları
Ant içtiler birlik için
Sürerek ellerini Kâbe duvarlarına

Böylece görev ikiye bölündü
Abdul Menafta vergi
Abdud Dar'da Kâbe anahtarları

Haşim ne güzel
Nasıl titretici sesin
•Siz Allahın evinin yakınlarısınız
İşte hacılar geliyor
Onlar Allahın misafirleridir
Hiçbir misafir, onunkiler kadar
Cömertlik beklemez

Haşim kurar yaz kervanını
Kışınki de onun

Yol Mekkeden Şama
Yol üzerinde Yesrip/Medine
Burada yahudiler
Ve birbirleriyle kardeş iki oymak
Evs ve Hazreç

Haşim ve Yesripten Selma
Evlendiler
Bir oğulları varken öldü Haşim
Kardeşi Muttalip Mekkeye götürürken oğulu
Görenler şöyle dediler
Bu Abdulmuttalip/Muttalibin kölesi
Hayır dedi Muttalip
Ama adı Abdulmuttalip kaldı.

Ateşli Hastalıklar

I
Bir ateşli hastalık
Orak ucu gibi geçmiş karnına

Bilinmez rahmet saatı
Birden çıtçıt-çıtçıt-çıt
İsyan davulunu o
Asmış boynuna

Baktı ki bu ölümün ayak sesleri
Daraldı mekan
Can çekiliyor ayak uçlarından
Tırnaklar soğuyor hücreler sahipsiz kalıyor
Ve ömründe ilk kez
Başlıyor duaya

Bilinmez ne zaman birden açılır kapı
Korku ve recada cennet yanıkları
Neredeyse ilk kez ömründe başlıyor duaya

Ama aklı önden atıldı
Gönlü bir türlü titreşmedi:

"Hiç yönelmedim Tanrıya" dedi "onca zaman"
"Şimdi ölüm geldi
Yalvarmak boşuna"

Ama ölmedi orak ucu çekildi
Ateş
Serin dağ başlarının
Ahu ceylanına benzedi
Dünya güzelleşti şarap lezzet kazandı
Rahmet saatı devrini tamamladı
İsyan davulu boyunda kaldı
Ölüm sanki hiç yokmuş
Olmayacakmışçasına uzağa durdu

Bir vade verilmiştir.
Bu iki fırsat yaratılmıştır
Bir kement atılmıştır
Cehennem soylu
Başını çevirdi gitti öteye

II
Bir ateşli hastalık
Kan kırmızı yuvarlar
Görüyorlar bizi bocalarken karanlıkta
Görüyorlar dördüncü zaman
Ve âlemi melekut boyutunda

İzlenirken köşelerden
Hangi gizliden sözedebilir

Hangi ate kalmadı rezil olmadık
Yoo ben ondan öndeyim
Mahcupluğum
Onun dehşetinden az değil

Ateş
Bulamaçlı bir buğu gibi
Sarıyor tenimi
Bismillah
Bir tertip antibiyotik
Çay
Şu aziz aspirin
Hep çarelere tevessül olarak

Yarab şifa sendendir
Etten ottan değil
Eğer kavi kulların olaydık
Yemeden doyar
Görmek için göz aramaz bakmazdık
Mikroplar
Hastalıklar şifalar
Emrimizde olurdu
Yine de takdirini gözlerdik
Onu yeğlerdik

Bir ateşli hastalık
Eklem ağrıları ve baş
Sanki yerinde değil
Karyolanın yanında bir uçurum hissi
Kalkınca ilk işim koşmak
Bahçede
Sularla oynayan çocukların arasına karışmak

Tatil

Nehirler
Uzun uzun ağlayan söğütler
Birine bir kadın tutunmuş
Biri bir kaval üfürüyor
Sürü neredeyse görünür

Akşamın zili olmalı
Bazı kulaklarda tam-tamlar
Karışır büyücü ağzı
El eli tutar gözyaşı boşanır

Daha başındayız iklimin
Kızıl saçların
Kor bakışın

Kulübeler yanıyor
Yaramaz çocuklar, yaramaz çocuklar
Balçık emiyor gövdeyi
Devrilmiş bir ağaç yanlarında
Toplanıyorlar, doğuya bakıyorlar
Masalarda bir delik olmalı

Çok geç

O akşam geç vakit
Sokak serserileri yolumu bekliyor
Adımların, çözülen kravatım
Yanımdan bir atlı kalkıyor
Hayır kan, kan sızıyor

İlkin bir köpekbalığı ağzı
Kıyasıya başbaşayız
Beraber olduğumuz günlerden biri
Haykırıyor

Derken biri daha
Çene açılıp kapanıyor
Paralayan diş bir baş kapıyor
Son bir söz daha
Bir yalvarış kırıntısı olmalı
Duyanı olmayan, Allahtan başka

Sana bu soruları uzatıyorum
Son nefes sorusu
Çil yavrusu gibi dağılıyor yakınların
Mezar sorusu
Çil yavrusu gibi dağılıyor yakınların
O sorular sorusu

Korkma zor değil
Korkma korkma zor değil
İyi bir alışkanlık edindiyse kalbin
Kork ama umut et zor değil

O Çocuk

Bahçeden çocuk sesleri geliyor
Hayatı dinliyorum
İçim yoruluyor, ruh yoruluyor

Büyük gözlü çocuk
İnsanın içine kadar bakıyor
Sorar gibi
–Nerede benim babam

Kendimi şöyle görürüm düşümde
İki ata birden binmişim
Biriyle kuzeye saldırıyorum
Ötekiyle
Alkan lalelerin
Kıpkızıl tutuştuğu sulara

Nerde babam
Karşısında yapayalnızsın
Duvar gibi dikilen
Bu sorunun

Okşuyorsun başını
Şehit çocuğunun

Bahçeden kuş sesleri geliyor
Sabahı dinliyorum
Bu sefer bezgin

Bir vakit
Darağaçları kurdum
Elimden fırlayıp gidiyor cellatlar
Silah olarak
Bir tek soru var elimde
Nerede babam, nerede

Kavga

Taş ve sopa
İki köylü karşı karşıya

Kavak ağaçları şahit
Bir de ibibik kuşu

İncir yalnız
Badem yeşil kabuklu

Camdaki hayalinle
İki öfkeli boğa

Sevdalılar kapışıyor
Tabiatın ortasında

Irmak göz kırpıyor akıyor
Çoban köpeği şöyle bir bakıyor

Yaman indi omzuna sopa
Güçlü çarptı taş başına

Hayalin akıyor kanda
Yüzün zonkluyor yarada
Taş ve sopa
İki köylü karşı karşıya

Zarif, Çoban

O güzeli bana verseler
Tombul kuzuların aşkına
Yaylalara atlas kilim serseler
Tombul kuzuların aşkına

Yayılsın topraklar, aşıklar gezecek
Feryat, taşları sızlatıp inletecek
Başa gülü sümbül örseler
Tombul kuzuların aşkına

Ayrı kaldım ağlar inlerim
Dağ kavi, iklim sarp, çarıklar delerim.
Bağrım yosun tuttu bir görseler
Tombul kuzuların aşkına

Kaval derler, dertli yoldaştır
Bende iki, onda dokuz göz vardır
Nice sersefil olduk bir bilseler
Tombul kuzuların aşkına

Geçiyor bulut geçen ömürdür
Gece mi, saç mı, hayır kömürdür
Zarif çoban oldu görseler
Tombul kuzuların aşkına

İstanbul

Bir tohumdan daha az değil
Fatihin büyük güvercin kanatları

Meleklerin sık aralıklarla
Dokunduğu toprak.

Güzel buyruklar
Gürbüz havalar

Boğaziçi bir akımdır
Bir akan sudur
Nice dergahlar
Dinler gibi nabzını
Yeni doğan çocukların

Yamaçlarda mezarlıklar
Sever gibi bazıları
Açık havada gömülmeyi

Çocuklar Topkapıda
Sedef kabzalı kılıçlar ellerinde
Rahlelerde Kur'an
Tefsir
Arapça
Farsça
Dikkatle önünü iliklemede
Padişah ve şehzade

Açılıyor dev gibi bir kapı
Dikiliyor dev gibi bir sütun
Sütun başı sütun ayağı

Dibinde dilek şikayet sahipleri
Birer gürz gibi sağ ellerinde
İradeleri
Bir ellerinde arzuhalleri

Oğullarım
Dikkat edin
Hak yemeyin

Oğullarım
Mümkündür
Topal bir karınca
Mihnettedir

Oğullarım
Mümkündür ki
Bir baş kesilir avluda
Akın, akan kanla

Cihangir
Taş yokuşlar
Eyup
Sıla sıla Medine

Acı
Bu tortu

Karartır camları
Yorar küpleri
En berrak sular bile

Ve kapanıyor saray kapısı

Saklanıyor
Sarı sarı altınlar
Korkup

Şimdi birden Eminönü kalabalığı
Kimseyi tanıyamazsın
Kıyafetinden
Yüz çizgisinden

Katil efendi
Hırsız baş köşede
Haksız haklı

Şer belalı

Örtünmüş güneş
Çoktandır, yüzü nerde
Ya o ay
Kara bir zıbın biçmiş kendine

Bir düş
O buyruk
Şefaat
Gürbüz hava
O güzelleri İstanbulun

Dönüyor demir teker

S

İşte doğa işte ben
Karşılıklı bir sabah sohbetindeyiz
İnce ağızlı kelebek sancağımda
Çekirge dikkatli
Serçekuş
Gagası avucumda

Tablomuz hazır
Aslanla kaplan yanyana durdular
Tam yol kavşağında
Yerlerini aldılar

Kaslarından yayılıyor bana
Eğilip almanın
Bulup koparmanın değeri

Tilki göz kırpıyor
Mevlâna'dan bir deyiş aktarıyor kartal
Şahin yarı yoldan dönüyor
Güvercin rahat bir nefes alıyor
Alçalıyor
Ve konuyor kanıma

Tablomuz resmimiz tamam
Kimse eksik
Kimse fazla değil
Bir sensin beklenen

Bu sabah ta uzaklardan
Duyuluyor dişiliğin

Bir pars mısın sen!
Defter arasında kurumuş yaprak mı
Bir ses
Bir ne

Kolay değil
Doğanın ortasında
Hayvanlarım tırtıllarımla
Kalın gövdeli ağaçlar
Birbirine girmiş sarmaşıklar
Bu hürriyetler arasında
Seni beklemek

Mavi çocuk mavi ışık
Nerdesin
Yine bir bakış mı kaldı aklında
Yolunda Azerî kamalar
Yamyam halkalar
Ah hayır zor değil beklerim daha

Doğa hazır
Bir kum saati gibi akıyorsun bende
Biliyorsun suçlu olan saçların
Vâdedilmiş bir küçük parmak bile değil

Güneş yerini aldı
Geceden kalmış bir yarım ay da burda
Derken
Bir telefon meleklerin
Odaklandığı küreden

Anlattım ona telefonda her şeyi
"Ya o olmasaydı
Ya sevmek olmasaydı"
Düştüm oyalandığım kayalıklardan

Tabiat sönüyor şimdi
Kaplanlar
Gerçek kimliğine dönüyor

Tilki ürkek
Aslan geyik avında

Şimdi korkularımla
Başbaşayım
Kum saati
Devrilmeyecek bir daha

Efendim

I
Boynuma bir ip at
Kölen diye yollarda gezdir beni

II
Gözlerini süzüyorsun
Bir balık gibi akıyorsun kaldırımlarda

Bir daha yüreğini kaparsan bana
'bu yaprağı paramparça yaparım'

Çiçekleri sarı yapraklar ve bir ocak ayı
Ağız ağıza sin ve cim harfleri

Ateş kararıyor, bu içimin alevleri
Acı çekiyorum elimden alınmışsın gibi

Bir mektup hakiyemiz olacak
Baştan başa notalar bülbül ağızları

Dik kafalı bir baş görüyorlar
Başını eğmiş dalların yaprağında

Zayıf bir çocuk yüzü, gülümsüyor
Dikkatle bak, korku dolu bakışları

O boğulurken gülücükler
Saçılıyor

Ölüm bir kuş kaldırıyor mezarlıktan
Ak kanatları, hayat yok oluyor

Çıkıp geliyorsun
Kor gibisin, bir kar gibisin

Soruyorsun: Zarifoğlu bana dargın mısın
Yoksa uyardılar mı seni sevdamızdan

'Yaşamak' bir perde gibi kalkıyor aramızdan
Zamansız mekansız bir tünel başındayız şimdi

O mavi gözleri görmüş olmalıyım
Bir ikindi vakti kaskatı ellerimin altında

Uçuşlu saçlar bukleler
Üstünde uyuyan eller

Sevgim uzanıyor
Soluk soluğa uyandırıyor menekşeleri

Görüyorum kıpırdanışlarını
Uykunda gül açan yanaklarını

Haydi uyan
Haydi canlan "hazan yaprağı"

Sultan

Seçkin
Bir kimse değilim
İsmimin baş harfleri acz tutuyor
Bağışlamanı dilerim

Sana zorsa bırak yanayım
Kolaysa esirgeme

Hayat bir boş rüyaymış
Geçen ibadetler özürlü
Eski günahlar dipdiri
Seçkin bir kimse değilim
İsmimin baş harflerinde kimliğim
Bağışlanmamı dilerim

Sana zorsa yanmaya razıyım
Kolaysa affı esirgeme

Hayat boş geçti
Geri kalan korkulu
Her adımım dolu olsa
İşe yaramaz katında
Biliyorum
Bağışlanmamı diliyorum

Anılar Defterinde Gül Yaprağı

Anılar defterinde gül yaprağı
Gibi unutuldum kurudum
Başıma düşmüş sevda ağı
Bir başıma tenhalarda kahroldum
Sen kimbilir, rüzgarlı eteklerinle
Kimbilir hangi iklimdesin, ben
Sensiz bu sessizlikle
Deli gibiyim sensiz
Bu sessizlikle

Ayrılıkla başım belada
Gözlerini çevir gözlerime
Yoksa sensiz bu sessizlikle
Deliler gibiyim
Sensiz bu sessizlikle

.....(*)

Donuk
Kar beyazı sanılabilir
Üstünde kaydığımız deniz
Su masmavi ve köpükler
Bembeyaz kırılıp dağılıyor sahile

Üsküdar Kabataş yolcu motorları
Peşpeşe ne güzel
Arılar gibi çalışıyor.

Ben de çalışmak
İşleyen hayatın içine dönmek
İstiyorum.

Donuk
Sam yeli sanılabilir
Nefesimiz

Ve vapur kalkıyor

24.4.1985

(*) Cahit Zarifoğlu'nun notları arasında bulunan bu şiir, belki de tamamlanmadığı için daha önce hiçbir yerde yayınlanmamıştır ve isimsizdir.

Ölü Atlar

II
Kamera atın döşünde işleyen adeleye kondu
At kanter mercek buğulu
At durgun mercek kapalı
Yanıbaşında durmadan çalışır yüreğimiz

Ne güzel tacirlerle gideriz uzaklara
Açeye üç bin yürek salarız
Herbiriyle ayrı bir kalyon batırsın
Çünkü en zengin tacir en fakir filipin halkının
Koluna atlas kolunu dayayıp
Durunca namaza
Günde beş kez kürreye yayılan yaşmağın
Yanında bir altın boncukla
Yerli derileriyle başlasınlar bileklerini tartmaya

-Açe Açe
O güzel tacirlerle nerde yontulan heykelin

/Şimdi en iyiler
Saklanıp duruyorlar şeytanın içine/

O zaman (ey aşk) ve şimdi
Etimizde bir kabartı
Ayrılırken - Delice kavuşunca söylensin
/büyük yürek devrimi şarkısı/
Canevimizdeki nalbantlığımız
Yarış atları:
Koşmaları için yalvardığımız

-Onlar mı böyle ağırlaştıran nallarımızı
-Onlar mı bizi üzerinize böyle ölü ağırlığı gibi kurşun gibi
durduran

İçimiz hep bir "hoşça kal" ülkesi
basıldık durmadan süngülü kelimelerle
Yer değiştirdik azarlandık
İliklerimiz tekrar tekrar değiştirildi
İlik getirildi
İlik imal edildi
İlik olmayan ilik ilan edildi

Bunlar görülmelidir önce
Akmayan kan görülmelidir
Çok kez akması gerekliyken
Akmayan kan görülmelidir.

Karnı dolanan sancının hesabı görülmelidir
Parklarda ötmeyen bülbüller eşittir
Vakitsiz öten horozla birlikte
Getirilmelidirler yargıcın önüne

Bir yabancı şey daha
İlerde Gölgede-Görülmelidir
Hey insan kuruluğu gine mi sen
Veyl size haklarını suç işleyerek alanlar
Doğrulamayanlar

Hangi zulumla kovalandınız
Ey sen
Şehitlere sabah incirleri gibi sunulan
Toprağı döven
Denizi kabartıp minarelerle üfüren
Göğü bir şimşek toplayıcı gibi çeken
İşte hesabını sıcak yüzünü sürdüğün toprağın

(Edebiyat, 1969-1970, sayı: 7-12-birleşik sayı-)

*Berat'e**

Ey Berat hanım
Otur şöyle nefes al dinlen
Ve anlat ne var ne yok halin nasıl
Eğer dersen "vaktim yok dilim yorgun
Çamaşır dağ gibi
Bulaşık bir ziyafet sonrası kadar çok
Ve çocuklar
Aç uykulu ve huysuz"
O vakit koştur didin işin bitince otur
Sonra anlat halin nice keyfin nasıl

Ey Berat hanım dersen ki
"Bu ne zalim adam
Halimi bilmez halden anlamaz
Küçük bir şeyi mesele yapar"
- Ne büyük yalan -
Doğrusu var hakkın
N'etsem n'apsam
Kollarını bilezik
Boynunu kordon
Ayağını halhal donatsam
Yine hakkın kalır

Bizi hoş görünüz
Sabırlı olunuz
Çocukları dövmeyiniz
Zinhar beddua etmeyiniz
Sui zan değil hüsnü zan ediniz
Ve acaba ikaz ettik hata mı ettik

Şairi Garipcan

* Düşçınarı Dergisi

Cahit Zarifoğlu
BÜTÜN ESERLERİ

1. Şiirler
2. Yaşamak
3. Konuşmalar
4. Romanlar
5. Hikayeler
6. Bir Değirmendir Bu Dünya
7. Zengin Hayaller Peşinde
8. Sütçü İmam
9. Çocuklarımızla Atlara Biniyorduk
10. Okuyucularla
11. Mektuplar
12. Radyo Oyunları
13. Rilke'nin Romanında Motifler
14. İşaret Çocukları
15. Yedi Güzel Adam
16. Menziller
17. Korku ve Yakarış

GÜLÜCÜK ÇOCUK KİTAPLARI

1. Serçekuş
2. Ağaçkakanlar
3. Katıraslan
4. Yürekdede ile Padişah
5. Gülücük
6. Küçük Şehzade
7. Motorlukuş
8. Kuşların Dili
9. Ağaç Okul